

**NORSKE STUDENTERS
ROKLUB**

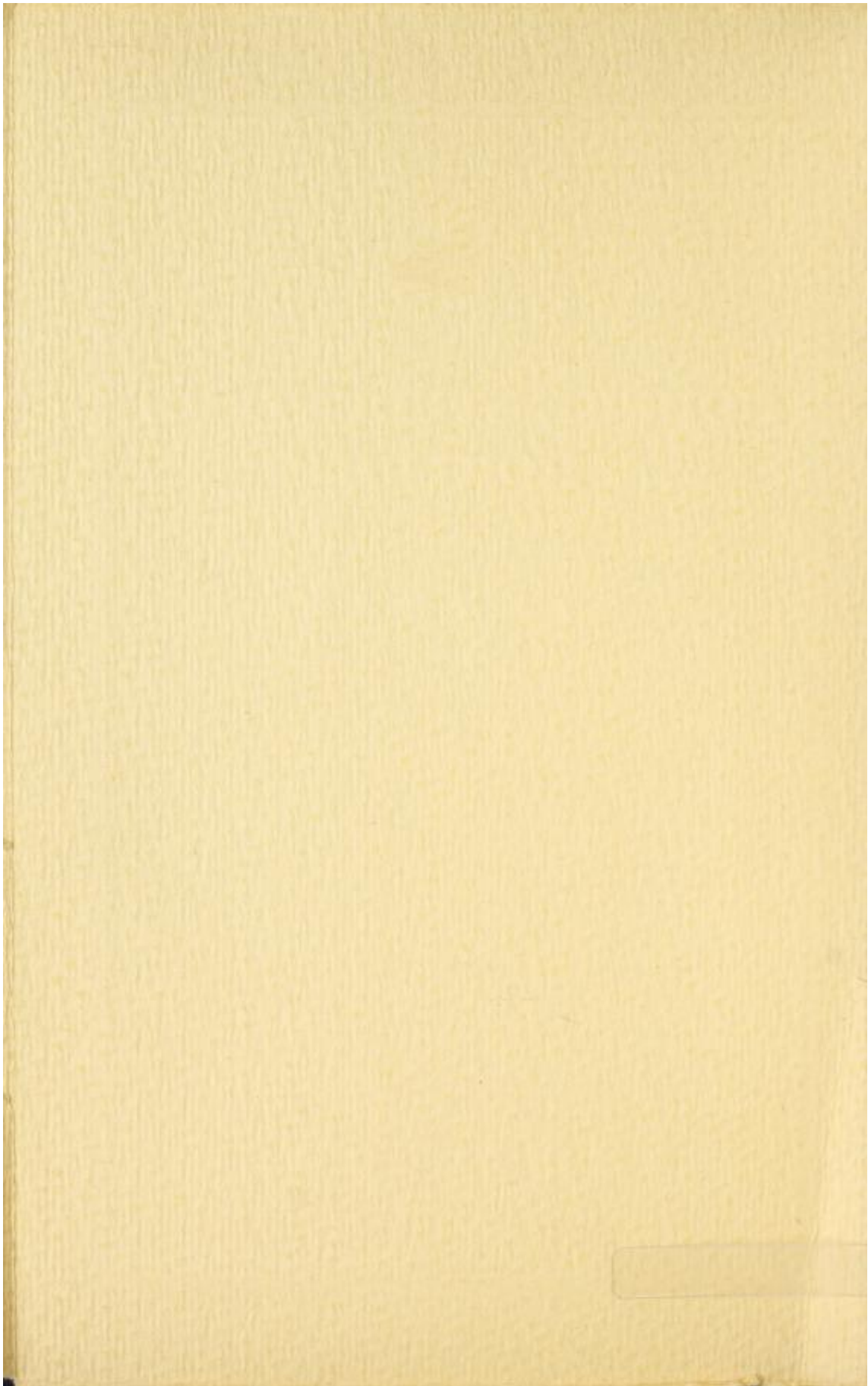
G J E N N E M

25

A A R

1 8 9 7 * 1 9 2 2

N. S. R.

NORSKE STUDENTERS ROKLUB

GJENNEM 25 AAR

1897–1922

NE Pans
Depotbiblioteket

MORTEN JOHANSENS BOKTRYKKERI, KRISTIANIA

» *S*altvandsskvæt fra aaren,
spurt i vaarfrisk morgen,
pipehvil en middagstime,
dis av sol og hete,
saar av salt og væte,
stille skvulp i solfaldsstrime —
.: Det har givet
fjernt fra byens tvang og larm,
roerlivet
dets egen rike charme. :.«

FORORD

Dette festskrift burde selvsagt ha foreligget til selve jubilæumsdagen den 25. mars. Undertegnede redaktionskomite blev imidlertid først opnævnt i slutten av november ifjor, og tiden blev da for knap, ikke mindst paa grund av klubbens mangelfulde arkiv, som forsinket og vanskeliggjorde indsamlingen av materiale.

Klubbens historie gjennom de 25 aar er i alt væsentlig skrevet av overretssakfører Nansen — men gjennomgaat av de to andre medlemmer av komiteen. Historien er bygget paa de for haanden værende aarsberetninger, bestyrelsesprotokoller, generalforsamlingsprotokoller, kopibøker, avisreferater m. v., samt delvis paa Norges Roforbunds arkiv. Da imidlertid som nævnt klubbens arkiv er noget ufuldstændig, særlig for de tidligere aars vedkommende, har det formodentlig ikke været til at undgaa at der paa enkelte steder kan ha indsneket sig misforstaaelser eller unøiagtigheter. Paa grund av denne ufuldstændighet har kanske ogsaa noget stof faat mindre plads end ønskelig kunde være. Vi maa be om tilgivelse hos dem, som kanske har utført meget arbeide for klubben, men hvis navne allikevel ikke er blit nævnt. Det har nemlig ofte været umulig for os at faa rede paa, hvem der har utført de gode gjerninger. Klubbens »baderoere« vil kanske bebreide os, at omtalen av kaproningerne og hvad dermed staar i forbindelse, har faat en saa bred plads. Dette er imidlertid naturligt, det er kaproningerne, som danner de faste punkter i en roklubs utvikling.

Det har lyktes komiteen at supplere den sammenhengende historiske fremstilling med en del specialartikler. Festskriftet gir derved et mere fyldigt billede av livet i klubben til enhver

tid. Vi bringer en tak til disse bidragsydere og likeledes til dem, som har laant os fotografier eller støttet festskriftet med annonser og til dr. Herman Klem, som har tegnet friserne under teksten. En speciel tak retter vi til »Norsk Idrætsblad og Sport« og til »Idræt«, som har stillet sine klichélagre til gratis disposition.

»

Naar man gjennemgaar N.S.R.s historie i de 25 aar, faar man et imponerende indtryk av, hvilken sum av uegennyttig arbeide og personlig offervillighet som er ydet av klubbens medlemmer. Først og fremst naturligvis av dem som har indehat de ledende stillinger, men ogsaa av de »menige«. Og ikke bare i de kritiske perioder, hvor bestyrelsen i et knipe-tak direkte har maattet appellere til medlemmernes klubaand, men ogsaa i det daglige liv i klubben.

En klub er en sammenslutning av flere i fælles interesse og mot fælles maal. Men dette medfører ogsaa til en viss grad nødvendigheten av fælles arbeide. En roklub kan ikke bestaa, om medlemmerne kun betrakter den som et sted, hvor de kan gaa ut og forlange sin baat, ta sig en rotur og gaa igjen. Medlemmerne har ikke bare krav til klubben. Den har ogsaa krav til dem. Og dette gjælder i særlig grad en klub som N.S.R., hvor medlemmerne er saa skiftende. Det er jo bare en brøkdel av dem som har fast bopæl i Kristiania og saaledes kan være aktive medlemmer i en længere aarrække. Antallet av ældre erfarne roere som kan skape og opretholde en tradition er derfor uforholdsmæssig litet, og bare selve den tekniske opplæring av de nye medlemmer — op til 100 paa en sæson — sætter store krav til den faatallige stab av ældre.

Naar ikke destomindre klubben har kunnet utvikle sig som den har gjort, viser det, at dens medlemmer har været sig sine klubforpligtelser bevisst. Og de har neppe angret paa det arbeide de har nedlagt og den tid de har ofret i baathuset. Der bestaar nemlig heldigvis her, som saa ofte ellers, en intim sammenheng mellem størrelsen av det arbeide man yder og den glæde man faar igjen.

N.S.R. skal med det første flytte ind i nyt rummelig baathus, og klubben gaar ind i de næste 25 aar under ydre vilkaar som ikke kan sammenlignes med dem, hvorunder den har levet de første 25. Men det blir medlemmernes egen sak at utnytte disse fordele.

Det er redaktionskomiteens haab, at nærværende jubilæumsskrift skal faa baade de nuværende og de kommende studenterkuld til at forstaa, at N.S.R. har traditioner og værdier, som det er værdt at verne om, saa klubbens medlemmer ogsaa fremtidig vil ikke bare nyde, men ogsaa yde. Da vil studenterne i de næste 25 aar og i det nye baathus finde det samme, som har særpræget livet i de første 25 aar og i klubbens to første hjem: Sundhet, naturglæde og godt kameratskap.

Juni 1922

E. W. Nansen

Leif S. Rode

N. Solberg

Klubbens stiftere og æresmedlemmer.*Peter Torgersen**Nikolai Paus**D. Tornøe**Johan Sverre*

1897

1922

De 25 aars historie

Utarbeidet av

E. W. Nansen.

Egentlig blev klubben stiftet i Universitetets gymnastiksal en aarle morgen i begyndelsen av mars maaned 1897. Der drev nemlig de to medicinske studenter *Peter Torgersen* og *Nikolai Paus* og feftet en halv time fra 7 $\frac{1}{2}$ før forelæsnin-
gerne begyndte. De var begge roere. Torgersen stod i Orm-
sund Roklub og Paus i Christiania, og samtalen faldt da natur-
lig paa roning og paa hvor beklagelig det var, at der ikke
eksisterte en studenterrokklub. De hadde læst om Oxford-
Cambridge kaproningerne og vidste, at der fandtes en
akademisk roklub i Kjøbenhavn. Saa blev de enige om at
forsøke at faa istand en *norsk* studenterroklub. Det faldt
naturlig at henvende sig til formanden i »Studenternes Gym-
nastik og Fegteforening«, stud. med. *D. Tornøe*, og han var
straks med paa tanken. Lister blev sendt rundt, og der
tegned sig ca. 200 studenter, som ga planen sin tilslutning.

De 3 studenter fandt, at de trængte mere assistanse og de
henvendte sig derfor til den interesserte idrætsmand, løjtnant
Johan Sverre, som straks var villig. Av hans bror kontorchef
Erik Sverre fik de ogsaa god hjælp. De to brødre hadde
sittet sammen i Christiania Roklubs berømte »Sverrelag«.

Konstituerende generalforsamling blev saa indkaldt til av-
holdelse i Studentersamfundet den 25. mars. Ca. 100 aka-
demici var tilstede, og til dirigent valgtes pr.løjtnant Sverre.
Man besluttet at stifte en akademisk roklub, og dens navn

blev »Norske Studenters Roklub«. Efter endel diskussion blev man enige om, at klubbens farve skulde være »Rødt«.

Efterat foreløbige lover var vedtat efter et av løjtnant Sverre fremlagt udkast, valgtes til den første bestyrelse:

Johan Sverre.

Formand 1897—1908.

Løjtnant *J. Sverre*, formand, cand. jur. *P. A. Holm*, viceformand, kontorchef *Erik Sverre*, rochef, stud. med. *D. Tornøe*, materialchef, stud. med. *E. Lindboe*, kasserer og sekretær.

Til suppleanter valgtes: Doktor *Pettersen* og stud. med. *Nikolai Paus*.

Til revisorer: Stud. med. *Cato Aall* og stud. med. *Peter Torgersen*.

Efter lovene var Universitetets gymnastiklærer selvskreven medlem av bestyrelsen, og som saadan fungerte i 1897 oberstløytnant *Lunde*.

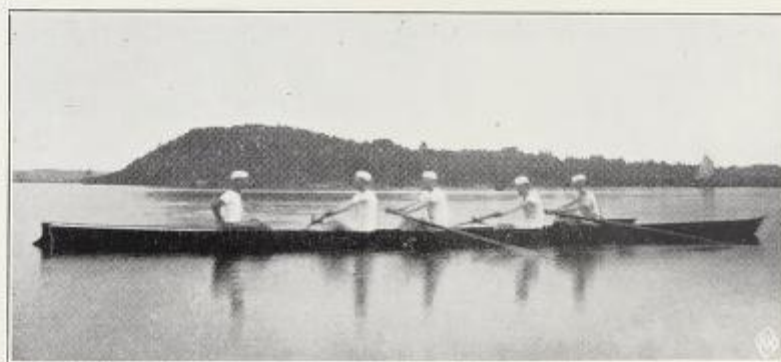
Som man vil se, var de medicinske studenter i avgjort majoritet blandt klubbens tillidsmænd, og det medicinske fakultet fortsatte ned gjennom aarene med at tilføre roklubben interesserte og flinke roere.

Formanden redegjorde derefter for de dispositioner, som var truffet for at klubben hurtigst mulig kunne begynde sin virksomhet. Man hadde henvendt sig til Ingeniørdetachementet med anmodning om at faa foreløbig baatplads i dettes baathus. Videre hadde man henvendt sig til Akershus kommandantskap om at faa fri tomt til baathus paa Vippetangen og i samme anledning til medlemmerne av kommunestyret. Angaaende kjøp av baater hadde man rettet henvendelse til forskjellige inden- og utenlandske klubber. Endelig fremla formanden forslag til og overslag over det baathus, som han hadde tænkt sig skulde reises paa Vippetangen. Det vanskeligste spørsmål stod dog igjen, nemlig det økonomiske. Hvor skulde klubben faa penger fra? Penger til baathus, materiel, baatmand etc? Man besluttet at henvende sig til Det akademiske Kollegium og Centralforeningen med anmodning om bidrag. Men dette vilde ikke bli nok. Resten fik man se at skaffe ved innsamling paa lister, hvorav 50 blev utdelt. Og saa hævedes den første generalforsamling.

Ca. en maaned efter, den 24. april, holdtes ny generalforsamling. Som klubbens banner vedtoges: »Rødt flag med hel minervafigur i sølv«. Dernæst blev man enige om ro- og kaproningsreglement. Bestyrelsen kunde meddele forsamlingen, at man mot en leieavgift av kr. 40.00 pr. aar (som dog senere blev eftergit) hadde erhvervet grund til opførelse av baathus paa Vippetangen, og at man efter det foreløbige resultat av pengeinnsamlingen trodde at kunne anbefale, at man straks gik igang med opførelsen. Forsamlingen var enig heri, og ga bestyrelsen frie hænder til at opta laan for hvad der maatte trænges utover det innsamlede beløp. Man bestemte foreløbig at benytte Ingeniørdetachementets baathus,

hvilket man hadde faat tilladelse til. Der referertes skrivelse fra Det akademiske Kollegium, hvori dette ga klubben tilsagn om et bidrag paa kr. 200 og »dets protektion«. Fra Centralforeningen hadde man intet hørt, men man fik senere den meddelelse, at den ikke kunde yde noget bidrag, men at den vilde opstille præmier til klubbens kaproninger i indriggede baater.

Den første rotur.

Paa generalforsamlingen blev videre de av den konstituerende generalforsamling vedtagne foreløbige lover endelig vedtat med endel forandringer. Blandt disse var, at kontingenten blev forhøiet fra kr. 5.00 til kr. 10.00. Viceformanden cand. jur. P. A. Holm bad sig entlediget, og i hans sted blev valgt direktør C. N. A. Solberg.

I Ingeniør-detachementets baathus begyndte saa den nye klub sin tilværelse. Forholdene her var sikkerlig primitive. Christiania Roklub utlaante velvilligst to baater, indtil klubbens egne baater ankom. Det første lag fra Norske Studenters Roklub la ut den 20. mai og bestod av A. Øverland, Nicolay Harboe, G. von Tangen, N. B. Grøndahl, stroke, med P. Torgersen som instruktør. Turen gik til Nakholmen. Torgersen som instruktør og Nakholmen som turens maal! Hvor mange studenterlag har ikke doktor Torgersen senere instruert, og hvor mange turer til Nakholmen har ikke klubbens medlemmer senere foretat!

Imidlertid skred arbeidet med opførelse av klubbens eget baathus hurtig frem, og i slutten av juni blev det aapnet. Den nøiagtige dato har det været umulig at skaffe rede paa. Om baathuset skrev »Norsk Idrætsblad« at det laa lunt skjærmet mot kolde vinde like under en av bastionerne, og det lange hvite skur var trods sin enkelhet hyggelig og vennelig. Baathuset, opført av bølgeblik, var vistnok da et av de største og rummeligste i Norge. Der var eget avklædningsværelse og styrt fra vandledning, som var sat i forbindelse med fæstningens.

For at faa huset opført hadde man maattet laane kr. 3 000 i Christiania Sparebank, og for dette laan — et seks maaneders vekselobligationslaan — hadde direktør C. N. A. Solberg, stud. jur. Otto Løvenskiold og stud. med. Oluf Jensen stillet sig som kautionister.

De indkjøpte baater var vistnok ankommet til aapningen av baathuset. Det var to halvt utriggerede second-hand øvelsesbaater, kjøpt av F. Rough, Oxford for £ 40 tilsammen. I 20 aar gjorde de begge tjeneste som instruktionsbaater, og den ene er brukbar den dag idag. Videre var der blit indkjøpt to second-hand helt utriggerede klinkbyggede baater fra Hamar Roklub, som skulde oppløses. Den ene Hamarbaat blev saa sent som i 1907 solgt til Skien for kr. 150. Endelig hadde man — ogsaa fra Rough — anskaffet en helt utrigget klinkbygget baat, som kostet £ 36. Denne baat blev imidlertid ikke benyttet den første sommer paa grund av manglende øvelse.

»Norsk Idrætsblad« skriver, at studenterne hilste aapningen av deres eget baathus med begeistring, og der blev straks mere liv, skjønt man ikke kunde vente noget betydelig fremmøte, da det var saa langt frem paa sommeren. Klubben mottok i aarets løp flere indbydelser til kaproninger, saaledes fra »Dansk Forening for Rosport« og fra »Ormsund Roklub«, som indbød til en 36 km. lang distancekaproning ind Bundefjorden og ut igjen. Man folte sig imidlertid endnu ikke tilstrækkelig hjemme paa sleiden, og maatte med tak avslaa indbydelserne. To av klubbens medlemmer, stud. med.

W. Holland og stud. med. P. Torgersen deltok imidlertid i Ormsund Roklubs indriggerlag og seiret baade i Christiania Roklubs internationale kaproning i Frognerkilen den 22. august og i landskaproningen paa Drammenselven den 5. september.

Klubben hadde den første sommer 4 livsvarige og 70 aarslig betalende medlemmer, 36 av disse deltok i øvelserne, og baatene var ute ialt ca. 100 ganger. De ivrigste roere var: Stud. med. Harboe 67 turer, stud. med. Lindboe 41, stud. med. Aall 39, stud. med. Grøndahl 32 og stud. med. Torgersen 30 turer.

Altsaa utelukkende medicinske studenter.

Som instruktører fungerte rochefen kontorchef Erik Sverre samt Tornøe og Torgersen, tillikemed formanden løytnant Sverre.

Moritz Larsen het baatmanden. Baathuset lukkede 30. september.

Den 18. november holdtes en meget faatallig generalforsamling. Bestyrelsens forslag om indmeldelse i Centralforeningen blev enstemmig vedtat, og som klubbens repræsentant valgtes formanden.

Bestyrelsesvalgene vil herefter ikke bli referert, idet der henvises til tabellen længere bak i boken.

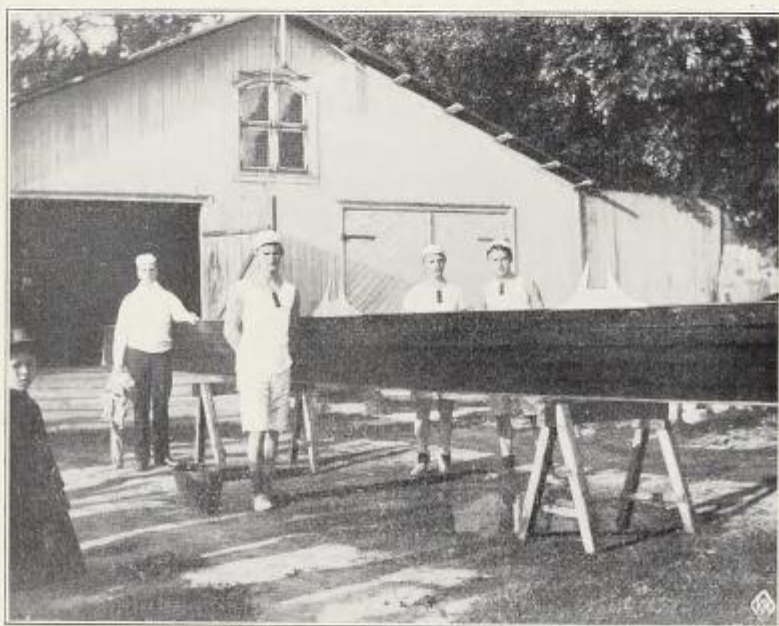
Det kan ha sin interesse at hitsætte utdrag av det første aarsregnskap.

<i>Indtægt:</i>	
Indsamlet bidrag	kr. 1 787.50
Kontingent.	» 920.00
Vekselobligation	» 3 000.00
	kr. 5 707.50
<i>Utgift:</i>	
Utbetalt til baathus.	kr. 1 397.43
—»— » materialer	» 2 227.69
—»— » inventar	» 183.69
Andre omkostninger	» 396.86
Renter	» 74.15
Indestaaende i Industribanken	» 1.000.00
	kr. 5 279.82

1898.

Allerede den 15. april aapnedes baathuset, og interessen viste sig jevnt voksende.

Det heter i aarsberetningen: »Den lille forsmak paa roningen, som den første sæson ifjor hadde git studenterne, hadde aapnet øinene for, hvilken smuk og styrkende idræt roningen er«. I begyndelsen av mai indkjøpte klubben for kr. 500 en prægtig ny indrigger fra baatbygger Bjerg, Danmark.

Fra baathuset paa Vippetangen.

Landskaproningen skulde det aar arrangeres av Bergens Turnforening den 10. juli, idet det var utstilling i Bergen. Man bestemte sig til at delta, og der blev sat sammen et indriggerlag bestaaende av: Stud. jur. R. Urbye, stud. med. N. Paus, stud. real. Prytz-Andersen, stud. med. P. Torgersen, cox stud. med. H. Hoel.

Det skulde ikke bli sidste gangen Paus og Hoel sat i baat sammen! Instruktør var: »Klubbens energiske og dygtige rochef, kontorchef Erik Sverre«.

Foruten Norske Studenters Roklubs lag var der til senior indriggerløpet »Jubilæumsløpet« anmeldt lag fra Bergens Turnforening, Aalesunds Roklub, Christiania Roklub og Drammens Roklub. Aalesunds Roklub og Bergens Turnforening hadde heller ikke deltatt i race før. Banen var den senere saa ofte benyttede paa det vakre Nordaasvand ved Fjosanger station og var 2000 meter lang.

Seniorløpets start blev vanskelig, idet der blaaste en voldsom motvind. Startlinjen dannedes av en tommerlense, mens der ikke var nogen til at holde baatene. Det viste sig derfor umulig at faa baatene til at danne den like linje, som jo er noksaa nødvendig ved en start. Herr Blyth, som var starter, foreslog da, at baatene skulde ro bort fra lensen og saa skaate tilbake, saa vilde han, naar baatene berørte lensen, kommandere: »Ro«! Studenternes baat var uheldig nok til at komme først tilbake til lensen, og den laa helt paatvers, da starten gik. Derved taptes flere længder. Laget tok imidlertid uheldet med ro og arbeidet jevnt og med rolig takt for at gjenvinde det tapte. Ved 1000-meteren passerte det Drammen og Christiania og ved 1200-meteren Aalesund. Saa var det bare Bergen igjen. Det blev en spændende indspurt, men Bergen vandt med $\frac{3}{4}$ længde paa en tid av 10,25. Studenterne, som brukte 10,31, var 10 længder foran 3. baat, Aalesunds Roklub. Laget blev tildelt sølvmedalje.

Søndag 14. august deltok Norske Studenters Roklub i Christiania Roklubs jubilæumsregatta i anledning av klubbens 20-aarige bestaaen. Studenterne blev her nr. 3 i hovedløpet for indriggere. Hvor mange deltagere der var, meddelers aarsberetningen intet om. Bergens Roklub seiret paa en tid av 8,44 med 2 længder over Christiania Roklub. Aarsberetningen tilskriver det uheldige resultat for studenterne, at laget hadde faat en ny og litet trænet baug paa 80 kg., og istedetfor den gamle overordentlig lette cox en mand som veiet nær 80 kg. »Baatens blev herved overlastet og blev liggende for dypt i vandet«. De to vektige herrers navne rober ikke aarsberetningen. Ifølge programmet var det imidlertid Wilhelm Holland, som var den tunge baug, og Erik

Sverre som coxet. Under jubilæumsregattaen roddes der for første gang om fabrikeier Rasmus Langaards vandrepokal.

Søndag 11. september holdt Norske Studenters Roklub sin *første klubkaproning* med start fra Blegøen og inndkomst ved Vipppetangen. Banen var 1500 meter lang og der deltok 4 lag. Torgersen og Paus sat i hver sin baat, og sidst nævnte vandt. Stiftsfuldmægtig Waldemar Gjems var en av coxene. Efterpaa var der en enkel fest i baathuset, hvortil var indbudt flere av klubbens velyndere, som fik sin hjerte- lige tak av formanden løytnant Sverre. Talen besvartes av formanden i Det akademiske Kollegium, professor Schjøth, som utbragte en skaal for roidrættten, idet han hævde at naar det aandelige arbeide og den legemlige sundhet gaar haand i haand, saa var det det rette forhold. General Mellbye, som hadde fulgt løpet fra dommerskipet, uttalte ogsaa sin varme sympati for Studenternes Roklub.

Ogsaa dette aar fik roklubben et bidrag paa kr. 200 fra Universitetet. Vexelobligationslaanet blev bragt ned til kr. 2400.

En meget faatallig generalforsamling holdtes den 30. november. Der blev foretat endel forandringer i lover og reglementer.

Referatet slutter slik: »Møtet hævet og overgang til lystig punchebord.« Punchebollen kostet 16 kr.

Det var de dager!

1899.

Et stille aar!

Baathuset aapnedes allerede 22. april, men av de mest interesserte medlemmer blev enkelte optat med eksamens- læsning, mens andre paa grund av militærtjeneste var borte fra byen i længere tid. Noget lag kunde derfor ikke sættes sammen, og N. S. R. deltok ikke i kaproninger det aar. Klubben laante tvertimot den i 1897 indkjøpte racebaat til konkurrenten paa andre siden kilen. I 1899 synes imidlertid de lange turer utover fjorden at være begyndt for alvor.

Paa langtur.

Norsk Idrettshand
og Sport.

Ved opslag i baathuset blev medlemmerne gjort opmærksom paa, at en langtur var under forberedelse, og saa drog man til avtalt tid utover Kristianiafjorden flere baater ifølge. Allerede i 1899 var vistnok Sandviken maalet for mange av turerne. Det var selvsagt forbudt at gaa iland i roerdragt, men man hadde sweater og langbukse med og mangen en lystig scene blev nedigjennem aarene ut-

spilt paa Hareschous Hotel, hvor roerne hadde tilhold. Der fortælles saaledes, at en nu meget alvorlig museumsmand ofte forlystet sine kolleger med at balancere en brændende »Aftenpost« paa næsen. En anden gang hadde et lag, bestaaende av meget kjendte medlemmer av klubben, deriblandt vor nuværende høist ærede formand, nær maattet svi alvorlig for sine spilopper. Et fotografiapparat laa herreløst paa hotellets veranda. Det var da en selvfølge for laget at benytte dette til at forevige sine ædle skikkelser i roerdragt. En stund efter kom der henvendelse til klubben fra en rasende far. Fotografiapparatet viste sig nemlig at tilhøre en ung og uskyldig pike, som var blit helt rystet over de forfærdelige skikkelser som ved fremkaldelsen hadde vist sig paa hendes plater. Faren beskyldte laget for krænkelse av blufærdigheten. Han blev dog tilslut beroliget, men først efterat der ved mange anstrengelser var lykkedes at bortjage enhver tvil i hans sjæl om at ikke billederne var tat av piken selv.

Ved hjælp av smaa bidrag fra medlemmerne paa 5 kroner og derunder, blev der indkjøpt en kano, som ofte benyttedes,

naar der ikke var fuldt lag til de 4-aarede baater. Klubben hadde jo endnu ikke nogen single-scullere. De kom først i 1904. Økonomien var det som vanlig daarlig med, og klubben opholdt, saa vidt man kan se, livet ved hjælp av gaver. Giverne var de samme interesserte mænd, som hadde støttet klubben fra begyndelsen av. Klubben klarte dog at betale avdrag paa vekselobligationslaanet, saaledes at dette i november 1899 var bragt ned til kr. 2 100. Begjæring om bidrag fra Universitetet blev det aar avslaat, likeledes en anmodning til »Studenternes Blandede Kor« om at holde en konsert til indtægt for klubben. Dette skyldtes imidlertid praktiske vanskeligheter og ikke manglende velvilje.

I løpet av sommeren mottok bestyrelsen et anonymt brev, hvori der fremsattes beskyldning om, at der blev drevet ulovlig ølsalg i baathuset. Det fremgaar ikke av arkivet om denne beskyldning var begrundet. Ihvertfald medførte ikke det paastaaede ulovlige ølsalg nogen strafferetslige virkninger for bestyrelsens medlemmer.

Paa generalforsamlingen den 29. november fik bestyrelsen bemyndigelse til at foreta det fornødne til dannelse av en centralforening for landets roklubber. Indtil da hadde representanterne for Kristiania-klubberne hvert aar hat et fællesmøte. Man fandt imidlertid nu, at en samlet overledelse for det hele land vilde være heldig. Planen hadde allerede været oppe paa Kristiania-klubbernes fællesmøte i februar 1899, hvor der blev nedsat en komité. Bestyrelsen skulde derfor ikke ta noget indledende skridt, før det var bragt paa det rene, om der vilde fremkomme noget forslag fra denne.

Man vedtok videre bestyrelsens forslag om at overta arrangementet av landskaproningen den næste sommer. For om mulig at faa flere medlemmer, besluttet generalforsamlingen, at russen av 1900 skulde faa ro frit det aar mot at betale kontingent for 1901. Paa forespørsel oplyste tilslut viceformanden, at bestyrelsen fremdeles hadde sin opmerksomhet henvendt paa at skaffe klubben en præsident. Nogen saadan blev dog aldrig anskaffet.

1900.

Et bevæget aar! Paa N. S. R.s initiativ stiftes »Norsk Forening for Roidræt«. I april trues klubben med utkastelse. I landskaproningen den 24. juni vinder Studenterne sin første seier. I anledning av Christiania Roklubs høstkaproning opstaar der strid mellem de to klubber. Paa aarets generalforsamling fremsætter stud. med. Peter Torgersen forslag om avholdelse av Skandinaviske Studenterkaproninger.

Da det viste sig, at den paa Kristiania-klubbernes fællesmøte i 1899 nedsatte komité ikke hadde fremkommet med noget forslag til dannelsen av en centralforening for rosport, tok bestyrelsen saken op, og behandlet i en række bestyrelsesmøter utkast til lover for en saadan forening. Dette blev saa behandlet den 14. februar paa et møte av de 4 Kristiania-klubber og tillike sendt samtlige landets klubber til uttalelse. Paa møtet den 9. april blev saa »Norsk Forening for Roidræt« stiftet. Der møtte repræsentanter for Christiania, Studenternes, Malmø, Ormsund, Drammens og Fredrikstad Roklubber. N. S. R.s viceformand cand. jur. Aune ledet møtet og kaptein Sverre ønsket velkommen. Aune, som i parentes bemerket tidligere hadde været formand i Drammens Roklub, blev valgt ind i det første styre, hvis formand blev arkitekt Sverre.

Den 12. april mottok »Studentersamfundets« Roklub følgende lakoniske skrivelse fra Stadsingeniøren:

»Af Hensyn til de paagaaende Bryggearbeider paa Vippetangen, tillader man sig at anmode om, at det Klubben tilhørende Baadhus maa blive fjernet snarest mulig«.

Denne skrivelse vakte, som rimelig kan være, stor bestyrelse. Ved henvendelse til de kommunale autoriteter lykkedes det dog at erhverve tilladelse til at forbli paa Vippetangen det aar og ogsaa det næste. I 1902 maatte man dog være forberedt paa at flytte, og bestyrelsen saa sig derfor straks om efter tomt til nyt baadhus, og kunde paa generalforsamlingen meddele, at den hadde haab om at skaffe et nyt og heldig sted.

Aarets landskaproning skulde arrangeres av N. S. R. og det var derfor rimelig, at man allerede tidlig satte sammen lag, saaledes at klubben kunde bli repræsenteret paa en værdig maate. 2 juniorlag la sig i træning, et i utrigger og et i indrigger. I det første sat: Stud. med. Rolf Aarberg, stud. med. Olaf Tandberg, stud. med. Nikolai Paus, stud. med. Peter Torgersen, med stud. med. Helge Hoel som cox.

Indriggerlaget bestod av: Student Willy Eger, cand. philos. Gerhard Nielsen, redaktionssekretær Øvre Richter Frich, stud. jur. Georg Lous, med stud. jur. Andreas Jacobsen som cox.

Dette lag viste den store interesse at forære klubben en ny i England bestilt indrigger. Begge lag instruertes av stud. med. Torgersen.

I god tid gik indbydelserne til *landskaproningen i Holtekilen den 24. juni* ut. Men bestyrelsen hadde sine store betænkeligheter, hvad økonomien angik. Fra Universitetet mottok den imidlertid kr. 200 og fra Norsk Forening for Roidræt et beløp av samme størrelse, mens andragender til Christiania Sparebank og Christiania Samlag blev avslaat. Der nedsattes en festkomite, hvorav blandt andre professor Brandrud var medlem.

Til Norsk Forening for Roidræt fremsatte bestyrelsen et forslag om at indskrænke det hittil gjældende præmiesystem, idet den foreslog, at de vindende lag ved landskaproningen kun skulde bli tildelt sløifer og fotografi, samt et sølvskjold til at fæste paa baaten. Dette forslag vandt imidlertid ikke tilslutning.

Indbydelsen til landskaproningen indeholdt 4 løp, nemlig senior ind- og utriggerløp, og junior ind- og utriggerløp. Til seniorløpene indløp der imidlertid ingen anmeldelse, saa det blev kun juniorlag, som deltok i kaproningen.

Junior indriggerløpet startedes først, og her deltok lag fra Christiania, Ormsund og Studenterne. Det blaaste og regnet voldsomt under løpet. Christiania kom foran i starten og hadde paa 1000 meter vundet $1\frac{1}{2}$ længde paa Studenterne, mens Ormsund laa et godt stykke tilbake. Christianialaget formaadde dog ikke at holde det store forsprang, og Studen-

Aarberg

N. Paus

Høel

Torgersen

Norsk Bidselskab og Sport
Tandberg*N.S.R.s første seirende lag.*

terne begyndte at hale indpaa tak for tak og var ved indkomsten kun $\frac{1}{4}$ længde efter. Christianias tid blev $8.10\frac{2}{5}$.

I utriggerløpet deltok ogsaa 3 lag, nemlig Christiania, Studenterne og Drammen. Christiania fik ogsaa her den bedste start med Studenterne lige efter. I hoide med Bjerkholmen laa Christianialaget $1\frac{1}{2}$ længde foran Studenterne, mens Drammenslaget var sakket agterut og Christianiacoxen ropte

allerede: »Nu har vi dem, gutter.« Men da blev det liv i Studenterne. Ryggerne kom kvikkere op, takten økedes, og det varte ikke længe, før de hadde passert Christiania. Studenterne øket sit forsprang og var ved maallinjen 2 længs der foran Christiania. Tiden blev 7.50. Dette var Studenternes første seier. Løpene fulgtes av 2 dampskibe, et med klubbens medlemmer og musik, et andet med andre tilskuere.

Præmierne blev utdelt om aftenen i Grand Hotel ved en stilfuld soupé med efterfølgende bal. De vindende roere fik »N.S.R.«'s nye medalje i sølv. Den hadde paa forsiden et Minervahode, paa baksiden »Norske Studenters Roklub« med plads til inskription. Medaljen var fæstet til et hvidt og rødt stripet baand med 2 korslagte aarer av sølv.

Efter en stille periode i juli maaned og i begyndelsen av august, gik atter klubbens to lag i træning, idet *Christiania Roklub* hadde indbudt til høstkaproning i Holtekilen den 9. september. Utriggerlaget meldte sig til løpet om Rasmus Langaards pokal og indriggerlaget til det opstillede seniorløp for indriggere. Endnu et tredie lag la sig i træning, og dette anmeldtes til juniorløpet for indriggere. Det var saavidt at bestyrelsen fik skrapet sammen penger til anmeldelsesavgift. Man maatte endog gaa saa langt, at man utlignet et bidrag av 5 kroner paa hvert av de trænende mandskaper. Resten dækkedes ved hjælp av gaver.

Norsk Idrettsblad og Sport.

»N.S.R.«'s medalje.

— 22222 —

Nogen deltagelse i Christiania Roklubs kaproning skulde der imidlertid ikke bli noget av for Studenternes vedkommende. Et par dager før kaproningen, meddelte nemlig Christiania Roklub at den til løpet om Rasmus Langaards pokal agtet at møte i kravelbygget uttrigger. Nogen saadan baat eiet imidlertid ikke Studenterne og heller ikke nogen anden klub dengang. N. S. R. meldte derfor ifra, at hvis Christiania Roklub agtet at la sit lag ro i kravelbygget baat, maatte Studenterne trække sit lag tilbake. Christiania svarte da, at ifølge statutterne for pokalen, hadde de fuld adgang til at anvende kravelbygget baat, og de vilde nu gjøre dette for at fremtvinge bruken av en bedre baatype. Dertil svarte Studenterne, at de ikke saa sig istand til i nær fremtid at skaffe sig en kravelbygget baat, og at de derfor maatte opretholde kravet om at kampen utkjempeades med like vaaben. Christiania Roklub fandt imidlertid ikke at kunne forandre sin beslutning, og Studenterne trak derfor sit lag tilbake. Klubbens indriggerlag hadde god lyst til at delta, men møtte heller ikke av sympati med uttriggerlaget. Efter kaproningen utspandt der sig en længere og delvis bitter avispolemik, som det ikke er av nogen interesse at referere. Striden blev tilslut indanket for Norsk Forening for Roidræts repræsentantskap. Den endte imidlertid først i 1902, idet de 4 Kristiania-klubber den 31. mai det aar underskrev et forlik, ifølge hvilket Christiania Roklub forpligtet sig til at møte i kinkbygget baat, hvis ingen anden klub kunde møte i kravel. Klubben gik ogsaa med paa at stryke seiren av 1901, da ingen anden klub hadde møtt. Beklageligvis deltok Studenterne allikevel ikke i løpet om Rasmus Langaards pokal de følgende aar.

N. S. R. hadde i 1900 6 livsvarige, 10 passive og 62 aktive medlemmer, hvorav en professor. Baatene var det aar ute dobbelt saa mange ganger som aaret forut, nemlig 42 ganger. Den ivrigste roer var stud. med. Peter Torgersen, som var ute 104 ganger. Fra »Centralforeningen for Utbredelse av Idræt« hadde Roklubben den sommer faat utlaant en færing med glidesæter.

Paa generalforsamlingen fremsatte stud. med. Torgersen forslag om, at man skulde henvende sig til de øvrige skandinaviske universiteter for at faa arrangeret aarlige studenterskaproninger. Dette forslag blev vedtat. Endvidere fik bestyrelsen bemyndigelse til at leie en passende tomt til nyt baathus.

1901.

I kopiboken for dette aar findes ogsaa bestyrelsens budgetforslag. I dette staar indtægterne opført med kr. 600 og utgifterne med kr. 1700! Der maatte altsaa skaffes tilveie mindst kr. 1100, hvad ogsaa bestyrelsen lakonisk bemerker i den følgeskrivelse som fulgte med budgetforslaget. Pengerne blev ogsaa skaffet og atter i det væsentlige ved henvendelse til de mænd, som den hele tid hadde hjulpet klubben, og hvis navne det er farlig at forsøke at opregne, fordi man muligens kunde glemme nogen. Men de forskjellige bestyrelsesmedlemmer maa ogsaa dele æren for, at budgettet holdt. De gik mangelen tung tiggergang.

For at indskrænke utgifterne stængte man simpelthen baathuset midtsommers fra 7. juli til 19. august, idet noklen blev indhængt paa et beleilig sted. Derved sparte man baathusemandens løn, kr. 160. Allikevel hændte det, at kassen av og til var helt tom. Saaledes kom der engang et krav fra Fredrikstad Roklub paa kr. 12.50. Dette blev av kaptein Sverre oversendt til sekretæren med den besked, at fandtes ikke de tilstrækkelige penger i kassen, saa fik brevet bli liggende.

Klubben fik som vanlig kr. 200 av det Akademiske Kollegium og opnaadde ogsaa, at dette paa Universitetets budgetforslag for den kommende termin opførte som fast post et bidrag av kr. 500. Kirkedepartementet strøk dog denne post.

Sommerens mange økonomiske vanskeligheter virket oien synlig kun inspirerende paa kaptein Sverre. Takket være hans energiske arbeide blev nemlig ut paa høsten klubbens vekselobligation stor tilrest kr. 1800 helt indfridd. Det

var Sverre selv, cand. jur. C. Jakobsen, attaché Otto Løvenskiold og direktør C. N. A. Solberg, som hver bidrog med en fjerdepart hertil. Dermed var klubben gjældfri og kunde ta fat paa sin næste opgave at reise det nye baathus ute paa Bygdø.

Bestyrelsen glemte, trods de mange økonomiske vanskeligheder, ikke det av doktor Torgersen paa forrige generalforsamling fremsatte forslag om at faa arrangeret aarlige skandinaviske studenterkaproninger. Den 22. april rettet klubben henvendelser til Akademisk Roklub, Kjøbenhavn og til studenterne i Stockholm, idet den foreslog studenterkaproningen avholdt principielt i forbindelse med landskaproningen i Hankosund, den 30. juni, subsidiært den følgende dag i Holtekilen. Der foresloges avholdt konkurranse baade i indrigger og utrigger. Fra de danske studenter fik man straks et begeistret svar med meddelelse om, at de vilde komme. Det var da 18 aar siden noget dansk lag hadde deltat i Norge. Fra svenskerne hørte man til at begynde med intet, og bestyrelsen sendte derfor en purringsskrivelse i begyndelsen av juni. De svenske studenter svarte da, at de ikke hadde anledning til at møte, men gav tanken sin tilslutning. Det later til at ha opstaat vanskeligheter med at arrangere studenterkaproningen i forbindelse med landskaproningen, idet bestyrelsen sees at ha foreslaat, at de to studenterlag meldte sig til indriggerløpet under landskaproningen og der utkjempet sin dyst. Dette løp skulde være 3,218 m. — 2 engelske mil — langt. Danskerne vilde imidlertid ikke gaa med paa dette, og der blev derefter endel forhandlinger om at holde løpet i Frognerkilen. Endelig blev det da bestemt, at studenterkaproningen skulde holdes samme dag som landskaproningen som første løp og over en distance av 2000 m. Centralforeningen opstillet pokal.

Vort lag, som blev instruert av viceformanden cand. jur. J. Aune bestod av cand. phil. Gerhard Nielsen, redaktionssekretær Øvre Richter Frich, stud. med. Nikolai Paus, stud. med. Olaf Tandberg (stroke) og stud. med. Helge Hoel (cox). Laget blev ogsaa anmeldt til senior indriggerløpet under landskaproningen.

Da de nu allikevel skulde gaa i træning, grepes lagets medlemmer av lyst til at se sig om i verden. De anholdt om og fik bestyrelsens tilladelse til paa egen bekostning at reise til Kjøbenhavn for der at delta i Dansk Forening for Rosports kaproning om Øresundspokalen, der skulde holdes den 23. juni. Som repræsentant for klubben fik de med sig viceformanden cand. jur. Aune. Statsbanerne bevilget en betragtelig moderation, og sin baat fik laget sendt med en av Det Forenede Dampskibs Selskabs skibe for kr. 25.

Saa drog da norske studenteroere for første gang til Kjøbenhavn, en reise som skulde bli gjentat mange ganger nedigjennem aarene. De blev mottat med det største gjestevenskap av Akademisk Roklub. Vore roere blev hilst velkommen allerede i Helsingør og blev indkvartert i Kjøbenhavn i private familier. Den første aften holdt Akademisk Roklub fest i Tivoli og den næste dag middag paa Skodsborg. Den 23. juni skulde saa det store slag staa. Vort lags deltagelse var imoteseet med megen interesse, idet det var 7 aar siden nogen norsk klub hadde deltat i et indriggerløp i Danmark. Første løp var Øresundsløpet, og det foregik under meget ugunstige veirforhold, idet der blaaste en sterk motvind, som satte adskillig sjø. Der startet ikke mindre en 7 klubber. Efter av være kommet noget tilbake i starten, kom den norske baat straks op som nr. 4. En stund saa det ut som om den kunde ta plads som nr. 3. Nykjøbing og Randers hadde plads som nr. 1 og 2, hvilke pladser de beholdt gjennem hele løpet. »Skjold« arbeidet sig imidlertid foran, og midt i løpet gik ogsaa Akademisk Roklub forbi. Mellem Kjøbenhavn Roklub med to av det bekjendte »Müllerlag« og den norske baat, blev der saa en hidsig kamp. Kjøbenhavnerlaget kom imidlertid ind med en snau baatlængdes forsprang, og det norske lag blev saaledes nr. 6. Malmø kom ind sidst. Det norske lag blev imidlertid paa festen om aftenen paa Skydebanen tildelt den eneste præmie for stilfuld roning, en sølvplate til baaten. Det fik ogsaa mange smukke ord, og formanden for Dansk Forening for Rosport pekte paa, at det samarbeide, som norske og danske studenter nu

vilde søke at faa istand, vilde danne bro for et videre samarbeide mellem alle danske og norske roere.

Nordmændenes nederlag skyldtes for en del at sleiderne i deres baat var 5 tommer kortere end i de danskes, og deres aarer utenbors $1\frac{1}{2}$ alen kortere. En følge herav var, at nordmændene maatte holde en meget hurtigere takt end danskerne. »Morgenbladet« skrev om kaproningen: »Hvad Træning angaar, synes Nordmændene ikke lidet at staa over Danskerne i Henseendet til strængt at overholde Træningsreglerne, ligesom de i Baadene var mere disciplinerede.«

Næste søndag den 30. juni holdtes saa *landskaproningen* i Hankøund. Dampskibet »Arendal« gik fra Kristiania kl. 9 fulldlastet med damer og herrer og gik indom Drøbak og Horten. Villaeierne langs Hankøund hadde heist flag. Seil- og robaater kredset i en anselig mængde rundt banen, og kommanderende general hadde stillet torpedobaate til disposition for arrangørerne. *Studenterkaproningen* skulde holdes først. I det danske lag sat stud. med. E. Saugman, som stroke og laget blev coxet av Akademisk Roklubs formand o.r.sakf. H. Steintal. Nordmændene hadde haabet at forskjellen hvad sleider og aarer angik ikke skulde gjøre sig saa gjældende i det smule farvand. De blev imidlertid skuffet. Rigtignok holdt de sig den første trediepart av løpet paa siden av danskerne, men saa gik disse med sin rolige takt forbi og vandt med 2 længder. Tiden blev 10 minutter. Nordmændene brukte 10.9. Strøm og vind var imot. Danskerne rodde med en takt av 31, nordmændene med 34.

Allerede en halv time efter maatte de norske studenter atter stille til start i *senior indriggerløpet* om N. F. f. R.'s vakre vandrepokal. »Norsk Idrætsblad« skriver om dette løp: »Studenterne der en halv Time iforveien var slaaet af Akademisk Roklub, Kjøbenhavn, var trætte og resignerede. Starten for Pokalen gik derfor trægt, medens Christiania-baaden med lette Tag straks tog Ledelsen. Studenterne holdt sin langsomme Takt, men midt i Løbet var de alligevel foran sine Konkurrenter, som de ved Slutten af det 3218 Meter lange Løb havde distanceret med 3 Baadlængder«. Tiderne blev 14.50 og 15.

Og saa blev der stor fest paa Hankø Bad. »Arendal« maatte imidlertid gaa kl. 10, og for idetheletat at faa deltagerne med, stillet man op i procession med musik i spidsen og marscherte ned til baaten. Snart efter var dækket ryddet, og saa danset man i det deilige maaneskin helt til »Arendal« i en av de berømte smaa timer la til bryggen i Kristiania. De danske roere var med som klubbens gjæster. De blev privat indkvartert. Dagen efter var der middag for dem paa Holmenkollen, og næste dag tok man en dampskibstur ut gjennom fjorden og samledes om aftenen paa Bygdø.

Klubbens medlemsantal i 1901 var 71, hvorav 6 livsvarige. Tilstrømningen til baathuset utover vaaren og sommeren var meget livlig, og materiellet viste sig ikke at være tilstrækkelig om søndagene. Baatene blev benyttet 305 ganger. De ivrigste roere var: O. Tandberg, 77 ganger, N. Paus 75 ganger og Øvre Richter Frich 69 ganger. Aune, Tandberg og Torgersen instruerte. Sidstnevnte var ogsaa en ukes tid nede og instruerte Fredrikstad Roklubs juniorlag.

1902.

Paa grund av eksamener og militærtjeneste var de fleste av de gamle kræfter forhindret fra at gaa i træning. Andre medlemmer vilde heller bli med paa Studentersamfundets tur til Nordkap eller med studentsangerne rundt kysten. Det

Norsk Idrettsblad og Sport
N. Paus Tandberg Frich
G. Nielsen Hoel
Vinderne av indriggerløpet ved landskaproningen 1901.

Norsk Idrettsblad og Sport

Indriggerlaget av 1902.

var derfor vanskelig at skaffe lag til aarets kaproninger. En følge herav var, at man til at begynde med opgav at delta i studenterkaproningen, som det aar skulde holdes i Kjøbenhavn den 29. juni. Efter gjentagne anmodninger fra Akademisk Roklub i Kjøbenhavn om endelig at møte frem og for at gjøre sit til, at de skandinaviske studenterkaproninger ikke skulde avgaa ved døden, satte imidlertid allikevel bestyrelsen et lag av aarets nybegyndere i træning under instruktion av stud. med. Torgersen. Laget bestod av: Stud. jur. Otto Hofgaard, stud. jur. Thomas Schram, løytnant Jens Hertzberg, stud. jur. George Paus (stroke) og Peter Torgersen (cox).

En tid efter fik man besked om, at landskaproningen dette aar var blit berammet til avholdelse paa Drammensfjorden den 29. juni, men bestyrelsen fandt at burde opretholde sin anmeldelse til studenterkaproningen. Imidlertid blev denne

omberammet til den 4. juli, og begynderlaget blev da ogsaa anmeldt til landskaproningens to indriggerløp, det første over 2000 m., det andet over 4000 m.

Det var ikke med store forhaabninger det unge lag efter 5 ukers træning reiste til Drammen dagen før kaproningen skulde holdes. Om aftenen trænede de paa Drammenselven, og aarsberetningen sier: »Synet av det kjæmpesterke Drammenslags udmerkede starter var heller ikke egnet til at høine motet hos vore unge folk.«

Startpladsen laa omtrent en mil ute i fjorden. De andre lag reiste dit ut med en liten dampbaat, mens studenterne rodde i ganske langsomt tempo den lange vei ut til startpladsen, for at faa nervositeten arbeidet ut av kroppen og musklerne oparbeidet.

Dampskibet »Scotland« var om morgenen gaat fra Kristiania fulldastet med tilskuere og laa nu ved startpladsen og ventet. Startskuddet gik, og en av de hidsigste kampe, som er set paa norsk bane, tok sin begyndelse. Drammens og Christianias lag kom først i starten. Ved 500 meteren laa studenterne ca. 1 længde efter. Ved 1000 meteren begyndte de imidlertid at arbeide sig frem med lange lette aaretak. Baaten gled op ved siden av de to andre lag og forbi dem. De sidste 500 meter var en eneste fortvilet spurt for alle lag, og over linjen kom de i en klump med vort lag 1 meter foran Drammenslaget. Tiden

Norsk Idrettsklubb og Sport

Hertzberg Schram Hofgaard
G. Paus Torgersen

Vinderne av indriggerløpet (2000 m.)
ved landskaproningen 1902.

blev 8.46.4. Drammenslaget brukte $\frac{1}{5}$ sek. mere og Christianialaget yderligere $\frac{1}{5}$ sek. mere. Christiania Roklubs cox nedla protest, fordi studenternes lag skulde ha presset de to andre mot land. Protesten blev imidlertid ikke tat tilfølge. Løpet var imidlertid øiensynlig daarlig arrangert, idet der klagedes over, at der laa baater iveien. N. S. R. vandt dermed sin 2. aktie i indriggerpokalen.

Tre-kvart time efter stillet vort unge lag atter til start mot Drammenslaget. Æren følte sig imidlertid uvel efter det første overordentlig anstrengende løp, som hadde foregaaet mot en sterk vind og i en kvælende varme. Torgersen tok uten nølen hans aare, mens coxen fra fjoraaret H. Hoel indtok Torgersens plads. Den nye Æers mangel paa træning gjorde sig imidlertid snart gjældende og vort lag sakket agterut. Drammen vandt paa en tid av 18.02, mens vort lag brukte 28 sek. mere.

»Scotland« tok Kristianialagene med sig til byen, og atter blev dækket ryddet til dans. »Morgenbladet«s referent sees at klage over den meget sene time, i hvilken dampskibet kom til Kristiania.

Onsdag efter kaproningen i Drammen indskibet vort lag sig til Kjøbenhavn, hvor det den 4. juli skulde opta kampen mot Akademisk Roklubs fortrinlige indriggerlag, som dette aar hadde vundet Øresundsløpet. De to studenterlag var saaledes Danmarks og Norges bedste indriggerlag. Alle vore roere blev privat indkvartert og som vanlig mottat med den største gjestfrihet.

Om eftermiddagen den 4. juli foregik kaproningen. De to lag hadde faat meddelelse om, at starten skulde foregaa ved at starteren først forespurte, om alle mand var færdige, og startbaaten derefter gav 2 stød i dampfløiten. Da lagene var kommet paa plass, ropte starteren først: »Er alle mand færdige?«, og dernæst: »Ro!« Baugen og Æren i vort lag rodde og svinget derved baaten helt paatvers. Et øieblik efter gik støtene i dampfløiten, og danskerne som antagelig ikke hadde hørt kommandoordet: »Ro!«, startet nu i god orden og vandt derved straks 2 længder, et forsprang, som

de beholdt til maal. Tiden blev 10.10.6. Feilen fra starterens side berøvet selvfølgelig løpet omtrent al interesse. Det er dog lite rimelig at vort begynderlag, selv under like startforhold, skulde ha klart sig overfor Akademisk Roklubs gamle øvede lag med Saugman som stroke.

Om aftenen blev der holdt stor fest. Et av versene av en vise, som blev sunget, hitsættes:

*Sidste samvær dennesinde
vakre norske gjæst!
Sig os da hvad inderst inde
drog dig hid til fest:
Længsel efter nye minder,
lyst til raske sport —
Eller var det Danmarks kvinder,
som (fra hjem) dig kaldte bort?*

Dette spørsmål kunde det være morsomt ogsaa at foreslå vore senere Kjøbenhavnere til besvarelse, men noget helt ut ærlig svar fik man vel neppe!

I løpet av året blev der indkjøpt en ny indrigger fra Bjerg, Kjøbenhavn. Den kostet kr. 600, og saavidt man kan se av arkivet, blev dette beløb tilveiebragt ved frivillige gaver.

Bestyrelsen og da særlig kaptein Sverre arbeidet gjennom hele sommeren energisk med at skaffe ny tomt for klubbens baathus, idet opholdet paa Vippetangen nu for alvor var forbi. Det lykkedes tilslut gjennom forhandlinger med A/S Huk for kr. 100 at erholde tilleie den nuværende tomt paa Bygdø ved Huk Avenuen. Arkitekt Ole Sverre utarbeidet tegninger til det nye baathus. Omkostningerne med flytning og nybygning blev anslaat til kr. 3000. Herav blev kr. 1000 subskribert, mens resten blev laant av en privatmand paa meget liberale vilkaar. Man begaar sikkerlig ingen indiskretion ved at røbe, at denne privatmand var advokat C. F. Michelet.

1903.

Klubben flytter!

Allerede om vaaren begyndte det nye baathus ute paa Bygdø at reise sig, og i begyndelsen av juli stod det helt færdig. Det indeholdt i 1. etage et stort praktisk rum for baatene og aarerne o.s.v. Indenfor

dette var der avklædningsværelse med skap for hver roer, styrt m.v. I 2. etage fandtes klubbens forsamlingsværelse og rundt om dette gik en bred veranda. Huset var holdt i hvidt og rødt – klubbens farver. Utenfor baathuset var der anledning til at dyrke anden idræt. »Man tør sige, at Norske Studenters Roklub har noget at byde paa«, heter det i aarsberetningen.

Ved imøtekommenhet fra de forskjellige leverandørers side blev anlægsbudgettet paa kr. 3000, saavidt sees, ikke overskredet. Skedsmo Dampsag og Høvleri leverte saaledes træmaterialerne paa særlig gunstige vilkaar, mens Alf Bjercke forærte klubben de nødvendige malervarer. Men mange penger var der visselig ikke tilovers i kassen, da huset var opført. Klubbens bestyrelse sees saaledes at ha indsendt en lang og motivert skrivelse til Akers formandskap for at faa eftergit gebyret for færdigattest kr. 84.

Den 5. september blev det nye baathus indviet. Som led i festligheterne avholdtes en vellykket klubkaproning, hvori deltok 5 lag. D/S »Turist« gik kl. 6 fra Piperviksbryggen for at følge kaproningen. Billetterne kostet 75 øre. Starten foregik kl. 6½ og kl. 8 var der sexa i baathuset. Kontingenten var kun kr. 3.00, og heri var ifølge aarsberetningen indbefattet punsch og taler i rike mængder.

Den beundring og erkjendtlighet, som klubben nærtte for kaptein Sverre, fandt et uttryk ved avsløringen av et fotografi av ham, som blev ophængt i forsamlingssalen. Der blev ogsaa rettet en varm tak til arkitekt Sverre for hans arbeide med baathuset. Stor begeistring vakte det, da en repræsentant for Hukselskapet meddelte, at selskapet hadde eftergit klubben leieavgiften for tomten.

Om klubbens nye baathus og livet inden klubben i det hele tat skriver G. P. (George Paus?) i »Norsk Idrætsblad«s julenummer for 1903:

»Det var den 5. september dette aar det nye baadhus ude ved »Dronningen« blev indviet; men allerede før huset var færdig samledes i sommers løb kvæld efter kvæld talrige studenter derude for at øve sin herlige idræt. Man saa adstadige akademiske borgere med dybsindige aaretag stævne mod Nakholmen for at faa sig et raskt bad, man saa de yngre strævende i sit ansigts sved, trænende til kamp, ivrig speidende med mistroens skjærpede blik efter rivalernes feil og mangler. Naar saa dagens slid og slæb var over samledes unge og gamle paa den vidunderlige veranda. Den som har seet Christianiafjorden en sommeraften, glemmer det aldrig: fjorden, øerne, Akershus, aaserne —og saa kameratflokken, samtalen, ungdomsglæde og jubel over det hele.

Om søndagene drog gjerne hele flotillen afsted. En flok hjem søger Bundefjordens kyster, Nesodden og fastlandet til fjordens inderste krik ved Nesset. Andre drager udover Vestfjorden til Sandviken og alle de øer og bugter, som her danner et forvirret arkipel. Der bades, koges kaffe, spises og fremforalt forhandles mere og mindre filosofisk om ro- idrættens herlighed og de enkelte roeres dygtighed.

Om kvælden glider baad efter baad mod »Dronningen« og en sidste styrt afslutter dagens høitid.

Et særeget præg faar livet derude, naar det stunder mod de store kaperoninger. Spændingen og træningen gjør intet skaar i glæden, tvertimod: »Saure Wochen, frohe Feste!«

Som nævnt blev opførelsen av det nye baathus ikke belastet klubbens ordinære budget. Det later dog heller ikke til dette aar at ha været større rigdom end vanlig. Av kopiboken faar man det indtryk, at kaptein Sverre stadig maatte være klubbens bank, enten det nu gjaldt utbetalinger til Bjerg i Kjøbenhavn eller til Christiania Baadbyggeri. For at lette budgettet sendte man et andragende til telefonanlægget om at faa eftergit telefonkontingenten, 30 kroner. Om dette beskedne andragende blev indvilget kan ikke sees.

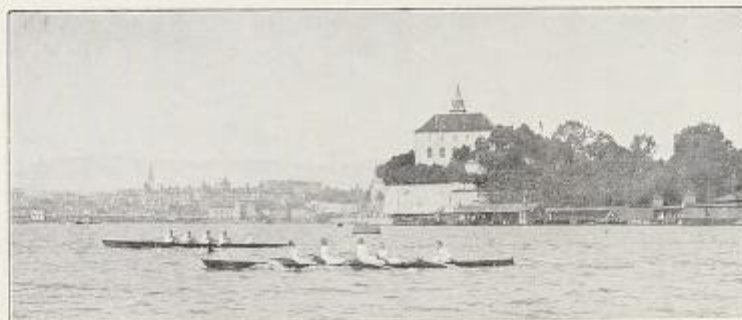
Trods arbeidet med opførelsen av det nye baathus, glemte man dog ikke roningen. Et lag bestaaende av: Otto Hofgaard, Olaf Tandberg, Nikolai Paus, George Paus (stroke) og H. Hoel (cox) gik i energisk træning for studenterkaperoneringen og løpet om Rasmus Langaards pokal. De 2 løp

skulde roes under N. F. f. R.'s landsregatta og Christiania Roklubs 25 aars jubilæumsregatta den 9. august. Laget trænet i utrigger nede ved Soon. 8 dager før kaproningen fik man imidlertid meddelelse fra de danske studenter om, at de kun saa sig istand til at møte i indriggeret baat. Derved blev selvfølgelig vort lag ikke litet handicapped. Bestyrelsen hadde ogsaa tilskrevet den akademiske roklub i Helsingfors, som dog ikke saa sig istand til at stille lag.

Klubben la ogsaa et andet indriggerlag i træning, som skulde forsvare den i 1901 og 1902 vundne vandrepokal.

Løpet den 9. august var lagt fra Vippetangen og ret utover fjorden og var 2000 m. langt. Der blaaste en sterk søndenvind.

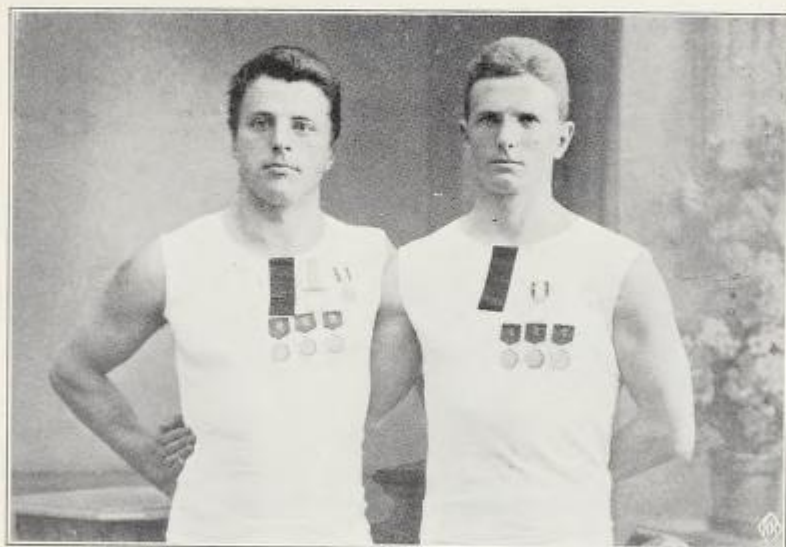
Studenterkaproningen 1903.

Norsk Idrættblad og Sport.

Forst avholdtes *studenterkaproningen*. Akademisk Roklub, Kjøbenhavn, møtte med samme lag som aaret forut. Det blev et overordentlig haardt race. N. F. f. R.'s referat av løpet lyder:

»De Norske Studenter tog i Begyndelsen Ledelsen og fik et Par Baad« længders Forsprang. Imidlertid blev deres Baad af Strøm og Sjø drevet ud af Kurs saaat de, da de nærmede sig Maalet hadde roet i en stor Bue. Herved var Danskerne kommet paa Høide og trods en kraftig Opspurt fra Nordmændenes Side, gled Danskerne over Maallinien som Seierherrer med Tid 8.55.4, de Norske Studenter brugte 8.55.6.»

Til løpet om indriggerpokalen hadde kun vor klubs lag meldt sig. Dette maatte derfor ro paa maksimaltid, men brukte 8 sek. for meget. Tilslut kom løpet om Rasmus

Nikolai Paus og Olaf Tandberg.

Langaards pokal. Stockholms Roddförening seiret uten kamp med en tid av 8.12.2. Nummer 2 blev Christiania Roklub 8.28.8 og nummer 3 N.S.R. 8.46.2. Paa festen om aftenen blev *Nikolai Paus* og *Olaf Tandberg* overrakt N. F. f. R.'s enkeltmands-medalje. De var de første som fik den.

Dagen efter kaproningen arrangerte vor klub fest for de danske roere paa Holmenkollen.

Av kopiboken sees, at N. S. R. og Christiania-roerne det aar gik sammen om at leie badeplads paa Nakholmen.

Paa generalforsamlingen den 3. februar 1904 blev kontingenten enstemmig forhoiet til kr. 15.00 for aktive roere, kr. 10.00 for passive og kr. 100.00 for livsvarige medlemmer.

Paa generalforsamlingen forelaa videre et andragende fra kvindelige studenter om at faa være medlemmer eller leie baater. Cand. jur. Koren Holmboe fremsatte i den anledning saadant sporsmaal til forsamlingen: *Kræves lovforandring for at gi kvinder adgang til klubben?* Forsamlingen svarte »Ja« med 12 mot 11 stemmer. Sekretæren opfattet uttalelserne derhen, at han hverken hadde pligt eller ret til at

Tandberg Hoel Hotgaard N. Paus

Baaten tømmes efter en vaar tur

utstede adgangskort til kvinder. Kjerschow foreslog derefter, at spørgsmaalet skulde overlates bestyrelsen til nærmere utredning. Heyerdahl foreslog derimot, at andragendet straks skulde avslaaes. Dette forslag blev vedtat mot 9 stemmer. Videre diskutertes anlæg av tennissbane og avholdelse av et marked kommende sommer til ophjælp av klubbens finanser.

1904.

Den 23. juni indeholdt Kristiania-aviserne motstaaende annonce.

Det var studenterroerne, som hadde omdannet sit baathus i »Port Arthur«s skikkelse og nu skulde forsøke at dække gjælden paa dette. I ukevis hadde man arbeidet paa at faa istand et førsteklasses forlystelsessted. Maleren, tegneren, tømrermanden, altmuligmanden *Henrik Backer* var, som ved saa mange andre anledninger, primus motor. Rundt baathuset blev der av malt seilduk reist høie murer. Indenfor disse

ST. HANS-MORO

I STUDENTERKLUBBEN

Stor premiere

St. Hansaften kl. 7½ i det nye Klubhus ved »Dronningen»

Musikalsk Assistance:

Operasanger Halfdan Rode
Komponist Sigurd Lie

Forøvrig en storartet

Sommervarieté

indeholdende 15 forskjellige Nummere:

Studenterorkester

Beduinerkvartet

Bodega

St. Hansbaal

og St. Hansstemning.

Studenterroere serverer!

Alt for

1 krone.

blev der bygget en scene, hvor komedien »Vonne Manna» opførtes. Her optraadte ogsaa en ung dame som sang Frødingviser, en professor som viste frem mekaniske dukker, primadonnaen »Trillerine» og mange andre store kunstnere. Ikke langt fra varieteen fandtes et gemytlig russisk fængsel »Jama Gata» bevogtet av skumelt utseende personer bevæbnet med knut. Bak baathuset var der en beduinerleir med et mandolinorkester.

Foran døren til baathuset hadde baatmand Anton Kristiansen, ansat det aar, som sin første opgave i klubben arrangeret en rutschebane. Opgangsbroen var indsat med grønsæpe, og paa denne rutschet en gammel pram, indkjøpt for kr. 5.00, ned i sjøen. Banens chefer var Ove Gude og

Thorleif Berntsen. Naar søkningen var liten, satte endel utklædte roere sig i prammen, tok tappen ut, rutschet ned og forsvandt under tilskuernes forfærdelse i bølgerne.

Ute i sjøen var der lavet en liten ø paa 16 tomtønder, og paa øen var der blandt malte og fastspikrede trær og græs en restaurant. Denne var hver aften skuepladsen for et meget rystende optrin. »Kolingen» (Thorleif Berntsen) satte ut til øen og blev regelmæssig forelsket i restauratørens madame.

»Port Arthur« set fra sjosiden efter Henrik Backers arbeidsskisse.

Som rimelig kan være taalte ikke restauratøren kurtisen og der blev et voldsomt slagsmaal. Under dette faldt restauratørens søn — en udmerket dykker — i vandet og blev borte. I forfærdelsen herover faldt resten av selskapet ogsaa i vandet tillikemed maleren Birger Kielland, som sat i en baat længere ute og fisket. »Kolingen« optraadte saa som den tapre redningsmand. Med et taug om halsen svømte han rundt og bragte samtlige selskapets medlemmer velbeholdne i land.

I baathusets 1. etage var der indrettet restaurant, som bestyrtes av fru Fay, der tillike hadde ansvaret for de mange vakre unge damer, som hjalp studenterroerne med at faa penger i kassen. Hendes førsteassistent var stud. med. Christen Johannessen. Forsamlingsværelset 2. etage var forvandlet til en koselig bodega, hvor der servertes utsøkte vine, konfekturner, sydfrugter og røkendes, altsammen generøse gaver. Her regjerte Herman Nielsen og stud. med. Schram og de var sikkert nogen udmerkede bodegaverter.

Studenterne blev forøvrig assistert av velvillige skuespillere og andre kunstnere. Der kunde saaledes næsten hver aften bys paa et eller andet »stort nummer«. Flere aftener blev der holdt pølsefest, en aften blomsterfest, og sidste dag, søndag den 3. juli stor folkefest.

Tilstelningen blev paa alle maater en sukses, ogsaa økonomisk. Allerede den første dag var udgifterne dækket. Ialt indkom der ca. kr. 4500 netto, og gjælden paa baathuset var dermed avbetalt.

For roning og træningen var tilstelningen selvfølgelig ikke heldig, og aarets resultater blev derefter.

Klubben stillet dog lag til ikke mindre end 4 løp under landsregattaen i Frognerkilen den 3. juli. Første løp var for seniors i indriggede baater om vandrepokalen. Christiania vandt med en tid av 9.08 mens studenterne brukte 9.19. »Norsk Idrætsblad« skriver om studenterlaget: »Mindre end 2 takter i baaden var der sjelden. Om afskaffelsen af denne saakaldte »danske« stil, der nu hersker i Studenternes Roklub, burde man vel nu bli enig. Dens uskjønhed virker isandhed forbløffende.«

Naar man i en hel uke hadde løpet rundt som kelnere og russiske fangevogtere, var det sandelig godt gjort i det hele tat at ha lagt sig til nogen stil!

Næste løp var for *ottere* over en distance av 900 m. og var det første otterløp avholdt under landskaproning. Løpet maa nærmest kaldes improvisert, idet lagene blev sat sammen dagen før. Christiania Roklub vandt med en tid av 3.15.5, $\frac{1}{2}$ baatlængde foran studenterne. Løpet for juniors i indriggere vandt atter Christiania Roklub med en tid av 8.46.2. Studenterne brukte 9.03 og Ormsund 9.18.2. Tilslut utkjempet Hannibal Fegth av Christiania Roklub og Gustav Vetlesen av N. S. R. en match i single-scullere over en distance av 900 m. Om løpet skriver »Norsk Idrætsblad«: »Da Vetlesen var tilfældig stedfortræder for den egentlig anmeldte kandidat Peter Torgersen, der havde faaet forfald, blev løbet nærmest en stille lysttur for Fegth, der roede sin baad med flid og omhu paa 3.51.2. Vetlesen blev endel efter.«

Præmieutdelingen foregik aftenen efter i N. S. R.'s baathus. Der servertes en enkel aften nedenunder, og saa utdelte arkitekt O. Sverre præmierne ved et punschebord ovenpaa.

Paa grund av »Port Arthur« og fordi vort seniorlags stroke George Paus av familie- og forretningsgrunde ikke kunde delta,

mødte ikke vor klub til studenterkaproningen i Kjøbenhavn den 15. juli, hvor finnerne for første gang deltok og der for første gang roddes i utriggere. Akademisk Roklub, Kjøbenhavn vandt med en tid av 8.11.4. En Kjøbenhavneravis skriver om nordmændenes undlatelse av at møte: »Alle 3 aar maatte de bukke under, og formodentlig fordi de i aar saa, at der heller ingen chance var, foretrak de at blive hjemme.«

I aarets løp blev der indkjøpt de 2 første single«scullere og den første kravelbyggede firer, den sidste for en sum av £ 44.15.0. Aarsberetningen for 1904 slutter saaledes: »Forhaabentlig vil næste sæson, efter det energiske arbeide for økonomien iaar, bringe rolige og jevne forhold, som kan tillade roerne at drive sine træningsøvelser uforstyrret, saa man kan faa revanche for denne sommers nederlag paa kaproningsbanen.«

1905.

Engelsk trener engageres. Indriggerpokalen vindes til odel og eie.

Aaret var ikke netop gunstig for nogen sportsklub, idet saa mange unge mænd laa ute paa neutralitetsvagt. Allikevel blev dog aaret et godt middelsaar for N. S. R.

Det viste sig allerede tidlig paa vaaren, at man savnet det tilstrækkelige antal instruktører. Det spørsmaal reiste sig derfor, om man ikke skulde forsøke at faa engagert en utenlandsk trener, ikke mindst av den grund, at man det aar risikerte at tape indriggerpokalen for bestandig, idet Christiania Roklub nu ogsaa hadde faat 2 aktier i denne og satte alt ind paa at vinde pokalen til odel og eie. Klubben hadde saaledes lagt ikke mindre end 2 lag i træning for indriggerløpet. Det ene av disse var det gamle og velkjendte »Fegthlag«, som tidlig paa sommeren vandt Marineministeriets pokal i Kjøbenhavn. Bestyrelsen søkte og fik av Universitetet bevilget et beløp av kr. 400 til instruktør paa betingelse av, at et lignende beløp skaffedes tilveie paa anden maate. Dermed var man kommet et langt stykke paa vei. Kort efter besluttet N. F. f. R. at støtte Ormsund Roklub ved at anskaffe en engelsk trener. N. S. R. og N. F. f. R. slog sig

da sammen og engagerte den engelske træner Mr. Haines. Han kom til Kristiania den 15. august og stod til disposition for vor klub hver formiddag i uken og desuten 4 dager fra kl. 5-7, alt uten anden utgift for klubben end det bevilgede beløp kr. 400. Ialt instruerte Mr. Haines 105 ganger, og man merket en betydelig øket interesse blandt klubbens medlemmer efter hans ankomst tiltrods for den sene aarstid.

At skaffe lag til indriggerløpet viste sig imidlertid at bli vanskelig, og først 14 dager før løpet skulde finde sted den 10. september var laget fuldtallig. Det var de gamle roere Olaf Tandberg og Nikolai Paus, som var kommet til undsætning, tiltrods for at de hadde kandidattjeneste ved sykehus, som optok den meste del av deres tid, og tiltrods for, at de ikke hadde sittet i baat paa to aar. Baug var stud. jur. G. Vetlesen og stroke loitnant Fr. Schilling. Paa coxpladsen sat atter doktor H. Hoel.

Løpet den 10. september fandt sted med start utenfor »Dronningen« og med indkomst inde i Frognerkilen.

I senior-indriggerløpet møtte kun Studenterlaget og »Fegth« laget, idet Christiania Roklub hadde trukket sit andet lag tilbake. Om løpet skriver »Norsk Idrætsblad« i sit julenummer:

»Starten gik og man fik et af de hidsigste og mest spændende race, som er roet paa Christianiafjorden. Begge baade fik en pen start, studenterne noget foran. Christiania halte stadig ind paa dem med hurtige, lette tag, 36-40 i minuttet. Studenterne roede med længere tag og roligere takt 30-32 i minuttet og præstered en i forhold til den korte træningstid upaaklagelig samroning.

Midt i løbet gik Christiania forbi og havde snart en baadlængdes forsprang. Tilskuerne raabte: »Christiania vinder!« Kun den engelske træner sagde rolig og tørt: »No, the students.« Og han fik ret. Vel 100 meter fra maal, da Christiania fremdeles var foran, begyndte studenterne en voldsom slutspurt, som Christiania ikke magtede at besvare, og under stormende hurraer passerede studenterne linjen $\frac{3}{4}$ baadlængde foran konkurrenterne.

Vandrepokalen, som var opstillet for 5. gang, tilfaldt dermed studentersklubben, og af seierherrerne fra Hankøund i 1901 skulde 3 roere have æren af ogsaa sidste gang at bringe pokalen hjem, nemlig veteranerne Paus, Tandberg og Hoel.

Norsk Idrettsblad og Sport

Schilling

N. Paus

Hoel

Tandberg

Vetlesen

Vindere av senior-indriggerløpet ved landskaproningen 1905.

Studenterne brukte 8.2.4, Christiania 8.4.8.

N. S. R. hadde i sommerens løp mottat indbydelse til deltagelse i kaproningen i Kjøbenhavn, til den akademiske kaproning i Helsingfors, hvor finnerne vandt for første gang, og endelig til Christiania Roklubs kaproning paa Frognerkilen den 10. juli. Til alle disse indbydelser hadde klubben maattet svare: »Nei tak.«

Studenterroerne hadde ogsaa dette aar tilladelse til at lande og bade paa Nakholmen. »Dama paa Nakholmen«, som eierinden av denne vakre ø respektløst blev kaldt av klubbens medlemmer, klaget dog stadig over, at disse ikke holdt sig betingelserne for tilladelsen efterrettelige, hvorfor hun betydte, at hun næste aar vilde negte enhver adgang. Nogen negtelse blev det imidlertid ikke av, skjønt forholdet mellem eierinden og studenterroerne, som kanske mangelen en gang optraadte som om de var de virkelige eiere, flere aar fremover var spændt. Forholdet blev dog tilslut helt godt. Kanske dette skyldtes de to studenter, som en dag i aarene 1910 eller 1911 gjorde »Dama« sin opvartning og overrakte hende en buket med blomster fra hendes egen have, som de hadde plukket paa veien op, — og derefter blev traktert paa det bedste!

I løpet av aaret underhandlet en komite bestaaende av kaptein Sverre, cand. jur. Anton Heyerdahl og cand. jur. Adolf Eger med Huk A/S om kjøp av tomten ute paa Bygdø. Det blev bragt paa det rene, at man kunde faa kjøpt denne for en pris av kr. 8000. Paa grund av de utrygge politiske forhold blev imidlertid videre forhandlinger utsat.

Klubben hadde ved utgangen av aaret 103 aktive medlemmer.

1906.

Det var dette aar N. S. R.'s tur til at avholde studenterkaproningen. For at styrke et godt samarbeide mellem alle norske roere, fandt man det hensigtsmæssig om denne ogsaa dette aar kunde arrangeres i forbindelse med N. F. f. R.'s landskaproning. Dette arrangement gik ogsaa i orden, og studenterracet blev fastsat til den 7. juli, mens seniorløpet om

Langaards nye pokal skulde roes dagen efter. Til studenters kaproningen indløp der anmeldelse fra de danske studenter og fra de finske. N. S. R. hadde ogsaa sendt indbydelse til studenterne i Lund, Upsala, Stockholm og Gøteborg. Noget svar fik man dog aldrig.

Følgende *seniorlag* blev sat sammen: Stud. med. Th. Schram, cand. jur. Jørgen Aall, stud. med. K. Kindt, loitnant D. Finne (stroke) og stud. jur. Gustav Vetlesen (cox). Dette lag skulde delta i studenterkaproningen og seniorløpet om Rasmus Langaards pokal. Til løpet over 1500 m. 7. juli for roere som ikke tidligere hadde startet mot fremmed klub, blev anmeldt et lag bestaaende av: Stud. Eilif Gjermoe, stud. jur. Rolf Herlofson, cand. philos Herman Nielsen, stud. jur. Andreas Rostad (stroke) og stud. jur. Gustav Vetlesen (cox). Det samme lag anmeldtes til junior-uttriggerløpet dagen efter over 2000 m. Begge lag blev instruert av doktor Peter Torgersen.

Da klubbens gamle klinkbyggede kaproningsbaat ikke lenger var i den stand, at den kunde brukes til race, maatte man se sig om efter en utvei til at skaffe en ny. Da imidlertid klubbens finanser ikke tillot en saadan utgift, maatte man atter appellere til medlemmerne. Disse tegnet tilsammen kr. 250, og for dette beløp blev der indkjøpt en omtrent ubrukt baat fra Fredrikstad Roklub.

Træningen gik med liv og lyst. Landskaproningen skulde dette aar for første gang holdes i Holtekilen, og for at vore lag skulde bli vant med banen, leiet bestyrelsen en motorbaat, som hver aften de sidste 8 dager før kaproningen bragte roerne ut til Bjerkholmen, hvor baatene laa.

Klubbens danske gjester under kaproningen blev indlogert privat, mens de finske blev anbragt paa Grand Hotel for klubbens regning.

Juniorløpet over 1500 m. lørdag den 7. juli blev startet kl. 6 $\frac{1}{2}$ under ideelle veirforhold. Foruten vort lag deltok kun et lag fra Christiania Roklub. Dette kom lidt foran i starten, men de 2 baater holdt sig omtrent det halve løp side om side. Saa gik vort lag fra Christiania og vandt

med 1 baatlængdes forsprang. Tiden blev 5.48.8. Christiania brukte 5.52.2.

Næste løp var *studenterkaproningen*.

Danskernes og vort lag møtte i kravelbyggede baater, finnerne hadde ikke egen baat men brukte vor nye klinkbyggede. Der ved var de jo allerede paa forhaand handicapped. Samtlige lag fik en fin start, danskerne med en takt av 40, finnerne med en endda hurtigere, ca. 44, mens vort lag hadde en roligere takt. Det vandt paa denne, idet det kom en halv længde foran i starten. Danskerne naadde dog meget snart op paa siden, mens finnerne i sin laante baat sakket agterut. Indtil halvparten av løpet var rodd, var utfaldet tvilsomt. Da gik imidlertid danskerne forbi og vandt med 4 sek. De brukte 7.51.2, mens vort lag hadde en tid av 7.55.2 og finnerne 8.23.4.

Dagen efter blaaste der en liten kuling av syd, som satte en ganske tung sjø. Første løp var *junior uttriggerløpet*. Det var kun de 2 konkurrenter fra den foregaaende dag, som møtte. Atter fik Christiania den bedste start og vandt en hel baatlængde. Vort lag kjæmpet sig dog tappert frem, kom op paa siden av det andet og passerte maallinjen ca. en halv baatlængde foran dette. Tiden blev 9.3.4 og 9.6.

Saa kom løpet om *Langaards pokal*. I dette deltok ikke mindre end 4 lag: De 3 studenterlag og et lag fra Christi-

Norsk Idrætsblad og Sport

Rostad Herlofson Gjermoe
Vetlesen H. Nielsen

*Vindere av junior-uttriggerløpene ved
landskaproningen 1906.*

ania Roklub. Vinden hadde øket, og den høie sjø var meget generende, især for vort lag, som laa ytterst og som var et av de tyngste. De danske og norske studenter fik den bedste start. Det varte dog ikke længe, før danskerne tok ledelsen. De rodde let og kraftig og hadde snart et godt forsprang. Christiania arbeidet sig op paa andenplads, og finnerne gik ogsaa forbi de norske studenter. Ca. 200 m. fra maal fyldte sjøen disses baat. Danskerne var ved indkomsten ca. 7 baatlængder foran de andre og brukte 9.9.4. Christiania brukte 9.32.2 og finnerne 9.36.2.

Sidste løp var for 8-aarede baater over 1500 m. Her deltok lag fra Christiania og vor klub. Vort lag hadde imidlertid aldrig sittet sammen tidligere, idet to mand den sidste dag hadde faat forfald. Christiania vandt med 6.22.4. Studenterne brukte 6.49.

Efter de to dages kamp fulgte en række større og mindre festligheter. Til avsked samledes vore fremmede gjester og vore roere til en belivet fest ute hos kaptein Sverre.

Baatene var i 1906 ute ialt 1309 ganger, og det var det aar roningen i utriggere som blev mest dyrket.

Ifølge aarsberetningen anla klubben det aar et tilfredsstillende *dobbelt bokholderi* »med konti for de forskjellige aktive og passivposter samt for de løbende udgifter.«

Klubben tilbød i februar Huk A/S kr. 4000 for tomten ved Huk Avenuen, hvilket tilbud blev avslaat.

1907.

10-aars jubilæet feires. Finnelaget vinder sine seire. Klubben blir selveier.

I anledning av 10-aars jubilæet blev der nedsat en komite bestaaende av: Universitetssekretær Orland, cand. philos. F. B. Wallem og stud. med. Schram. Det var oprindelig meningen at holde en tilstelning i likhet med »Port Arthur« i 1904, men tanken blev opgitt blandt andet av den grund, at der samme sommer skulde arrangeres en større tilstelning paa Akershus.

Jubilæet blev feiret den 8. juni med en klubkaproning paa Frognerkilen og en efterfølgende soupé paa Bygdøenæs. Først prøvet de 2 seniorer Herlofson og Rostad kræfter i single-scullers. I »Aftenposten«s referat heter det, at den større fysiske kraft seiret. Herlofson kom alene ind over linjen. Derpaa roddes et utriggerløp, som blev vundet av aarets juniorlag, og saa et handicapløp i forskjellige baater. Til slutning var der stor eskadreroning.

Ved soupéen var den gemene hob placert i den almindelige spisesal, mens de trænende mandskaper sat ute paa verandaen for halv betaling, ti de skulde jo ikke ha vin! Sekretær Orland ønsket velkommen tilbords. Derefter talte universitetets rektor, professor Brøgger, for jubilanten. Den revy av kraftige skikkelser, han hadde set, hadde været ham en overraskelse, som tiltalte ham overordentlig. Der var gjort en stor indsats, som fortjente al støtte. Cand. jur. A. Eger utbragte under stor begeistring stifternes skaal. Derefter blev følgende vise av »Edor« sunget:

Man er lidt i beten
med paterniteten
til det barn, vi nu skal hædre.
Det er svært at si det,
men tænk, man vil vide,
der er lagt ut 4 fædre!
∴ De har jamen
faat betale mangefold
allesammen
til barnets underhold! ∴

Man iblandt de lette
fødsler ei kan sætte
dette barns entré i verden.
Paus og Sverre bævet,
Torgersen han strævet,
Tornøe ogsaa hjalp paa færden,
∴ og med »tangen«
blev da barnet vel forløst,
Vippe-tangen
var deres alles trøst. ∴

Mange aar tilbage
ligger nu de dage,
da geburtsdagsbarnet tok det
vaklende og svake
første aaretake'
og, mens motstrømsvirvler kokte,
∴ laa i skaret
trygt i sommervindens sus,
godt forsvaret
av selve Akershus. ∴

Da fik by'n den vane
fæstningsvold at rane
for at bane banen bane;
grundet denne vane
blev saa havnens bane
næsten ogsaa klubbens bane:
∴ By'n besluttet
av vor tomt at gjøre bruk,
og betuttet
vi satte os paa »Huk«. ∴

Men selv denne stilling
er kun paa bevilling.⁹⁾
Varg i Veum er vi blevet;
vore svarte k er
vover hvil paa  er
kun, hvis der staar »Fredlyst»
skrevet.

∴ Det er nyd'ligt
gj rt av folk, med slike kors
greit og tyd'ligt
at sikre dem for vors. ∴¹⁰⁾

Saltvandsskv t fra aaren,
spurt i vaarfrisk morgen,
pipehvil en middagstime,
dis av sol og hete,
saar av salt og v te,
stille skvulp i solfaldsstrime —
∴ Det har givet
fjernt fra byens tvang og larm,
roerlivet
dets egen rige charme! ∴

H rer I det sus fra
gamle Akershus? Ja,
der er lys og mange gjester.¹⁰⁰⁾
Ser I, hvor det skinner
straalende og minder
om de gamle store fester!
∴ Hirden leirer
sig til fest for dagen! Se,
gubben feirer
sin unge proteg ! ∴

Han gj r ret den gamle;
Vi med ham vil samle
os og slutte visestubben:
Maa den tid, som kommer,
med hver vaar og sommer
give  ket kraft til klubben!
∴ Den skal kalde
end Minervas unge skud,
naar vi alle
har l ngst rodd racet ut! ∴

⁹⁾ Baathustomten var dengang endnu bare paa opsigelig leiekontrakt.

¹⁰⁰⁾ Jfr. nedenstaaende billede.

¹⁰⁰⁰⁾ Sigter til vaarfesten paa Akershus.

Se visen!

Til slutning talte kaptein Sverre for gjæsterne: rektor Brøgger, Centralforeningens formand, oberst Strugstad, N. F. f. R.'s formand arkitekt Sverre, formændene i Christiania og Ormsund Roklubber, Hukselskapets forretningsfører, overretssakfører Hansson og fiskeriinspektør Wallem. Oberst Strugstad takket for talen. »Og saa feiret man dagen tilende i de deilige omgivelser, medens sommeraftenen efterhaanden hvælvte sin kaabe over jubilanten og jubilanterne«, som det heter i »Aftenposten«s referat.

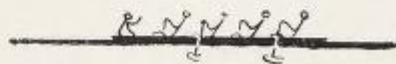
Allerede i slutten av april blev der sat sammen et seniorlag og et juniorlag, og som vanlig var rochefen, doktor Torgersen instruktør. *Seniorlaget* bestod av: Stud. jur. Andreas Rostad, 25 aar, 71.5 kg., stud. jur. Rolf Herlofson, 22 aar, 86 kg., stud. med. Kristian Kindt, 24½ aar, 85.5 kg., premierløjtnant Diderik Finne, 28 aar, 72 kg. (stroke), stud. med. Birger Malling, 60 kg. (cox).

I *juniorlaget* sat: Stud. theol. T. Plum, stud. jur. Leif Rode, stud. chem. Thv. Brodtkorb, ingeniør O. Falkenberg (stroke) og stud. med. B. Malling (cox).

Seniorlaget blev anmeldt til løpet om Langaards nye vandrepokal under landskaproningen i Holtekilen om eftermiddagen søndag den 30. juni. Videre til uttriggerløpet om dansk mesterskap i Kjøbenhavn den 7. juli og studenterkaproningen sammesteds den 11. juli. Juniorlaget anmeldtes til deltagelse i juniorløpet under landskaproningen.

Til seniorlaget anskaffedes der en ny kravelbygget baat fra Deichmann & Ritchie, Rotterdam. Den kom ialt paa kr. 919. Av dette beløp skaffet laget selv kr. 300. Redaktør Schibsted forærte kr. 100, og i november mottok klubben fra doktor Rode kr. 200, som ogsaa sikkert gik til dette formaal.

Samtlige tre Kristianiaklubber stillet lag til *juniorløpet* den 30. juni. Christiania Roklub hadde været særlig uheldig, idet to av det oprindelige lag var blit syke like før kaproningen. Til seniorløpet møtte lag fra Akademisk Roklub, Kjøbenhavn, Christiania Roklub og N. S. R. De danske studenter, som strokedes av doktor Saugmann, hadde netop i Stettin rodd mot et lag fra Ruderverein »Hellas«, som det

aar ansaaes for Tysklands bedste, og de var kun blit slaat med $\frac{1}{4}$ længde. Tiden var under 7 minutter. Det maa dog erindres, at der roddes paa en elv.

Under overskriften »Studenternes Dag« gir »Morgenbladet« følgende livlige referat av landskaprøningen:

»Det silregnede. At det vilde blive dagsregn — det kunde en blind høre se, mente roerne. Flagene hang vaade, som forpjuskede fjær, fjorden var som blæst ren for seilere, og skodden drev tyk og søndagssei indover. Men i Holtekilen var der alligevel livligt, da »Ryfylke« ved 6-tiden dampede ind mellem øerne med roere og roeres veninder og venner ombord. Talrige robaade laa samlet om endestationen, en og anden motorbaad tøffet vims omkring; nogle kuttere strakte de dyngvaade seil i mat bris. Stemningen var laber. Man sad under solseilet, som det affekteret nok hed, holdt paa sin stol og sin regnfrak og ventede. Ombord i den flag-smykkede »Turist« drog dommerne ind til kilens bund.

Man ventede længe derude. Saa gik der endelig langs stranden et raab, som mødtes af et fra dem paa sjøen: »Der gik starten!« Det var juniorløbet paa 2000 meter mellem de tre foreninger, Christiania Roklub,

Norske Studenters Roklub og Ormsunds Roklub. Fra nu af blev der liv paa sjø og i land; det begyndte som en susen — og det endte som en storm. Der hujedes og der jubledes — »tag i gutter, klem paa Christiania! Studenter hang i!« Indtil det hele druknede i hurraerne for det seirende lag. Ombord i den menneskefyldte »Ryfylke«, der laa lidt unna, vidste man ikke saa nøie — havde studenterne vundet eller Christiania Roklub? Saa gled »Turist« ind langs siden. Et blik paa dens dæk var nok til at løse tvivlen. Der stod studenterklubbens formand, kaptein Sverre, og skin-nede som solen i øsregnet. En bred haandbevægelse — studenterne har vundet — saa brusede jubelen langs rækken. — hurra, hurra, hurra igjen.

Norsk Idrettsblad og Sport.

Plum Rode Brodtkorb Falkenberg
Malling

Juniorlaget 1907

Rostad

Herlofson
Malling

Kindt

Finne

Finnelaget

Den vilde ingen ende tage. Saa var det klart for det internationale løb, og efter en meget lang ventetid stod »Turist« paany udover i kjølvandet paa de tre lag: Akademisk Roklub fra Kjøbenhavn, der mødte med fjoraarets roerlag, Norske Studenters Roklub og Christiania Roklub.

Havde spændingen før været sterk, blev den nu uudholdelig. Alt som se kunde, klatrede tilveirs, smaa backfische, og tykke forhenværende roere delte en taburet, ti herrer sloges om en livbaadæsing. I susende fart gled baadene mod maalet. Ved starten faldt en studenterroer. Paa an'

igjen, fuld fart, og snart var tabet af to baadlængder gjenvundet. Tomme for tomme seg studenterne frem foran de kraftige danske roere, til de naaede en stilling som de siden beholdt. Spændingen steg og steg. I land forlod man de sikre tilhold under buskene, jubledes og viftede. Om bord i damperen hang tilskuerne udover skibssiden. Man ropte og ropte, faa vidste hvorfor, grebes af en vild uro, hjerterne bankede og smaa ivrige damer fik kulør i blege kinder. Klappingen og smeldet af de glidende sæder blandedes med lyden af det susende vand til en pirrende, lidsende musik i de tusende tilskueres øren. Den stormende jubel, som hilste seierherrerne, var saa meget umiddelbarere og ægttere, som de fleste tilskuere troede, at det var de flinke dansker som hadde seiret. Sagen var, at studenterne for første gang roede med umalede aarer, medens deres vanlige røde farve iaar lyste fra de danske roeres aareblade. Det narrede mange. Men da sandheden kom for en dag, blev den farlig. Om bord i »Ryfylke« smaldt skuddene saa det sang i skuden, medens roere omfavnedes hinanden i begeistring. Den grænseløse jubel, som hilsende de seirende studenter, da de i sin slanke farkost gled frem mellem baade og skibe indebar ogsaa en stærk kompliment til de som uovervindelige anseede dansker. De sidste fik da ogsaa sit kraftige, hjertelige hurra. Christiania Roklubs roere, som i juniorløpet havde vist sig energiske og seige, laa her ret langt tilbage og syntes at mangle nogen træning. Dermed var løbene slut, og kursen sattes mod byen. Paa »Turist« samledes de deltagende roere med bestyrelsen i »Norsk Forening for Roidræt« om et glas champagne. Bestyrelsens formand, arkitekt Sverre, udbragte et med kraftige hurraer modtaget leve for kongen, som var forhindret fra at overvære løbet. Paa talen for de fremmede tilstedeværende takkede kammerjunker Castenskiold-Benzon med en tale, i hvilken han udtalte haabet og forvisningen om ret snart at kunne se alle de skandinaviske landes repræsentanter samlet her i fjorden i ædel væddestrid. Desuden talte danskernes stroke, dr. Saugman.

Efter ankomsten til byen holdtes i Logens lokaler en meget vellykket sekss, ved hvilken roforeningens formand efter en tale om roidrættens betydning uddelte dagens præmier til Studenternes Roklub. Det internationale løbs præmie, den store, af fabrikeier Rasmus Langaard skjænkede vandrepokal, som ifjor med ære blev vundet af danskerne, overrakte studentelagets stroke, Didrik Finne, som modtog medaljen for smukroning^{*)} og som derefter blev baaret paa guldstol salen rundt. Studentersroklubbens formand holdt for de danske roere en kort tale, som hilsendes med endeløs applaus, og medens der roptes »paa gjensyn« bares gjæsterne fra Kjøbenhavn paa guldstol rundt blandt sine norske kamerater. For talen takkede dr. Em. Saugman med nogle faa ord, som sluttede med ønsket om et gjensyn ved næste korsvei. Saa tog danskerne farvel — de maatte hjem igjen, og nordmændene blev alene paa valpladsen, som de

*) Roforbundets fortjenstmedalje.

beholdt til langt udover. Det blev sent, før man skiltes for at gaa til ro. Seierherrer og overvundne sad sammen uden nid eller skadefryd, som det sømmer sig sande idrætsmænd. Fra alle sider erkjendtes det, at studenternes seire var vel fortjent.»

»Norsk Idrætsblad« skriver om vort juniorlag, at det viste absolut den bedste samroning. Dets baat »stod«, aarene gik vel klar af vandet og med samtidighed i vandet. Tiden blev 8.3.6. Christiania brugte 8.4.8 og Ormsund 8.12. I seniorløpet ledet Christiania de første 300 meter. De sidste 500 meter var en eneste rasende spurt mellem de danske og norske studenter. Vort lag havde ved indkomsten en kvart længdes forsprang og brugte 7.34.8. De danske studenters tid var 7.35.2 og Christianias 7.47.8.

Og saa reiste seniorlaget den 5. juli til Kjøbenhavn med viceformanden cand. jur. A. Eger som repræsentant for klubben og med et bidrag av kr. 200 fra Centralforeningen. Banen som skulde roes var lagt ute ved Kalvebodstranden, et saa godt som indelukket basin mellem Amager og Kjøbenhavn.

Veiret søndag den 7. juli var glimrende. 3. løp var *utriggerløpet om danske mesterskap*. Fire klubber møtte: Kjøbenhavns Roklub, Akademisk Roklub, Kjøbenhavn, Göteborgs Roddklubb og N. S. R. Vort lag veiet fra 20 til 40 kg. mere end de andre lag. Av cand. jur. Egers rapport hitsættes:

»Startskuddet gik, og samtlige lag kom godt iveri. De danske studenter fik en meget pen start og laa til en begyndelse først, mens vore roere blev omtrent en baadlængde efter. Formentlig paa grund af, at den svenske cox var ukjendt med farvandet og specielt med strømforholdene, kom han stadig med sit lag nærmere sine konkurrenter, de danske studenter, og efter ca. 400 meters roning kolliderede disse, hvorfor løbet blev stanset og ny start beordret.

Denne start blev for vort lags vedkommende meget bedre, omend de danske studenter ogsaa denne gang var raskere. Lige efter starten kom Kjøbenhavns Roklub op og tog ledelsen; men det varede kun kort. De danske studenter gik allerede efter 3—400 meter forbi, og straks efter vore studenter. Man saa snart at kampen kom til at staa mellem de to studenterlag. Heller ikke de danske akademikers førerplads blev af lang varighed. For hvert aaretag halede vort lag indpaa og gik forbi. Med udmerket stil og raskt tempo øgede de norske studenter stadig afstanden og gik over maallinjen med 2 baadlængders forsprang.

Hele løbet blev roet meget anspændt og takten var gennemgaaende 40 aaretak i minuttet. Tiden blev 7.13.2, mens de danske studenter brugte 7.18.6. Som man ser ganske usedvanlig smukke tider. Begeistringen for de seirende lag var stor, og da laget i henhold til kaproningsreglementet efter endt løb roede op foran dommertribunen, var der nærsagt ikke ende paa jubelen. Man viftede, ropte hurra og kastede blomster til roerne.

Paa festen paa Wivel om aftenen blev præmien for stilfuld roning efter enstemmig indstilling tildelt vort lag.

»Politiken« skriver: »Med elegant, stilfuld og kraftig roning passerede nordmændene maallinjen som nr. 1.« I »København«s referat heter det: Med beundring lagde man merke til nordmændenes overordentlig stilfulde roning, og deres brillante ensartede tempo.« »Danebrog« skriver: »Norske Studenters Roklub gennemførte løbet med en beundringsværdig ro, kraft og stil.« Litt overdrivelse var det vel, naar en fjerde dansk avis skriver: »Der var begeistring over det smukkeste hold, som er seet paa en dansk kaproningsbane — 4 ranke — norske studenter.«

Dagene mellem den 7. og 11. juli blev av vore roere benyttet til træning og til kameratslig samvær med sine danske kolleger. *Studenterkaproningen* blev holdt paa samme sted som kaproningen den 7., men om eftermiddagen. Der var først et par mindre løp, deriblandt et for damer. Om hvorledes de norske studenter saa vandt sin første studenterskaproning heter det i Egers rapport:

»Saa kom studenterkaproningen. Man havde haabet, at det her skulde lykkes at faa samlet et lag fra alle de 4 nordiske lande, men desværre blev i sidste oieblik de svenske studenter fra Upsala forhindrede, da en mand blev syg.

Der mødte saaledes kun et lag fra Finland, et fra Danmark og et fra Norge. Det danske lag kjendte vi fra før, og om det finske fik vi høre, at de havde faaet liden træning, saa de slet ikke ansaa sine chancer for at staa saa høit. De havde ikke med sig sin cravelbyggede baad, men fik laane af Københavns Roklub en ny cravelbygget baad, som de befandt sig vel i og besluttede at benytte. Var kampen haard sidst, saa blev den end værre nu. De danske studenter gjorde alt for at gjenoprette sit tab, og vore gjorde ogsaa sit yderste for endelig en gang at vinde dette studenterrace, der hidindtil 5 gange er vundet af danskerne og 1 gang af finnerne.

Veir og vind var lige gunstig som sidst, men da det om eftermiddagen havde regnet ganske voldsomt, var der ikke mødt op saa mange tilskuere. Ogsaa i dette løb viste danskerne sig som mestre i at starte. Vort lag blev i starten nogle meter efter. Forøvrigt fik alle tre lag en meget smuk start. Det varede ikke længe, inden man var klar over, at der ikke var noget at frygte fra finnerne denne gang. Desto haardere blev kampen mellem de to andre lag. Vort lag arbejdede sig dog stadig længere og længere frem og tilsidst havde det et baadlængdes forsprang. Saa gik danskerne op paa siden av vore, men sakkede igjen bagefter, indtil de et par hundrede meter fra maal tog en voldsom spurt og vandt ind igjen en del af det tabte. Over linjen gik de norske studenter med kun et par meters forsprang.

Ogsaa denne gang opnaaedes der udmerkede tider. De norske studenter brugte 7,15,2, de danske 7,15,6, medens finnerne brugte 7,34,6.s.

Dagen sluttet med soupé og dans.

Ved seniorlagets hjemkomst blev saavel roschefen som lagets medlemmer tildelt klubbens medalje.

Den 22. september avsluttedes sæsonen med en klubkaproning. Der utspandt sig en meget spændende kamp mellem aarets seniorlag og et nyt juniorlag. Seniorlaget var dog suppleret med en ny 3'er. Juniorlaget hadde ligget i skarp træning med næste sommer for øie, mens seniorlaget ikke hadde rodd siden hjemkomsten fra Kjøbenhavn. Dette lag vandt dog med en knap længdes forsprang. Om juniorlaget heter det i rochefens rapport, at det hadde optat seniorlagets stil med det overordentlige skarpe og haarde tak uten langt fremstræk og tilbakesving, en stil som hadde vist sig at være meget effektiv.

Norsk Idrettsblad og Sport.

Præmier vundne 1907

Centralforeningen opstillet sølvbægere til kaproningen.

Helt fra vaaren av hadde bestyrelsen set sig om efter en anden tomt, idet forhandlingerne med Huk A/S var stillet i bero efter selskapets avslag det foregaaende aar. Efter indgaaende undersøkelser fra cand. jur. Eilif Heibergs side kom man til det resultat, at det var umulig at faa nogen tomt paa nordsiden av Frognerkilen. Man forhandlet saa med eieren av Bygdønes Bad og fik ogsaa et tilbud fra ham. Flytning dit vilde dog bli meget kostbar. Imidlertid viste det sig, at Huk A/S nu var villig til at sælge tomten for de tilbudte kr. 4000 + omkostninger, og den 1. november var klubben selveier.

1908.

Paa generalforsamlingen for 1907, som blev afholdt den 25. november, var der hoi stemning i anledning av den i enhver henseende vellykkede sæson. Baathuset var sikret, og klubben hadde paa kaproningsbanen hævdet sin uomstridte førsteplads blandt de nordiske roklubber. De yngre medlemmers interesse for deltagelse i kaproningerne var blit sterkt stimulert og et juniorlag var allerede høsten 1907 gaat i træning som forberedelse til sommeren 1908. Med dette juniorlag, og de 8 seierrike roere fra lagene i 1907, saa man ogsaa næste sæson lyst imøte. Paa generalforsamlingen drøftedes bl. a. Norges eventuelle deltagelse i kaproningerne under de Olympiske lege i London 1908, og man haapet at Finnelaget kunde komme til at repræsentere de norske farver.

Stemningen kulminerte da viceformanden overrakte kaptein Sverre en sølvpokal med tak for hans 10 aars formandsvirksomhet, og der blev uttalt ønsket om, at klubben endnu længe vilde kunne beholde ham som formand.

De lyse forhaabninger hvormed saaledes aaret 1908 gik ind slog desværre snart om i sin motsætning. De forventede nye seire uteblev og kaptein Sverre kom bare til at fortsætte som formand faa maaneder efter generalforsamlingen i 1907.

Den 6. februar 1908 indkaldte Norsk Forening for Roidræt til et ekstraordinært bestyrelsesmøte i Turnhallen, hvortil de

tre Kristianiaklubbers bestyrelser var indkaldt. Her fremla arkitekt Sverre som formand i N. F. f. R. det endelige program for roningerne ved Olympiaden, hvorav bl.a. fremgik, at der ikke vilde bli løp for fireaarede baater med styrmand men kun for otteaarede og for firer uten styrmand. Forsamlingen var igrunnen enig om, at Norge burde delta, men m. h. t. i hvilken baattype det skulde være var meningene delte. Der blev paa den ene side fremholdt, at roning uten styrmand var noget for os fuldstændig ukjendt, og at det vilde være umulig for noget norsk lag at hævde sig i denne roning paa en saa smal og vanskelig bane som Henleybanen. Paa den anden side blev det, specielt av dr. Torgersen fremholdt, at ogsaa otterroningen egentlig var os ukjendt. En otteaaret racebaat fandtes overhodet endnu ikke i Norge. Desuten maatte det med vort forholdsvis lille antal roere være lettere at faa et førsteklases firermandskap end et ottermandskap, og utgifter til reise og ophold etc. vilde jo bli meget mindre for en firer. Hvad styringen uten styrmand angik mente dr. Torgersen, at man kunde merke op en nøiagtig kopi av Henleybanen i Holtekilen og træne der.

Dr. Torgersen fik tilslutning fra Ths. Schram, men studenternes øvrige repræsentanter og bestyrelsen i N. F. f. R., Christiania Roklub og Ormsunds Roklub sluttet sig til otterplanen.

Faa dage efter — vistnok den 11. februar — sammenkaldte saa kaptein Sverre en 15–20 av de studenterroere som det kunde være tale om at anmelde til en uttagningskonkurrance for Olympiaden til et møte i turnhallen. Her refererte han beslutningen av 6. s.m. og opfordret studenterroerne til at melde sig i størst mulig antal, baade for at Norges lag skulde bli bedst mulig og for at klubben skulde faa den fyldigst mulige repræsentation i laget.

Planerne om deltagelse i otter møtte imidlertid paa dette møte en saagodtsom enstemmig motstand. Endel av roerne mente, at de norske roere, som ihvertfald ikke kunde vente at seire i Olympiaden, kunde anvende sine penge bedre end til at sende et lag til London. Man burde først i ganske

anden utstrækning sammentømre organisationerne og kaproningerne herhjemme før man tok fat paa saa høitflyvende planer. Det blev sterkt fremholdt, at en otter sammensat av de forskjellige klubber vilde hindre alt rationelt kaproningsarbeide i Norge den sommer, og f.eks. hindre N. S. R. i at forsvare sine vundne mesterskaper, og Christiania Roklub i at samle lag til løpet om Langaards pokal, som de kunde risikere at tape for bestandig. Vi burde først tænke paa vor stilling i Norden før vi gik videre. Men ihvertfald burde det ikke være tale om andet end firer. Argumentationen herfor blev delvis bygget paa de samme argumenter som dr. Torgersen hadde fremholdt i fællesmøte 6. februar, men videre blev det nævnt, at man ikke under nogen omstændighet vilde kunne skaffe en otter av tilnærmelsesvis den kvalitet som Finnelagets firer. De øvrige to klubber hadde fortiden ihvertfald hvad uttriggerøning angik, en av de daarlige perioder, som selv de bedste klubber av og til har. De var baade i 1906 og 1907 blit slaat i baade junior og senior uttrigger. Heller ikke inden N. S. R. var der andre roere med den erfaring og dygtighet som Finnelagets. Likegyldig hvilke 4 andre roere, man parret Finnelaget sammen med, vilde det derfor bli en svækkelse av lagets gjennemsnittsnivaa i forhold til Finnelaget alene. N.S.R. vilde overhodet ikke kunne stille nogen brukbar kontingent til en otter. Av fjoraarets juniorlag skulde de 3 op til eksamen i 1908 og kunde ikke delta i en træning, som vilde strække sig over flere maaneder og av Finnelaget skulde to ta embedseksamen til sommeren, en var netop færdig og skulde ut som edsvoren, og løytnant Finne selv var utbeordret paa togt, hvilket han meget nødigt vilde søke permission fra, da han hadde maattet søke utsættelse flere gange i studieoiemed.

Finnelaget erklærte imidlertid, at de, hvis de fik lov til at konkurrere om repræsentationsretten i firer, vilde lægge alle private hensyn tilside, utsætte sine eksamina etc. og gaa i træning straks isen gik op. De erklærte sig villig til at bo ved Holtekilen mindst 1 maaned under træningen, og øve sig i styring paa en bane, opstukket som av dr. Torgersen foreslaat. Men tilsvarende ofre fandt de sig ikke forpligtet

til at bringe for at kunne delta i en otter, hvis chancer i London maatte ansees minimale.

Kaptein Sverre, som neppe var i tvil om, at otterplanerne ved en eventuel avstemning vilde lide et fuldstændig nederlag, foreslog, at man ingen resolution skulde fatte, men hver for sig tænke nærmere over situationen.

Med sin energi, begeistring og overtalelsesevne tvilte kaptein Sverre vistnok ikke paa, at det vilde lykkes ham at faa roerne til at forandre standpunkt, og han var saa vant til at Studenternes Roklub i et og alt fulgte hans raad, at han, tiltrods for stemningen paa turnhalmøtet den 17. februar sendte en skrivelse til N. F. f. R., som gjerne vilde ha oversigt over situationen før sin generalforsamling 19. s. m., om at N. S. R. »tror at kunne stille til disposition 4 á 6 roere som er villig til at gaa i træning for evtl. placering i otteaaret baat.« Samtidig garanterte klubben for kr. 100 pr. roer.

N. F. f. R. som hadde faat tilsvarende tilslutning fra de andre klubber fortsatte følgelig arbeidet med otteren. Imidlertid hørte studenterroerne ikke mere fra sin bestyrelse, men fik underhaanden høre om bestyrelsens brev av 17. februar og likeledes, at dette av de øvrige klubber fortolkedes derhen, at studenterne vilde sende sine bedste folk, specielt Finnelaget. Roerne mente, at studenterne derved kunde komme i et urigtig lys, og den 3. mars fremkom et av stud. jur. Leif S. Rode, stud. med. Aars Nicolaysen, cand. philos. F. B. Wallem med tilslutning av 8 andre, undertegnet andragende om avholdelse av ekstraordinær generalforsamling. Andragendet begrunderes med, at der jo fra forskjellige kanter var reist betænkeligheter angaaende otterplanen, og at det hele i væsentlig grad vilde avhænge av studenternes stilling, hvorfor denne maatte bringes helt paa det rene før endelig beslutning blev fattet i Centralorganisationen.

Paa grund av formandens utenlandsreise og sykdom inden bestyrelsen blev denne ekstraordinære generalforsamling først indkaldt til 8. april. Som en foreløbig indrømmelse likeoverfor oppositionens krav om rene linjer sendte dog bestyrelsens sekretær den 13. mars en skrivelse til N. F. f. R., hvori man

under henvisning til uttalelserne av 17. februar, hvor der stilledes i utsikt 4 à 6 roere, meddelte, at ingen senior-roer kunde delta, og at til dato heller ingen andre hadde meldt sig. Brevet fik imidlertid en tilføielse om, at saken vilde bli endelig behandlet paa ekstraordinær generalforsamling, og dette gjorde, at haapet om at faa studenterne med, endnu ikke blev opgitt fra de andre klubbers side. Omtrent samtidig fik man vite, at Rasmus Langaard hadde foræret Christiania Roklub en otteåret racebaat, som paa visse betingelser skulde stilles til disposition for Olympialaget. Dermed var for en væsentlig del de økonomiske betænkeligheter ved otterplanen kontra firerplanen ryddet avveien.

De aktive studenterroere svarte imidlertid prompt med at tilby Finnelaget en race-firer uten styrmand, hvilken baat skulde staa til disposition ogsaa for hvilket som helst andet firerlag, der inden utløpet av anmeldelsesfristen til de Olympiske leke maatte klare at beseire Finnelaget. Paa dette gave-tilbud kom der aldrig noget officielt svar, men det var under sterk spænding, at den ekstraordinære generalforsamling sammentraadte den 8. april.

Der fremkom paa møtet sterk kritik over, at bestyrelsen saa fuldstændig hadde sat sig utover de samstemmige uttalelser som var fremkommet fra de aktive roere paa møtet i Turnhallen i februar. Ved at bestyrelsen utadtil hadde referert studenternes opfatning paa en ganske anden maate end der dengang og senere hadde faat uttryk overfor bestyrelsen var hele klubben kommet i et skjævt lys. Man kunde allerede nu gaa ut fra, at Olympiaotteren for en væsentlig del vilde komme til at bestaa av rene juniorroere og hele planen vilde rimeligvis forlængst ha været opgitt, hvis man i tide var blit gjort opmerksom paa studenternes stilling.

Bestyrelsen fremsatte imidlertid forslag til resolution, hvorefter N. S. R. erklærte sig enig i otterplanen. Det motsatte ytterpunkt repræsenteres av et parti som samlet sig om et forslag fra løytnant Finne, der henstillet til bestyrelsen »at meddele rette vedkommende, at tanken om deltagelse i en

fællesrepræsentation i otteaaret baat for studenterroklubbens vedkommende var definitivt opgit.

Imidlertid blev det ogsaa blandt de aktive roere fremholdt, at naar otterplanen nu først var kommet saa langt burde studenterne av loyalitet støtte den mest mulig. Den vilde

Utsigt fra baathuset.

jo allikevel bli sat iverk, og da var intet vundet ved at studenterne holdt sig utenfor. Den opfatning fik sit uttryk i et av stud. med. Aars Nicolaysen fremsat mellemforslag; »N. S. R. finder paa det standpunkt, hvortil spørsmålet om repræsentationen ved de Olympiske leke i London d. a. nu har utviklet sig, at ville yde bestyrelsen støtte i denne sak, og opfordre roerne til at melde sig til deltagelse«.

Bestyrelsen trak da sit forslag tilbake, og ved alternativ votering mellem Finnes og Aars Nicolaysens forslag, seiret det sidste med 23 mot 11 stemmer.

Tilsynelatende hadde dermed bestyrelsens standpunkt seiret,

men det klargjorde ikke situationen. Det var, av de tidligere nævnte grunde, og saa sent som det nu var blit paa aaret, praktisk talt utelukket at en eneste av klubbens seniorroere vilde kunne delta. Den kontingent man muligens kunde stille, vilde ihvertfald litet eller intet bidra til at hæve otterens nivåa, og generalforsamlingsbeslutningen befrygtedes derfor bare at ville vække forhaabninger utadtil som ikke kunde indfries.

Bestyrelsen ansaa imidlertid nu saken definitivt iorden, og sendte den 13. april en skrivelse til N. F. f. R. o.m., at deltagelse fra studenterne var sikret.

Den 11. mai holdtes et fællesmøte i N. F. f. R. mellem de 3 klubbers bestyrelse og de roere som det kunde være tale om at faa som deltagere. Paa dette møte blev bl.a. bekjendtgjort betingelserne for, at Olympialaget skulde faa benytte den av Rasmus Langaard skjænkede otter. Blandt disse betingelser var, at de uttagne skulde forpligte sig til, om de blev utvalgt dertil, efter hjemkomsten fra London at gaa i træning i firer og ro for Christiania Roklub i løpet om Langaards pokal. Utgifterne ved de eventuelle nødvendige indmeldelser i Christiania Roklub vilde hr. Langaard bekoste. Om hvad der forøvrig blev uttalt paa dette møte hersker der, og har der den hele tid hersket uenighet og fuld klarhet vil vel aldrig kunde bringes tilveie. I N. F. f. R.'s bestyrelses- og generalforsamlingsprotokol findes der desværre intet referert. I denne protokol er hele tidsrummet fra februar 1908 til juni 1909 repræsenteret av 5 blanke sider!

Hvad der er paa det rene er imidlertid, at der paa møtet blev fremlagt en høitidelig erklæring, som skulde undertegnes av de træningsvillige roere, og at denne erklæring bl. a. blev undertegnet av 3 studenterroere. Ved træningen, som straks efter tok sin begyndelse, møtte imidlertid kun en av disse 3, en roer som aldrig tidligere hadde deltat i nogen kaproningsinstruktion, og derfor naturligvis ikke var nogen større akkvisition for laget. De to andre, ingeniør Thv. Brodtkorb av fjoraarets juniorlag og student Trygve Eriksen som hadde været toer i det ovenfor nævnte forberedende juniorlag fra høsten

1907 møtte ikke. Paa forespørsel fra N. F. f. R. erklærte de, at de heller ikke agtet at møte. Det var dem umulig at fortsætte træningen ogsaa efter hjemkomsten fra London. Naar de, tiltrods for klausulen herom, hadde tegnet sig paa listen, var det fordi kaptein Sverre hadde oplyst, at Herlofson og Rostad og muligens ogsaa Kindt av Finnelaget hadde lovet at bli med. Brodtkorb og Eriksen ansaa det da givet at disse vilde bli benyttet i fireren og at de selv vilde gaa fri, hvorfor de hadde fundet at kunne tegne sig. De paastod at de overfor kaptein Sverre ogsaa hadde præcisert, at de bare kunde gaa med hvis de nævnte roere fra Finnelaget gik med. Da det nu viste sig, at ingen av Finnelaget hadde meldt sig og heller ikke meldte sig, ansaa Brodtkorb og Eriksen forutsætningerne for sin erklæring bortfaldt.

N. F. f. R. forlangte en uttalelse fra bestyrelsen i N. S. R. Spørsmålet blev behandlet paa bestyrelsesmøte 3. juni hvor Brodtkorb og Eriksen besluttet suspenderet, til en generalforsamling kunde fatte beslutning om eksklusion.

Omtrent samtidig hermed var bestyrelsen og de aktive roere støtt sammen paa et andet grundlag. Roerne hadde som ovenfor nævnt fra første stund, som et argument mot otterplanen anført at den helt vilde ødelægge klubbernes deltagelse i de nordiske kaproninger. N. F. f. R. hadde ogsaa helt maattet indstille landskaproningen det aar, og Christiania Roklub hadde maattet gardere sig ved klausulen i Rasmus Langaards gavebrev. Men studenterne syntes det var bittert at de ikke skulde faa røre en aare for at forsvare det ifjor vundne studentermesterskap og danske mesterskap. Omkring 1. juni blev der sammensat et lag, basert paa de to juniorlag fra aaret iforveien, som skulde gaa i nogen ukers træning og forsvare trofæerne. Men da de hadde trænet i 3 dage meddelte bestyrelsen, at laget ikke vilde bli anmeldt av N. S. R. De som ikke vilde gaa med i Olympiaotteren fik overhodet ikke ro kaproning det aar. Roerne anførte forgjæves, at det dog for eksamenskandidater var stor forskjel paa at ligge i træning nogle uker til de danske kaproninger, og i 3 maaneder — eventuelt 4 maaneder — for Olympiaden og høstkaproningen.

Bestyrelsen fastholdt sit. Da saa samtidig meddelelsen om Brodtkorbs og Eriksens suspension kom, resulterte det i en skrivelse av 6. juni fra de yngre roere med krav paa øieblikkelig indkaldelse av en ny ekstraordinær generalforsamling.

Denne fandt sted den 22. juni 1908 og forløp meget livlig. Med utgangspunkt i episoden Brodtkorb og Eriksen formet diskussionen sig som et generalopgjør mellem bestyrelsen og de aktive roere angaaende foreteelserne i hele det sidste halve aar. Bestyrelsen satte sin stilling ind paa at Brodtkorb og Eriksen blev ekskludert. Forsamlingen var i det store og hele tilbøielig til at rette en skarp kritik mot de to herrer fordi de ikke, som saken nu engang laa an, allikevel hadde indfundet sig til træning, og la striden om forutsætningerne være blit et indre anliggende i klubben. Men naar det gjaldt spørsmålet om at ekskludere dem var det jo av betydning at faa vite hvad der virkelig var forefaldt i møtet i N. F. f. R. 11. mai.

Kaptein Sverre uttalte, at han umulig hadde kunnet tænke sig, at en ung gut vilde si nei tak til en gratis tur til London, til et verdensstevne som Olympiaden, og naar Finnelagets roere allikevel ikke kunde komme avsted i firer hadde han personlig ikke været i tvil om, at de tilslut vilde gaa med i otteren. Han benegtet dog, at ha uttalt, at de hadde lovet at gaa med. Brodtkorb og Eriksen fastholdt imidlertid sit, og henviste til en skrivelse av 23. mai, hvori N. F. f. R. klager over, at de ikke var fremmøtt til træning, og hvori det bl.a. heter, at N. F. f. R.'s bestyrelse opfattet de oplysninger som »paa samme møte den 11. ds. fremkom paa Deres klubs vegne fra Deres ærede formand..... derhen, at man maatte vente tilslutning av 2 à 3 av klubbens seniormandskap fra ifjor.«

Den almindelige opfatning var, at kaptein Sverre i sin iver for at faa det hele til at gli og for at faa studenterne ut av det tvetydige lys de stod i, hadde lovet mere, end han helt nøgternt set var berettiget til. Og da baade Brodtkorb og Eriksen anga saa avgjørende private grunde mot træning efter hjemkomsten fra London, at man maatte anse det ute-

lukket at de vilde ha tegnet sig, hvis de ikke hadde følt sig sikret mot at behøve at fortsætte efter denne tid, fandt generalforsamlingen, at man ikke kunde sætte deres paastand tilside og at man ihvertfald ikke kunde gaa til nogen eksklusion. Det hele var en følge av, at der ikke var holdt tilstrækkelig klare linjer, men det var bestyrelsen i første række ansvarlig for.

Endel av de ældre medlemmer forsøkte at bevæge formanden til at nøie sig med at generalforsamlingen uttalte en beklagelse og daddel overfor de 2 herrer. Kabinetsspørsmålet blev dog fastholdt fuldt ut, og ved den endelige avstemning opnaadde bestyrelsen kun 10 stemmer for eksklusion, mens 32 stemte mot. Til ny bestyrelse valgtes da: Formand: Cand. jur. Georg Lous, viceformand: Sekretær J. C. Aall, rochef: Stud. med. Ths. Schram, materialchef: Stud. jur. Leif S. Rode, sekretær: Ingeniør C. W. Eger.

Det var med oprigtig beklagelse, ogsaa fra oppositionens side, at man saa kaptein Sverres 10-aarige formandstid faa denne avslutning. Og det var et stort ansvar, de unge roere hadde paatat sig. Klubbens hele eksistens hadde i de forløpne aar saa mange gange staat og faldt med kaptein Sverre. Hvordan skulde det nu gaa? Ikke mindst økonomisk kunde det bli mange vanskelige skjær at klare. Kaptein Sverre erklærte straks paa generalforsamlingen, at han, naar han gik av som formand, ogsaa forøvrig ansaa sig løst fra sine forpligtelser overfor klubben, og allerede samme dag generalforsamling var holdt fik han fra den fratrædende sekretær skriftlig erklæring om, at han ifølge bøkerne stod som klubbens kreditor for kr. 5500 og desuten var selvskyldnerkautionist for et laan paa kr. 2000. I videre konsekvens av sit standpunkt paa generalforsamlingen forlangte han saa overfor den nye bestyrelse sit kontante utlæg refundert i nærmere foreslaatte avdrag og at bli fritat for kautionsansvaret. Klubben var imidlertid ute av stand til at opfylde disse krav. Nogle mindre avdrag blev betalt ut gjennom aarene, men det var først i 1913, at et avsluttende opgjør fandt sted.

Imidlertid var det ikke bare forholdet til klubbens tidligere, og til da eneste formand som var blit mindre godt. Klubben

Norsk Idrettsblad og Sport.

fik snart føle, at den ogsaa forøvrig var kommet paa det sorte brett.

Som man kunde vente, naar det nu var de yngre aktive roere som hadde faat ledelsen, var noget av det første den nye bestyrelse gjorde, at forsøke atter at faa liv i selve roning. Der blev sat sammen et juniorlag bestaaende av studenterne Frithjof Wille, Arne Corneliussen, Vidar Berg, Ingar Dobloug (stroke) og Birger Malling (cox). Dette blev anmeldt til juniorløpet under Christiania Roklubs kaproning 28. august. Dette skulde foregaa i klinkbygget baat, og da den i 1907 indkjøpte second-hand-baat ikke egentlig var i race-stand forærte det unge entusiastiske juniorlag klubben en ny klinkbygget utrigger. Christiania Roklub hadde altid lagt sterk vekt paa løpene om Langaards pokal, hvortil studenterne paa grund av den aarstid paa hvilken løpet i almindelighet blev avholdt kun hadde stillet lag en gang, nemlig i 1903 bortset fra aaret 1900 da vort lag, som før nævnt, blev trukket tilbake paa grund av uenighet om baattypen. Til dette løp skulde altsaa nu Christiania Roklub

kunne stille den bedste halvpart av Olympiaotteren og nogen chance til efter nogle ukers træning at kunne bringe seiren hjem overfor dette lag kunde derfor studenterne ikke ha. For at hjælpe til en bedre forstaaelse mellem klubberne besluttet man dog at vise den opmerksomhet at forsøke at stille lag.

Da Christiania Roklub imidlertid sendte ut indbydelse til sin kaproning, hvoriblandt til løpet om Langaards pokal, fik studenterne ingen indbydelse. Den 15. juli sendte stu-

denterne da en særdeles forsigtig og høflig avfattet forespørsel om klubben vilde faa adgang til at delta i jubilæums-kaproningen. Den meddelte, at klubben ihvertfald vilde kunne stille et juniorlag, og at man haabet ogsaa at kunne stille et seniorlag til løpet om Langaards pokal. Christiania Roklub svarte, at saasnart studenterne hadde ordnet sit forhold til N. F. f. R., vilde klubben faa sig indbydelse tilstillet. N. F. f. R. meddelte paa sin side, at hvis bare ikke Brodtkorb og Eriksen deltok i laget hadde foreningen intet at indvende mot at studenterne deltok. Der kom da indbydelse fra Christiania Roklub, men her var gjort den tilføielse, at foruten Brodtkorb og Eriksen maatte heller ikke Rostad og Herlofson av Finnelaget delta. N. S. R. protesterte mot dette nye forbehold som ikke tidligere var nævnt, og hvis begrundelse man ikke forstod. Seniorlaget maatte trækkes tilbake idet det netop var tænkt sammensat av Rostad, Aall, Kindt og Herlofson, og træningen var begyndt i slutten av juli, efterat embedseksamen var avsluttet.

For ikke at kaste alle broer av opretholdt studenterne juniorlagets anmeldelse. Og det deltok i kaproningen 28. august. Dette løp blev sensationelt! Der deltok 4 lag, hvoriblandt den ene halvpart av den hjemkomne Olympiasotter. Lagene kom ind i klump med Fredrikstads nystiftede roklubs lag nogle haandsbredder foran Ormsund, som igjen kun var et par meter foran studenternes, som atter var nogle haandsbredder foran Christiania Roklub. Alle 4 baater hadde

Norsk Idrettsblad og Sport.

bedre tid end der nogensinde var præstert i Holtekilen. Forskjellen mellem 1. og 4. baat var $\frac{1}{2}$ baatlængde. Tidene var: Fredrikstad 7.26.8, Ormsund 7.27.4, N. S. R. 7.28.2 og Christiania 7.29.

Imidlertid fastholdt N. S. R., at de vilde ha en forklaring paa, hvorfor Rostad og Herlofson var negtet deltagelse. Nogen saadan forklaring kom ikke, hvorfor klubben den 24. september indanket saken for N. F. f. R.'s bestyrelse. Heller ikke N. F. f. R. fik imidlertid nogen forklaring fra Christiania Roklub. Den 12. december avholdtes imidlertid et styremøte i N. F. f. R. Her blev korrespondancen om saken fremlagt, men Christiania Roklubs repræsentant fandt ikke paa sin klubs vegne at kunne gi nogen redegjørelse uten efter nærmere konference med klubbens bestyrelse. Av N. F. f. R.'s og N. S. R.'s kopibøker ser man at Christiania Roklub ogsaa senere — utover vaaren 1909 — er avæsket en forklaring, men saadan sees aldrig indkommet, likesaalitt som nogen beslutning er protokollert i N. F. f. R. Det hele er saaledes vistnok løpet ut i sandet.

Disse langvarige stridigheter satte imidlertid dype merker. For Christiania Roklub som ikke kjendte nærmere til tvistighetene mellem bestyrelsen og de aktive roere i studentersklubben maatte studenternes optræden i Olympiaspørsmålet synes merkelig, og studenterne folte sig paa sin side sterkt forurettet ved den behandling Rostad og Herlofson hadde faat, og det uheldige utfald av klubbens oprigtige forsøk paa ved sterk deltagelse i Christiania Roklubs 30-aars jubilæumskaproning at bringe en bedre forstaaelse istand. Man kunde desværre i flere aar fremover merke en viss spænding mellem klubberne, som var at føre tilbake til stridighetene i 1908. Det kan dog kanske ha sin interesse at notere, at i 1916 blev Herlofson tat med paa Christiania Roklubs old-boys lag i de store nordiske kaproninger i Stockholm, saa dermed var ihvertfald den episode definitivt avsluttet. Om Olympiaspørsmålet vil vel enhver av de optrædende beholde sin oprindelige opfatning til sin dødsdag.

Imidlertid virket disse stridigheter sterkt deprimerende paa selve sportsglæden inden Studenternes Roklub. Rigtignok blev baathuset i ganske anden grad end vanlig samlingspunktet for medlemmerne og antallet av baatturer i 1908 — 1450 — var alt i alt større end i noget tidligere aar.

1909.

Formand: Cand. jur. *Georg Lous*.

Georg Lous

Dette aar fik man desværre merke, at den glans og træningslyst, som seirene i 1907 hadde vakt, ikke længere var tilstede. Rigtignok betegner aaret en rekord hvad indmeldelser angaar, idet der blev indmeldt ikke mindre end 61 nye medlemmer, men klubben gik ind i sæsonen bokstavelig talt uten en eneste seniorroer. Lagene fra 1907 var spredt utover landet eller i utlandet, og de ulykkelige forhold i 1908 hadde hindret, at de fik efter-

følgere. Doktor Torgersen ga sig dog ikke, og det skjønt han var flyttet til Voksenkollen og maatte reise hjemmefra kl. 6 om morgenen for at komme tidsnok frem til instruksjonen for dagens arbeide. Han fik lagt 2 lag i træning, hvorav det ene blev kaldt *seniorlag*. I virkeligheten var samtlige juniors — en var endog nybegynder av aaret — og kun 3eren i »seniorlaget» Arne Corneliussen hadde overhodet nogen gang tidligere sittet i en racebaat. Laget bestod av: Stud. Finn Münster, cand. jur. Christian Sundt Smith, stud. Arne Corneliussen, stud. med. Niels Aars Nicolaysen (stroke) og tandlæge Einar Eriksen (cox). I *juniorlaget* sat: Stud. oecon. Einar Munthe-Kaas, studenterne Thorbjørn Hermanrud, Haakon Styri og Gustav Steen (stroke) og tandlæge Einar Eriksen (cox). Doktor Torgersen rak ikke at instruere dette lag, som saaledes ikke fik nogen fast instruktør.

Seniorlaget 1909

Det var dette aar N. S. R.'s tur til at arrangere den skandinaviske studenterkaproning, og man besluttet at holde den i Holtekilen lørdag 3. juli i forbindelse med landskaproningen den efterfølgende dag. Til løpet meldte der sig lag fra Akademisk Roklub, København og fra Akademiska Idrottsföreningen, Helsingfors. Av kopiboken sees det, at klubben fik henvendelse om mulig deltagelse fra Cambridge University. Der blev svart tilbage, at man med glæde saa engelske studenter delta i kaproningen, men nogen anmeldelse indløp der ikke.

Baade klubbens danske og finske gæster blev privat indkvartert.

Veiret den 3. juli var udmerket.

Om *studenterkaproningen* skriver »Sport«:

»Alle lag mødte iaar i cravelbyggede baade. Det danske med tysk, det finske med fransk og det norske med hollandsk baad. Det finske lag havde svingbare riggere, de andre faste. Finnernes baad kunde tages fra hinanden i tre dele forat lette transporten. To af de danske roere havde deltaget i foregaaende aars race og tre af de finske. Det kraftige og veltrænede finske lag med sine tre seniorroere og den delikate, lette franske baad ansaaes vel af de fleste som favoriter. Marinen havde velvillig stillet til disposition for dommerne en torpedobaad under kommando af den velkendte studenterroer, kaptein Finne. Lige før løbenes begyndelse

ankom dampbarkassen »Stjernen« med Kongen, som med største interesse fulgte racet.

Kl. 7 laa de tre studenterlag paa startlinien. Finnerne vestligst, nordmændene i midten. Et øieblik efter gik starten. Finnerne var straks foran med korte, lynsnare tag. Nordmændene sidst. Efter ca. 20 tag smelder imidlertid et skud fra dommerbaaden, og lagene standser. En af baadene har nemlig forladt sin bane og starten maa gaa om. Finnernes kraft og hurtighed i den første start var respektindgydende. Kort efter er lagene atter paa linje. Der kommanderes: »Klar«! »Ro«! Finnerne er igjen lige kvikke og med 22 tag i første halve minut sikrer de sig straks en baadlængdes forsprang i starten. Nordmændene er igjen sidst.

Ved 500 m. merket er finnerne $1\frac{1}{2}$ længde foran danskerne, og disse igjen $\frac{1}{2}$ længde foran nordmændene. Finnerne har 40 tag, danskerne 36 og nordmændene 34.

Ved 1000 m. har finnerne gode 2 længder foran danskerne, medens nordmændene nu blot ligger $\frac{1}{4}$ længde efter danskerne. Takten er endnu den samme for de forskjellige lag. Baadene nærmer sig 1500 m. og finnerne holder fremdeles sin morderiske takt, men forspranget er ikke synderlig øget. Nordmændene stiger nu til 36 og vinder op paa siden af danskerne, som kjemper med beundringsværdig energi for at holde sin plads. Ved 1500 m. øger det norske lag til 38. De gaar fra danskerne og begynder at vinde ind paa finnerne. Spændingen er uhyre. Finnerne opbyder alle kræfter for at holde sit forsprang, men deres baad »staar« ikke længere, aarene slaar an, og farten begynder at mindske. De norske studenter holder sine 38 og arbeider nu udmærket sammen, indsatsen er præcis, og alle mand svinger nøiagtig samtidig. De tager nu op for hvert tag. Det hvide baadhus passeres, og der er blot 300 m. igjen. Lagene er nu næsten paa linje, og finnerne gjør alt for ikke at blive forbigaaet. Tilskuermassen raaber som besat: »Hæng i«. »Ro paa«. Nu kommanderer den norske cox: »20 tag« og laget begynder en sikker og kraftig slutspurt, som trods de mest fortvilede anstrængelser fra finnernes side kaster dem en længde foran finnernes over maallinien. Tid 7.42. Finnerne brukte 7.45.8 og danskerne 8.1.

Den 9. skandinaviske studenterkaproning blev altsaa vundet av de norske studenter, og det var vistnok mere end disse før løpet hadde vovet at haabe. Doktor Torgersens arbeide under de vanskelige forhold kan vistnok ikke overvurderes. Som belønning for seiren fik seniorlaget paa generalforsamlingen klubbens medalje.

Efter studenterkaproningen var der et løp for roere, som ikke før hadde startet i aapen kaproning. Her blev vort juniorlag slaat stygt av Christianias. Tider: 8.27 og 8.35.

Veiret den efterfølgende dag var likesaa daarlig, som det hadde været vakkert om lørdagen, og kaproningen kom nærmest til at arte sig som en vandpantomime. I *seniorløpet* deltok samtlige 3 studenterlag, et lag fra Fredrikstad Roklub

H. M. Kongen lykønsker det norske lag med seiren i studenterkaproningen

og et lag fra Christiania Roklub. Vore roere hadde faat den uheldigste plads nærmest Høviklandet, hvor søndenvinden satte mest sjø. De finske og danske lag sank, mens løpet blev vundet av Christiania med en tid av 9.17. Fredrikstad blev nr. 2, 9.23 og de norske studenter schak 10.0.3. Samme skjæbne overgik vort *juniorlag* i dets løp. Ckristiania's lag vandt atter med en tid av 9.0.4, Ormsund brukte 9.53 og N. S. R. 10.10.

For N. R. S.'s fremmede gjæster blev der holdt festlige tilstelninger paa »Dronningen« og Bygdøenæs og en større fest paa Holmenkollen, der efter sigende skal ha været meget vellykket.

Økonomien dette aar maa betragtes som ganske god, idet medlemskontingenten paa grund av de mange nye indmeldelser dækket de direkte driftsutgifter. Fra ingeniør Maurits Hansen

mottok klubben som gave kr. 500, og fra et anonymt medlem et lignende beløp til avholdelse av studenterkaproningen. I samme øiemed bevilget Det Akademiske Kollegium kr. 200. Klubben fik en yderligere gave det aar, idet doktor Emil Rode forærte N. S. R. den første 8-aarede baat. Giveren vilde herved gi uttryk for sin taknemlighet over den hygge og nytte N. S. R. hadde skaffet hans søn under studietiden. Baaten blev kjøpt second hand hos Salter Brothers i Oxford og kom ialt paa £ 46.1.4.

Klubben deltok i den historiske studentertutstilling i Studetersamfundet, hvor den utstilte fotografier, præmier etc. N. S. R. hadde ved slutten av aaret 170 medlemmer.

1910.

Formand: Kaptein *Diderik Finne*.

Diderik Finne

Ogsaa dette aar var der et stort indryk av nye medlemmer, og atter var mangelen paa ældre og øvede instruktører følelig. Paa grund av de mange nye medlemmer blev avklædningsrummet altfor litet og særlig var der stor mangel paa skapspads. Man overveiet derfor at utvide baathuset og stud. Henrik Nissen utarbeidet tegninger. Nogen utvidelse fandt dog ikke sted paa grund av den daarlige økonomi.

I aarets løp blev der fra Salter Brothers anskaffet en søsterbaat til den av doktor Rode det foregaaende aar skjænkede otter. Betalingen for den nye baat blev delvis skaffet tilveie ved frivillige bidrag, likesom et lotteri tillot anskaffelsen av en second hand sculler.

Ogsaa dette aar viste det sig vanskelig at faa sat sammen lag. Som i 1909 blev *seniorlaget* kun et seniorlag av navn, idet to av dets medlemmer aldrig før hadde deltatt i race. I laget sat: Cand. med. Aars Nicolaysen, cand. oecon K. Hemsén, stud. T. Eriksen, cand. jur. A. Rostad (stroke)

og tandlæge E. Eriksen (cox). Laget blev instruert av doktor Torgersen, som dog kun klarte at møte frem anden hver dag, idet han fremdeles bodde paa Voksenkollen. *Juniorlaget* kom til at bestaa av: Pr.løitnant C. Oxaal, student H. Mordt, pr.løitnant D. Crawford, stud. real. N. Solberg (stroke) og tandlæge E. Eriksen (cox). To av disse var nye av aaret. Laget instrueres av formanden.

Landskaproningen avholdtes i Holtekilen den 3. juli, og resultatet var ikke gunstig for N. S. R., idet begge dennes lag led nederlag. Seniorlaget blev slaat av Christiania med 2 længder og juniorlaget baade av Christiania og Ormsund. Tiderne blev i seniorløpet: Christiania 7.54 og N. S. R. 8.5. I juniorløpet: Christiania 8.0, Ormsund 8.5 og N. S. R. 8.20.

Den *nordiske studenterkaproning* skulde dette aar avholdes i Kjøbenhavn den 9. juli i forbindelse med Nordisk Roforbunds første mesterskapsløp. Christiania Roklubs seniorlag repræsenterede her Norge. Vort seniorlag blev anmeldt til deltagelse i studenterkaproningen og til løpet om dansk mesterskap i senior utrigger. Om lagene og studenterløpet skriver »Sport« følgende:

»Finnernes lag bestod af jævne og kraftige folk, og det norske lag mente, at det finske lag med erfaringerne fra foregaaende aar og sin overordentlig energiske roning vilde blive meget farlige modstandere. Det danske lag bestod, som nævnt, af helt nye folk, men Akademisk Roklub har gennem aarene erhvervet sig et frygtet navn, og man mente, at de nye kræfter rimeligvis ikke var at spøge med. Det norske lag ankom til Kjøbenhavn først lørdag formiddag, kaproningsdagen, og der blev altsaa ikke nogen hvile efter reisen.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ laa de tre lag paa startpladsen. Veiret var — lørdag og søndag — da der skulde roes, temmelig daarligt. Der blæste en noksaa stærk vind ret imod og tiltrods for, at banen var indelukket, var der en generende høj sø ved startpladsen, saa at der ikke kunde blive tale om nogen ordentlig start. Det norske lag laa mellem de andre. Startskuddet gik, og finnerne kom straks en halv baadlængde foran danskerne, nordmændene noget efter danskerne.

100 m. efter starten havde imidlertid nordmændene naaet igjen danskerne og seg nu langsomt ind paa finnerne. Ved 500 m. laa finner og nordmænd side om side og fra nu af gik nordmændene jævnt og sikkert fra finnerne. Ved 1000 m. havde de 1 baadlængdes forsprang, hvilket øgedes

Seniorlaget 1910

til ca. 2 baadlængder ved indkomsten. Tid 8 45. (Dagens bedste tid). Sagkyndige roste nordmændenes præcise og stilfulde roning meget.

I løpet om *dansk mesterskap* i utrigger den 10. juli blev N. S. R. nr. 4 av 5 lag.

Det var det aar 10 aar siden den første studenterkaproning, og i den anledning afholdtes der efter kaproningen en vellykket jubilæumsfest. Paa festen fremviste N. S. R.'s repræsentanter et fotografi av gravør Bruuns kjendte kunstverk »Venus stiger op av havet«, som de foreslog opstillet som vandrepræmie for de skandinaviske studenterkaproninger. Akademisk Roklubs formand, overretssagfører Steinthal mente imidlertid, at den berømte dame ikke hadde synderlig meget med roning at gjøre og foreslog, at man istedet skulde indhente utkast til en præmie, som i større utstrækning opfyldte denne betingelse. Dette blev vedtat. Det er unødvendig at meddele, at der paa festen blev holdt en række taler og man skiltes med et »Velkommen i Helsingfors«, hvor studenterkaproningen næste aar skulde holdes.

Den 25. september blev der afholdt en *klubkaproning* med 4-aarede baater og — for første gang — ottere.

Paa generalforsamlingen blev doktor Torgersen indvalgt til livsvarig medlem, og det fortjente han sandelig ogsaa.

Adolf Eger

1911.

Formand: Advokat *Adolf Eger*.

Atter var der mange nye indmeldelser, atter var der mangel paa plads og tillike paa baater, men atter tillot ikke klubbens økonomi nogen utvidelse, tildels fordi departementet igjen hadde strøket Det Akademiske Kollegiums indstilling om bevilgning av et statsbidrag til klubben.

I midten av mai maaned sammensattes et juniorlag og en ukes tid efter et seniorlag. I *juniorlaget* sat: Stud. Øivin Davidsen, stud. jur. Tommy Schjøth, stud. Trygve

Sommerfelt, stud. jur. Olaf Dahll (stroke) og tandlæge Einar Eriksen (cox). En ny baat fra Rough & Son, Oxford, blev specielt lavet til dette lag, idet lagets hoider og vegter sees opgit i bestillingsskrivelsen. *Seniorlaget* kom tilslut til at bestaa av: Stud. Trygve Eriksen, stud. med. Knud Nicolaysen, stud. Arne Corneliussen, stud. Ingar Dobloug (stroke) og tandlæge Einar Eriksen (cox). Oprindeligen sat stud. Georg Kiær paa baugpladsen, men han maatte reise til utlandet 3 uker før den første kaproning. Den nye baug fik altsaa altfor liten træning. Begge lag instruertes av doktor Torgersen.

Seniorlaget skulde delta i studenterkaproningen i Helsingfors og i landskaproningen 8. juli. Juniorlaget blev anmeldt til landskaproningen og løpene om Carlsbergpokalen og den i 1910 opsatte prægtige Raadhuspokal ved den internationale regatta i Kjøbenhavn 16. juli.

Ut paa vaaren fik man en skrivelse fra Akademiska Roddklubben, Helsingfors, om at denne hadde mottat en anmodning fra »Medicinernas Idrottsförening« i Stockholm, om at gaa med paa henlæggelse av studenterkaproningen til det akademiske idrætsstevne i Stockholm i dagene fra 22–24

september. N. S. R. tilskrev da straks »Medicinernas Idrottsförening« og meddelte, at det paa grund av høstens regimentsamlinger antagelig vilde være umulig for klubben at sende lag til Stockholm i september, hvorfor den maatte insistere paa, at studenterkaproningen avholdtes som oprindeligt bestemt. N. S. R. vilde dog selvfølgelig gjøre alt for ogsaa at møte i Stockholm. Paa denne skrivelse indløp der intet svar, og man gik derfor ut fra, at studenterkaproningen skulde avholdes i Helsingfors. Imidlertid kom der ingen indbydelse fra de finske studenter, og nogen besked fra de danske fik man heller ikke, idet bestyrelsen var bortreist. N. S. R. tilskrev da de øvrige nordiske studenterkubber med forespørsel om de var villige til at la N. S. R. arrangere studenterkaproningen i forbindelse med landskaproningen ved Kristiania den 8. og 9. juli. Akademisk Roklub svarte, at de var meget forbauset over forespørslen, idet de hadde gaat ut fra, at studenterkaproningen nu var henlagt til avholdelse i Stockholm. Paa grund av den langt fremskredne tid maatte derfor N. S. R. motstræbende gaa med paa dette, selvsagt til stor ærgrelse for seniorlaget, som hadde ligget i intens træning, og som ikke hadde adgang til at møte i Stockholm. Det blev besluttet at sende juniorlaget istedet.

Efter denne megen omkalfatring fik man en svak tvil om »Medicinernas Idrottsförening«s evne til at arrangere stevnet, og denne tvil skulde senere vise sig at være begrundet. Men mere herom senere.

Landskaproningen skulde dette aar arrangeres paa studenternes gamle racebane fra Sjursøen til Vippetangen. N. S. R. som fra den tid, da baathuset laa paa Vippetangen selvsagt kjendte denne bane godt, protesterte paa det bestemteste herimot, idet de mente, at den var helt uskikket som racebane. Det skulde ogsaa vise sig, at den hadde ret.

Kaproningsdagen den 8. juli blaaste der en sterk nordenvind, som satte saa høi sjø, at roningen omtrent umulig gjordes. Løpene berøvedes derved enhver sportslig interesse. Første løp for juniors skulde startes kl. 4¹/₂. Det

blev imidlertid en lang ventetid, og roerne var blaafrøse, da de omsider kom avgaarde. Om dette løp og om seniorløpet skriver »Sport«:

»Ormsund Roklub, som havde et let lag og en ny baad med god bæreevne, sikrede sig snart føringen med en let og sikker roning og videre frem gennem løbet arbejdede de sig mere og mere fra sine konkurrenter, hvis baader fyldtes efterhvert. Ormsund passerede maallinjen ca. 3 længder foran studenterne, hvis baad var synkefærdig. Som no. 3 indkom Bergens Roklub roende i Ormsunds gamle, veltjente baad. Haldens Roklub var no. 4 over linjen og sank straks efter. Den 5te deltagende baad, Christiania Roklubs mandskab laa og svømmed ved Vippetangen. Ormsunds tid var 9.15.6 og studenternes 9.45.

Til 2det løb for seniorutriggere mødte Københavns Roklub, Christiania, Bergens og Norske Studenters Roklub, Vaxholm og Helsingfors mødte ikke. Vaxholm fordi de ikke havde faaet sin baad, Helsingfors paa grund af sygdom.

Efter en lang ventetid gik endelig starten. København og Christiania var snart foran, men det varede ikke længe, før danskernes baad var fuld af vand og dermed var dette udmærkede lag ude af sagaen. Bergen roede energisk, men det høje og tunge lag roede snart ind saa meget vand, at ethvert haab om seier maatte opgives. Studenterne roede banen i jævn paraderoning, da de indsaa det haabløse i at forcere ret mod den svære sø. Christiania Roklub, hvis baad var forsynet med en karm, klarede sjøen bedst. Baadene passerede maallinjen i følgende orden:

Christiania 9.16, Bergen 9.45.4, Studenterne 10.11.4.

Det hele artede sig altsaa nærmest som en vandpantomime uden nogen som helst sportslig interesse.

Onsdag den 15. juli indskibet saa juniorlaget sig med sin nye kravelbyggede baat til *Kjøbenhavn*. Reisen foregik delvis paa dets egen bekostning. Baaten havde laget først faat dagen efter landskaproningen, og det gjaldt derfor paa de 3 dage, som var igjen før kaproningen i Kjøbenhavn, at vænne sig til den. Det lykkedes, men værre var det, at baatens indredning viste sig at være et hastverksarbejde, saaledes at den stadig gik istykker. Hvis strokens sleide ikke havde sat sig fast i løpet om Carlsbergpokalen var kanske utfaldet av løpet og dermed pokalens endelige skjæbne blit en anden, idet Göteborgs lag kun vandt med $\frac{2}{5}$ sek.

N. S. R.'s repræsentant under kaproningen, dr. Torgersen, skriver om denne:

»Dansk Forening for Rosport« afholdt sin aarlige internationale regatta ved Kjøbenhavn 16de juli. I Regattaen deltog 17 klubber med 46 baade fra Danmark, Sverige, Tyskland og Norge.

Fra Norge mødte kun Norske Studenters Roklub med et juniorlag, i to løb for 4-aarers udryggere.

Til løbet om *Carlsbergpokalen* var anmeldt foruden det norske lag, det svenske mesterskabslag fra foregaaende aar, som vandt pokalen ifjor, Akademisk Roklub, Kjøbenhavn, og Kjøbenhavns Roklub. Norske Studenters Roklubs lag var det eneste juniorlag, som deltog i dette seniorløb. Samtlige norske studenter havde ikke startet i noget race før 1ste juni 1911 og havde følgelig havt anledning til at deltage i løb for begyndere.

Løbet startedes præcis kl. 2.45.

Der var paa banens yderste del (ca. 500 m.) sterk vind og høi sjø (fra siden). Gøteborg fik en god start og kom straks foran.

De norske studenter var uheldige i starten, da strokens slide standset gjentagne gange. Det norske lag tabte herved ca. 4 længder; laget lod sig imidlertid ikke afskrække heraf, men halte ufortrødent ind paa Gøteborg.

De danske lag passeredes snart, og tag for tag vandt de ind paa Gøteborg. Nogle 100 m. fra maal var Gøteborg blot en længde foran. Nu spurtet studenterne glimrende, men formaaede desværre ikke at komme helt op før maallinjen naaedes. Gøteborg vandt med $\frac{2}{5}$ sek. »Carlsbergpokalen«, tid 7.28, $\frac{2}{5}$, en glimrende tid, naar man tager hensyn til veirs forholdene. 20 sek. efter indkom Kjøbenhavns Roklub. Det samme Gøteborgslag slog senere paa sommeren Christiania Roklubs seniorlag, det norske mesterskabslag, med hele 2 længder.

Det var en udmærket præstation af det norske juniorlag.

Studerne roede nu rolig ned til Kjøbenhavn Roklubs baadhus for at reparere sin baad og paa bedste maade gjøre sig beredte til næste løb for 4 aarers udryggere, juniors, »Raadhusløbet«. Præmie: Dansk Forening for Rosports udfordringspræmie. Vinder 1910: Kjøbenhavns Roklub. Her var anmeldt og mødte roklubben »Skjold«, Kjøbenhavns Roklub, Polyteknisk Roklub og Norske Studenters Roklub.

Polyteknikerne havde ved tidligere løb iaar vist sig afgjort overlegne og ansaaes som meget farlige modstandere.

De danske sportsblade spaaede ogsaa de norske studenter ubetinget nederlag.

Kl. 4.30 lagde studenterne igjen ud i god kondition — trods det voldsomme første race — og lovet med et kraftig haandslag sin træner at gjøre det yderste for at hævde de norske farver. Kl. 4.45 gik starten, og studenterne startede nu sikkert og rolig, og efter 500 m. roning tog de ledelsen, som de med jævn og kraftig roning holdt til maal. Med en udmærket slutspurt passerede de maallinjen ca. 3 længder foran Polyteknisk Roklub, no. 3 Kjøbenhavns Roklub, no. 4 roklubben »Skjold«.

Studenternes tid var 7.35.2, Polyteknisk Roklubs 7.41.2. Vore studenters seier hilsendes med vældig applaus fra dommerbaaden. Musiken spillede »Ja vi elsker« og Norske Studenters Roklubs juniorlag havde et stolt øieblik.»

Davidson Schjøth E. Eriksen Sommerfelt O. Dahll

Juniorlaget 1911 med Raadhuspokalen

Da juniorlaget kom hjem fra Kjøbenhavn den 19. juli fik det meddelelse om, at Christiania Roklub havde indbudt til kaproning den 30. juli. Der blev straks telegraferet til stroken, som var blit igjen i Danmark. Han fik imidlertid ikke telegrammet og kom først til Kristiania den 26. juli. Allikevel la laget sig i træning, men dagen før kaproningen blev stroken uvel, saa nogen deltagelse blev der ikke av.

1. september gik juniorlaget igjen i træning, denne gang for studenterkaproningen. Dets gamle 3er Sommerfelt var

imidlertid i mellemtiden reist til Tyskland. Arne Corneliussen tok hans plads. Onsdag den 20. september drog saa laget avgaarde til Stockholm, hvor det traf viceformanden cand. jur. Leif Rode, som skulde være klubbens repræsentant under kaproningen. Der fortælles om dette vort juniorlag, at det i Stockholm utenfor baaten aldrig optraadte i andet antræk end jacket og flosbat. Rodes rapport om kaproningen hitsættes:

»Efter anmodning fra de svenske studenter blev den aarlige kaproning mellem nordens universiteter iaar udsat fra den reglementsmaessig fastsatte 2den søndag i juli til 24 september for at indgaa som et led i de akademiske idrætsstevner i Stockholm 22de—24de september.

Forudsætningen var, at man derved ogsaa kunde faa svenskerne med, og at man saaledes for første gang vilde faa se alle 4 lande repræsenteret i starten. Imidlertid meldte de svenske studenter i sidste liten forfald, da konkurrancedygtig lag ikke kunde stilles paa grund af rivninger mellem de træende roere.

Dette var en stor skuffelse for de øvrige deltagere, som jo netop af hensyn til svenskerne havde gaaet med paa det sene tidspunkt for roningen og deraf følgende forlænget og ubekvem træningstid.

Det værste var imidlertid, at man desværre havde følelsen af, at heller ikke arrangørerne nu havde den interesse for roningen, som de burde. Selv bortset fra hensynet til de andre landes imødekommenhed, den kostbare og risikable baadfragt o.s.v., burde det faktum, at roerne er de første, som har begyndt med nordiske studenterkonkurrancer, og alt har faaet sine races op til en fast institution have tilsagt komiteen at sørge for et ordentlig arrangement og ikke lade alt skure som denne gang.

Banen var den samme, som skal bruges under de olympiske lege næste aar. Den er lun, men noget smal og med 3 svinger. Opspurten sker under en stor bro med 3 hvælve, hvoraf hvert akkurat tillader en udrygger at passere. Paa 1600 m. ligger et stort badehus, som skal fjernes til næste aar, og da vil man blive kvit den værste sving. Iaar burde der absolut været opmerket bane for hver baad paa dette sted. Den kjedelige protesthistorie vilde dermed været undgaaet. Ligeledes burde man have sørget for, at banen var klar til brug. Starten var sat til kl 5 em., og først 1/2 time før befarede dommerne banen og ser da, at en fuldlastet sandjagt siden gaarsdagen spærrer venstre brohvælv. Af arrangørerne var ingen tilstede, og man fik nøie sig med to buer til tre baade.

Høire hvælv krævet imidlertid en stor sving, hvorfor dommerne gav det djærve, men farlige raad: »Dere faar slaass om midtbuen og kommer alle samtidig, bliver det »mycket svårt«.

O. Dahll

A. Corneliusen

Schjøth

Davidsen

Vinderne av studenterkaproningen 1911

Ved starten lå danskerne i midten med finnerne til venstre og det norske lag tilhøire. Det norske lag var paa en mand nær det samme, som vandt »Raadhuspokalen« i Kjøbenhavn isommer.

Den danske stroke var den fra Saugman-laget i 1906 og 1907 kjendte Kørner-Nielsen.

Starten var jevn for alle lag, men alt efter nogle hundrede meter var finnerne trods sin svimlende takt flere længder efter, mens danskerne med 42 tag ledet med $\frac{1}{2}$ længde foran de norske med 32. Nordmændenes samarbeide var excellent, og der faldt mange smigrende uttalelser paa dommerbaaden. De to andre lag plasket svært, og specielt danskernes baad »stod« daarlig. Ret ut for det omtalte badehus gaar nordmændene op og forbi med omtrent 1 længde. En stor robaad gjør imidlertid coxerne nervøse og pludselig stopper danskerne og protesterer mod nordmændene, for at være kommen ind i danskernes bane. Nordmændene mener at feilen er de andres, og ror løbet ud efter en kort stans paa tid 7.50 med finnerne 15 længder tilbage. Tiden var meget god, naar man tager hensyn til, at laget stansede ved danskernes protest, og de store svinger.

Dommerne bestemmer, at der paa grund af protesten skal roes om, og efter knapt 20 minutters hvil bærer det løs igjen.

Danskerne, som havde roet bare 1500 m. første gang, tager ledelsen, mens normændene samlet kraft med takten en gang helt nede i 28 tag.

Ved badehuset gaar de imidlertid op og leder sikkert ved broen; men svingen gennem høire brohvælv sætter dem næsten en længde tilbage, og der er knapt 100 m. igjen til maal. Den danske cox raaber allerede, at seiren er deres. Men i den norske baad har man andre planer, stroken faar gutterne med sig i en svimlende spurt — og seiren er vor med en $\frac{1}{2}$ længde. Tid 7.55. Finnerne 6 længder efter.

Tilslut vil jeg give Stockholms Roddförening en speciel tak for den elskværdighet, hvormed de fremmede roere der blev mødt, skjønt klubben ikke havde noget direkte med de akademiske idrætslege at gjøre.»

»Nordiskt Idrottslif« skriver om studenterkaproningen:

»Att roddidrotten står på en vida högre nivå vid våra grannländers universitet, än hos oss, därom fik man mer än någonsin besked, när i söndags på den mer än vanligt i skönhet stralande Djurgårdsbrunnsviken tre kraftiga, vältränade roddarlag från de öfriga nordiska länderna, Danmark, Norge, Finland, möttes til kamp, och svenskarna uteblefvo. Det är jämmerligt, att de svenska studenterna ej ens förmått få samman fyra man att ställa upp i täflan mot sina inbjudna kamerater från de öfriga nordiska länderna. Det måste betraktas som en hederssak, att detta ej upprepas, när tilfället kommer åter. Ej ens då starten gick vid 5-tiden, fanns en enda vare sig svensk medicinare eller student tillstädes, och Stockholms Roddförening, som välvilligt åtagit sig arrangemangen, fick ensam sköta om sina gäster.

Norrmännen hade en lång och lugn, stilren takt, ja, man kan til och med säga, att deras roddsätt gränsade til perfekt.»

Det falder naturlig, naar man skal skrive om en roklubs historie, da væsentlig at beskæftige sig med de trænende lag og klubbens meriter paa kaproningsbanen. Om de øvrige medlemmers, »baderoernes«, bedrifter er der lite at skrive, og heller ikke beskæftiger aarsberetninger og kopibøger sig stort med dem. Det fremgaar dog tydelig, at der i de sidste aar, som der nu er berettet om, ute i klubben var et rikt og pulserende liv ogsaa utenom træningen. Nakholmen var gjerne maalet for eftermiddagens roturer, og om lørdagen og søndagen drog man paa langtur utover fjorden. Pinsen var imidlertid særlig langturernes tid. Av en skrivelse fremgaar det, at i pinsen 1911 drog ikke mindre end 3 lag til Drøbak. For at gjøre tilværelsen paa Nakholmen behageligere, blev der sat igang indsamling i C. R. og N. S. R. til et springbret, men indsamlingen fik ikke den fornødne tilslutning.

Ogsaa dette aar fik man henvendelse fra kvindelige roere om baatplads. Men atter fandt bestyrelsen ikke at kunne gaa med paa dette kanske noget farlige arrangement.

Paa generalforsamlingen blev der fastsat en indtrædelsesavgift av kr. 5.00 samtidig som moderationen for russen, halv kontingent, blev sloifet.

Ved utgangen av aaret hadde klubben 240 medlemmer.

1912.

Formand: Advokat *Adolf Eger*.

Klubben feiret 15-aars jubilæum, og i den anledning blev der utsendt et jubilæumsskrift paa 100 sider i 1000 eksemplarer.

Allerede 4. mars var juniorlaget fra forrige aar ute, og dette lag kom til at danne kjernen i aarets *seniorlag*. Øivin Davidsen beholdt sin plads paa baugen. Som ny 2'er kom Leif S. Rode. Tommy Schjøth rykket ned paa 3'er-pladsen, mens Olaf Dahll stroket og Einar Eriksen coxet. Laget blev anmeldt til landskaproningen i Holtekilen den 30. juni og skulde videre repræsentere klubben under Studenterkaproningen i Helsingfors 15. juli og forhaabentlig ro i Olympiaden

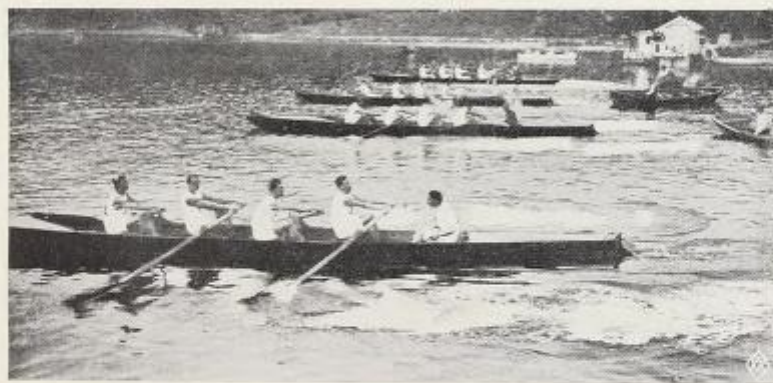
Seniorlaget 1912

i Stockholm et par dager efter. Fra Universitetet mottok klubben kr. 400 som bidrag til dette lags deltagelse i sommerens løp.

Til landskaproningen blev der videre anmeldt et *juniorlag* bestaaende av: stud. Jacob Bergsland, stud. jur. Christian Hermanrud, ingeniør Olaf Helgesen, stud. ing. Peter Dahll (stroke) og stud. jur. Nils Dybwad (cox). Det var første gang Helgesen sat i trænende lag, men det skulde ikke bli sidste. Han har nu deltat i 33 løp og vundet de 23. Juniorlaget skulde ogsaa sendes til Kjøbenhavn og forsvare Raadhuspokalen og forsøke at faa en aktie i Carlsbergpokalen. 14 dager før landskaproningen fik man ogsaa sat sammen et *juniorindriggerlag*, det første paa mange aar. I dette sat: Ingeniør O. Stabell, cand. oecon. E. Sønberg, cand. mag. David Arnesen, overrettsakf. Adolf Baumann (stroke) og tandlæge E. Eriksen (cox).

De to utriggerlag trænedes som vanlig av doktor Torgersen, der førte en nøiagtig journal over roernes ydelser og senere gjorde disse til gjenstand for videnskabelige undersøkelser.

Veiret den 30. juni var straalende. »Sport« skriver om de løp, vort lag deltok i:

Starten i junior indrigger-løpet Norsk Idrætsblad og Sport
Ormsund nærmest, derefter Christiania, Bergen og Studenterne.

»Til første løb, *junior indrigger*, var anmeldt lag fra Bergen, Christiania, Ormsund og Norske St. R. Ormsund og Bergen var tillige anmeldt til seniorløbet i indrigger og skulde der kæmpe om repræsentationen ved de Olympiske lege. Disse to lag var derfor naturligen anseet som favoriter.

Allerede tidlig i løbet tar Ormsund ledelsen med en behersket, kraftig roning og vandt let med tid $8.7\frac{1}{5}$. De andre kom ind i følgende orden: Christiania 8.1.82, Studenterne 8.40.2, Bergen 8.41.

Starten i junior utrigger-løpet Norsk Idrettsblad og Sport
Fredrikstad nærmest, Studenterne i midten, Christiania bortest.

I 3die løb, *fireaarede udriggere for juniors*, var anmeldt og startede lag fra Christiania, Fredrikstad og Studenternes Roklub. Kampen stod mellem Christiania og Studenterne. At den var haard, viser de gode tider, som blev opnaad, sammenlignet med seniorlagets tider. Studenterne seiret med en baadlængde. Tid 7.37. Christianias tid 7.40. Fredrikstadlaget, som bestod af ganske unge og lette roere, distanceredes med næsten $\frac{1}{2}$ min. og brukte 8.09. Studenternes aareføring var kraftig og rolig. Samarbeidet var godt. Det bør ogsaa bemærkes, at lagets nr. 2 de tre sidste dage før kaproningen havde ligget syg med temmelig høi feber, hvilket selvfølgelig i nogen grad forringede lagets hurtighed.

4de løb, *udrigget firer for seniors*, var det løb, som var imødeseet med størst spænding og interesse. Efter en privat match, som de to lag havde hat for ca. 3 uger siden, og hvor Christiania R.s lag havde vist sig fuldstændig overlegent gennem sin betydelig længere træning, blev vel dette lag anseet som favorit. Dog var fremgangen hos Studenterne saa betydelig siden den omtalte match, da studenterlaget forøvrig var i alt andet end racekondition efter blot 6 dages instruktion og samroning, at adskillige var begyndt at vakle i sin tro, særlig efterat studenterlaget nogen dage i forveien havde roet banen i Holtekilen under forskjellige veirforholde paa tider som var adskillig bedre, end hvad der før var opnaad under race paa samme bane.

Det viste sig imidlertid, at de, som holdt paa Christiania R. fik ret. Allerede efter de første 20 tag laa de et godt stykke foran. Studenterne

var foran i selve starten med en takt af 44, men de syntes at være nervøse, og tabte allerede meget tidlig i løbet en længde, og denne længde viste sig at være skjæbnesvanger. Gang paa gang forsøkte Studenterne ved spurter at gjenvinde det tabte, dog uden at det lykkedes. Studenterne arbejdede sig imidlertid efterhvert bedre sammen og ved 1500 m. haler de godt ind paa Christiania. Men Christianialaget, som har hat den uvurderlige fordel at ligge foran den hele tid, ryster dog konkurrenterne af sig og gaar over maallinjen ca. 2 længder foran Studenterne med den udmærkede tid: 7.24. Studenterne brugte 7.31.8. Begge lag præsterede en udmærket roning. Særlig var samarbeidet i det seirende lag excellent, og aaretaget var let og smidig.

Studenterlaget derimot syntes ikke at være helt færdig under sin kortere træning, og meget kan naturligvis endnu udrettes før de olympiske regattaer.»

Juniorlaget vandt klubbens første aktie i Kongepokalen.

Den 10. juli reiste seniorlaget til *Helsingfors* og 2'eren Leif S. Rode skriver om turen:

»Det var iaar 12te gang, de skandinaviske studenterroere prøvet kræfter, og 3dje gang, racet var henlagt til *Helsingfors*.

Desværre har nordmændene hat forfald begge de andre gange, og baade av denne grund, og fordi de norske studenter som ophavsmændene til hele studenterkaproningen sidst av alle burde utebli, følte nordmændene sig denne gang æresforpligtet til at møte.

Det holdt imidlertid haardt. Reisen er dyr til Finland, især naar man maa leie 3 hele jernbanevogner bare til baaten; men desuten aspirerte de norske studenter til deltagelse i de olympiske leke, hvor roningen skulde begynde 2 dage efter studenterkaproningen. Og det passet jo noksaa daarlig.

Imidlertid reiste vi da avsted den 10. juli, og kom efter en varm jernbanetur til Stockholm den 11te. Men saa syntes det heller ikke, som vi skulde komme lenger. Fra 8 morgen til 1 om middagen travet vi rundt for at skaffe utvei til at faa baaten fragtet fra godsstationen til dampbaaten. Tilslut var der ingen anden utvei end at ta og bære den selv. Og midt i solsteken og middagstrafiken slæpte vi saa vor dyrebare outrigger med samt dens bukker. Tversigjennem byen eik det, stor opsigst vakte det, og i fulde 3 kvarter holdt vi paa. Og da vi endelig hadde klenodiet ombord, var vi ikke netop oplagt til at ro race den dagen.

Og vi, som hadde tænkt at faa prøvet den olympiske bane om formiddagen og at tilbringe resten av dagen paa Stadion!

Men saa maatte der ihvertfald roes næste dag! Laget kom til *Helsingfors* om eftermiddagen og mente, at nu var det bare at gaa i baaten. Näh, för all del! Her var russisk toldcensur og pasdikkedarer og 5 min. efter kontortid!

Naa, heldigvis er Helsingfors en moderne by med automobiler, og i en fart, som vistnok stred mot samtlige russiske ukaser om gatetrafik, bar det ut til Helsingfors Roddklub; en tilfældigvis tilstedeværende roer blev øieblikkelig beslaglagt — og saa tilbars igjen med roeren i triumf mellem os.

2 timer efter sat vi i baaten, og med et finsk lag som cicerone tok vi et par timers rotur for at se paa kaproningsbanen. Det myket godt op efter de 2 døgns reise!

Da vi kom tilbake til baathuset, var hele det finske studenterslag samlet. Stroken, Willamo, hadde vi alt truffet før, bekjendtskapet med de andre var gjort i en fart, og saa bar det paany iver i bil, dennegang for at bese byen, og derefter til velkomstsouper, hvorunder vi fik den første behagelige forsmak paa vore finske verthers elskværdighet.

Vi kom som idrætsmænd og maatte først og fremst tænke paa vore pligter overfor vort land og vor klub. En ganske væsentlig del av de 4 dage, vi var i Helsingfors, blev derfor tilbragt i baaten eller i baathuset. Den udmerkede anledning til at træne baade formiddag og eftermiddag maatte jo benyttes. Men i den tiloversblevne tid blev vi saa overøst med velgjerninger av vore finske venner, at det vil holde meget haardt for de norske studenter at yde gjengjæld, naar roningen til sommeren skal avholdes her.

Hadde ikke träningsreglerne med sine krav paa et forholdsvis spartansk levesæt og sit ubønhørlige: »1 seng kl. 11« sat en viss grænse for venns-kapsbeviserne, vilde gjælden blit aldeles bundløs. Nu blev der stadig kollisioner mellem det rikholdige program og träningspligterne, og de sidste maatte gaa foran.

Vi fandt forresten fort ut, at kl. 11 efter norsk tid var — kl. 12 efter finsk, og det gjorde jo straks situationen enklere.

Baade de danske og norske studenter var for verternes regning indkvartert paa byens bedste hotel og var finnernes gjæster til alle maal rundt paa diverse av stadens restauranter. Vi fik paa denne maate se adskillig av byen og maatte til vor skam erkjende, at Helsingfors i sit hele anlæg var langt vakrere og mere storstadsmæssig end vor egen kjære hovedstad med en halv gang til saa mange indbyggere.

Mandag den 15. juli kl. $\frac{1}{2}$ 8 aften skulde da slaget staa.

Banen laa ca. 5 km. fra baathuset, en ganske drøi rotur like før et race. Men det blev jo likt for alle lag.

Vi nordmænd følte alt paa utveien, at vi hadde en av vore gode dage. Saa følsom som en kravelbygget outrigger er, vil den mindste indisposition hos en av roerne straks merkes paa samarbeidet i baaten. Men den dag »stod den som en indrigger«, som en av roerne uttrykte det.

Det var unegtelig med en viss spænding, vi hadde imøteset dette studentersløp. Danskerne hadde likesom vi selv ligget i træning til »Olympiska

Spelen« og hadde desuten — hvad vi ikke hadde — alt 2 smukke seire bak sig, en moralsk støtte, som enhver roer vil vite at vurdere.

Finnerne hadde vi ikke hørt noget til iaar. Men de hadde seiret begge de to foregaaende gange, løpet var avholdt i Helsingfors. De viste sig iaar ufarlige. De hadde trænet under uheldige forhold og hadde blandt andet byttet baug 3 gange. Men de syntes, at de som indbydere til aarets studenterløp, var æresforpligtet til at stille lag.

Naar man hører, at de praktisk talt bare hadde trænet i 14 dage, at de fire roere i laget selv maatte bære alle vertskapspligter, da bestyrelsen var bortreist, og at de endelig helt fra kl. 7 om morgenen racedagen hadde været i arbejde med personlig at merke op banen o.s.v., faar man en viss respekt for et lag, som under slike omstændigheder, trods alt, stiller til start.

Det hadde blæst friskt hele dagen, og endnu paa utveien til starten kom der nogle skvæt ind i baaten. Før starten stilnet det dog bra av, men den strøm og vind, som var, gik stik i stevn, og man ventet ikke, at tiderne skulde komme stort under 8 minutter.

Startarrangementet var udmerket godt med faste pæle for hver baat. Men nogen fin start blev det allikevel ikke for vort vedkommende. Enten det nu skyldes uopmerksomhet, det uvante i den tredelte startkommando, starterens lille forsømmelse ved først at slaa ned startflaget nogle øieblikke, efter at han hadde ropt: »Gaa!«, eller det rene uheld — nok er det, i første tak var vort lag ikke sammen, og en av aarerne kjørte sig bom fast. I næste tak ror derfor bare 3 mand, og baaten snur sig paatvers i løpet. Der er ikke andet for end at rope stop for ikke at knække hele aaren, baugsiden maa stryke — og imens spurter de andre lag ivei, langt foran, alt hvad remmer og tøj kan holde!

Det tegnet rigtig hyggelig!

Men nordmændene var merkverdig rolige. Et stille: »Klar igjen! Ro!« fra coxen, og dermed bar det ivei paany — og dennegang for alvor!

Laget var efterpaa enig om, at slik roning hadde det aldrig præstert. Alt paa 300 meter er finnerne tat igjen og distancert.

Men avstanden til danskerne holdt sig. Opmuntret av chancen i starten rodde de som rasende, og endnu ved 500 meter var differancen uforminsket. Men det var heldigvis kraft i de norske aaretak; paa 1000 meter kom det forløsende fra coxen: »Nu drar vi godt indpaa!« 10 tak, og dermed er den norske baatstevn paa høide med danskernes ror. En ny spurt — og baatene er jevnside. Danskerne søker at besvare spurten men uten held og paa 1500 meter er situationen uforandret.

Den norske cox maaler med øinene avstanden til maal, ser et øieblik spørgende paa stroken, som med et nik tilkjendegir at der ikke behøver at spares paa slutspurten — og saa: »50 tak igjen! Et! To! Aarene gaar i

vandet, saa baaten formelig løftes op, hele laget arbeider som en mand — og da maallinjen passerer, er det med 3 længders-forsprang og tid 7.33. Danskerne brukte 7.42 og finnerne 8.09.

Studenterløpet er nordmændenes for 4de gang paa rad.

Men slutspurten hadde git blod paa tand. Knappt var de respektive hurraer utvekslet, før det bar avsted igjen. Løpet hadde delvis gaat i retning tilbake til baathuset, men der var da $3\frac{1}{2}$ km. igjen, og dette stykke rodde det norske lag i et eneste stræk. Saa konditionen var ialfald god nok.

Gratulationer, kold avrivning, omklædning, automobil til telegrafstationen og derefter tversigjennem byen og ut til »Alpehytten«, hvor man kl. 10 samledes ved et festlig dækket bord.

Det blev en gjennom hyggelig fest. Orkestret spilte fædrelandssangene og restaurantens publikum sang med. Bare skade, at baade danskerne og vi skulde fortsætte træningen, saa al den gode vin maatte passere vor næse forbi!

Det er rart med det. Skandinavismen som saadan er kanske død. Men der gjør sig — og vil vel altid gjøre sig — en sterk samfølelse gjældende, hvor folk fra to eller flere av de fire smaa nordiske lande træffer hinanden. Og tiltrods for — eller kanskje netop fordi — vi her var samlet av en strengt tat helt utenforliggende grund, følte man, hvor denne samfølelse fik en sterk understrøm for det hele, bare fri for den kunstlede følelsesfuldhet, den ofte ellers drives op til.

Det var en »real« kameratslig tone over det hele, og det maa desværre erkjendes, at det ikke længer var helt mørkt, da festen sluttet.

Ikke desto mindre var vi paa'n igjen tidlig næste morgen for at faa en sidste treningstur før olympiaden.

Men saa var det farvel. Kl. 11 $\frac{1}{2}$ om formiddagen dreiet vi med Stockholmsbaaten om odden ved Sveaborg, mens nogle hvite studenteluer langt inde fra bryggen sendte en hilsen med fra Europas ytterste forpost, fra det kjernesunde lille Finland. For sundt er det, og livskraft har det til trods for aarhundreders tyranni.

Et finsk blad skriver om vore studenters stil, at den

Farvel Helsingfors!

var »anslående vac-
ker«, og at laget til
slutning tok en »glän-
sande spurt«.

Allerede dagen efter
ankomsten til Stock-
holm skulde vore stu-
denterroere møte et
østerriksk lag. Dette
startet imidlertid ikke,
og vort lag rodde over
den olympiske bane
paa en tid av 7.27.4.
Dagen efter traf det
laget fra *Thames
Rowing Club*, som
blev nr. 2 i Olymp-
iaden og blev slaat
med $\frac{3}{4}$ længde. En-
gelskmændene ledet
helt fra starten av og
vandt med en tid av
7.14, mens vore roere
brukte 7.17. En
svensk avis skriver
om løpet:

»Engelsmännens start gick med 42 slag, som vid 1000 meter reducerades till 32, då de hade distanserat normännen med 3 båtängder. Normännen gingo med litet snabbare takt, men skulle nog ha hållit engelsmännen bättre, om de nöjt sig med lägre takt, alldenstund de syntes vara i besittning af krafter, som hade tillåtit dem detta. Det visade sig äfven vid passerandet af Djurgårdsbroen att de voro starkare än engelsmännen genom den långa slutspurten.«

Under Olympiaden blev der holdt en konferanse mellem studenterne fra de forskjellige skandinaviske lande om en mulig organisation av studenteridrætten. Noget resultat av denne konference blev der dog ikke.

*Seniorlaget 1912 i Stockholm
Tat fra broen over banen.*

Helgesen Bergslund Dybwad
P. Dahll Hermanrud

Juniorlaget 1912 med Raadhus- og Carlsbergpokalen

Om vort juniorlags deltagelse i kaproningen i Kjøbenhavn skriver doktor Torgersen:

»D. F. f. R. avholdt sin aarlige internationale regatta ved Kjøbenhavn søndag 28. juli kl. 2 ved Kallebodstrand.

Veirforholdene var under løpets første del gunstige. Varmt, medvind. Tusener av tilskuere overvar løpene, som begyndte præcis kl. 2. Der deltok 18 klubber med 49 baater, fra Danmark, Sverige og Norge.

Norske Studenters Roklubs juniorlag deltok i 3dje og 13de løp. 3dje løp var for 4-aarers utriggere, »Kjøbenhavns løp«. Præmie: »Carlsberg-pokalen«, D. F. f. R.'s utfordringspræmie, der skal vindes 3 ganger for at bli eiendom.

Til dette løp møtte roklubben »Skjold«s seniorlag, som var instruert av en av Leanderlagets roere. Akademisk R. møtte med samme lag, som hadde vundet »Guldborgsundspokalen« og deltat i den 12te nordiske studenters kaproning ved Helsingfors. Dette lag strokedes av klubbens energiske formand, reservelæge Secher.

Göteborgs Roddklub møtte med samme lag, som to aar tidligere hadde vundet pokalen og ifjor rodde i Holtekilen uavgjort om Langaards pokal og samme lag, som ifjor ved regattaen i Göteborg beseiret Christiania R.'s

seniorlag. Iaar hadde roerne ogsaa deltat i »Göteborgs Roddklub«s olympialag. Det svenske lag var altsaa vel samrodd og omhyggelig trænet, og var derfor absolut favoriter. Videre deltok ogsaa »Kjøbenhavns R.«

Kl. 2.25 gik starten for dette løp. Vore studenter fik en noget uheldig start og laa derfor endel tilbake de første 500 m. Laget rodde imidlertid med lange, rolige tak, og det varte ikke længe, før det hadde passert samtlige konkurrenter.

Göteborgs R. og Akademisk R. spurtet ustanselig for at hindre vore i at komme forbi, men alle anstrengelser var forgjæves. Norske St. R. øket med samme jevne og kraftige roning avstanden mere og mere, og uten synderlig anstrengelse slog de nr. 2, Akademisk R., med ca. $3\frac{1}{2}$ længde i $7.18\frac{1}{5}$, dagens bedste tid. Nr. 2's tid var: $7.28\frac{2}{5}$. Göteborgs R. blev nr. 3. Den prægtige »Carlsbergpokal« gik altsaa til Norge for første gang.

I 13de løp, som startedes ca. 2 timer efter 3dje løp, deltok Akademisk R. og Norske St. R. med samme lag som i 3dje løp. Kjøbenhavns R. møtte med nyt lag.

Dette løp gjaldt Kjøbenhavns Kommunes ærespræmie, »Raadhuspokalen«, der skal vindes tre ganger for at bli eiendom.

Denne pokal, som vel er den værdifuldeste, der er opstillet for roning i Norden, har Kjøbenhavns Kommune skjænket D.F.F.R. med aapent øie for de sunde og utviklende roøvelsers betydning for Nordens ungdom. Meningen er, at denne præmie skal opmuntre de unge juniorroere til at underkaste sig en rationel træning med dens mange goder. Her er der konkurranse under like forhold. Her risikerer man ikke at møte Ludwigshafener eller Thamesroere med 15–20 aars samroning. Ogsaa i dette løp sikret vore studenter sig snart føringen, og med samme jevne og rolige roning seiret de ogsaa her med lethed i $7.40\frac{2}{5}$, vel to længder foran Kjøbenhavns R., som brukte $7.47\frac{1}{5}$. Hermed var altsaa »Raadhuspokalen« atter de norske studenters. Forhaabentlig maa de ogsaa klare at vinde den en gang til.»

Dette aar deltok altsaa N. S. R. i kaproninger i samtlige nordiske land. Noen officiel paaskjønnelse for de gode resultater fik den dog ikke. Stortinget strøk atter Universitetets indstilling om statsbidrag og det skjönt samtlige

Norsk Idrettsblad og Sport
Fakultetspokalen

budgetkomiteens medlemmer vistnok hadde været under kyns dig behandling. Til utvidelse av baathuset blev der imidlertid i aarets løp indsamlet kr. 1800.

Ved rosæsonens begyndelse overrakte viceformanden, cand. jur. Rode, klubben en vandrepokal, som fik navnet »Fakultetspokalen«, for løp mellem lag tilhørende de forskjellige fakulteter. Der blev imidlertid ikke rodd om pokalen dette aar, og beklagelsesvis kun et par ganger i de efterfølgende aar.

I aarets løp blev der foretaget 3761 roturer, og klubben hadde 233 medlemmer.

1913.

Formænd: Advokat *Adolf Eger* og cand. jur. *Leif S. Rode*.

Klubben trues med tvangsauktion.

Paa generalforsamlingen den 24. november 1912, hvor forøvrig doktor Torgersen enstemmig blev valgt til æresmedlem, meddelte formanden, at kaptein Sverre hadde gjort skridt til at inddrive sin fordring paa klubben stor tilrest kr. 4900 + renter. Denne gjæld var i det væsentlige opstaaet i forbindelse med indkjøpet av klubbens tomt. Gerhard Nielsen foreslog i den anledning, at

Leif S. Rode

valget paa ny bestyrelse skulde utsættes, forat den sittende bestyrelse kunde fortsætte forhandlingerne med kaptein Sverre for om mulig at opnaa en ordning. Dette blev vedtaget. Der dreves derefter forhandlinger mellem klubbens formand paa den ene side og kaptein Sverres advokat paa den anden.

I bestyrelsesmøte den 10. december kunde formanden meddele, at kaptein Sverre forlangte kr. 900 kontant og eksekution i klubbens løsøre for de resterende kr. 4000. For dette beløb hadde han fra før av pantobligation i den faste eiendom.

Man besluttet, for at være imøtekommende, at gi kaptein Sverre forliksfuldmagt til at inddrive sin fordring uten dom, men man haabet at kunne undgaa dette, og formanden blev git fuldmagt til at fortsætte forhandlingerne. I nyt bestyrelsesmøte den 12. mars meddelte formanden, at kaptein Sverre hadde avslaat klubbens tilbud om at motta kr. 2 500 som fuld dækning. Eksekution var derfor tat i klubbens materiel. Det bar altsaa mot auktion.

Da det hverv, som advokat Eger hadde paatat sig, nemlig at søke at opnaa en mindelig ordning med kaptein Sverre, saaledes var endt, ønsket han at træde av som formand, og man besluttet derfor at indkalde en ekstraordinær generalforsamling til avholdelse den 4. april. Paa denne redegjorde advokat Eger for stillingen, hvorefter cand. jur. *Leif S. Rode* blev valgt til ny formand. I bestyrelsesmøte den 7. mai besluttet man at indkalde et masse møte ute i klubhuset den 11. mai for at drøfte, hvorledes man skulde redde klubben. Man blev enig om paa møtet at foreslaa en frivillig tillægs-kontingent av kr. 5.00. Masse møtet fik selvsagt stor tilslutning, og den frivillige kontingent paa kr. 5.00 blev vedtat med begeistring. Den skulde betales inden 14 dager. Saa rettet formanden en alvorlig appel til medlemmerne hver paa sin kant at indsamle bidrag til klubben, og denne opfordring blev fulgt, som det heter i aarsberetningen, i en rosværdig grad. Med stor energi begyndte medlemmerne og da kanske særlig de yngre indsamlingen. Det var vistnok ikke mange av deres familie eller bekjendte, som gik fri. Ja, det fortælles, at et medlem endog skrev til en fætter i England efter bidrag. Og klubben fik god hjælp i pressen, særlig efter at Stortinget atter hadde avslaat en bevilling. »Aftenposten« indeholdt længere artikler, og i »Tidens Tegn« skrev K. Joh. Haagensen en appel, hvori han blandt andet siger: »Norske idrætsmænd! Saasandt vi hører klokken ringe for vore kamerater studenterroernes nød — la os da vise, at vi ogsaa virkelig eier den saa ofte høit besungne sunde sjæl. Kjære »Tidens Tegn«, som altid har vist idrætssaken slik god forstaaelse, ta imot idrætsmændenes »lille skjærv« til hjælp for studenterne.«

Seniorlaget 1913

Bidragsliste blev utlagt i ekspeditionen, og der indkom nogen rørende smaa bidrag.

Anstrengelserne bar frugt. Paa bestyrelsesmøte den 27. mai, altsaa ikke engang 3 uker efter avholdelsen av masse-møtet, kunde formanden meddele, at der var indsamlet ca. kr. 4 000, og den 8. juni var dette beløp steget til kr. 5 431, hvilket blev indsamlingens endelige resultat. Med disse penger + ca. kr. 300 av kassen blev klubbens hele gjæld ordnet. Kaptein Sverre, hvis restkrav med renter utgjorde med et rundt tal kr. 5 500, erklærte sig nemlig villig til at motta som fuld dækning kr. 4 000 + omkostninger kr. 150. Dertil stillet han som betingelse, at han skulde fritas for kautionens ansvaret overfor advokat Michelet, stort kr. 2 000. Advokat Michelet erklærte sig villig til at motta kr. 1 600 som fuld betaling, og pengene blev straks betalt. Hermed var altsaa klubben helt gjældfri.

De som hjalp klubben i dens nød fortjener stor tak, og de fortjener at nævnes. Efter aarsberetningen indtas nedenunder en liste over de større bidragsydere, men de mindre kan være sikre paa, at klubben ikke har glemt dem. De større bidragsydere var: Fru Yngvarda Eger, verkseier Jens Berg, verks-eier Hans Berg, konsul Axel Heiberg, fabrikeier Conrad Lan-

gaard, bankdirektør Johs. Heftye, grosserer Ingar Dobloug, fru Agnes Pettersen, fru Marie Eger, sekretær Axel Wilhelmssen, høiesteretsassessor Hagerup Bull (indsamlet i Stortinget), Th. W. Strengberg & Co., lægerne T. G. Gade, Reidar Gording, A. Malthe, P. A. Mellbye, Olaf Sopp, Yngvar Ustvedt, Johannes Christophersen og Hans Daae.

Da gjælden var blit betalt, blev der fart i træningen. Som vanlig de sidste aar blev der sat sammen et senior- og et junior-utriggerlag, som begge blev trænet av doktor Torgersen. Seniorlaget bestod av: Stud. Jacob Bergsland, stud. Arne Corneliussen, ingeniør Olaf Helgesen, stud. jur. Christian Hermanrud (stroke) og tandlæge Einar Eriksen (cox). I juniorlaget sat: Stud. med. Lauritz Stoltenberg, stud. jur. T. Lohrbauer, stud. jur. Christian Holst, stud. oecon. Sigurd Saxlund (stroke) og tandlæge Einar Eriksen (cox).

I slutten av juli reiste begge lag til Kjøbenhavn. Juniorlaget for at forsvare Carlsberg- og Raadhuspokalen. Seniorlaget for at delta i løpet om Dansk Mesterskap. Det blev nederlag over hele linjen. Seniorlaget blev slaat av Kjøbenhavns Roklub, i hvis lag der sat 2 »smeder« og 2 av fjor- aarets olympiarøere, og tillike av Polyteknisk Roklub. Tiden

Juniorlaget 1913

for det seirende lag var 7.20.8. Ogsaa i løpet om Carlsbergspokalen blev vort lag nr. 3. Christiania Roklub vandt med en tid av 7.34, Kjobenhavns Roklub brukte 7.37.4 og N. S. R. 7.44.8. Raadhuspokalen maatte ogsaa overleveres til Christiania Roklub, som vandt med en tid av 7.58.1. Polyteknisk Roklub blev nr. 2 med 7.58.4. Derefter kom de danske studenter og saa vore $1\frac{1}{2}$ baatlængde efter Christiania, som hadde ledet hele løpet.

Banen var dette aar for første gang lagt med indkomsten ved Knippelsbro.

Studenterkaproningen skulde dette aar holdes i Norge og var berammet til den 5. juli i Holtekilen i forbindelse med landskaproningen dagen efter. Av Universitetet fik N. S. R. kr. 500, og baade de danske og finske studenter ga møte. Disse blev indkvartert privat, de danske ute hos fru Eger paa Holtet. Det skulde ikke bli sidste gang at fru Eger tok sig av N. S. R.'s gjæster, og vore lag har jo den hele tid siden under kaproninger i Holtekilen faat lov til at holde til paa Holtet, hvilket selvsagt har været en stor hjælp og behagelighet.

Vort seniorlag med stud. jur. Nils Dybwad paa coxpladsen istedetfor tandlæge Einar Eriksen vandt studenterkaproningen og med den bedste tid, som hittil var opnaadd i Holtekilen, 7.12.4. Om løpet skriver »Sport«:

»I starten tar det finske lag ledelsen for en kort stund. Derefter følger nordmændene mens danskerne blir en halv baatlængde efter. Det gaar ikke længe før nordmændene gaar forbi og leder sikkert paa 500 m. med danskerne 1 længde, og finnerne ca. $1\frac{1}{2}$ efter. Indtil 1000 m. øker N. S. R. avstanden fra de andre lag, saa den har klart vand mellem sig og konkurrenterne. Fra 1000 m. sætter danskernes energiske stroke op en række spurter, godt fulgt av sit mandskap. For hver spurt ror de ind det klare vand, som findes mellem baatene, men distanceres atter av de norske. Den danske cox styrer i en bue tilvenstre og tvinger saavel nordmænd som finner ut av banen med det resultat at en finneaare kolliderer med en bøie som ligger et godt stykke utenfor banen. Hver gang de danske spurter truer de sterkt med kollision, men Dybwad viker undav saa det undgaas. Det synes at ha været bedre at besvare spurten, men det later til, at det norske lag ikke har eyne hertil. Kanske toerens løse spændebret var skyld heri. Paa 1600 m. gaar danskerne nydelig op, de siger

for hvert tag op paa nordmændene. De tar næsten igjen det klare vand, som er mellem baatene, men befinder sig endnu ved maalet vel en længde efter.

Racet var skarpt og spændende og tiden overraskende god, 7.12.4 for det seirende lag. De danske studenter brukte 7.18.2 og de finske 7.35.8.»

Dermed hadde N. S. R. tat ledelsen. Av de 13 avholdte studenterkaproninger hadde de nu vundet de 6, mens danskerne hadde 5 og finnerne 2 seire.

Vort seniorlag deltok ogsaa i løpet om *Langaards pokal* søndag den 6. juli, men blev beseiret av Christiania, som efter en udmerket start ledet det hele løp og vandt med en tid av 7.30.1. Vort lag brukte 7.35.1 og de danske studenter 7.42.2. Dermed vandt Christiania den gamle Langaardpokal til odel og eie.

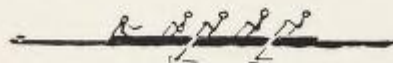
Vort juniorlag, ogsaa coxet av Dybwad, var imidlertid heldigere, idet det sikret klubben dens 2. aktie i *Konges pokalen*. »Sports« referat av løpet hitsættes:

»Ingen av lagene var rigtig færdig da startordet faldt. C. R. kom ders for ikke saa fort frem som forrige gang. N. S. R. slænger sig straks $\frac{1}{2}$ baatlængde foran C. R. og øker snart avstanden saa der er klart vand mellem dem. Arendal er hurtig hors de combat. C. R. har kun faat en times hvil, er tydelig ikke i vigør. Stroken holder dog sine folk mesterlig sammen og spurter glimrende op i slutten av løpet. Et øieblik er de

Norsk Idrætsblad og Sport

»N. S. R. slænger sig straks $\frac{1}{2}$ baatlængde foran C. R.«

Fra festen paa Holmenkollen

muligens noget foran. Spændingen stiger paa dommerbaaten og talrike væddemaal indgaaes. N. S. R.'s lag falder aldeles sammen. Nr. 3 ser aldeles pumpet ut og nr. 2 slænger aldeles ubehersket frem og tilbake og tilsiden. Stroken og nr. 1 bevaret bedst sin form. I sidste øieblik faar stroken med god hjælp av coxen samlet sine folk til en sidste fortvilet spurt. Baaten siger op og forbi og gaar over linjen en kvart længde foran C. R. For begge stroker var resultatet en triumf. Begge lag var tydeligvis i opløsningstilstand, og kun den som selv har prøvet dette, vet hvad det vil si for en stroke, der selv har rodd sig ut, at faa samlet et utpumpet lag til en sidste fortvilet kraftanstrængelse. Studenternes takt var i starten 38, derefter 34 à 35 de første 1000 m., hvorefter den gik ned til 33 for igjen at gaa op til 37 à 38 de sidste 200 m. C. R. rodde med en nogen langsommere takt end i første løp: Ca. 32, 33. Arendals Roklub rodde hele 38 tak gjennom det meste av løpet.

Tiden blev 7.46.8. Christiania brukte 7.48.2 og Arendals Roklub 8.21.8.

Dagen efter landskaproningen holdt N. S. R. en avskedsfest paa Holmenkollen for sine danske og finske gjæster. Overretssakfører Leif S. Rode talte for disse og stud. jur. Henning og doktor Secher svarte paa danskernes vegne.

For finnerne takket Suverine. Paa festen blev der bl.a. sunget følgende vise, skrevet av »Edor« i smaatimerne efter Roforbundets fest aftenen før og saaledes ført helt ajour:

Nu vil vi saa sandelig synge en vise
for nu er vi helt »unter uns«,
og træningen kan ikke noget forlise
om vi tømmer bægret tilbunds.
At »race« og »pace« i ukers askese
tar paa, kan i fjæse' paa gutta man læse —
aa nei, det er ikke saa greit.

I mai alt begyndte de fire seniores
at ta sig sin daglige trip,
og Torgersen søkte at lære dem mores,
men laget var sta av princip.
Det svettet ut fett, so kilo'ne lett,
men tråttet, som ret det var gaat ifra vettet —
aa nei, det var ikke saa greit.

Saa i Kjøbenhavn vi fik prygl, saa det monnet
i alle tre outriggerløp,
og Holst bandte paa, at han næsten var daanet,
da blek ut av baaten han krøp,
og matvarehauger forsvandt i Lohrbauer,
han trak som en sjauer — men hvor var hans auer?
Aa nei, det var ikke saa greit.

I forgaars fremdeles det stod paa en chance,
dengangen, da spændbrættet røk;
men Arne var flink og beholdt sin balance
og tok blot det hele som spøk.
De andre to lag kom litt bakut i dansen,
men husk Suverine var saaret i svansen —
Og da er det ikke saa greit.

Igaar laa vi atter og bævet ved starten,
og nu gjaldt det Langaards pokal.
Men ak »Christiania« de slog os paa farten,
saa Sechers beregning blev gal.
Men Saxlund han reddet vor ære — forresten
forskjærtset protesten paa festen den næsten!*)
Nei, det var skam ikke saa greit!

*) Christiania Roklub hadde protestert fordi den mente maallinjen var gal.

Men lad nu iaften det sportslige træde
tilbage, for kampen er endt.
Og vis saa med ungdommens festlige glæde,
at du først og fremst er student.
Saa fort lot ei heller vort venskap sig vinde,
om roeren ei var student inderst inde,
og bar hans humor som symbol!

Alt nærmer sig skilsmisens triste minutter,
og samværets tid rinder hen.
Vi roper da venner, før festdagen slutter
et hjertelig »Vel mødt igjen!«
Oprindelig startet med ængstelig mine,
er racenes tal naa paa andre dusine' —
Vel mødt for den 14. gang!

Efter festen besaa de fremmede gjæster Holmenkolbakken,
som vakte deres høieste respekt, og saa endte man paa
Skuespillermarkedet.

Den 13. juni var *den første fakultetskaproning* blit avholdt.
»Sport« skriver om denne:

»Norske Studenters Roklub avholdt fredag den 13. ds. sin første kaproning om den av o.r.sakfører Leif Rode opsatte fakultetspokal.

Da veiret de sidste tre uker før kaproningen hadde været koldt og regnfuldt var kun 3 lag gaat i træning: Nemlig et jurist- et mediciner- og et officerslag. Da medicinerlaget paa grund av sygdom hos en av roerne maatte trække sit lag tilbake, startet kun juristerne og officererne. Løpet, der var ca. 1800 m. langt gik fra Skarpsno til ca. 500 m. utenfor Bygdønæs.

Officererne vandt. Det seirende lag bestod av: 1. C. Oxaal, 2. Holstad, 3. Stabell, stroke: Olaf Dahll, cox: G. Oxaal. Tiden blev 6.52. Senere fandt der en match sted mellem junior- og seniorlaget. Forskjellen mellem de to lag viste sig at være som det sig hør og bør mellen seniors og juniors. Tilslut holdtes der en belivet fest i baathuset, hvorunder formanden Leif Rode for første gang utdelte fakultetspokalen.«

Rosæsonen avsluttedes med en klubkaproning, hvor stud. med. Herman Klem stroket sit første lag til seier.

Nyt baatmateriel blev ikke indkjøpt dette aar, men ut paa høsten bestiltes en kravelbygget utrigger og en klinkbygget indrigger til levering i 1914.

Arkitekt Sverre ga utkast til utvidelse av baathuset, og det var meningen at ta fat paa dette arbeide straks over

Officerslaget

nytaar, idet byggefondet nu var naadd op til en høide av kr. 2 700.

Efter anmodning fra Norges Roforbund utarbeidet bestyrelsen utkast til nye love for forbundet.

Paa generalforsamlingen blev medlemskontingenten forhoiet til kr. 20. Videre blev det besluttet at indstifte et seniormerke til bruk paa rotrøien.

1914.

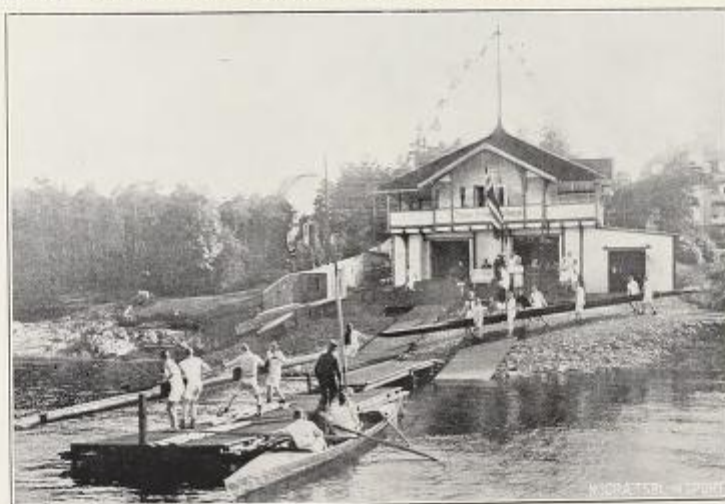
Formænd: Overretssakfører *Leif S. Rode* og kontorchef *Herman Nielsen*.

Herman Nielsen

Klubben var for første gang i dens historie helt gjældfri, og arbeidet kunde derfor utelukkende koncentrerer paa at bringe klubben frem sportslig. Det lykkedes ogsaa og det tiltrods for, at det ifølge aarsberetningen »glade og letsindige fornøielsestablissement »Flora« paa jubilæumsutstillingen voldte et vældig avbræk i roningens«. Ialt blev der foretat 3700 roturer.

Tidlig paa vaaren gik man igang med at utvide baathuset efter den plan, som arkitekt O. Sverre hadde utarbeidet. Huset blev saa at si i sin helhet skjøtt paa imot vest, og der blev nu god plads baade for baater og skaper. Utvidelsen kostet ca. kr. 1560 og var færdig i midten av mai. Den klubben tilhørende utmark blev endvidere beplantet med

Baathuset efter utvidelsen

trær, og rundt det hele blev der sat et gjærde. Dette blev rigtignok paa den ene side opført 6 m. indenfor tomtens grænser, men denne noget kjedelige feil blev rettet næste aar.

Den 30. mars traadte overretssakfører Rode av som formand, idet han var blit valgt til præsident i Norges Røforbund. Som formand rykket viceformanden kontorchef Herman Nielsen op.

I mai maaned mottok klubben som gave fra advokat Adolf Eger og overretssakfører Leif S. Rode en indrigger, bygget av firmaet G. Gallinari & Co., Livorno, en lækker baat bestemt til kaproning. Skade kun at der først blev bruk for den i 1918. Fra cand. jur. Axel Wilhelmsen mottok klubben videre som gave en brukt single-sculler, mens den fra Holland bestilte en ny utrigger. Ialt hadde klubben dette aar 18 baater.

Da nu baathuset var utvidet og nyt materiel indkjøpt, kunde ogsaa N. S. R. med god samvittighet motta nye medlemmer. Et reklamehefte blev derfor utarbeidet i mai, og ved immatrikuleringen om høsten blev dette tillike utdelt til samtlige nye studenter.

N. S. R. deltok ogsaa i jubilæumsutstillingen, og da sommersens race var rodd, hadde den adskillige pokaler at opstille i sin montre. Herom skal nu berettes:

Et *junior utriggerlag* var det let at sette sammen, ti man hadde stammen til et saadant fra høsten forut. Stud. med. Herman Klem, som nu kan se tilbake paa deltagelse i 37 løp med 26 seire, fik dette aar sin debut som stroke for et offisielt lag. Paa 3'er-pladsen blev stud. med. Gustav Ræder sat, mens man i stud. jur. Hans Knudtzon fandt en udmerket nr. 2. En baug hadde ikke pekt sig ut under klubkaproningen om høsten, men i løpet av vinteren sikret Torgersen sig den kjendte 50 km. løper Jacob Schjølberg. Laget coxedes av stud. jur. Nils Dybwad. Det blev anmeldt til løpene om Carlsbergpokalen og Raadhuspokalen i Kjøbenhavn den 21. juni, og til junior utriggerløpet under landskaproningen paa Puddefjorden ved Bergen den 5. juli.

Seniorlaget 1914

Vanskeligere blev det at sætte sammen et brukbart *seniorlag*. Først i slutten av mai kunde laget begynde at træne i sin endelige skikkelse, idet stud. jur. Tommy Schjøth var oppe til juridicum og først maatte ha denne affære undavgjort. Laget fik følgende sammensætning: stud. med. Lauritz Stoltenberg, cand. jur. Tommy Schjøth, ingeniør Olaf Helgesen, grosserer Jacob Bergsland (stroke) og stud. jur. Nils Dybwad (cox). Der benyttedes for første gang aarer med 20 cm. brede blade, som viste sig udmerkete. *Seniorlaget* skulde repræsentere klubben i studenterkaproningen i Kjøbenhavn den 19. juni og desuten ro løpet om dansk mesterskap den 21. juni. Videre blev det anmeldt til *seniorløpet* under landskaproningen. Begge lag instruertes av doktor Torgersen til kort før Kjøbenhavnerkaproningen, da instruktionen for resten av sommeren overtokes av Arne Corneliussen, der ogsaa mødte som klubbens repræsentant i Kjøbenhavn.

Onsdag den 17. juni indskibet lagene sig ombord i »Dronning Maud«, og fredag eftermiddag stillet saa *seniorlaget* til

start i den 14. Nordiske Studenterkaproning. Det var herlig veir og blikstille, men lidt motstrøm. Finnerne mødte ikke paa grund av sykdom. Allerede i starten gik vort lag frem, førte resten av løpet og vandt med 4 længder paa en tid av 7.58, mens de danske studenter brukte 8.12.2. Et dansk blad skriver om løpet, at vort lag rodde »med en særdeles pen stil, men gav langt fra sit yderste, da det var konkurrenterne betydelig overlegent«. Det var 6. gang itræk N.S.R. seiret i studenterkaproningen. Præmierne blev utdelt om aftenen paa en sikkerlig meget belivet fest i yachtpaviljongen paa Langelinie. Hvor mange norske studenterroere har ikke i tidens løp deltat i fest der? Her blev da for første gang *Det Akademiske Vandreskjold* overrakt det seirende lag. Initiativet til forfærdigelsen av dette skjold var tat av doktor Torgersen og var en gave fra danske, finske og norske studenterroere. Der blev under festen sendt et telegram til doktor Torgersen, hvori man uttalte den varmeste anerkjendelse og tak for hans utrættelige arbeide for rosporten.

Det Akademiske Vandreskjold

Det første løp, hvortil lag fra N.S.R. var anmeldt i kaproningen den 19. juli, var løpet om *Carlsbergpokalen*. Det var kanskje noget dumdristig av vort juniorlag at stille til start her, idet det $1\frac{1}{2}$ time efter skulde forsøke at ta den tredje og sidste aktie i Raadhuspokalen, og det i dette løp vilde møte 2 friske lag. Til start i Carlsbergløpet stillet lag fra Polyteknisk Roklub, Göteborgs og Christiania Roklubber og N.S.R. Vort lag tok ledelsen og beholdt den helt til 1500 m., hvor det var $1\frac{1}{2}$ baatlængde foran. Det hadde imidlertid ifølge »Norsk Idrætsblad«s referat den mot sjøen mest utsatte side og tapte herved litt efter litt terræng overfor polyteknikerne, som vandt løpet med et par meters forsprang. Tiden blev 7.16. Vort lag brukte 7.17.6. Göteborg 7.20 og Christiania 7.28.

I løpet om *dansk mesterskap* mødte vore seniorroere lag fra Malmö og Christiania og desuten danskernes berømte »Smedelag«. »Norsk Idrætsblad«s referat av løpet hitsættes:

»Ved en glimrende lynsnar start tok svenskerne ledelsen, tæt fulgt av danskerne og de norske studenter. Christiania Roklub laa noget tilbage. Ved 1000 m. var Malmö fremdeles foran Kjøbenhavn med ca. 1 længde. Norske Studenters Roklub laa igjen omtrent 1 længde efter Kjøbenhavn. Christiania Roklub opgav her løpet, da laget var vel 2 længder efter studenterne. Ved 1500 m. er Malmö fremdeles foran Kjøbenhavn med ca. $\frac{1}{2}$ længde, men nu begynder baade Kjøbenhavn og studenterne at rykke frem, og der utvikler sig en voldsom kamp. Kjøbenhavn passerer Malmö og vore studenter haler brillant ind paa Malmö. Kjøbenhavn gaar over maal med en glimrende spurt paa 7.4.2 (rekordtid paa denne bane). Malmö blir $2\frac{3}{4}$ længde foran studenterne. Tiderne for disse 7.11 og 7.13. De norske studenter hadde fra 1500 meteren til maal rodd ind vel 3 længder paa Malmö.«

Kaproningens 14. løp var om *Raadhuspokalen*. Om dette løp har det desværre ikke lykket at finde noget godt referat. Til start stillet 4 lag: Akademisk Roklub, Kjøbenhavn, Christiania og N.S.R. Efter »Sport«s referat holdt de danske og norske studenter sig side om side til 1000 meteren, men saa begyndte de norske at arbeide sig frem og gik over maal $2\frac{1}{2}$ længde foran sine danske kolleger. Tiderne blev henholdsvis 7.25 og 7.32.2. Kjøbenhavn brukte 7.38.4 og Christiania 7.49.

A black and white portrait of four men in suits. Two men are standing in the back row, and two are seated in the front row. The man on the left is seated with his arms crossed, and the man on the right is seated with his hands clasped. The background is dark and textured.

8

»Bergens lag laa nærmest Damsgaardssiden. Studenterne i midten og Ormsunds lag nærmest Nordnespynten. Studenterne fik en glimrende start og kastet sig straks foran. Til 500 meteren var naadd holdt dog Ormsund sig godt efter; her øket studenterne forspranget. Da 1000 meter var rodd forsøkte Bergen en spurt og kom sig op paa siden av Ormsund, og mellem disse to klubber kom det til en haardnakket kamp om 2den pladsen. Ingen av dem kunde nogensinde true Studenterne, som ved en let og elegant roning ved 1500 meteren hadde en takt av 36 tak i minuttet og øket forspranget gjennom resten av løpet. Ved indspurten var de ca. 5 baatlængder foran sine konkurrenter og brukte 6.54.6, en meget respekabel tid, bedre end tiden i de senere løp. Ormsund brukte 7.12.7, Bergen 7.20.3.

Det maa bemerkes at banen kun var 1960 meter lang, derav den fabelagtig gode tid.

Dermed var Kongepokalen Norske Studenters Roklubs til odel og eie.

3. løp var løpet om *Langaards nye vandrepokal*. Stoltenbergs referat i »Norsk Idrætsblad« hitsættes:

»Løpet blev dagens interessanteste. Til løpet som roddes i 4-aarede utriggere var anmeldt Christiania, Bergen og Norske Studenters Roklubber. Striden vilde her kun komme til at staa mellem Studenterne og Christiania, da Bergen, paa grund av at stroken var blit syk, hadde maattet ta ind en utrænnet mand paa strokepladsen. Samtlige lag fik en fin start, det var ikke godt at si, hvilken klub var først, men allerede ved 200 m. kunde Studenternes cox meddele sine roere, at de laa ca. $\frac{1}{4}$ baatlængde foran, og ved 1000 meteren 1 baatlængde foran. Og coxen sa for en gangs skyld sandt. Ved 1000 meteren gav Bergenserne op. Studenterne drog jevnt og sikkert fra Christiania, saa at avstanden mellem dem ved 1500 meteren var ca. $1\frac{1}{2}$ baatlængde. Nu lykkedes det imidlertid Tønsager ved en intens spurt at reducere avstanden mellem lagene til ca. $\frac{3}{4}$ baatlængde. Ved indspurten lykkedes det imidlertid Studenterne at gaa fra sine konkurrenter, saaledes at de slog dem med ca. 2 baatlængder. Studenterne rodde hele løpet igjennem med en enestaaende vakker og stilfuld roning. Ikke en eneste gang syntes de at komme fra hinanden og saavel »finish« som »catch« var uklænderlige. Studenterne brukte 6.56. Christiania 7.04.«

Dermed hadde N. S. R. vundet sin første aktie i Langaards pokal og hadde tillike erhvervet sig retten til at repræsentere Norge i løpet om *Nordisk Mesterskap* i Holtekilen den 19. juli.

Fra nu av var det imidlertid slut med lagets held. Schjøth var uundværlig som soldat og H. Klem maatte sættes ind paa hans plads.

Det var herlig veir den 19. juli. Første løp var *firer uttriggerløpet*. Helsingfors Roddklub representerte Finland, Malmö Roddklub Sverige, mens N.S.R. skulde forsvare de norske farver. Ifølge »Sport« løp starten heldig av for samtlige deltagere med Norge først, saa Finland og Sverige. Denne stilling forblev uforandret indtil ca. 800 meter. Da øket stroken i det svenske lag takten og gik med behersket roning og seige tak først forbi finnerne, saa forbi nordmændene, slik at disse ved 1200 meter laa $\frac{1}{4}$ længde efter. Dette forsprang øket Sverige saaledes, at det kom ind $1\frac{1}{2}$ længde foran Norge, der kjæmpet en haard kamp med finnerne om 2. pladsen. Finland maatte dog gi tapt men kom ind kun $1\frac{1}{8}$ sek. efter Norge. Tiderne blev: Sverige 7.49.2, Norge 7.54.8 og Finland 7.56.

Den 21. september holdtes *klubkaproning* i forbindelse med fakultetskaproning. Om dette løp skriver »Morgenbladet«:

»Første løp var om Fakultetspokalen i fireaaret outtrigger. Medicinerne kom først i starten, dernæst ingeniørerne og saa den fri gruppe. Midtveis gik ingeniørerne forbi medicinerne, og det blev en meget hidsig kamp mellem de to lag, som begge rodde meget pent. Medicinerne satte saa til slutning op en kraftig spurt, som ingeniørerne ikke klarte at besvare,

Medicinerlaget

Norsk Idrettsblad og Sport

og vandt med en baatlængde. Den fri gruppe laa den hele tid et godt stykke efter. Tiderne blev: medicinerne 5.16.8, ingeniørerne 5.19.8, den fri gruppe 5.41. Fakultetspokalen gik saaledes for første gang til medicinerne, ifjor blev den vundet av officererne. I det seirende lag sat: Odd Sundt, J. Holst, L. Stoltenberg, H. Klem (stroke) og N. Dybwad (cox).«

Som det vil fremgaa av ovenstaaende var sæsongen sportslig set meget vellykket, men ogsaa i økonomisk henseende repræsenterte den en rekord, idet det var første aar, at klubbens regnskap viste overskud! Man hadde som vanlig faat kr. 500 fra Universitetet til deltagelse i studenterkaproningen og dertil yderligere kr. 400 fra Universitetets jubilæumsfond.

1915.

Formand: Premierløjtnant Trygve Styri.

De store resultaters aar.

Trygve Styri

Likesaa vanskelig som det var at skaffe oplysninger om de første aar i rokluubbens historie, næsten likesaa vanskelig er det hvad de sidste aar angaar ikke at drukne i allehaande kildestof. Dette gjælder i særlig grad 1915, men saa er jo dette aar et av klubbens stolteste. Ti vandt ikke vort seniorlag 3 mesterskap, norsk, dansk og norsk, og deltok ikke N.S.R. for

første gang dette aar i otterløp og vandt? Herman Klem førte sine lag fra den ene lysende seier til den anden.

Klubben hadde ogsaa dette aar en meget energisk bestyrelse. Den fastsatte endog en mulkt for forsent fremmøte til bestyrelsesmøterne, kr. 1.00 for de første 5 minutter, derefter kr. 0.25 for hvert 5-minut. Om anvendelsen av det opsparte beløp skulde bestyrelsen senere træffe bestemmelse. Den blotte trussel viste sig imidlertid tilstrækkelig. Beløpet blev lik nul.

Den 11. april var de første medlemmer ute, men da maatte de ogsaa dra sin baat over isen for at komme til. Den 15. holdt klubben en liten fest i Studentersamfundet, og den 18. aapnedes baathuset for alvor. Som propaganda for klubben blev der lavet en reklameplakat, og den 12. juni blev der holdt en eskadreroning for en række høie herrer: Universitetets rektor, professor Morgenstjerne, statsraad Holtfodt, oberstloitnant Aavatsmark, præsidenten i Riksforbundet major Sverre, Studentersamfundets formand sekretær Einar Ruud m. fl. Derefter og efterat et lag meget vellykket hadde gaat i vandet like for rektors føtter, samledes man til en enkel sekss i baathuset, hvor formanden ønsket velkommen og rektor Morgenstjerne holdt en begeistret tale for roklubben, idet han ønsket at de bevilgende myndigheter ogsaa maatte komme til den opfatning, at rosporten var endel av en norsk students utdannelse.

N.S.R. blev dette aar overdratt arrangementet av landskaperoningen, og det gjaldt derfor at stille lag i saa mange løp

Klem Helgesen Knudtzon Ræder

Seniorlaget 1915

som mulig. Det faldt av sig selv, hvem som skulde sidde i *seniorlaget*, ti hele fjoraarets juniorlag hadde anledning til at ro med undtagelse av Schjølberg. Der maatte imidlertid foretas endel omplaceringer. Klem beholdt selvsagt strokepladsen. Ræder derimot rykket frem paa baugpladsen. Hans plads indtokes av den gamle raceroer Olaf Helgesen. Hans Knudtzon, som den 20. juni forbauset verden ved at bli nr. 3 av 134 deltagere i marschkonkurrance, beholdt 2'er pladsen. Laget coxedes under kaproningerne i Norge av Dybwad, men fik senere paa sommeren i Kjøbenhavn for første gang disponent Erling Didrichsen som cox.

Laget trænedes som vanlig av doktor Torgersen, og denne skriver i aarsberetningen om dets træning:

»Man vil let se, at vort seniorlag iaar med hensyn til høide og vekt kan betegnes som det høieste og tungeste og tillike det jevneste lag, som nogensinde har repræsenteret klubben. Hertil kom ogsaa at lagets samtlige roere viste sig at være i besiddelse av en enestaaende energi, anlæg for og interesse for træningsarbeidet. Allerede i midten av april begyndte laget træningsøvelserne og trods mange forskjelligartede hindringer, som et usedvanlig koldt og raat veir, stokens eksamensarbeide, 2'erenes garde-tjeneste o. s. v., gjennemførtes træningsarbeidet jevnt og uten uheld av nogen art. Ingen overtræningsfænomener, ingen sygdom eller lignende avbrøt lagets jevne og sikre stigning til den respektable høide, som sommerens regattaresultater har vist.»

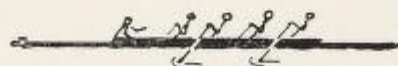
Dette lag dannet ogsaa stammen i klubbens første ordentlige *otterlag*. De andre medlemmer av dette var: Trygve Sommerfelt (2'er), Chr. Hermanrud (4'er) og Tommy Schjøth (3'er). Sidstnævnte utførte den bedrift hver eftermiddag at komme reisende fra Drammen, hvor han var fuldmægtig. Baugen maatte paa grund av forskjellige omstændigheter skiftes 3 ganger for landskaproningen i Holtekilen den 4. juli. Den endelige blev stud. med. Odd Sundt. Nogen 8-aaret baat som kunde brukes i race hadde klubben ikke, og den fik derfor til deltagelsen i landskaproningen laane en otter av Norges Roforbund, og til kaproningen i Kjøbenhavn den 17. juli Christiania Roklubs bedste baat. Ogsaa otterlaget instrueres av doktor Torgersen.

Ogsaa et juniorutrigger- og et juniorindriggerlag sattes sammen, men ingen av disse blev, paa grund av forskjellige uheld, anmeldt til landskaproningen. Derimot fuldførte et *letvegtslag* bestaaende av stud. med. Odd Sundt, stud. Ralph Tschudi, stud. med. Carl Semb og ingeniør Jacob Schjølberg (stroke) træningen.

Efter programmet skulde den nordiske studenterkaproning dette aar været afholdt i Helsingfors, men paa grund av krigen saa finnerne sig selvsagt hverken istand til at arrangere eller delta i nogen kaproning. Det blev derfor paany nordmændenes tur. Forskjellige henvendelser til svenske studenterroere for at faa disse med, blev ogsaa denne gang resultatløse, men danskerne svigtet som vanlig ikke. Studenterkaproningen henlagdes til afholdelse i Holtekilen fredag den 2. juli av hensyn til lagenes deltagelse i landskaproningen søndagen efter. Arrangementet av denne kaproning, hvortil Universitetet hadde ydet kr. 250, saavel som av landskaproningen, hvortil blandt klubbens medlemmer var skaffet 10 garantier à kr. 50, blev overdrat en komite bestaaende av: Arne Corneliussen, Jacob Bergsland og Nils Solberg. Den utførte sit hverv udmerket. Vore danske gjæster blev som vanlig indkvartert privat. Den 30. juni holdtes der en mottagelsesfest for dem ute paa Bygdønes. Løitnant Styri ønsket velkommen og ingeniør Berthelsen svarte.

Søndenvinden satte adskillig sjø, da vort seniorlag og Akademisk Roklubs lag stillet til start i den 15. studenterkaproning om eftermiddagen den 2. juli. Major J. Sverre var kampdommer. Det danske lags chancer til seier var blit en god del forringet i sidste øieblik derved, at baugen var blit syk. Coxen maatte derfor ta hans plads, og laget blev styrt av vor senere saa bekjendte mestercox, Erling Didrichsen. »Ørebladet« skriver om løpet:

»Ingen av lagene fik nogen fin start, men de norske studenter samlede sig straks og tog ledelsen med ca. 31 aaretag i minuttet, omtrent samme antal som danskerne. Taktten skiftedes dog til 28—29 længere ude i løbet, medens akademikernes blev noget langsommere. De norske studenters roning var aldeles mønsterværdig, som en mand hængte de i og

Seniorløpet 200 m. fra maal

Norsk Idrætsblad og Sport.

drog ubønhørlig fra sine danske kolleger. Ved 1000 meter var de 6 baads længder foran og var allerede sikre paa seiren. Ved 1500 meter var afstanden øget yderligere, danskernes roning blev mere ujevn, og de var vistnok anstrengte, hvilket selvfølgelig for endel skyldtes den høie sjø, hvorigjennem man roede. Lige før maal leverede det norske lag en storartet indspurt, der vidnede om en særdeles omsorgsfuld instruktion. Tiden blev 8.30.3. Danskerne brugte 9.23.7.»

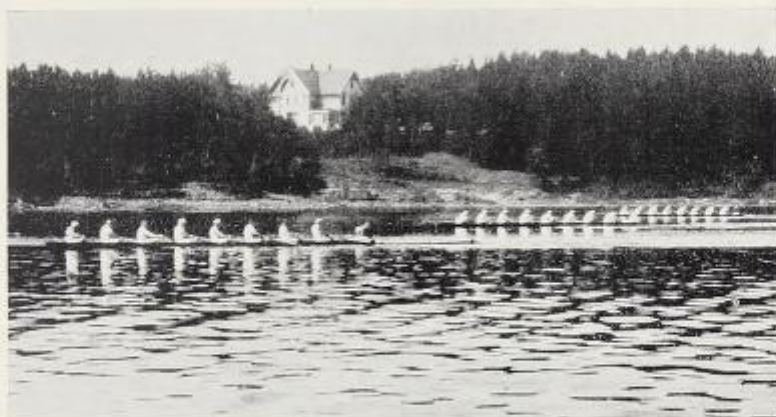
Durban Hansen skriver i »Tidens Tegn«:

»Det norske studenterslag præsterede en roning, som vi sjelden har seet magen til, et nydeligt og samtidigt opsving og stor kontinuitet i baadens sig fremover, forbundet med en sjelden præcis aareføring.«

Veiret var vidunderlig under landskaproningen den 4. juli. 3. løp var seniorløpet. Følgende klubber stillet til start: Akademisk Roklub, Christiania Roklub og N.S.R. Christiania kom foran i starten, men man var ikke kommet mere end 100 meter, før studenterne gik forbi, og saa ledet de resten av løpet. Ved 1000 meter hadde de 2 baatlængders forsprang og ved maal $2\frac{1}{2}$. Tiden blev 7.55. Christiania blev nr. 2 med 8.10.3, mens de danske studenter brukte 8.17.8. Hermed vandt N.S.R. sin anden aktie i Langaards pokal.

Saa kom letvegtsløpet, populært kaldt »Spurveløpet«. Ormsund vandt med en tid av 8.3.4. Christiania brukte 8.6.8 og vort lag 8.17.

Til sidste løp, otterløpet, stillet lag fra Bergens, Christianias og Norske Studenters Roklubber. Christiania var først i

Otterløpet

Idræt

Studenterne leder med en længde paa 1500-meteren

starten, men studenterne gik snart forbi og ledet resten av løpet. Tiden blev 7.10.3. Bergen brukte 7.22 og Christiania 7.26. N. S. R. vandt hermed sin første aktie i Kristiania Kommunes pokal.

Paa festen om aftenen blev doktor Torgersen tildelt Norges Roforbunds guldmedalje.

Den 11. juli hadde Christiania og Ormsund arrangeret fælleskaproning i Holtekilen, og N.S.R. sendte sit seniorlag og sit letvegtslag. Da starttiden nærmet sig, blaaste der en ren storm. *Letvegtsløpet* var det første, og her mødte vort lag de samme konkurrenter som søndagen før. Christiania vandt med 9.49.3, mens vort lag opgav og sank, før det naadde land. Sidste løp var *seniorløpet*. Kun vort lag og et lag fra Christiania stillet til start. Klem kom snart foran og vandt med 10 længder en tid av 8.29.4. »Tidens Tegn« skriver:

»Løpet blev forsaavidt dagens begivenhet, som det deltagende studenterlag præsterte en standardroning, som det var en sportslig nydelse at se. Ikke mindst under de herskende vindforhold virket deres samroddhet likesaa smuk som forbløffende. Ikke en sprut om aarebladene, ikke en bevægelse utover baatens ramme!«

Saa reiste vore lag til Kjøbenhavn for lørdag den 17. juli at repræsentere Norge i de nordiske mesterskapsløp baade i

utrigger-firer og i otter. Dagen efter var seniorlaget anmeldt til løpet om dansk mesterskap i 4-aaret utrigger.

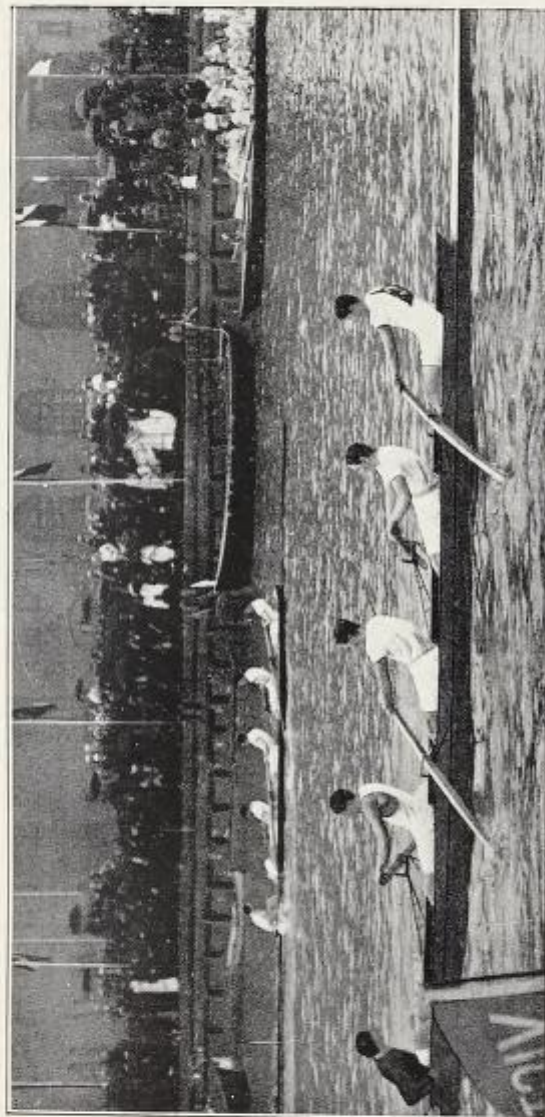
Det smaaregnet om eftermiddagen den 17. juli. I *nordisk mesterskaps første løp* mødte vort seniorlag Stockholms Roddförening og det berømte »Smedelag«. Navnet hadde dette efter stroken og 3'eren, som var smede fra Nykøbing. Baugen og 2'eren hadde været medlemmer av Sørensens berømte lag, som helt siden 1909 hadde høstet laurbær paa de nordiske kaproningsbaner. »Smedelaget« hadde sittet sammen siden 1913, og hadde i 1914 deltatt i kaproning i Tyskland, hvor det kun var blit slaat med $\frac{1}{10}$ sek. av et av Tysklands bedste lag.

Firerløpet den 17de juli 1915 er vel det mest spændende i N. S. R.'s historie. Seiren blev vor med $\frac{1}{6}$ sek. Forøvrig henvises til coxen Erling Didrichsens naturtro beskrivelse av dette løp længere bak i boken.

I *otterløpet* var vort lag adskillig handicapped, idet Sverige og Danmark mødte med friske kræfter, mens 4 av vort lag jo hadde deltatt i et haardt race en kort stund i forveien. I vor baat hadde Henry Larsen fra Christiania Roklub tatt Chr. Hermanruds plads. Malmö Roddklub ledet hele løpet og vandt med en tid av 6.44.6. Danmarks repræsentant Polyteknisk Roklub brugte 6.48 og N. S. R. 6.48.2. Som man vil se var ikke differansen stor.

Dagen efter møtte saa igjen vort lag »Smedene« i kamp om *dansk mesterskap* og Marineministeriets pokal, og tillike Polyteknisk Roklubs udmerkete lag, som i 1913 hadde vundet 2 utriggerløp ved Berliner Regattaen og i 1914 det norske mesterskap i indrigger. Om løpet skriver doktor Torgersen i »Idræt«:

»Med en glimrende start for alle baater pilsnart frem og »Smedene« var igjen foran i starten. Ved 500 meter var de $\frac{3}{4}$ længde foran studenterne, som igjen var foran Polyteknikerne. Ved 1000 meter hadde »Smedene« tilkjæmpet sig endnu $\frac{1}{4}$ længde og ved 1400 meter var forspranget — til de norske tilskuers rædsel — øket til $1\frac{1}{2}$ længde. Men nu begyndte vort studentelag før Langebro en morderisk spurt, en spurt saa intens, som jeg aldrig har set maken til, og uavladelig fortsatte de spurten. 100 meter fra maal var de i jevnhøide med »Smedene«, som med fortvilelsens

Norsk Tidsskrift for Sport

Det sidste tak i løbet om dansk mesterskab

kraft forsøkte at hindre studenterne i at gaa forbi, og da maallinjen passertes, var det norske lag $\frac{3}{4}$ længde foran. Tiden — $7.03.\frac{1}{5}$ — er den bedste som under regatta er naadd paa denne bane, og meget nær den Olympiske rekord i 1912, som var $6.59.\frac{1}{5}$. Danskernes tid var $7.04.\frac{2}{5}$. Polyteknikernes tid var $7.19.\frac{1}{5}$.

Mesterskapslaget

Norsk Idrætsblad og Sport

Nogen overdrivelse er det kanske, naar doktor Torgersen videre skriver, at de to løp den 17. og 18. juli vel var de fineste og haardeste, som var rodd paa nordisk bane. Men stor ære hadde doktor Torgersen av sit lag. De fortræffelige resultater skyldtes ikke mindst hans opofrende og dygtige træning. Begge løp, blev som man vil se, rodd efter en bestemt plan, rolig i begyndelsen og saa en kraftig indspurt. En saadan slagplan kan en stroke kun tillate sig, naar han vet, at han kan stole paa sine tropper. Det danske blad »Idrætten« skriver om vort lag:

»Dette hold er noget av det bedste, vi har seet i Skandinavien. Det forener en ualmindelig kraftig og ensartet fysik med en træning der tillader det i slutningen av løbet at udvikle sin blændende teknik til fuldeste maal.«

Og »Tidens Tegn« digtet:

»Studenternes seier.

Naar Torgersen trener, studenterne ror,
blir træningen grundig, og farten stor. —
Det viser de seire de vinder paa vandet,
til hæder for dem og til glæde for landet.
Men de maa da ogsaa ha smedekræfter —
naar »Smedene« selv sakker av og blir efter.»

Forøvrig var det ikke bare N. S. R. som gjorde det bra i Kjøbenhavn dette aar. Stavanger Roklub vandt nordisk mesterskap i indrigger og Øresundsløpet, Christiania Roklubs juniorlag løpene om Carlsbergpokalen og Havnens pokal — Raadhuspokalens avløser — og Ormsund Roklub et letvegtsløp. Ialt startet norske lag i 8 løp og vandt derav de 7.

Dermed var kaproningssæsonen forbi, og N. S. R. fandt sig i besiddelse av 5 vakre vandrepokaler og et vandreskjold.

Rosæsonen avsluttedes med en *klubkaproning* i forbindelse med fakultetskaproning den 26. september. Om denne sidste skriver »Idræt«:

»Kl. 12 var der møtt frem henimot 30 studenterroere i baathuset. Men det lot til, at de fleste hadde til hensigt at spille tilskuernes relativt behageligere rolle, for noget ubehageligere end at skulde ro den dag, var

5 vakre vandrepokaler og et vandreskjold

det vanskelig at finde paa, — et minimum av varmegrader og kold nordensvind, som ikke undsaa sig for at sætte sjø paa Frognerkilen. Der var nogen som hutrende ymtet om utsættelse, men »better late than never» princippet seiret tilslut; 2 kravelbyggede utriggere sattes omsider paa vandet og blev bemandet med 9 seniores og 1 mestercox. Løpet om fakultetspokalen gik av stabelen. Banens længde var for anledningen forkortet til 1300 meter. Juristerne og medicinerne var de eneste som stillet lag iaar. Medicinerne fik den bedste start, øket stadig forspranget og seiret med ca. 3 baatlængder. Tiden blev 5.12. Det seirende lag bestod av: Odd Sundt, Laurits Stoltenberg, Gustav Ræder, Herman Klem (stroke) og Erling Didrichsen (cox).«

Dette er desværre sidste gang der har været rodd om fakultetspokalen. Med et indriggerløp og et single-scullerløp avsluttedes kaproningen. Det sidste blev vundet av Dybwad, som var saa »lur at ro med tykke hansker.«

Klubben fik dette aar mange nye medlemmer og det var derfor nødvendig at anskaffe nyt materiel. 2 øvelsesbaater blev bygget hos en baatbygger i Kristiania, og fra England indkjøptes 4 sterke og like single-scullere. Endelig kjøpte klubben av doktor Torgersen en kravelbygget pair uten styrmand, den første i Norge. Ialt hadde klubben ved aarets slut 25 baater og 253 medlemmer, og der var i sæsonen foretat 4356 roturer. Om vaaren hadde man forsøkt at faa en lønnet instruktør til de mange begyndere, men forgjæves.

Endelig maa det nævnes at klubbens medlem, Johan Mohn, dette aar som den første i landet, vandt idrætsmerket i guld.

Paa generalforsamlingen blev der vedtat en række gjennomgripende forandringer av lovene, hvorved disse i det væsentligste fik den skikkelse de har nu.

1916.

Formand: Cand. jur. *Olaf Dahll*.
N. S. R. starter i 12 løp.

Olaf Dahll

Om vaaren dette aar var der et liv i baathuset som aldrig før. Ikke mindre end 4 lag laa i træning og dertil kom jo de av raceroerne dypt foragtede «baderoeres» store skare. Livet derute fristet «Verdens Gang» til følgende artikel:

«Der er to slags roning: baderoning til Nakholmen og raceroning. Men baade «racerne» og baderoerne er enige om en ting, at deres form for sporten er den bedste. En baderoer gaar ombord i sin indrigger, bare naar det er pent veir, har

med sig en flaske brus, helst citronbrus, snadde, tobak, en avis og ror saa i langsom takt til Nakholmen. Her ligger han paa svabergene mot syd, tar sig en dukkert naar det blir ham for varmt, drikker brus av flasken og røker sin pipe. Avisen glemmer han gjerne i baaten. Om søndagene ror han langtur, d. v. s. turen arter sig paa samme maate som til Nakholmen, men gaar gjerne litt længere ut i fjorden. Naar han kommer ind til baathuset igjen tar han en kold dusch og spiser aften paa «Dronningen».

En raceroer foragter baderoeren:

— «Er slikt no sport da get.»

Men baderoeren smiler i sit brune fjæs — og byr raceroeren en cigaret. Det kan han trygt gjøre. Ti raceroeren faar ikke lov til at drikke og røke, maa lægge sig kl. 10 og han spiser bare bif og drikker melk. Kold dusch faar han ikke ta av hensyn til hjertet og varmt bad slapper muskulaturen.

— «Aa det er *fært* mange ganger,» sier min ven, raceroeren Hans.

— «En raceroer er noget for sig selv. Gaar jeg for fort faar jeg hold, springer jeg blir jeg anpusten. Prøver jeg at læse jus blir jeg søvnig og drikker jeg en halv pils blir jeg fuld. Først naar jeg kommer i baaten vaagner jeg til liv.»

Slik taler raceroeren i sine triste øieblikke. Men naar han med lange skridt traver hjemover Drammensveien efter at ha rodd strækket fra Kobbernager'n til Brandskjæret, da er han ovenpaa.

«Vi slaar'em get. I dag brukte vi 5 sekunder mindre end igaar.»

Og de andre nikker.

«Vi slaar'em.»

Seniorlaget 1916 og Kristiansen sætter baaten ut

N. S. R. var saa heldig at faa beholde fjoraarets *seniorlag* omtrent i sin helhet. Kun Ræder kunde ikke ro mere. Paa hans plads blev sat den gamle seniorroer Trygve Sommerfelt. Firerlaget dannet endvidere den bakre stamme i klubbens *otterlag* og hadde foran sig: cand. jur. Olaf Dahll, cand. jur. Chr. Holst, den kjendte skiløper stud. med. Sindre Lunde og cand. jur. Nils Dybwad (baug). Begge lag coxedes av stud. med. Øistein Hanneborg og instruertes som vanlig av doktor Torgersen. Otterlaget fik dette aar ro i egen baat, idet klubben fra Deichman & Ritchie hadde kjøpt en udmerket kravelbygget otter. Den kom ialt paa fl. 1252, hvilket beløp for den største del var tilveiebragt ved gaver.

Et *junior uttriggerlag* blev ogsaa sat sammen og likeledes et «*spurve*lag». I juniorlaget sat: stud. jur. Kristofer Borø, stud. Oluf Kiær, stud. Henry Wrangell og stud. med. Eldar Bergene (stroke). Letvegtslaget bestod av: stud. med. Odd Sundt, sekretær Eiv. Skappel-Jensen, stud. med. Johan Holst, ingeniør Jacob Schjølberg (stroke) og Ralph Tschudi (cox).

Første gang der startedes var i *landskaproningen* i Holtekilen lørdag den 24de juni, hvor klubbens *junior utriggerlag* med stud. med. Odd Sundt som cox møtte konkurrenter fra Ormsund, Christiania og Bergen. Kilen laa blank som et speil. Allerede ved starten kom Christiania foran, haardt presset av studenterne, som klarte at komme op paa siden 2 à 300 meter før maal. Christiania vandt dog med en tid av 7.32.1, studenterne brukte 7.35.2, Ormsund 7.47 og Bergen 8.02.

Landskaproningen fortsatte næste dag og atter under de bedste betingelser. I 2det løp, et *secunda seniorløp*, møtte vort juniorlag, denne gang med cand. jur. Nils Dybwad paa coxpladsen, sine konkurrenter fra dagen før, Christiania og Bergen. Christiania seiret igjen og brukte 7.52.5, Studenternes tid blev 8.02 og Bergens 8.14.2.

Saa skulde *seniorlaget* i ilden. Dets eneste konkurrent var et lag fra Ormsund Roklub, hvis baug og stroke allerede

Klem, Helgesen, Knudtzon, Sommerfelt, Dahll, C. Holst, Lunde, Dybwad, Hanneborg, Torgersen
Otterlaget 1916 utenfor baathuset

Seniorlaget 1916

hadde deltatt i senior indriggerløpet. Vort lag var helt overlegent. «Med en ypperlig start», skriver «Tidens Tegn», «tok studenterne straks et forsprang paa 1 længde og med en enestaaende elegant og kraftig roning beholdt de ledelsen hele løpet igjennem». Det vandt med en tid av 7.51.3 mens Ormsund brukte 8.3. «Verdens Gang» skriver, at det var en stor glæde at se studenternes glimrende teknik og stilfulde roning. N. S. R. vandt her sin tredje aktie i Langaards pokal.

5te løp, *letvegtsløpet* blev dagens mest spændende. Lag fra Christiania, Ormsund og N. S. R. deltok. «Tidens Tegn»'s referat hitsættes:

»Med en kvik og god start var studenterne atter straks i teten og laa ved 1000 meter omkring 1 længde foran Christiania og $1\frac{1}{2}$ længde foran Ormsund. Mens nu Christiania og studenterne under en enestaaende hidsig kamp stadig mere og mere drog over mot Høviklandet, begyndte Ormsund med et hurtig og kraftig i al stilhet at arbeide sig forbi de to andre lag».

Og det vandt paa en tid av 7.42.2. Studenterne brukte 7.43.1. Christiania blev nr. 3.

Otterløpet og dermed anden aktie i Kristiania Kommunes pokal vandt vort lag overlegent med 5 længder. Tid 6.52. Christiania brukte 7.21.

Paa festen om aftenen blev Helgesen, Knudtzon og Klem tildelt Roforbundets fortjenstmedalje.

Den anden juli skulde der være kaproning i *Kjøbenhavn*. Seniorlaget og otterlaget blev sendt, førstnævnte for at delta i løpet om dansk mesterskab og Marineministeriets pokal, sidstnævnte for om mulig at erobre en aktie i Langebropokal.

Seniorlaget møtte kun «Smedelaget», som forøvrig allerede før den dag havde deltat i race, idet det saavidt var blit besejret i indrigger i Øresundløpet. De danske aviser paatalte sterkt at «Smedene» ikke havde trukket sig tilbage i dette løp og overlatt det til polyteknikerne her at forsvare Danmarks ære. Om løpet skriver «Morgenbladet».

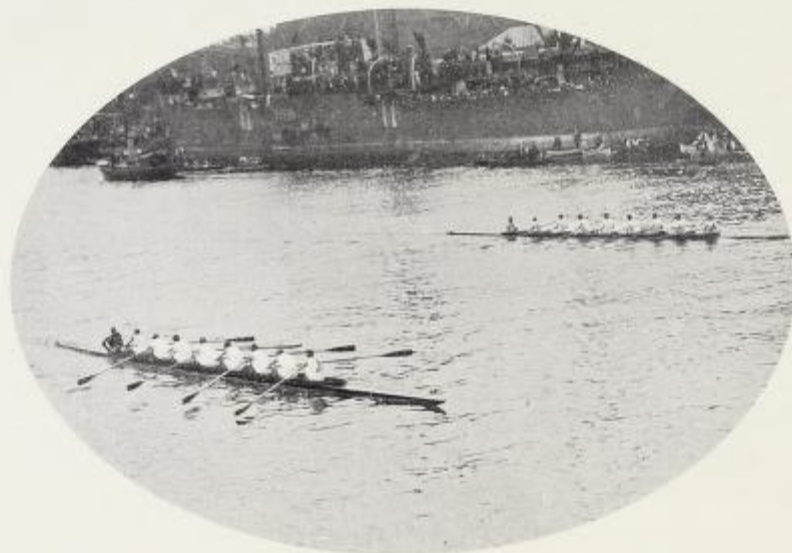
«Med en makeles kvik start tok studenternes seniorlag straks ledelsen og gav den senere ikke fra sig et øieblik under hele løpet. Med glimrende samroning, kraft, utholdenhed og stil øket studenterne sit forsprang jevnt og stadig og skar maallinjen vel i længde foran Kjøbenhavns Roklubs mesterhold.»

Tiderne blev 7.40 og 7.45.8.

I otterløpet møtte vort lag Malmö Roddklub, nordisk mester de 3 sidste aar, og Polyteknisk Roklub. Svenskerne møtte med helt friske kræfter med undtagelse av at 6'eren Dahlbäck hadde rodd single-scullerløpet, mens 4 av vort lag jo hadde deltat tidligere paa dagen. »Morgenbladets« referat hitsættes:

»Med en fortrinlig start tok ogsaa her de norske studenter ledelsen og holdt sig en smule foran indtil 1000 meter. Her begyndte Malmö at rykke frem, og ved 1200 meter var de i jevnhøide med studenterne. Fra nu av vekslet ledelsen stadig, snart var vore studenter litt foran og snart Malmö. Tilskuermassens tilrop var ganske øredøvende. Med en fænomenal slutspurt kastet imidlertid vore studenter sig foran Malmö over maallinjen. Det var en glimrende bedrift av vort studenterlag, som vel hadde fortjent den sterke og umiddelbare hyldest, som blev dem til del fra alle hold. Den i dette løp opnaadde tid 6.24.4 var den bedste, som er opnaadd paa banen i Kjøbenhavn. Malmö Roddklubs tid var 6.25.2. Polyteknisk Roklubs lag laa ca. 5 baatlængder efter.»

Indspurten i otterløpet

Studenterne nærmest

Under kaproningen i Kjøbenhavn, som overvares av den danske konge, vandt Christiania Roklubs juniorlag Carlsberg-pokalen til odel og eie.

Sverige skulde dette aar avholde »Svenska Spelen«, og de nordiske mesterskapslop og studenterkaproningen var av den grund henlagt til Stockholm. N. S. R. hadde dog stillet som betingelse for at studenterkaproningen skulde avholdes der at svenskerne stillet lag. Dette viste sig ikke at bli tilfælde.

Turen til Stockholm skulde ikke bli det triumftog, som de norske studenter og de andre norske roere hadde haabet. Dette skyldes til en viss grad en række uheldige omstændigheter, hvorom der i sin tid blev skrevet meget. Her er ikke pladsen til nærmere at gaa ind paa den strid, som reiste sig mellem norske og svenske roere efter »Svenska Spelen« i 1916. Her skal kun hitsættes en del av Olaf Dahlls referat i »Norsk Idrætsblad og Sport« og hans kommentarer:

»Nordiske løp lørdag d. 15. juli.

Foruten med vanlige konkurrenter maatte nordmændene lørdag kjæmpe mot vind og strøm og i denne dobbelte kamp led de norske farver en række uventede nederlag. Men naar man paa forhaand veier chancerne, tar man jo i regelen kun hensyn til den vanlige konkurrence, idet man gaar ut fra, at elementerne er neutrale i sin optræden. Dette var desværre ikke tilfældet i Vaxholm lørdag d. 15. juli.

Elementerne stillet sig ubetinget paa svensk side.

Det samme hadde fru Fortuna gjort, da der i sin tid blev trukket lod om pladsene, idet svenskerne startet paa plads nr. 1, d. v. s. nærmest Vaxholmlandet i samtlige løp undtagen et, hvilken undtagelse bekræfter regelen.

Under de forhaandenværende vind- og strømforhold var nemlig de lag sterkt handicapped, som laa fjernest fra Vaxholmlandet.

Indunder Vaxholmlandet var der ly for vinden og strømfrit vand.

Fjernere fra landet hvor samtlige norske lag maatte ro hadde vinden ganske sterk magt og strømmen gik strid imot.

Den merkelige konsekvens i placeringen, svenskerne nærmest, nordmændene fjernest Vaxholmlandet, virket litt forbløffende. Svenskerne forsikret imidlertid at lodtrækningen hadde fundet sted paa behørlig maate, og man maa naturligvis tro dem paa deres ord. Noget andet er det, at det synes at være en betryggelse for alle parter, at der under lodtrækningen er tilstede repræsentanter for samtlige interesserte parter eller i mangel herav at lodtrækningen foregaar under officiel kontrol.

Efter disse indledende bemærkninger skal jeg gaa over til nærmere omtale av de enkelte løp.

Løp nr. 1. *Utriggede firere*. Seniors. Her var anmeldt 4 lag, 2 svenske, 1 dansk og 1 norsk.

De danske og et svensk lag trak sig og kun lag fra Vaxholm Roddeklub og N. S. R. startet.

Studenterne var ubetinget favoriter, og neppe hadde nogen tænkt sig anden utgang av kampen end en overlegen seier for disse.

Imidlertid skulde det gaa ganske anderledes.

Da samtlige lag som skulde ha ligget mellem Vaxholmen og studenterne hadde trukket sig, anmodet disse om at faa lov til at starte paa plads nr. 2 istedetfor paa plads nr. 4. Dette blev dem imidlertid nektet. Grunden herfor blev ikke opgitt.

Starten gik for studenterne var færdige.

Paa starterens spørsmål om »herrerne var færdige« hadde studenternes cox svart nei. Dette maa antagelig ikke være blit hørt eller iethvertfald ikke tat hensyn til.

Imidlertid protesterte ikke studenterne. Antagelig fordi de følte sig for seiersikre.

Med en voldsom takt kastet Vaxholm sig straks foran og med en takt av aldrig under 36, ofte 38 a 40 tak ledet de hele løpet.

Studenterne rodde med en paafaldende langsom takt, sjelden overskridende 32 tak og det var tydelig at se, at baaten mellem hvert aaretak mistet farten paa grund av strømmen; under de forhaandenværende strømforhold hadde de utvilsomt staat sig paa en raskere takt med kortere aaretak. Men pludselig at forandre stil er naturligvis ikke saa liketil en sak.»

»Vaxholmerne skar maallinjen flere længder foran studenterne med tid 7.41. Disse sidste brukte 7.58.4. Deres roning var den hele tid vakker og behersket men syntes aldeles at mangle energi. Paa den sidste fjerdedel av banen var det tydelig at merke, at de hadde opgitt det hele som haabløst.

Da otterne skulde starte i dagens sidste løp var spændingen meget stor.

Skulde nordmænderne tilslut faa en revanche for de talrike nederlag? En seier i otter vilde bøte paa meget.

Efter sit nederlag i firer gik studenterne i baaten uten den glade seierbevissthet, som er en hovedbetingelse for at vinde et race og følgen uteblev heller ikke.

Efter at studenterne som vanlig hadde kastet sig foran i starten gik Malmö op og ledet ved 1000 m. uten at det lykkedes studenterne, trods gjentagne spurter at fravriste dem lederstillingen, og Malmö passerte maallinjen som nr. 1 med studenterne paa den 2den, Stockholms Roddförening paa 3dje og Polyteknisk Roklub, Kjøbenhavn paa 4de plads. Malmö brukte 6.55.2, N. S. R. 7.02.4.

De nordiske mesterskapsløp søndag d. 16. juli.

Veirforholdene var udmerkede. Vindstille med delvis overskyet himmel. Det hadde regnet i nattens løp saa luften var sval. Lagene rodde under like vilkaar hvad veiret angik.

Norges Roforbund hadde her anmeldt til utrigget firer og otter; i begge løp med lag fra Studenternes Roklub. Efter gaardsdagens uventede nederlag blev det imidlertid bestemt kun at starte i et løp for ikke at ødelægge mulige chancer ved at sprede kræfterne for meget.

Da otterlaget blev regnet for hovedløpet og da studenterne her tidligere hadde slaat sine konkurrenter, Malmö Roddklub, medens stillingen overfor Vaxholm, efter gaardsdagens utvilsomme nederlag, ikke syntes at være særlig favorabel — det var jo ikke godt at vite hvor stor del av nederlaget skyldtes vind og strøm — blev firerlaget trukket tilbake.

Efterat Vaxholm hadde seiret over danskerne saavel i utrigget som indrigget firer og Dahlbäck over Simonsen efter et forøvrig meget haardt og spændende løp fandt dagens hovedbegivenhet sted:

Den tredje kamp mellem Malmö Roddklubs og Norske Studenters Roklubs otterlag.

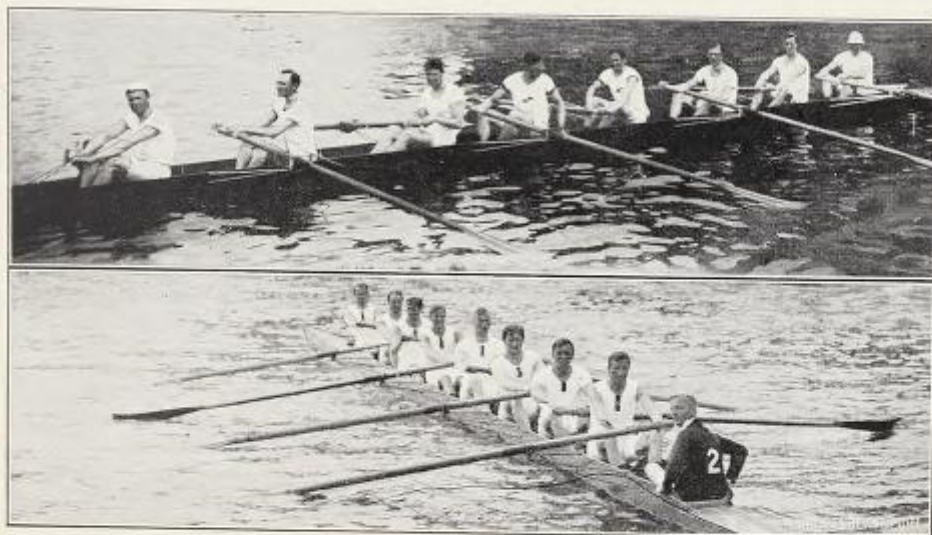
Spændingen var uhyre i begge leire og væddemaal indgikkes paa like vilkaar. Muligens hadde studenterne de bedste odds. De skulde jo nu

for første gang møtt sine frygtede motstandere med friske kræfter. Begge ganger tidligere hadde den ene halvpart hat et race kort tid iforveien samme dag.

Nordmændenes start var ikke fuldt saa god som sedvanlig. Der var en tydelig nervøsitet at spore. Det lykkedes dem dog at komme foran og med en takt av ca. 40 hele det første minut sikret det sig foreløbig ledelsen. Malmö forsøkte gang paa gang at komme op paa siden, men enhver spurt blev lynsnart besvart.

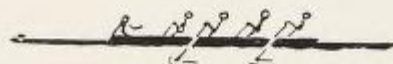
Takten var under spurtene oppe i 40 uten at der blev kortet det mindste av paa takenes længde og effektivitet.

Da baatene er paa ca. 1700 meter, leder studenterne med $\frac{1}{2}$ længde med fuldendt stil og samroning og nordmændene paa land lykønsker allerede hinanden med seiren. Men desværre for tidlig: under slutspurten faar Malmö under utrolig kraftutfoldelse arbeidet sig op paa siden og 50 m. fra maal er de en baatspids foran. Studenterne ror med fortvilelsens kraft. Deres kræfter er forlængst opbrukt under de hidsige spurter, men naar kræfterne er slut har man endnu et reservefond av energi som kan sættes ind og dette blir da ogsaa sat ind. Aandens triumf over kjødet! Malmö passerer paany engang og studenterne er nu de lykkelige besiddere av den baatspids som skal bringe dem seiren. Men desværre: fem aaretak fra maal brister ogsaa energien for en eller anden i det norske lag. Baaten falder litt tilbake i forhold til konkurrentene og disse passerer maalet med $\frac{1}{2}$ meters forsprang. Da maallinjen passerer er Malmö midt

Øverst: Malmöotteren
Nederst: Vor otter

Norsk Idrettsblad og Sport

i sit aaretak. Studenternes aareblade er i luften. De par sidste aaretak hadde det lag hat ledelsen hvis aarer var i vandet. Hadde maallinjen været et halvt aaretak længere fremme eller længere ute vilde antagelig studenterne hat den halve meters forsprang og dermed været seierherrer. Det seirende lags tid var 6.36.2. Tidsforskjellen var ikke maalbar og blev sat til det mindste som noteres: $\frac{1}{5}$ sek.

Begge lag blev efter løpet hilset med hjertelig begeistring fra alle kanter. Og det var bare en mening om at det var det fineste løp som har været set paa en nordisk bane.

Efter de to nederlag lørdag gik studenterne søndag til kampen som til en slagterbænk. Den glade seierstemning som tydelig præget svenskerne, bar vore folk absolut intet præg av. De hadde utvilsomt seiersviljen. Det bar kampen tydelig vidnesbyrd om. Men at den ikke maalt bare tidsforskjel skyldes mangel paa seierstro anser jeg for utvilsomt.

At Malmö søndag d. 16. juli var det bedste lag er utvilsomt. Men likesaa sikkert er det at studenterne var det bedste lag 14 dager i forveien.

Hvilket beviser at lagene er jevnbyrdige, hvad der gir god sport, ærefuld seier og ærefuldt nederlag.

Saa fulgte et løp for »Old-Boys«. Norge møtte med et lag fra Christiania Roklub. I dette sat som toer den gamle toer i Finnelaget Rolf Herlofson som efter anmodning for anledningen hadde meldt sig ind i Christiania Roklub. Løpet blev vundet av et lag fra Vaxholm paa en tid av 7.35 og med Christiania ca. en baatlængde efter.

»Stevnets sidste løp var:

Den 16. nordiske studenterkaproning.

Denne skulde egentlig iaar ha været avholdt i Kjøbenhavn, men efter indtrængende anmodninger fra svensk hold gik nordmændene og danskerne motstræbende ind paa at henlægge kaproningen til Stockholm, skjønt det sidste forsøk i den retning — i 1911, ikke fristet til gjentagelser. Naar man allikevel gik med paa at henlægge kaproningen til Stockholm var det i haabet om, at man derved endelig engang skulde kunne faa svenskerne med i denne snart klassiske kaproning, som uten avbrytelse har været avholdt i de sidste 16 aar. Som betingelse for at avholde løpet i Stockholm krævet man derfor svensk deltagelse, og paa den mest bindende maate blev der fra vedk. svensk hold garantert, at der skulde møte et svensk lag. Imidlertid skulde man paany opleve, at svenskerne glimret ved sit fravær.

Som det var maatte altsaa Danmark og Norge utkjæmpe en indbyrdes kamp paa svensk vand, hvilket ikke synes at være en rimelig skuesplads for denne. Da studenterne var Norges repræsentanter under mesterkaproningerne hadde de ytret ønske om at studenterracet skulde bli

henlagt til en anden dag end disse, hvilket ønske blev imøtekommet idet kaproningen oprindelig var berammet til fredag. Dette blev — uvist av hvilken grund og uten indhentelse av de interesserte parters samtykke henlagt til søndag umiddelbart efter mesterskapsløpene. De norske studenter skulde repræsenteres av et lag, som dagen iforveien hadde rodd 2 anstrengende løp og umiddelbart iforveien det tidligere beskrevne otterløp, som hadde vridt alle kræfter ut av dem. Da startmedhjælperen kaldte studenterlagene ut paa banen kunde nordmændene næsten ikke gaa av træthet og en mand var næsten bevistløs.

De gode traditioner tro fra de tidligere studenterstevner viste de sympatiske danske akademikere den forsagelse, det gode kameratskap og den ridderlighet og sportsaand at tilby at løpet utsattes til nordmændene atter var kampdygtige.

Efter en times hvil følte det norske lag sig saapas restituert, at det kunde gaa i baaten, dog uten synlig begeistring.

Danskerne med sine friske kræfter kastet sig straks foran og ledet sikkert med et par længders forsprang paa 1000 meter. Da begyndte maskineriet at virke saa nogenlunde tilfredsstillende i den norske baat. Det var tydelig at se, at kræfterne litt efter litt vendte tilbage og med en elegant stilren roning passertes snart den danske baat og Norske Studenters Roklub førte seiren hjem med et par længders forsprang paa en tid av 7 min. 44 6 sek.

Det danske lag var et helt friskt juniorhold men det var ikke at vente, at det skulde kunde slaa vort scene- og seiervante studenterlag tiltrods for dettes tidligere anstrengelser.

Christiania Roklub hadde indbudt til større kaproning den 22. juli. Kun løpet om *Knut Langaards* pokal kom imidlertid istand. Her møtte vort seniorlag Christiania Roklubs juniorlag. Kaproningen var henlagt til Frognerkilen med start ved Kavringen og indkomst ved Skarpsno. Begge lag maatte ro i gamle, ubrukelige, lække baater med daarlige aarer, da racebaatene endnu befandt sig i Stockholm. Begge lag fik en daarlig start og Christiania Roklub tok ledelsen de første 3 a 400 meter. Forskjellen var imidlertid ikke stor og studenterne arbeidet sig snart op og forbi og ledet sikkert med $1\frac{1}{2}$ baatlængde klart vand ved indkomsten. Tiden blev 7.22.6.

En klubkaproning 18. september avsluttet sæsonen.

Som nævnt kjøpte klubben det aar en kravelbygget otter.

Av grosserer Ingar Dobloug fik den desuten løfte paa en klinkbygget utrigger. Denne blev bestilt hos Leux, Frankfurt am Main, men kom ikke det aar paa grund av utførselsforbud.

Der blev dette aar foretat 4300 roturer og klubben hadde 270 medlemmer.

I sæsonens løp deltok N. S. R. i skytterkonkurranse, hvor den blev nr. 2 repræsentert av Wettergren, Sindre Lunde og Jacob Schjølberg.

Paa generalforsamlingen den 22. november blev det besluttet at kontingenten for livsvarige medlemmer skulde avsættes til et fond.

1917.

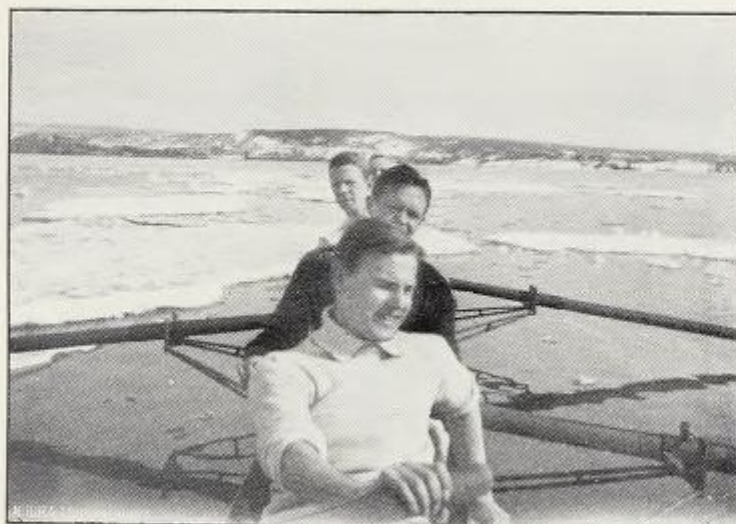
Formand: Cand. jur. *Olaf Dahll.*

Krigen hadde man ikke de tidligere aar merket synderlig til ute i N. S. R. Dette aar fik man for første gang føle, at der raset en verdenskrig. Kjøbenhavnerturen maatte sløifes paa grund av transportvanskeligheter og det var næsten umulig at faa det nødvendige materiel hjem. Bortset herfra fortsattes imidlertid livet ute i klubben som før.

Til en formands mange pligter hører selvfølgelig ogsaa den at være førstemand paa vandet, og denne pligt opfyldte ogsaa Olaf Dahll. Hans rapport i »Norsk Idrætsblad og Sport« om den første rotur den 9. april lyder:

»Fra min eiendom, som befinder sig en kabellængde fra Frognerkilens strand, hadde jeg i længere tid med spænding iagttat, hvordan vinterens mægtige, lange uovervindelige isdække langsomt men sikkert maatte vige for solens og søndenvindens store vaaroffensiv. I sidste uke av mars var det aapne vand kommet helt til Dronningen, og jeg fandt da, at situasjonen krævet, at der blev sat baat paa vandet fra studenternes roklub. Jeg fik overtalt klubbens viceformand, Arne Corneliussen samt de velmeriterte seniorroere Jacob Bergsland og Christian Holst, »Kusken« kaldet, til at være av samme mening som mig. Ja selveste roforbundets formand, advokat Rode, som jeg i en anden anledning snakket med i telefonen lørdag aften, mente, at det nu kunde være paa tide at vende sine blikke fra Nordmarkens sneørkener til Frognerkilens levende vande.

Søndag morgen oprandt med snefok, og da jeg rullet op gardinen og saa ut, blev jeg grepet av den rene julestemning og ønsket mig selv glædelig jul. Snart kom dog et glimt av sol, hvorfor jeg øieblikkelig ilte

Vaaren kommer

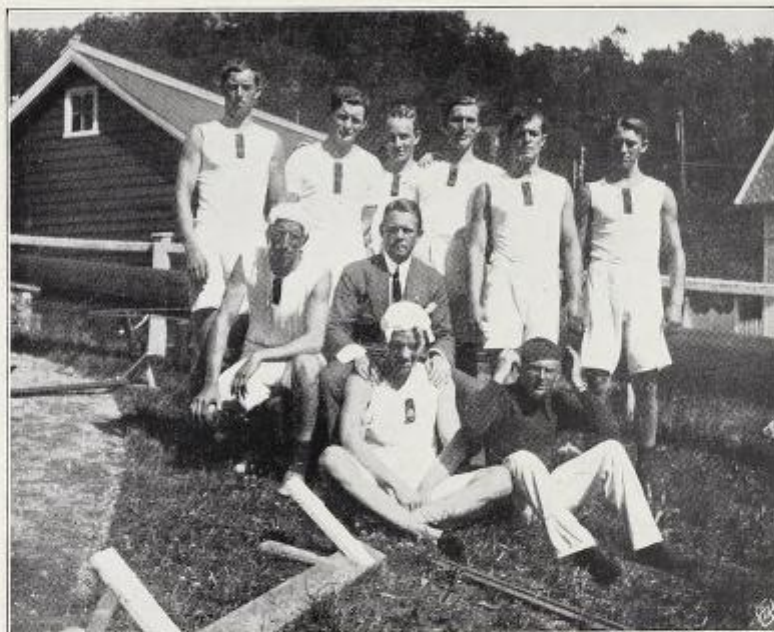
Norsk Idrætsblad og Sport

til telefonen og meddelte falskelig mine medsammensvorne, som ikke staar i saa intim rapport med Frognerkilen som jeg selv, at Kilen laa glitrende i solskinnnet og at en let søndenbris kruset dens overflate, som formelig klukket av begeistring og sommerlig velvære. Min dristige skildring vandt tiltro hos de naive sjæle, og jeg fik da omsider mobilisert det ovennævnte mandskap. Med den celebre regattabumler Hvattum som cox hadde vi det deiligste »stræk« indover mot Vippetangen og Bjørviken. Solen skinte og den prægtigste av alle idrætter satte blodet i rask cirkulation, saa vore bare ben og arme tiltrods var vi sikkerlig langt varmere end de vinterfrakketrukne søndagsspaserende som betragtet os med medlidende blikke og satte os i klasse med forfrosne sommerfugle, som nu daglig forefindes i avisernes spalter.

Mens solen daglig blir mere magtfuld og de unge vaarlængsler begynder at vaagne — vender vi os med den for menneskenes børn saa eiendommelige og høist lovpriste logik bort fra lokkende vaartegn og drager tilfjelds for at tviholde paa vinterens sidste rester. Men naar vi efter en anstrengende paasketur kommer tilbake til byen for at hvile, da er forhaabentlig den sidste isrest feiet ut av Frognerkilen. Baathusene aapner sine brede porte for de milde sommervinde, de smarte outriggere, som har ligget i vinterdvale, vækkes tillive igjen, og snart gjenlyder Frognerkilen av instruktørens gneldrende: Derr! Derr!

Det tok dette aar noksaa lang tid, før man fik sat lag sammen. Man besluttet at lægge hovedvegten paa otteren,

Staaende: Evjenth Knudtzon Lunde Wrangell Borø Bergene
Sittende: Klem A. Corneliussen Schjøth Didrichsen

Otterlaget 1917 med sin instruktør

og Klem var villig til at stroke denne. Corneliussen skulde instruere. Otteren bestod ellers av: Stud. jur. Kristofer Borø (baug), stud. med. Eldar Bergene, stud. med. Sindre Lunde, stud. jur. Haakon Evjenth, student Henry Wrangell, stud. jur. Hans Knudtzon og cand. jur. Tommy Schjøth. Av ottermandskapet tok man saa ut et *seniorlag* bestaaende av: Lunde, Knudtzon, Schjøth og Klem (stroke). Dette fik dog aldrig anledning til at vise, hvad det riktig dudde til. Ogsaa et *juniorlag* blev sat sammen. Dette var dog stadig gjenstand for ombytninger. Det kom tilslut til at se saaledes ut: Stud. jur. Jørgen Nordvik, pr.løitnant Steen Steensen, stud. jur. Simon Holmesland, stud. med. Carl Semb (stroke). Nogen fast instruktør fik laget ikke, hvilket heller ikke blev tilfælde med *letvegtslaget*, som blev sat sammen et par uker før kredska-proningen. Det bestod av: Stud. med. Odd

Sundt, sekretær Eiv. Skappel-Jensen, aktuar Nils Solberg, og ingeniør Jacob Schjølberg (stroke). Samtlige lag coxedes i landskaproningen av disponent Erling Didrichsen.

Dette aar dannedes Kristiania kreds av Norges Roforbund, og den første kredsraproning blev holdt den 17. juni. Paa grund av transportvanskeligheter kunde banen i Holtekilen ikke benyttes, og man maatte nøie sig med den daarlige bane fra Grønlibryggen til Ormsunds bro.

Første løp var for juniors i utriggede baater. Her blev vort lag slaat stygt av Christiania, men klarte at komme foran Ormsund med $\frac{1}{10}$ sek. Tiderne blev 8.10.4, 8.31.8 og 8.31.9. Senior firerløpet blev indstillet, da vort lag ikke fik nogen konkurrenter. I letvegtsløpet trak baade Christiania og Ormsund sine lag tilbage. Forat der imidlertid skulde bli nogen konkurranse startet Ormsunds indriggerlag sammen med vort letvegtslag. Dette brukte 8.35.4 og indriggerlaget 8.42.8. Sidste løp var for otteaarede baater, og kampen stod mellem studenterne og Ormsund. En tid laa baaterne side om side, men snart fik vort lag et forsprang, som det øket helt til maal. Det seiret efter en kraftig roning med flere baatlængder. Tiderne blev 7.35 og 7.49.

Letvegtslaget 1917 under træning

Otterløpet i kredsaprøningen 1917
Studenterotteren nærmest

Norsk Idrætsblad og Sport

Fjorten dager efter, den 1. juli, skulde *landskaprøningen* avholdes paa Nordaasvandet ved Bergen. Da det var liten mening i at sende baade letvegtslaget og juniorlaget, blev der holdt en konkurranse mellem disse, og letvegtslaget vandt. Dette skulde da sammen med seniorlaget og otterlaget repræsentere vore farver i Bergen, og foruten i letvegtsløpet ogsaa starte i juniorløpet.

»Norsk Idrætsblad og Sport« skriver om landskaprøningen:

»Under det gunstigst mulige veir og paa en ideel bane med vakre omgivelser og under en tilslutning fra publikums side, som man ikke er vant til her østover gik startene slag i slag uten protest eller forsinkelse. Alt var greit ordnet og banen klar uten politi og ordensvern.

I første løp (*utrigger-firer for juniors*) deltok studenterne og Christiania. Christiania ledet fra start til maal med let, elegant roning. Tiderne blev 7.47.5 og 7.57.7.

I 3die løp (*utrigger-firer for seniors*) startet studenterne og Christiania. Sidstnevnte ledet til 1000 à 1200 meter, da strokens slide gik, og laget maatte gi op. Løpet blev saaledes av liten eller ingen interesse — d. v. s. til uheldet indtraf fik man et glimt av energisk roning, som sig bør og bør, naar vore to største klubber konkurrerer. Christianias roning syntes overlegen i teknisk henseende.«

Vort lag brukte 8.37.4 og vandt fjerde aktie i Langaards pokal.

Vort spurvelag maatte ro banen alene, da ingen andre møtte. Tiden blev 8.45.2. Der roddes om Norges Roforbunds vandrepokal, som imidlertid var efterglemt i Kristiania. En interessert tilskuer satte da op en værdifuld pokal kun

for dette løp. Efter at løpet var vundet av vort lag, satte dette pokalen op igjen som vandrepokal i letvegt.

Sidste løp var som vanlig *otterløpet*. Om dette skriver »Norsk Idrætblad og Sport«.

»I 7de løp (*otter*) deltok Bergen, studenterne og Christiania. Lagene fik en udmerket start og kom godt iveri. Studenterne tok imidlertid snart ledelsen og drev sin baat frem til seier med kraftig energisk roning; her gjorde samroningen og den lange kraftige sving utslaget. Med mere instruktion og finpudsning av hver enkelt roer vil dette lag kunne naa langt.«

Hermed vandt N. S. R. Kristiania Kommunes pokal til odel og eie.

Sæsonen avsluttedes med en *klubkaproning* den 23. september.

Skjønt det som før nævnt dette aar var vanskelig at faa materiel fra utlandet, fik man dog hjem baaten fra Leux, som var bestilt aaret før.

I løpet av sæsonen mottok N. S. R. to store gaver, under landskaproningen kr. 2 000 fra grosserer Grolle Olsen, Bergen og ut paa høsten kr. 5 000 fra skibreder Wallem, Bergen. Man kunde derfor trøstig gaa iveri med indkjøb av nyt materiel, og der blev hos Deichman & Ritchie bestilt 2 indriggere og 2 utriggere til levering næste aar. Endvidere blev der bestilt 4 romaskiner fra Amerika.

Ifølge sit skjøte har N. S. R. ret til at faa 5-øres billetter utstedt til sine medlemmer paa Bygdøfærgerne. Denne moderation blev imidlertid dette aar negtet, hvorefter forhandlinger om dette spørsmål strakte sig gjennom flere aar for endelig i 1921 at ende med proces, som endnu ikke er avsluttet.

N. S. R. fik i 1917 51 nye medlemmer. Der blev foretat 3476 roturer. Herav var 1139 scullerturer. »Baderoningen« florerte altsaa.

Paa grund av den store tilstrømning av nye medlemmer, og paa grund av de mange nye baater, viste baathuset sig at være altfor litet. Bestyrelsen blev derfor paa generalforsamlingen den 27. november bemyndiget til at indsamle bidrag til et nyt baathus. Som byggekomite blev opnævnt: grosserer Johan Mohn, advokat Leif S. Rode, premierløjtnant Trygve

Styri og den til enhver tid fungerende formand. Paa generalforsamlingen blev kontingenten for ikke-studerende forhoiet til kr. 25.00.

Arne Corneliussen

1918.

Formand: Grosserer *Arne Corneliussen*.

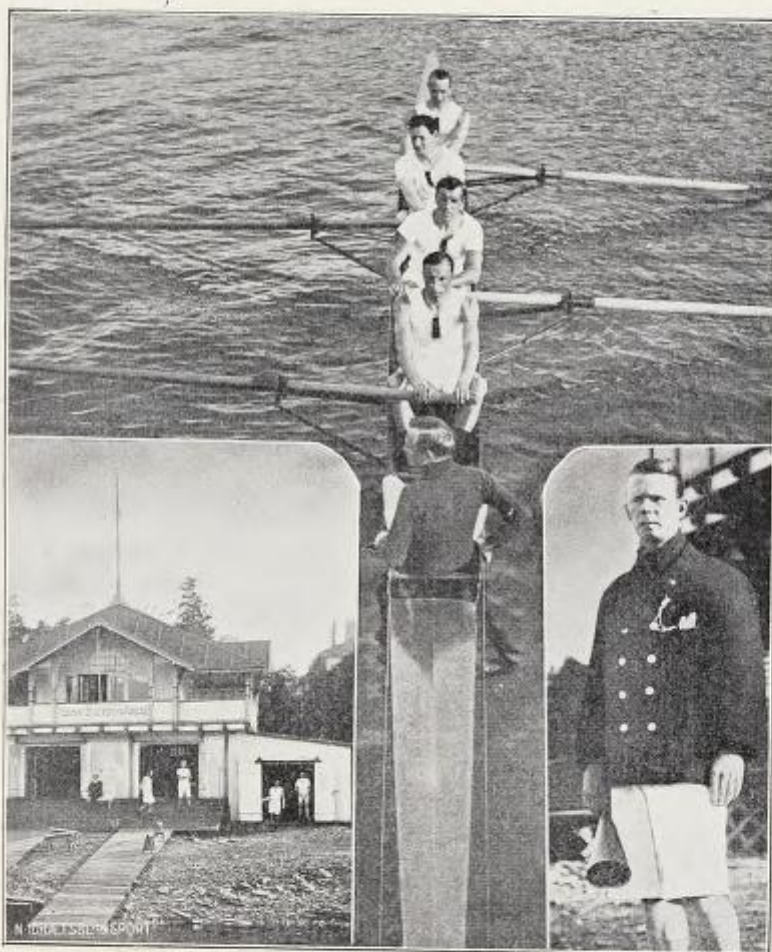
Klubben faar 100 nye medlemmer og for første gang paa mange aar et godt indriggerlag. Spanskesyken grasserer.

Aldrig har der været saa stor tilstrømning nogen gang ute i baathuset som i mai og juni maaned dette aar. Instruktionschefen — det var første gang saadan var valgt og havde faat sæte i bestyrelsen — stod næsten hjælpelos. — Han mente dog, at samtlige nybegyndere tilslut hadde faat de reglementerte 15 ganges instruktion. Ogsaa hvad de sportslige resultater angaar var aaret udmerket, til at begynde med ialfald. Men saa kom spanskesyken og ødela det hele.

Baathuset aapnedes den 21. april, men allerede den 23. mars hadde et lag været ute. Forst i begyndelsen av juni kom der imidlertid fart i træningen. H. Klem sat igjen paa strokepladsen i *seniorlaget* og Hans Knudtzon paa 2'er pladsen. Olaf Helgesen indtok igjen sin gamle plads som 3'er efter et aars fravær. Sindre Lunde var baug. *Otteren* fik væsentlig samme sammensætning som aaret forut. Foruten seniorlaget sat i den: K. Borø, E. Bergene, S. Holmesland og T. Schjøth. For første gang paa mange aar fik klubben et *indriggerlag*. I dette sat: stud philol. John Sende, stud. med. Ragnvald Rishovd, stud. jur. Svend Arntzen, stud. philol. Finn Johannesen (stroke). 3 av disse var nybegyndere. Ogsaa et *letvegtslag* kom istand. Dette bestod av: sekretær Eiv. Skappel-Jensen, stud. med. Odd Sundt, cand. jur. Valentin

Aass, cand. theol. Thv. Plum (stroke). Samtlige lag coxedes av Erling Didrichsen og de instruertes av Corneliussen.

Kredskaproningen skulde dette aar arrangeres av N.S.R. og var oprindelig berammet til avholdelse paa banen ved Ormsund den 30. juni. Paa denne dag blaaste der imidlertid en storm, saa kaproningen maatte utsættes. Om eftermiddagen den 2. juli kom den saa endelig istand. Resultaterne var

Baathuset, seniorlaget 1918 og instruktøren

meget gode for N.S.R., idet klubbens lag vandt ikke mindre end 4 løp. Om kaproningen skriver »Morgenbladet«:

»Det saa en lang tid ut som om kaproningen ogsaa igaar maatte bli indstillet, idet der, da starten skulde finde sted kl. 7, blaaste en meget generende søndenvind. Vinden løiet dog av og kl. 8 bestemte dommerne at løpene skulde finde sted, og de fandt da ogsaa sted i programmæssig orden, men da det sidste løp blev rodd ved 12-tiden, var det saa mørkt, at det var merkelig, at coxene i det hele tat fandt frem til indkomsten.

Banen var lagt med start ret ut for Grønlibryggen og med indkomst ved Ormsund bro, hvor der hadde samlet sig en anseelig tilskuermasse. Det maa betegnes som meget uheldig, om end nødvendig, at banen ut for Sjørøen gjorde en krok paa sig. Kampdommer var overretssakfører Olaf Dahll.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$ kunde endelig de første baater stille til start. Der gik fremdeles høi sjø og strømmen bar imot, saa daarlige tider var at forutse. Første løp var for *indriggere* og var paa samme tid baade junior- og seniorløp. Studenternes Roklub hadde nemlig meldt sit juniorlag til baade senior- og juniorindriggerløp, mens Ormsund Roklub hadde anmeldt forskjellige lag til hvert av disse løp. Nu trak imidlertid Ormsund — uvisst av hvilken grund — sit juniorlag tilbake, og man blev da enig om kun at ro et løp. I dette hadde saaledes Studenternes juniorlag chance til at vinde to præmier, sikkerhet for at vinde en, mens Ormsunds seniorlag kun kunde vinde en — i seniorløpet.

I første løp kastet Ormsund sig foran i starten og beholdt ledelsen med en takt av 31 det første minut. Da baatene kom rundt Sjørøen var Ormsund vel 1 $\frac{1}{2}$ længde foran studenterne, men saa begyndte disse i sidste liten en voldsom opspurt. Tomme for tomme med en kraftig og behersket roning drog de ind paa sine konkurrenter, og da maallinjen passertes kunde ingen avgjøre hvem var først. Løpet blev da ogsaa erklært for dødt. Tiden var 8.32.8.

Næste løp var for seniors i 4-aarede utriggede baater om agent Hannibal Fegths pokal. Her stillet studenterne og Christiania Roklub til start. Stroke i studenterlaget var Herman Klem. Hans ældre bror Th. Klem rodde 3'er i Christianias lag. For familien Klem kunde saaledes utfaldet av løpet være likegyldig, dens ære vilde i hvert tilfælde være reddet. Christiania kom foran i starten med en takt av 36 i minuttet, mens studenterne hadde 35. Da Sjørøen passertes var studenterne omtrent en længde efter. Ved 1500-meteren kom Christiania ind i studenternes bane, og disse kunde visselig med god grund ha protestert. Da studenternes cox imidlertid ved en fortrinlig styring hadde faat sin baat klar av motstanderen begyndte de røde at spurte. Med nydelig samarbeide og præcision presset studenterne sin baat frem og vandt med $\frac{3}{4}$ længde. Tiderne blev 7.52 og 7.55.8.

I 3. løp for roere under 65 kg., populært kaldet »spurve«, i 4-aarede utriggede baater startet lag fra Ormsund og Studenternes Roklub. Studenterne kastet sig foran i starten, men Ormsund gik snart forbi, ledet hele løpet og vandt overlegent med 6 længder. Da kan det hende, at de gode Ormsunds-boere ropte hurra. Men Ormsund præsterte ogsaa en sjelden elegant og kraftig roning. Tiderne blev 8.41.5 og 9.0.1.

Da studenternes juniorlag skulde ro omkamp mot Ormsund i indriggeren blev laget trukket tilbage fra løpet for juniors i 4-aarede utriggede baater om godseier Stampses pokal.

En halv time gik og saa saa man Christiania og studenterotteren dukke frem av mørket. Christiania laa foran med $\frac{1}{2}$ længde. Men saa ca. 50 m. før maal sætter studenterstroken takten op, og med en fænomenal slutspurt tvinger studenterne sin baat 30 — tredive — centimeter foran Christiania. Men det synes os en farlig sport av studenterstroken at vente saa længe med slutspurten. Tiderne blev 7.18.2 og 7.18.3. Dermed hadde studenterne sikret sig første aktie i disponent Eskild Jensens pokal.

Kl. 11 $\frac{1}{2}$ nat fandt omroningen sted mellem Ormsund og N.S.R. i indrigger. Studenterne hadde nu faat seiersviljen i sig, de tok ledelsen med en gang og Ormsund klarte ikke nogengang at true dem, og da baatene dukket frem av sommernattens tusmørke ledet vore med $1\frac{1}{2}$ længde, og med denne avstand passertes maallinjen. Tid blev ikke notert.

Kaproningen i Kjøbenhavn dette aar skulde holdes en uke efter kredskaproningen. Noget lag fra N.S.R. blev imidlertid

Borø,
Klem,

Bergene,
Helgesen,

Holmesland,
Knudtzon,

Schjøth

Lunde

Otterlaget 1918

tid ikke sendt, da man ikke turde kaste bort nogen av de vigtige fjorten dager før *landskaproningen* den 14. juli. Det var kanske heldig at vort lag ikke kom til at reise, ti spanskesyken odela de andre Christiania-lag fuldstændig, og samme skjæbne hadde vel vote ogsaa lidt. Slippe den skulde N.S.R.s lag dog ikke. I uken før landskaproningen laa 5 mand. Det var derfor med forholdsvis svake kræfter vi stillet til start den 14. juli, men vore konkurrenter var dog ikke stort bedre stillet. Vort seniorlag hadde dette aar chancen, og det maa være tillatt at si en god chance, til at vinde *Langaards pokal* for 5. gang og dermed til odel og eie. Flere av lagets medlemmer var imidlertid saavidt kommet sig efter spanskesykens angrep, og det samme var tilfælde med medlemmer av det konkurrerende lag, Christianias. Efter samraad blev man derfor enig om, at løpet ikke skulde roes, en nedslaaende meddelelse for N.S.R.'s medlemmer. I otteren hadde Finn Johannesen tat Schjoths plads.

Om kaproningen skriver »Morgenbladet«:

»Den spanske syke kastet sin skumle skygge over landskaproningen igaar. Et løp blev indstillet paa grund av den, flere løp fik ringere deltagelse paa grund av den, og av de startende lag var de fleste defekte, idet suppleanter hadde maattet sættes ind. Det er trist for hvilkensomhelst idrætsmand at bli hindret i at delta i en konkurrance, det er dobbelt trist for en roer, som i maaneder har ligget i træning med dette ene specielle løp for øie, og hvis sygdom desuten gir det hele lag, klubben, en chance mindre. Haardast rammet kanske den spanske syke studenterne. Disse har nu 4 aar itræk vundet Langaards pokal for seniors i 4-aarede utriggede baater, og hadde igaar god chance til at vinde den prægtige pokal til odel og eie. Saa angrep den lumske syke halvparten av laget, og det maatte trækkes tilbake. Hvad resultaterne angaar var kaproningen igaar dog meget vellykket. Tiderne er saa gode, at man rent fristes til at tro at tidsobservatørene ikke har set helt rigtig paa sine klokker. Ormsund letvegtslags tid 7.18.6 er saaledes meget respektabel og studenterotterens tid 6.10 er den samme som det vindende engelske lag brukte under Olympiaden i Stockholm.

Den vakre Holtekil frembød det vante syn. Hundreder av tilskuere paa land, en krans av ro- og seilbaater ved inkomsten og saa tilskuers dampbaaten med sterk slagside. Veiret var ideelt. Den svake søndensvind skulde saavisst ikke gi det ene lag en bedre chance end det andet.

Det første løp var for seniors i indriggede baater. Her møtte Ormsund og Stavanger Roklubber. Studenterne hadde med forstaaelig beskedenhet ikke anmeldt sit udmerkede juniorlag. Dette startet dog utenfor konkurranse, idet Roforbundet ønsket at faa en rettesnor ved valget av Norges repræsentant til Nordisk mesterskapsroning næste søndag. Stavangerne kom først i »vispen«, men efter 10 tak var studenterne foran og de øket forspranget, indtil de ved 1500-meteren var $1\frac{1}{2}$ længde foran næstemand, Stavangerne. Her forsøkte disse en spurt og tok ind $\frac{1}{2}$ længde, men det lykkedes dem dog ikke at fravriste de unge kraftige studenter ledelsen. Disse vandt med en tid av 8.59.4. Stavangerne brukte 8.43.9 og Ormsund Roklub 8.49.7.

I 3die løp for juniors i indriggede baater trak Bergen sig tilbake, saa kun lag fra studenterne, Sandefjord og Halden møtte til start. Studenterne tok straks ledelsen med en takt av 32 i minuttet. Ved 500-meteren forsøkte Halden en opspurt, dog uten resultat. Studenterne beholdt med rolig og vakker roning ledelsen og vandt løpet paa en tid av 8.40.4. Halden blev no. 2 ca. 3 længder efter med en tid av 8.59.4. Sandefjord brukte 9.8.2. De utenbys klubber hadde en noget raskere takt end studenterne. Halden hadde for korte aaretak. Med bedre materiel kan de begge bli farlige motstandere.

I letvegtsløpet hadde det udmerkede Ormsundslag, vi fæstet os særlig ved stokens aareføring, den vanskjæbne at maatte ro banen alene, idet studenterne og Christiania trak sig. Tiden blev 7.18.6.

Sende Rishovd Arntzen Johannesen Didrichsen
Indriggerlaget 1918

Dagens vakreste løp var ubetinget otterløpet. Her møtte samtlige anmeldte klubber, nemlig Christiania, Bergens og studenternes. Samtlige baater fik en nydelig start. Studenterne med en takt av 39, Christiania og Bergen med en takt av 38. Studenterne gik paa 1000 ned i 34, Christiania fortsatte med 38, mens Bergen var helt nede i 33. Efter 15 tak ledet studenterne og med kraftig og elegant roning øket de sit forsprang.

»N.S.R.s otterlag 1918

Lørdag

og vandt med en knap længde, med Christiania som no. 2. Bergensernes baat forekom os noget urolig. Det seirende lag brukte 6.10, Christiania 6.15.2 og Bergen 6.15.8.«

N. S. R. fik dermed sin første aktie i Bergens kommunes pokal.

Paa festen om aftenen blev Roforbundets fortjenstmedalje tildelt Trygve Sommerfelt og Tommy Schjøth.

Lørdag den 20. juli skulde Christiania Roklub, som dette aar feiret sit 40-aars jubilæum, ha *jubilæumsregatta* i Holtekilen, og dagen efter skulde det være *nordisk mesterskapsroning* sammesteds. N.S.R.s lag var uttat til at representere Norge i ikke mindre end 3 løp, i indriggerløpet, utriggerløpet og i otterløpet. I uken efter landskaproningen fortsatte imidlertid spanskesyken sine herjinger blandt vore roere, og det var ikke mange av dem, som med synderlig friskt mot og lyst sind satte sig i baaten den 20. og 21. juli. I otteren hadde nu Schjøth atter indtat sin plads. Om kaproningen den 20. skriver »Morgenbladet«:

»Rosæsonen iaar gav os ret til at haabe paa en seier eller to i skandinavisk konkurranse, men den »spanske« vilde det anderledes. Som det vil erindres for den allerede ondskapsfuldt frem under landskaproningen

forrige søndag. Igaar for den ikke alene haardt frem, men ogsaa særdeles litet patriotisk, hvad man ikke skulde vente av en i saa høi grad international sygdom. I det hele tat var de norske roere meget genert av spanskesyken, saa flere lag ikke startet. Resultatet blev følgende:

Første løp var for seniors i 4-aarede utriggede baater om *Knut Langaards pokal*. De norske studenter kom foran i starten, men danskerne tok snart ledelsen. Tid blev ikke notert, da dommeren ved indkomsten var feil placert. Tidsforskjellen var dog 8.4 sek.

»Kun Norske Studenter og Saxkøbing roklubber stillet til start i 3die løp for seniors i indriggede baater. Danskerne tok ledelsen og ledet med vel en baatlængde paa 1700-meteren, da 2'eren i studenterlaget, Rishovd, som man længe hadde lagt merke til hadde hat ondt for at følge med, rakte haanden i veiret, og sank om. Han hadde følt sig uvel for starten, men syntes vel ikke at danskerne burde bli helt uten konkurranse.

Danskerne fuldførte løpet paa en tid av 8.4.

Otterløpet blev vundet av N. S. R. uten konkurranse.

Om mesterskapsroningen dagen efter skriver »Morgenbladet«:

»Det var trist for en nordmand at være tilskuer ved nordisk mesterskapskaproning i Holtekilen igaar, trist, fordi man med fuld ret kan si, at nordmændene møtte ikke til start med de samme chancer, som sine konkurrenter, svenskerne og danskerne; den »spanske« syke gav dem adskillige længder i handicap. I utriggerløpet var det norske lag saaledes paa ingen maate i sin vante form, og i indriggerløpet var vore studenter unge juniorlag svækket derved, at de paa 2'er pladsen, istedetfor Rishovd, som blev syk igaar, hadde maattet bytte ind 2'eren i utriggerlaget, som for det første allerede hadde deltat i et haardt løp, og tillike ikke før hadde rodd sammen med de øvrige i laget. Desuten var baugen i laget syk. La det dog straks være sagt, at svenskerne som blev no. 2 i indriggerløpet, med danskerne paa førstepladsen, allerede hadde rodd og vundet utriggerløpet, at samtlige løp var i høieste grad spændende og av stor sportslig interesse. og at baade svenskerne og danskerne var nogen meget fremragende roere. Men var kaproningen blit utsat en uke, var resultatet muligens blit et andet.

»Man begyndte igaar straks med mesterskapsroningen, idet Ormsund paa grund av sygdom hadde trukket sit lag tilbake fra 1. løp, for juniors i ottere. Det blev da arrangert saaledes, at Ormsunds konkurrent, Bergens Roklub, skulde holde studenterne, som ellers maatte ro alene i nordisk mesterskapsløp, med selskap.

Spændingen var intens, da den danske, svenske og norske 4-aarede utrigger skaatet ind til startpladsen. Man hadde stor respekt for det danske lag siden kaproningen lørdag, men man frygtet særlig Vaxholmerne, ti man vidste at tre i deres lag hadde sittet sammen helt siden 1910 og de hadde bestandig været farlige motstandere. De norske studenter fik

den bedste start og de ledet helt til 1000-meteren med svenskerne paa anden plads. Her gik svenskerne kraftig op og havde ved 1500-meteren ledelsen med en længde, mens nordmændene og danskerne stredes haardt om andenpladsen. Paa de sidste 500 meter øket svenskerne jævnt sit forsprang og kom ind $2\frac{1}{2}$ længde foran sine konkurrenter, mens det

Otteren sættes ut

saavidt lykkedes nordmændene at kaste danskerne av sig og derved faa revanche for nederlaget lørdag. Svenskernes roning var kraftig, men den kan ikke kaldes smuk, deres tid var udmerket, 7.4.9. Nordmændene brukte 7.13.4 og danskerne 7.13.6. Svenskerne vandt hermed 3die aktie i vandrepokalen, som tidligere ogsaa er vundet 3 ganger av nordmændene, og ialt skal vindes 4 ganger.

Efterat saa svenskerne hadde byttet baat og nordmændene hadde faat ombord 2'eren i uttriggeren, tok *indtriggerløpet* sin begyndelse. Dette skulde bli dagens mest spændende løp. Svenskerne kom foran i starten men faldt straks efter av, idet danskerne gik frem med nordmændene like efter sig, og det lykkedes Saxkøbing at beholde ledelsen, dog til at begynde med stadig sterkt presset av det norske lag, som ved 1200-meteren forsøkte en kraftig spurt, og næsten kom op paa siden av danskerne. Den syke 1'er i nordmændenes baat orket dog nu tydeligvis ikke mere.

Ved 1500-meteren spurtet svenskerne, som hittil hadde ligget betydelig efter, kom paa siden av nordmændene og forsøkte saa med en fænomenal slutspurt at fravriste danskerne ledelsen. Dog forgjæves. De tre baater kom ind hak i hæl med kun $\frac{1}{2}$ længde mellem hver baat. Danskernes tid var 7.56.2, svenskernes 7.58.2 og nordmændenes 8.1. Udmerkede indriggertider!

Baatene transporteres hjem

Derefter fulgte dagens vakreste løp, *otterløpet*. Her ydet Bergens juniorslag, som ikke hadde rodd paa en uke paa grund av sygdom, studenterne energisk motstand. De sidste kom foran i starten, og hadde ved 1500-meteren et forsprang paa en længde. Men saa gik de unge Bergensere op med kraftig og behersket roning og laa ved 1500-meteren kun en halv længde efter studenterne. Ved en energisk slutspurt og med sin vante elegante roning sikret dog disse sig seiren med $1\frac{1}{2}$ længde. Tiden blev 6.58. Bergenserne 7.7.8. Dermed hadde de norske studenter sikret Norge første aktie i skibsreder Wallems vandrepokal opsat for nordisk mesterskapsroning.

Studerterkaproning blev ikke avholdt dette aar, idet danskerne manglet lag.

Sæsonen avsluttedes med *klubkaproning* den 22. september.

Dette aar foregik der et større kjøp og salg av baater. Fra Deichman & Ritchie bestilte klubben 2 utriggere og 2 indriggere til en samlet sum av kr. 5 000. Den fik desuten løfte paa en klinkbygget utrigger av grosserer Ingar Dobloug. Paa grund av pladsmangel blev der solgt 5 baater for tilsammen kr. 2 200. Ialt hadde klubben ved sæsonens utgang 23 baater, som var forsikret for kr. 50 000, mens baathusets forsikringssum kun var kr. 38 000.

Efter mange vanskeligheter kom endelig ut paa høsten de 4 romaskiner fra Narragansett Machine Co. i Amerika og blev opstillet i Universitetets gymnastiksal, hvor de senere har staat hver vinter, mens de om sommeren brukes ved instruksjonen i baathuset.

Klubben fik dette aar 99 ny-indmeldelser, saa medlemsantallet øket til 375. I sæsonens løp blev der foretat 4468 roturer, hvilket var en rekord.

50 nye skaper blev opsat og elektrisk lys installert gratis av klubbens mangeaarige revisor, ingeniør O. Stabell.

Byggefondet var pr. 1. november steget til kr. 16843. Av Universitetets jubilæumsfond fik klubben dette aar kr. 600.

Paa generalforsamlingen den 25. november blev klubbens hæderstegn indstiftet og statutter for dette opsat.

Ut paa høsten fik N. S. R.'s medlemmer den beklagelige meddelelse at baatmanden, vor kjære Kristiansen, efter 15 aars arbeide i klubbens tjeneste hadde opsagt sin plads.

1919.

Formand: Grosserer *Arne Corneliussen*.

Klubben engagerer utenlandsk trener og lider mange nederlag.

Et trist budskap fik klubbens medlemmer i begynnelsen av aaret. Doktor Torgersen var død, bortrevet av spanske syken. Norske Studenters Idrætsforbund bekostet begravelsen, og paa roklubbens generalforsamling i november blev det besluttet at man skulde delta i utgifterne med opsættelse

av en bauta paa doktor Torgersens grav. Det blev likeledes besluttet at ophænge et billede av ham i baathuset.

Dette aar er ikke glimrende hvad resultaterne paa kapningsbanen angaar. Derimot fik klubben i mai saa mange nye medlemmer at man maatte bestemme sig til ikke at opta flere før efter 10. juni. Ialt optokes der 80 nye medlemmer dette aar og medlemsantallet steg til 382. Endvidere betegner aaret en rekord med hensyn til antal roturer, idet der i sæsonens løp foretoges ikke mindre end 5206 turer. Herav var 1400 turer i single-sculler.

En morsom episode indtraf paa vaarparten. Bestyrelsen hadde slet ikke tænkt at pudse op baathuset dette aar. Men saa opdaget man en dag, at en maler var i fuld virksomhet og allerede var færdig med halvparten av huset. Efter nærmere forhandlinger viste det sig, at han egentlig hadde indgit tilbud paa oppudsning av »Dronningen«, men saa hadde han tat feil av de to bygninger og var begyndt paa N. S. R.'s baathus istedet. Ut fra et ideelt sindelag bevilget man ham de direkte utgifter til materialer og litt betaling for arbeidet, men det blev jo allikevel en billig oppudsning.

Tiltrods for den store tilstrømning av nye medlemmer, var økonomien dette aar daarlig. Paa ekstraordinær generalforsamling den 27. mai besluttet man derfor at forhøie den livsvarige kontingent til kr. 250 og samtidig utligne en ekstraordinær kontingent for dette aar med kr. 10 paa studerende og kr. 15 paa ikke-studerende medlemmer. Ekstrakontingenten indgik vistnok meget tilfredsstillende. Paa generalforsamlingen i november slog man saa den ekstraordinære og den ordinære kontingent sammen, saaledes at denne for fremtiden skulde utgjøre kr. 40 for ikke-studerende og kr. 30 for studerende. Dertil kom kr. 5 i indmeldelseskontingent.

Klubben hadde længe litt under savnet av en fast instruktør. Endel interesserte medlemmer med formanden Arne Corneliussen i spidsen besluttet sig derfor til at garantere for de utgifter, ca. kr. 5000, som ansættelsen av en professionel trener for sommeren vilde medføre, og i de første dager av mai ankom den engelsk-australske trener Mr. Priddle.

Hans virksomhet har været meget kritisert. Aarets resultater blev jo ikke særlig glimrende. Det er vel kun retfærdig at si, at berettigelsen av den nye stil Mr. Priddle indførte, først helt ut kunde ha dokumentert sig de følgende aar. Men da var de fleste av de raceroere, han hadde instruert, borte.

Efterat Mr. Priddle var ankommet, gik man saa igang med sammensætning av lag. Klem paatok sig atter at stroke *seniorfireren* og *otteren*. Den første kom forøvrig til at bestaa av: J. Sende, H. Evjenth, S. Holmesland. I *otteren* sat: E. Bergene, H. Evjenth, J. Sende, R. Rishovd, S. Arntzen, F. Johannesen, S. Holmesland og H. Klem (stroke). Ogsaa et *juniorlag* fik klubben efter megen ombytning istand. Dette bestod av: stud. E. Corneliussen, cand. jur. Arnold Schibbye, student F. Fallan, og stud. jur. F. Friele (stroke). Et letvegtslag begyndte meget bra, men et stykke ut i træningen opstod der vanskeligheter med militærtjenesten for et par av mandskaperne, saa træningen maatte ophøre. Samtlige lag coxedes av Erling Didrichsen.

Den 29. juni holdtes *kredskaproning* paa banen ved Ormsund. Kaproningen fik ingen sportslig interesse, idet der gik høi sjø, og Christianias samtlige lag uteblev. Resultaterne var givne paa forhaand, idet Ormsund og vore lag startet i 3 løp hver uten konkurranse. For imidlertid at faa istand nogen spænding, blev 2 og 2 av de 6 lag parret sammen og kaproningen kom til at by paa de merkeligste kombinationer. Vor senior utrigger startet saaledes sammen med Ormsunds letvegtslag. Denne klubs junior indriggerlag konkurrerte med vort junior utriggerlag, mens tilslut Ormsunds senior indrigger skulde opta den noget haabløse kamp mot vor otter.

Første løp fik det overaskende resultat, at vor senior utrigger blev slaat av Ormsunds letvegtslag med ca. 2 længder. Ormsund brukte 8.28, mens tiden for vort lag blev 8.35.3. Vort junior utriggerlag hadde en ganske haard job med at slaa Ormsunds junior indriggerlag, som kun blev 1 længde efter, men saa gik der jo ogsaa høi sjø. Tiderne blev henholdsvis 8.51.4 og 8.54.6. Vor otter brukte 7.38.8 og gik meget pent.

Landskaproningen holdtes dette aar atter paa Nordaasvandet ved Bergen under de mest ideelle veirforhold. Første løp var for juniors i utriggede baater. »Morgenbladet« skriver om løpet:

»Studenterne faar den bedste start. Christianiaroerne gaar avgaarde med en takt av 40 tak i minuttet, klarer ikke dette og taper en længde derpaa. De har det kraftigste lag, men studenterne ror let og elegant, og de beholder ledelsen. Efter det første minut har studenterne en takt av 33 tak i minuttet. Ved 1000-meteren leder de med en halv længde. Vi lægger specielt merke til strokens, Frieles beherskede roning. Ved 1500-meteren forsøker studenterne ved en spurt at forøke avstanden; men Christiania besvarer spurten. De gaar op og haler stygt ind paa studenterne, som ved 1800-meteren har en takt av 34, mens Christianialaget har 32. 100 meter fra maal er det ingen som kan si hvem er først. Saa tvinger Christiania stroken, Gunnar Høst, som den hele tid har rodd udmerket, sit lag til at følge sig; det gaar op, og da flagget sænkes er det en kvart længde foran sine konkurrenter. Men mange var det, som indtil tiderne kom ikke visste, hvem der hadde vundet. Christianiaroerne brukte 8.5.6, studenterne 8.6.«

I *seniorløpet* blev vort lag straks distancert av baade Stavanger og Christiania og laa bakerst den hele tid. Stavanger vandt med en tid av 7.45.2. Christiania brukte 7.46.9 og N. S. R. 7.57.

Vor eneste seier var i *otterløpet*. »Morgenbladet«s referat av dette hitsættes:

»Sidste løp for 8-aarers baater, blev som vanlig dagens vakreste. De gamle konkurrenter Christianiaroerne og studenterne skaater ind til startpladsen, og desuten for første gang i 8-aaret baat et lag fra Stavanger Roklub. De fire bakerste i dette er de samme som netop har rodd i utrigger- og indriggerløpet for 4-aarers baate og vundet dem begge. Naar man regner veien til startpladsen med har disse mænd nu allerede rodd over 1 mil. Erdog ikke dette at trække en vel stor veksels paa den menneskelige ydeevne?

Starten er temmelig samtidig. Ved 500-meteren leder studenterne. De ror rolig og behersket. Ved 1000-meteren har laget vundet en længde paa Christianiaroerne. Stavangerne ligger et godt stykke tilbake, og synes som rimelig kan være, ikke helt i vigør. Studenterne leder fremdeles ved 1500. Stavangerne er nu kommet op paa siden av Christianiaroerne og gaar straks efter med spurt efter spurt forbi disse, men kan dog ikke for alvor true studenterne, som med gjennemført og stilig roning gaar over maallinjen, ca. 1 baatlængde foran Stavangerne.

Bergens Kommunes pokal gik hermed for 2den gang til studenterne. De brukte 7.38.5, Stavangerne 7.44 og Christianiaroerne 8.5.«

Bergene Evjenth Sende Rishovd
Klem Holmestrand Johannesen Arntzen
Didrichsen

Otterlaget 1919

Sindre Lunde blev paa festen om aftenen tildelt Roforbundets fortjenstmedalje.

For første gang paa 3 aar reiste saa vore lag i midten av juli til *Kjøbenhavn*. Det var seniorlaget, otterlaget og juniorlaget, og viceformanden overretssakfører E. W. Nansen repræsenterede klubben. Den 18. juli rodde seniorlaget med Bergene paa baugpladsen istedetfor Sende *studenterkaproningen* med Danske Studenters Roklub*) som eneste konkurrent.

Om løpet skriver »Morgenbladet«:

«Danske Studenters Roklub stillet med et juniorlag, vore studenter med sit seniorlag med Klem paa strokepladsen.

Nordmændene havde den bedste start og fik snart en længdes forsprang. Ved 300 meteren spurtet danskerne, men formaadde kun at vinde ind en

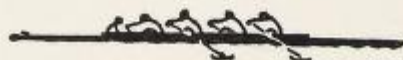
*) Akademisk Roklub og Polyteknisk Roklub havde i 1917 sluttet sig sammen under navnet: Danske Studenters Roklub.

halv længde. Da 1000 meteren passertes ledet atter de norske studenter med en længde, idet de rodde med en takt av 34. Saa tok imidlertid de danske studenter en ny spurt. Med kraftig og pen roning gik de godt frem og da coxene styrtte ind under Langebros hvælvinger var der kun en kvart længde mellem baatene. Under broen fik imidlertid den norske stroke sine folk godt med sig og øket de sidste 500 meter forspranget til $1\frac{3}{4}$ længde. Tiden blev 7.22.4, danskerne brukte 7.27.6.»

Paa et møte den næste dag mellem repræsentanter for danske og norske studenter blev det besluttet at forsøke at utvide studenterkaproningerne til at omfatte: Løb for 4-aarede utriggede baater med styrmand, løp for seniors i 4-aarede utriggede baater uten styrmand og løp for ottere.

Didrichsen Klem Holmesland Evjenth Bergene
Det norske lag i studenterkaproningen 1919

Den 19. skulde vor otter repræsentere Norge i nordisk mesterskap, hvor den møtte et kombinert svensk lag, sammensat av Vaxholm og Stockholms Roklubber og desuten Kjøbenhavns Roklub. Svenskerne kom litt foran i starten, derefter nordmændene. Det danske lag arbeidet sig imidlertid straks op og gik forbi nordmændene, og denne rækkefølge holdtes til maal. Svenskerne brukte 6.18.8, danskerne 6.20.4 og nordmændene 6.30.2.

Næste dag startet vort juniorlag i Kjøbenhavnerløpet og blev nr. 3 efter Christiania og Danske Studenter. Tiderne var 7.39.8, 7.40 og 7.51.8. Laget startet ogsaa i løpet om »Havnens Pokal«, men opga efter at 200 m. var rode. Vor otter møtte i løpet om Langebropokalen og hadde som eneste konkurrent Kjøbenhavns Roklub. Denne vandt med en tid av 6.44.4, og dermed gik Langebropokalen for evig over i Kjøbenhavns Roklubs eie. Vort lag brukte 6.48.6.

Den 13. september holdt Christiania Roklub og N. S. R. en klubkaproning i fællesskap, og ikke mindre end 7 løp rodes. Det paabegyndte samarbeide mellem de 2 klubber fortsattes med en vellykket fest om aftenen. Paa denne blev man enig om, at de to klubber i fællesskap skulde sætte sammen en otter til deltagelse i Olympiaden næste aar. Senere paa aaret blev der nedsat en fælleskomite i denne anledning, »otterkomiteen«, og her møtte Corneliussen og Helgesen for N. S. R.

I løpet av sæsonen blev der indkjøpt 2 scullere og en indrigger fra Holland, og grosserer Dobloug skjænkede klubben en klinkbygget utrigger. Der blev kjøpt aarer for ikke mindre end kr. 4000.

Byggefondet steg til kr. 20700. Klubben fik et statstilskud paa kr. 900 og av R. W. S.'s fond kr. 300 og fra Universitetet det samme beløb til deltagelse i studenterkaproningen i Kjøbenhavn.

1920.

Formand: Ingeniør *Olaf Helgesen*.

Ikke en eneste seier!

Aarsberetningen begynder meget mistrøstig saaledes:

»Rosæsonen 1920 har vel været den sletteste paa alle mulige omraader for klubben. Avgangen paa aktive medlemmer har været stort og det daarlige veir gjorde sit til at skræmme medlemmerne væk, saa baathuset kunde staa tomt flere dager ad gangen. Alle vore seniores forsvandt som med et slag ved sæsonens begyndelse, saasnart samarbeidet med Christiania Roklub viste sig at være en fjasko.

Olaf Helgesen

Hele vinterens træning for Olympiaden var spilt, og klubben mistet kontinuiteten i rekrutteringen av raceroerne, og hermed forsvinder da ogsaa de efterlængtede virkninger av den australske træners arbeide. De resterende roere kjæmpet tappert, men gik desværre ustanselig fra nederlag til nederlag.»

For første gang paa mange aar viste det sig umulig at faa sat sammen et seniorlag. Klubbens *juniorlag* kom til at bestaa av: J. Sende, stud. ing. Einar Meyer, F. Fallan og F. Friele (stroke). En *begynder indrigger* blev sat sammen av: stud. med Henning Alnæs, ingeniør Christen Agerup, grosserer Ths. W. Rognerud og grosserer Olaf Bruseth (stroke). De to lag dannet tilsammen en junior otter. Erling Didrichsen coxet og instruerte til at begynde med samtlige lag. Senere tok Arne Corneliussen sig av juniorlaget samtidig som Olympiatræneren ogsaa instruerte et par timer om dagen ute i roklubben.

Sæsonen aapnedes med en *klubkaproning* den 9. juni. Saa var der *kredskaproning* i Holtekilen den 27. juni. Her seiret Christianias junior uttriggerlag over Ormsunds og vort lag. Christiania brukte 7.59.4, Ormsund 8.22 og N.S.R. 8.23.6. Om indriggerløpet for begyndere skriver »Morgenbladet«:

»Studenterne startet dennegang bedst og beholdt ledelsen helt til 1000 meter var rodd. Da kom Christiania op paa høide. Det ene øieblik var

Fra indkomsten i Holtekilen

studenterne foran, det andet øieblik Christiania, og da baatene passerte maallinjen var — ingen foran! Dommeren erklærte dødt løp og omroning! Dette var en tung skjæbne for studenterlaget. Det skulde nemlig ogsaa repræsentere sin klub i otterløpet, og da vilde der ikke bli mange kræfter igjen til omroning. Laget maatte da ogsaa trække sig tilbage i dette, og Christiania Roklub blev erklært for seierherrer. Tiden for det døde løp kunde ikke bli notert, da dommerne ved maal var saa optat med at søke at avgjøre, hvem der kom først, at de glemte at sænke flagget! Ormsund kom ind 16 sek. efter de andre.»

I junior otterløpet blev vort lag atter nr. 3. Christiania brukte 7.15.4, Ormsund 7.20.4 og N.S.R. 7.21.

Landskaproningen var dette aar henlagt til Granholmsbanen ved Sandefjord den 11. juli. N.S.R. mødte i junior utriggersløpet og junior otterløpet. I det første løp blev vort lag nr. 4 av 6 deltagende baater. Tiderne blev daarlige, idet der blaaste haardt under kaproningen. Christiania brukte 9.20.2, Ormsund 9.49.4, Fane 9.54.6, N.S.R. 10.9.4, Sandefjord 10.9.6 og Fredrikstad 10.38.8.

Vort lag opga i otterløpet efterat stroken hadde fisket.

Studerterkaproningen var dette aar oprindelig berammet til avholdelse i Kjøbenhavn den 1. juli. Efter resultaterne i kredskaproningen blev imidlertid vort lag trukket tilbake. Det skulde ogsaa ha deltat i de andre kaproninger i Kjøben-

havn. De danske studenter, som dette aar hadde et meget godt lag, vilde imidlertid hevne de mange aars nederlag i studenterkaproningerne, og saa kom de op like efter at vore roere var kommet tilbake fra Sandefjord. Der blev da i en fart sat sammen et lag bestaaende av: Kuhnle, Sende, Meyer og Friele, som kun fik 3 dages samtræning. Kaproningen fandt sted i Holtekilen om eftermiddagen den 15. juli, og danskerne vandt for første gang siden 1906. Ikke mindre end to av laget var dog norske! Danskerne fik den bedste start og ledet hele løpet. Tiderne blev henholdsvis 7.55.1 og 8.4.7. Præmierne blev utdelt om aftenen av kampdommeren, advokat Leif S. Rode, paa en vellykket fest i Teaterkafeen.

Den traditionelle *høstkaproning* holdtes den 19. september.

Klubben fik dette aar 57 nye medlemmer, men da imidlertid utmeldelserne var flere sank medlemsantallet til 374. Ialt blev der foretat 3327 roturer. En indrigger blev kjøpt fra Henriksens Baatbyggeri i Hellerup og en til bestilt fra Italien. Byggefondet vokset i aarets løp til kr. 23 000.

Generalforsamlingen den 26. november var meget livlig, idet en række herrer hadde en god del at si paa bestyrelsen og ledelsen i det hele tat.

Paa langtur

Ved nærmere eftersyn vil man finde en række kjendte roerfysiognomier

Nils Solberg

1921.

Formand: Aktuar Nils Solberg.

Scullerskur bygges og repræsentantskap oprettes.

Heller ikke dette aar kan der meldes om nogen store bedrifter. Men aaret var dog ikke saa mørkt som fjoraarets, idet klubbens juniorlag vandt en seier og stud. philol. Finn Johannesen blev Norgesmester i single-sculler.

E. Didrichsen var igjen instruktør og han fik sat sammen et juniorlag, i hvilket sat: løytnant Thorvald Moe, ingeniør Asbjørn

Aass, løytnant Bjørn Voss og J. Sende (stroke). Disse 4 dannet halvparten av en junior otter, som forøvrig bestod av: stud. med. Bjarne Johannesen, pr.løytnant Gottfried Mayer, stud. Finn Boyesen og stud. Peter Ovestad. Med undtagelse av Sende var alle nybegyndere. Lagene coxedes i kredskaprøningen av stud. Odd Didrichsen og senere av sin instruktør. Nogen senior firer blev der ikke tale om. Derimot trænet Finn Johannesen i sciff.

Sæsonen indleddes med en klubkaproning den 20. juni med 4 løp. Den 23. led klubben et stort tap, idet dens kravelbyggede otter kolliderte med en sjegte, og blev ødelagt for sæsonen, idet den blev knust fra baugen av og 6 meter bakover. Otteren blev dog om høsten sat i udmerket stand igjen av klubbens nye baatmand, Thv. Danielsen, som om vaaren dette aar hadde avløst Olausen, der hadde fungert siden Kristiansen traadte tilbake. Danielsen har mange aars praksis i baatbygning og baatreparation i Amerika. I vinter har han saaledes bygget en single-sculler. Reparationen av otteren bekostedes av grosserer Ths. W. Rognerud.

Kredskaprøningen holdtes den 26. juni i Holtekilen. I junior utriggerløpet startet Ormsund, Christiania, Bærum og

N.S.R. Vort lag maatte finde sig i at bli forbigaaet av alle de øvrige. Ormsund vandt med en tid av 8.42. Bærum blev nr. 2 med 8.49.7. Ogsaa i otterløpet blev vort lag schak, Christiania brukte 7.54.4 og Bærum 8.11.2.

Imidlertid hadde Kristiania faat besøk av amerikanske krigsskibe, og N. S. R. henvendte sig til den amerikanske admiral for at faa arrangert en vennskapsmatch med krigsskibenes kadetter. Løpet kom istand den 3. juli og blev rodd i 8-aarede baater fra Kobbernageln til Hasvolds bad. Amerikanerne vandt med $2\frac{1}{2}$ længde og tiderne blev 7.10.2 og 7.21.2. Maken til leven som den, de amerikanske krigsskibe holdt da de saa sine kadetter vinde, har vel sjelden været hørt paa Kristianiafjorden.

Landskaproningen dette aar skulde avholdes den 9. og 10. juli i forbindelse med Christiania Roklubs kaproning. For at vore lag skulde bli vant til banen foregik træningen de sidste fjorten dager ute i Holtekilen, og mandskaperne blev drevet ganske haardt. Træningen bar da ogsaa gode frugter, idet lagene gjorde megen fremgang. I Christiania Roklubs løp den 9. juli vandt juniorlaget klubbens første seier paa de sidste to aar og samtidig den første junior utrigger-seier siden 1914. Konkurrenterne var Bærum og Christiania. Først-nævnte lag kom bedst avgaarde, men det varte ikke længe før studenterne overtok ledelsen, og den beholdt de resten av løpet. Tiden blev 7.49. Christiania brukte 7.52.4 og Bærum 7.58.4.

Sidste løp denne dag var for *junior ottere*. Ikke mindre end 5 klubber møtte, nemlig Ormsund, Studenterne, Christiania, Bergen og Sandefjord. Vort lag maatte her finde sig i at indta en mere beskeden rolle, holdt sig den hele tid i baktroppen og kom ind som nr. 4. Rækkefølgen blev: Christiania 6.55.8, Ormsund 7.3.2, Sandefjord 7.3.6, N. S. R. 7.15 og Bergen 7.16.

Veiret om lørdagen hadde været straalende. Om søndagen derimot generte vestenvinden adskillig. Sciff-løpet om »Norges Handels- og Sjøfartstidende«s pokal var andet løp. Johannesen var her aldrig alvorlig truet, skjønt Martin Monsen av

»Terje Viken«, fjoraarets Norgesmester, i indspurten for-
mindsket avstanden betydelig. Georg Rohde av Fane Ro-
klub blev langt efter. Johannesen brukte 9.41.4, Monsen
9.49.8 og Rohde 10.34.4. Efter utfaldet av dette løp, skulde
altsaa Johannesen repræsentere Norge i nordisk mesterskaps-
roning.

Finn Johannesen

I næste løp for juniors i 4-aarede utriggere møtte vort
lag ikke mindre end 5 andre, nemlig Christiania, Ormsund,
Sandefjord, Bergen og Fredrikstad. Samtlige baater fik en
udmerket start. Paa 500-meteren laa studenterne, Ormsund
og Sandefjord omtrent paa linje. Ormsund vandt, mens der
i indspurten udviklet sig en fortvilet kamp mellem studenterne
og Christiania om andenpladsen. Førstnævnte klarte at be-
holde denne med $\frac{1}{4}$ længde. Ormsund brukte 8.4, N.S.R.
8.7.4, Christiania 8.8.8, Fredrikstad 8.11.2 og Sandefjord
8.18.6.

Paa roforbundets ting, som holdtes i forbindelse med
landskaproningen, blev grosserer Arne Corneliussen valgt til
formand i roforbundet.

Dette aar reiste vore roere atter til Kjøbenhavn. Det var
juniorlaget som skulde delta i studenterkaproningen den 14.
juli og tillike forsøke at faa en aktie i Havnens pokal, om

hvilken der skulde roes under den store kaproning den 17de. Finn Johannesen fulgte ogsaa med. Han skulde repræsentere Norge i single-scullerløpet under nordisk mesterskap den 16de. Klubbens repræsentant var viceformanden Erling Didrichsen. Som altid blev vore roere mottat paa det elskværdigste av de danske studenter, og samtlige blev indkvartert privat.

I *studenterkaproningen* møtte vor klub kun Danske Studenters Roklub, som stillet med sit seniorlag, hvori sat de samme to nordmænd som aaret før. Dette fik den bedste start og laa ved 500-meteren 1 baatlængde foran. Paa 1500-meteren var der imidlertid næsten ingen forskjel mellem lagene. Saa satte de norske studenter op en kraftig spurt, gik forbi danskerne og var 100 meter fra maal $\frac{1}{4}$ længde foran. Seiren syntes sikker. Men skjæbnen vilde det anderledes. Kun 15 meter fra maal fisket en av laget, og dermed kom danskerne op paa siden, og da maalet passertes var det næsten umulig at avgjøre, hvem som var foran. Av de 3 dommere, som alle tilhorte fremmede klubber, holdt en paa dødt løp, men

Didrichsen Sende Voss Aass Moe
Juniorlaget 1921 paa banen i Kjøbenhavn

de to andre dekreterte dansk seir. Tiderne blev opgit at være 7.20.4 og 7.20.6.

Om aftenen holdtes der en meget vellykket fest, hvor Danske studenters Roklubs formand, Henning Koch, talte for N.S.R. Didrichsen svarte. Vort lag blev tildelt en ekstra-præmie, nemlig Danske Studenters Roklubs standard.

Lørdag den 16de stillet saa Finn Johannesen, som under opholdet i Kjøbenhavn var blit instruert av den gamle danske mester Eyrich, til start i *single-scullerløpet*. Hans konkurrenter var Vaxholmeren Ljunglöf og dansken Rehberg. Johannesen holdt længe stand men kom i opløpet til at støte sin aare mot danskens, hvorefter han holdt op at ro. Tiden blev: Sverige 7.51, Danmark 7.56, Norge 7.59.2.

Løpet om *Havnens pokal* den 17de startedes i 2 heat. Vort lag blev nr. 2 i første heat efter »Kvik« og nr. 3 i slutheatet med Sorø paa førstepladsen og »Kvik« paa andenpladsen. Tiderne var 7.12, 7.15.4 og 7.20.4.

Klubkaproning avholdtes den 18. september og der startedes i 4 løp.

De sidste aar har flere private scullereiere faat adgang til at ha sine baater i klubbens hus. Paa grund av indkjøb av nyt materiel er imidlertid pladsen der blit trangere og trangere, og man besluttet derfor at bygge et sculler-skur paa østsiden av baathuset. Skuret blev opført av baatmanden i løpet av 1921 og kostet kr. 1700, som blev laant av byggefondet. Samtidig blev »sykehuset« flyttet ind i dette skur.

I løpet av aaret ankom den nye indrigger fra Italien. Klubben fik videre en second-hand sculler som gave og en ivrig baderoer tilbød sig generøst at bytte en netop mottat, ny og udmerket sciff mot en gammel og veltjent single-sculler. Tilbudet blev mottat med tak.

Medlemsantallet var i 1921 320 og der blev foretat 3181 roturer.

N. S. R. mottok dette aar kr. 1875 i statsbidrag. Fra Universitetet fik det kr. 300. til deltagelse i studenterkaproningen i Kjøbenhavn med den oplysning, at det var sidste gang bidrag kunde paaregnes. Av R.W.S.'fond fik klubben

kr. 600. Byggefondet var pr. 11. november, da generalforsamlingen avholdtes, steget til kr. 26 000.

Paa generalforsamlingen stillet samtlige styremedlemmer sine pladser til disposition, for at klubben skulde staa frit ved valg paa jubilæumsbestyrelse. Denne kom til at bestaa av: advokat Leif S. Rode, formand, advokat Olaf Dahll, viceformand, disponent Erling Didrichsen, rochef, direktør M. B. Tornøe, materialchef, grosserer Ths. W. Rognerud, instruktionschef, og avdelingschef J. Ørnulf Bugge, sekretær.

Paa generalforsamlingen blev endvidere besluttet oprettet et repræsentantskap, som skulde bestaa av klubbens tidligere formænd, den fungerende formand, en repræsentant valgt av generalforsamlingen og en repræsentant for raceroerne. Repræsentantskapets opgave skulde blandt andet være at foreslaa æresmedlemmer, at tildele de værdige klubbens hæders tegn, at forvalte byggefondet og ellers vareta N.S.R.'s tarv paa bedst mulig maate. Til dets første formand valgte generalforsamlingen aktuar Nils Solberg.

1922 indtil 25. mars.

Formand: Advokat Leif S. Rode.

Den nye bestyrelse gik straks igang med at forberede jubilæet. Der blev nedsat en redaktionskomite til at skrive en jubilæumsbok og en festkomite for at ordne med jubilæumsfesten den 25. mars. Advokat Dahll, sekretær Erlandsen og løjtnant Strugstad blev opnævnt til medlemmer av sidstnævnte komite. Klubbens byggekomite fik paa det første repræsentantmøte ny sammensætning, nemlig grosserer Johan Mohn (formand), løjtnant Trygve Styri, grosserer Arne Corneliussen og arkitekt Essendrop.

Fra en ædel men ukjendt giver mottok byggekomiteen like efter jul kr. 25 000. paa den betingelse, at klubbens medlemmer, bestyrelse og repræsentantskap skulde skaffe yderligere kr. 17 000. Da opførelsen av et nyt baathus ved denne gave bragtes fra forhaabningernes og ind i virkelighetens verden, lot byggekomiteen utarbeide planer for et nyt

————— 8 9 9 9 9 —————

baathus. Disse utførtes av arkitekt Essendrop. For at faa utnyttet tomten paa bedste maate, var det om at gjøre for klubben at faa tilladelse til at bygge saa nær som mulig ind til tomten mot øst, som tilhører fru Maren Hagmann. Forhandlinger indlededes, og resultatet av disse blev, at eieren var villig til at gi saadan tilladelse mot at hun fik ret til at bygge en adkomstvei over den sydligste del av klubbens tomt.

Paa ekstraordinær generalforsamling den 13. mars blev dette forslag til overenskomst behandlet og vedtat med endel forandringer. Paa samme generalforsamling blev efter enstemmig forslag fra bestyrelse og repræsentantskap klubbens nu levende stiftere, lægerne Paus og Tornøe og major Sverre utnævnt til klubbens æresmedlemmer.

Jubilæumsfesten 25. mars 1922.

Det var under adskillig tvil, bestyrelsen hadde besluttet sig til at indby til stor fest paa jubilæumsdagen. De daarlige tider var jo overalt dagens samtaleemne, forbud hadde man, og jubilæumsdagen 25. mars faldt paa en tid av aaret, da ingen tænkte paa roning. Vilde der komme saa mange paa festen, at det virkelig blev en fest?

Det viste sig at bestyrelsens frygt hadde været ugrundet. Ved hjælp av forskjellige festbidrag kunde kontingenten — især for de aktive studenter — holdes paa et rimelig niveau, og det blev en fest i ordets hele og bedste forstand og med denne egne tone, som man bare finder, hvor det er studenterne, som er arrangører. H. M. Grisen vilde likt sig i Militære Samfund den kveld, men saa var jo ogsaa klubbens formand gammel samfundsformand og i hans stab var der flere fortjente samfundsmænd.

Da man til musik av Thornes kapel toget ind i salen var den festlig dekorert med klubhusets flag og vimpler og paa bordene stod klubbens erobrede pokaler fylt med blomster. Blandt de ca. 100 deltagere var en række indbudne som universitetets rektor, vicepræsidenten i Norges Landsforbund for Idrett, flere av Norges Roforbunds præsidenter gjennom aarene,

repræsentanter for de andre roklubber, studentsamfundets formand, etc. Men det, som ga festen dens præg, var alle de gamle styremedlemmer og raceroere av de ældre aargange, som var mødt frem, og de blev ordnet efter sine gamle lag og placert med sine vundne trofæer foran sig. Og gjenkjendelsens glæde bragte stemningen op alt fra første stund.

Den ved slike officielle fester vanlige menu var ikke at se. Derimot laa der ved hver couvert et mystisk sammenrullet dokument med et koket silkebaand om. Efterat festkomiteens formand, advokat *Olaf Dahll*, hadde ønsket velkommen tilbords og gjort opmerksom paa, at det tilkom toastmasteren, disponent *Ole Mørch* at dirigere talernes række, bemyndiget han selskapet til at løse silkebaandet. Og dokumentrullen viste sig at indeholde en kunstnerisk utstyrt menu paa vers, som derefter blev avsunget under megen jubel.

Menu

ved

Norske Studenters Roklubs

25-aars jubilæum.

25. mars 1922.

(Kan passelig synges ved suppen og til melodenten »Gubben Noah«).

Gubben Noah
tyk og go a'
mat og drik har vær't.
Denne her menuen
skal nu vise byen:
klubben no a'
Gubben Noah
tydelig har lært.

Lidt at drikke
mangler ikke
prøv vor *hvide vin*.
Den er skjænket fær'i
og agerer sherry.
Slog det rime'
no'n i svime'
held lidt *Farris* i'n!

Suppe, lugt — aa!
den er kokt paa
Skildpadde paa baan'n,
Vover no'n benegte,
suppen vor er egte,
vil vi be'n
straks ta skeen
i den anden haand!

Saa *Filet* a'
Flyndre, se — ah:
»Sauce« -- *Hollandaise*!
Fatvis fra *château*, De
gratis *rod Bordeaux*, De
dra op korker
alt, De orker,
vi har mange snes!

Vægtig (rekti prægtig stekt, De) <i>Aarfugl med salat</i> Og <i>Champagne!</i> Stilig! (Vi har faat den billig) Men for Søren skjænk i, førend talerne tar fat!	Vor <i>Cigar</i> vi bedst vist tar i siderummets plysch. Men hvad er det — masser høie, rare glasser? Stille hvisk: »Tro vi faar whisk. . . — jo sandelig, — men hysch!!«
Mange taler, lange taler gir os appetit saa paa <i>Is</i> og <i>Kaker</i> med lidt <i>Frugt</i> . — Det smaker! Og saa <i>Kaffe</i> . Kan no'n skaffe — — —?? Ja, men bare lidt!	Tiden skrider, suksomsider hurrarop gjør hæ. s. <i>Natmat</i> er da bra, men bedst av alt er jamen, at vi ikke saa skal like ut og ro i race! <i>Edor.</i>

Som i menuen bebudet begyndte de »mange taler« først efter steken. Det var klubbens formand, advokat *Leif S. Rode*, som aapnet talerrækken. Han mindet om, at i 90' aarene var interessen for sport endnu ikke vakt, og at det derfor var et stort vovestykke at søke startet en akademisk roklub. Og han skildret derefter — krydret med et par anekdoter — de vanskelige, ofte fortvilede forhold de første bestyrelser hadde hat at kjæmpe med. Naar det gik, skyldtes det ved siden av disse folks brændende interesse, at medlemmerne holdt sammen og forstod at klubben ogsaa hadde krav til dem, ikke bare de til klubben. Det hovedgrundlag for en klubs trivsel fortjente kanske at bli litt mere paaagtet av de nuværende medlemmer i klubben end tilfældet var.

Taleren konkluderte med en tak til stifterne, hvorav han beklaget at bare *Nikolai Paus* kunde være tilstede. Dr. *Tornøe* bodde i Nordland og major *Sverre* var syk. Og under øredøvende jubel utnævnte han, paa grundlag av den tidligere generalforsamlingsbeslutning, de tre gjenlevende stiftere til æresmedlemmer av klubben.

Da hurraerne var ropt, men mens bifaldet endnu bruste, ga formanden paany tegn til stilhet. Og mens forsamlingen forblev staaende, mindet han i faa enkle ord om, at der

egentlig var 4 stiftere, men til den ene kunde ingen hilsen længer naa. Og under absolut taushet, som virket dobbelt sterkt efter den like forutgaaende jubel, drak man et stille mindebæger for *Peter Torgersen*. Det var et vakkert og gripende øieblik.

En stund efter ga toastmasteren ordet til den eneste tilstedeværende av stifterne, dr. *Nikolai Paus*, den drivende kraft i klubbens første lag. Han utbragte en skaal for klubben med en tak fra stifterne til alle dem, som hadde bragt klubben frem fra den beskedne begyndelse i talerens tid til der den stod nu, og han bragte klubben en tak for alt, den hadde git sine medlemmer i de 25 aar, og haabet den skulde beholde den friskhet og freidighet som hittil hadde været dens særkjende.

Efter denne tale avsang man under stadig munterhet nedensstaaende vise, der likesom menuen var forfattet av »Edor«:

Ved
Norske Studenters Roklubs
25-aars jubilæum.
25. mars 1922.

(Mel.: Manden som hængte sig.)

Hvorfor er det egentlig vi fester?
Kjære venner, bare ikke lyv,
mangen en av os er rene rester
av den kar han var i nittisyv.
Skal vi mindes det at noen fegta,
men saa siden rodde ut i lag?
∴ Pokker ta dem – den fordømte »gjegta«
tvinger minde paa mig hvarje dag. ∴

Skal vi mindes turene til Drøbak?
Er det derfor denne festen er?
Bedst jeg mindes, jeg blev saar og rø' bak
og fik vabler baade her og der.
»Ta av trøien!« kommanderte stroken,
just som værst vi slet i solens skin.
∴ Jeg fik morro'n av at ligge vaaken
natten efter, næsten flaadd for skind! ∴

Skal vi mindes, baatene er lække
 nu som før i klubbens første tid?
 Eller vanviddet med at »ta strækket«?
 Gudbevares for et kav og slit!
 Men jeg medgir coxene var kjække
 hvergang damebadet blev passert!
 :/: Og jeg husker du var blandt de frække,
 og var rigtig lur og utstudert. :/:

Kanske er der nogen blandt de mange,
 som med fugtig jubilæumsblik
 mindes vil de 7 à 8 gange,
 som de naadde færgen, før den gik.
 Eller mindes al sin bænkesliden
 da de sat derute dag paa dag,
 :/: saa taalmodig haabende med tiden
 skulde engang ogsaa de faa lag. :/:

Skal vi mindes vore uveirsturer,
 hvergang baaten fyldte sig og sakk,
 men forblaast et dyvaatt racelag lurer
 sig til Langvik for at træne? Tak!
 Eller racedagen naar aaretaket
 netop verket værst i ryg og ben,
 :/: ogsaa coxen skrek: »10 tak tilbage!«
 mens der mindst var 110 igjen! :/:

Skal vi mindes, hver en gang vi halte
 baaten op og delvis over land?
 Hvergang »fra det høie Sverre talte«?
 Hvergang sleiden ikke var istand?
 Eller mindes buksen som var sort av
 alskens smurning, barket ind ved slit?
 :/: Intet menske saa hvad den var gjort av,
 men den kaldtes da ihverfald *hvit*! :/:

Hvorfor fester vi ikveld? — Spør gutta
 fra de svundne 25 aar!
 Ingensteder fik de slik valuta
 for sin indsats som i klubben vor.
 Maatte ungdom stevne den imøde,
 hvergang fjorden laver sig til vaar!
 :/: Skaal for klubben med de aarer røde,
 for de næste 25 aar! :/:

Edor.

Derefter fik viceformanden, advokat *Olaf Dahll*, ordet. I en causerende, meget fornøielig tale bragte han Universitetet studenterroernes hilsen, hvori han anbefalte vekseldrift mellem studier og sport, mellem Universitetet og roklubben. Rektor *Stang* svarte i en formfuldendt og personlig tale. Han tilhørte selv en generation, hvor man væsentlig »svedet latin«, og det var en ensidig og uheldig uddannelse. Men man maatte heller ikke svinge for sterkt over til den modsatte yderlighed. Av det saa hyppig benyttede slagord, »mens sana in corpore sano«, maatte man ikke i sin begeistring for sidste led glemme det første.

Saa talte medlem av festkomiteen, sekretær *Chr. Erlandsen*, for de indbudne, hvilken tale besvartes av arkitekt *Ole Sverre* med en tale for idrætten, og da specielt roidrætten. Talen formet sig delvis som et motindlæg til rektor *Stangs* tale.

Efterat saa Norges Roforbunds præsident, klubbens egen tidligere formand og seniorroer, *Arne Corneliussen*, hadde læst op den hilsen fra Roforbundet, som er indtat senere i nærværende festskrift, og efterat overretssakfører *E. W. Nansen* hadde talt for studenterkaproningerne og det skandinaviske samarbeide paa rosportens omraade og rettet skaalen til overlæge *Em. Saugman*, fik denne ordet.

Dr. *Saugman* var danskernes stroke i de 7 første studenterløp, og har senere været formand i Akademisk Roklub og en aarrække i Dansk Forening for Rosport. Han var kommet op utelukkende i anledning av jubilæet.

Dr. *Saugman* bragte først en hilsen fra Dansk Forening for Rosport med tak for alle de gange N. S. R. var mødt frem ved kaproningerne i Kjøbenhavn og med en kompliment for alle de gode lag, den hadde sendt. Og saa tar han frem — Gud vet hvorfra — D.F.f.R.s silkestander paa sølvstang som gave til klubben!

Advokat *Rode* reiser sig allerede for at takke. Men *Saugman* smiler og fortsætter. Den negang var det en hilsen fra de danske studenterroere. Ogsaa fra dem hadde han en gave med, »som nok de Herrer ved det Bord vil drage Kjendsel paa« sa han og nikket til det midtbord, hvor en flerhet av

vore bedste raceroere sat. Og frem under bordet tar han — vandreskjoldet for studenterkaproningerne. »Det skulde have været roet om endnu nogle Aar«, sier han, »men vi har regnet ud, at det alligevel vil havne i Norge, saa tag det med det samme!«

Den jubel som fulgte dr. Saugmans tale lar sig ikke beskrive. Og dog overgikkes den muligens av den som fulgte hans slutningsreplik: »Saa stiller vi Danske op et nyt isteden!«

Advokat Rode tok saa straks ordet, som han sa »denne gang uten toastmasterens tilladelse«. I bevægede, personlig følte ord bragte han den danske landsorganisation og den danske studenterroklub de norske studenterroeres tak. Han endte med en personlig tak til Saugman, til den gamle studenterroer »som nok var den der stod bak gaven baade fra D.F.f.R. og de danske studenter.«

Advokat Rodes tale, født som den var av øieblikkets og salens egen stemning, utløste nye ovationer for dr. Saugman, og hele dette, av den danske gjæst skapte intermezzo, er vel noget av det paa festen, som vil huskes længst.

Men dermed var ikke talerne slut. Christiania Roklubs formand, *Hannibal Feght*, bragte en hilsen fra de andre roklubber, hvorefter man sang Edors gamle vise fra 10-aars jubilæet. Men likesom Saugman hadde ogsaa Feght en triumf i bakhaanden. Og da sangen var færdig fortsatte han og bragte en direkte hilsen fra sin egen klub. Der hadde nok været rivninger, men forholdet mellem de to klubber var nu saa godt som det kunde være mellem to konkurrerende klubber. Og under stor begeistring overrakte han en vakker pokal fra Christiania Roklub til sommerens jubilæumskaproning. Den var prydet med et billede av studenternes baathus og med de to klubbers merker i kors.

Rode maatte saa atter i ilden. Han folte sig, som han sa, som da han var liten og hadde fødselsdag. Og han benyttet anledningen til at bekræfte det gode forhold mellem klubberne og til at takke Christiania Roklub for mangel haandsrækning utigjennem aarene. Han mindet om, at det var takket være to laante baate fra C. R., at N. S. R. i sin tid kunde begynde sin virksomhet.

Og saa var talerne slut og Studentersamfundets formand, dr. Sæthre, kunde takke for maten.

Man trak sig saa overensstemmende med »Menuen«s paa bud tilbage til »siderummets plysch«. Og her koset de gamle gutter sig rigtig. De sat paa stolarmene til hverandre og opfrisket gamle minder. Og mere end en av dem som egentlig forlængst hadde lagt aarerne ind tok en energisk beslutning om at begynde paa'n igjen. Ja, dr. Paus utfordret tilslut dr. Saugman til revanche for nederlaget i 1901. Begge skulde møte med de gamle lag ved jubilæumskaproningen til sommeren! Qui vivra verro.

Men det var ikke festkomiteens mening alt nu at gi ledelsen fra sig. De »høie rare glasser« var marschert op i festsalen og man samledes ved langbordet. Klubbens hæderstegn skulde for første gang utdeles, og det foregik med en festivitas, som stemte med de bedste akademiske traditioner.

Det hele gik paa vers, ogsaa de mere eller mindre indigjærte protester, som fra de forskjelligste kanter av salen fremkom mot enkelte av utnævnelserne. De forskjellige ofre, som intet ante paa forhaand, var undertiden litt i vildrede med hvordan de skulde ta det, men desto større jubel blev der.

Hele teksten til denne ordensutdeling var et typisk leilighetsrimeri beregnet paa en døgnfluertilværelse efter forfatterens eget mundtlige foredrag, hvor rytmer og pointer kunde faa den rette henholdsvis skaansomme og understrekende behandling. Tryksværtens nøkternhet egner versene sig neppe til. Efter de mange anmodninger, som er kommet om at ta dem ind i festskriftet, og da de samtidig vil gi de yngre medlemmer en liten veiledning om, hvorfor de forskjellige herrer er blit udmerket med klubbens hæderstegn, tas de dog med her.

Formanden slog altsaa tillyd fra bordenden og begyndte:

Nu gaar jeg ut fra at alle
har fundet en stol og en plads,
— saadan som bedst det kan falde —
og at alle har faat i sit glas.
Men saa vil jeg be dere tie
og la stilhet litt sænkes i sind,
for nu skal klubben vor vie
sin riddervagt ind.
Der er fra nogle personer
paa hvem valget ikke er faldt
bebudet demonstrationer
efter hvad der er blit mig fortalt.
Vi faar søke at svare med renter
og ofret at være like blid —
vi er jo ikveld blandt studenter
med frisprog fra gammel tid.

*

Først hædres for trofast tjeneste
Tornøe, Paus og Sverre.
Kom Paus hitop! Den eneste,
som er mødt op desværre.

En grættens stemme:

De er jo blit æresmedlemmer,
det er da vel nok med det!

Formanden:

Der har vi alt misnøiens stemmer!
Hvem er den herre som glemmer
sig selv og kan ei holde fred?
Ei kaldes en mand for ødsel
fordi om han hædrer sin far!
De, som klubben skylder sin fødsel
med rette vort hæderstegn tar!

En impertinent stemme:

Er Sverre tynd eller lubben
og aassen ser Tornøe ut?
Jeg har aldrig set dem klubben!

Formanden:

Det er fordi du er grønskolling, gut!

Ti aar paa formandsstolen
stod **Sverre** saa mangen en støit.
Han sa: »Sæt maalet høit!«
og fulgte selv altid parolen.
Det blev som et ordsprog tilslut,
naar noget saa haabløst ut
og ingen fandt raad: »Det derre,
det greier — Sverre!«

Tornøe laa og lekte
som smaagut i sjegte.
Saa begynte'n at turne og fegte,
men det lar sig ikke negte:
Naar solen rigtig stekte
deilig og direkte
han folte længsler ægte
mot barndomstidens sjegte.
Da denne borgersøn
traf Paus og Torgersen
som ropte begge to, de vilde ut at ro,
da skrek'n: »Vi blir tre!«
for jeg gaar jagu me'!»

Til Dr. Paus:

Og De **Paus** —
vore første seire De vandt
det var altid en fest, naar De rodde,
men den største seir, ikke sandt,
var vel næsten, da Norbeck Dem fandt!
Han bare glodde og glodde
forbauset sig mere og mere,
slog maapende munden op:
»Fanden skulde studere
naar en hadde slik en krop«

Saa ber jeg Dem da: Ta tegnet
paa egne og de andres vegne.

Formanden:

Ole Sverre!

Naar jeg gir arkitekten vor orden —

En stemme:

Saa er det for'n er bror til Johan!

En anden stemme:

Nei, jeg tror heller han faar den
fordi han saa gjerne vilde ha'n!

Formanden:

Han bygget det baathus, vi bor i.
Nu er det blit litt for trangt
og har faat sit memento mori.
Men just det, vi er kommet saa langt,
det viser hvor godt vi har trives.
Ta vor tak nu, før bygningen rives.

*

Formanden:

Hannibal Feght!

Forfærdet stemme:

Men kors da,
har han vær't formand hos vors da?

En syngende sørlandsrøst:

Han skal vel ha tegnet som vederlag
fordi han har skaffet os nederlag!

Formanden:

For alle roere staar
han som den, der aldrig har slaat av.
Hans virke i mange aar
det har ogsaa vi nydt godt av.
Han har villet og naadd at rosport
skal være det samme som go' sport.
Han gav os det gode eksempel,
vi gir ham vort hædersstempel.

*

Formanden:

Dr. Saugman!

Fra Strokepladsens sæde
forstod du at lede
dit lag i en kjede
av seire. Men græde
er nu ikke stedet,
for alle vi vet det
at snart efter ble' det
vor tur til at kvæde

en seirens glæde
og din til at væde
dit lommeørklæde!

Studerterløp! Se, det
er charmen just ved det:
de sportskampe hede
saa letvindt vil lede
til venskab og sprede
fra fjeld til lede
en andenslags glæde,
end sport kan berede.

Du har hjulpet til med det,
og d'er no rørende ved det,
at du fluksens var rede
til at dra over strædet
og gjøre os den glæde
at være tilstede.
Med tak vi vil bede,
dig hilse dernede!

♦

Formanden:

Haakon Wallem! (Pause) Kom frem paa stand!
Nei, d'er sandt! Vi har jo faat avbud fra'n!

(Avsides til viceformanden.)

Vi faar pakke det ind
og sende det til'n.

En røst:

Hvorfor skal Wallem ha tegnet?

En anden do.:

For han er i slegt med F. B.

Formanden:

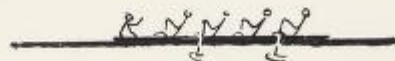
Den egenskap er ikke egnet
kom med en bedre idé!

Begeistret stemmeskiftningsrøst:

Han kan rope hurra paa Bergensk!

Kor:

Trallerallera o. s. v.

Formanden (vinker av):

Han skapte vor første otter!
Naar vimpelen frem' i dens stavn
gaar seirende først over maalet,
den smelder i Wallems navn.

°

Formanden:

Georg Lous!

Hvorfor mon denne mand faar den?

(Pause)

Der aapner sig ikke en mund!
Men naar han ikveld skal ha orden,
saa maa der da være en grund?
Saa spør jeg: Hvorfor skal han faa den?

En røst:

Det er d'ikke et menneske, som vet!

Formanden:

Saa Lous faar De selv løse gaaden!

(Pinlig pause)

Han selv vet ei heller besked!
Det var sig hin stormende sommer,
da klubben vor drev uten ror
da skipper og styrmænd forlot den
og der bare var jungmænd ombord
Vi frygtet, at braatsjøer satte
den snart paa en splintrende knaus.
Vi trængte en mand ved rattet,
og manden kom, — det var Lous!

°

Formanden:

Olaf Tandberg!

I de lag, som De sat i, der blev d'ikke fusket
og De selv rodde slik at det endnu blir husket.
Og vi tar neppe feil, at De mindes det selv
med glæde og stolthet i kveld.
Med dette synlige tegn vi binder
litt fastere end Deres roerminder,
som vel iblandt gjennom sindet flammer,
naar Mjosen blinker ved Lillehammer.

°

Formanden:

Adolf Eger!

Han var med fra 97
og har slidt i
traust og flittig.
Og i tonen og personen
er der litt av traditionen
med den stille varme i den,
som har glød fra ungdomstiden.

Formanden:

Willy Eger!

Forarget publikumer:

Hvordan er det bestyrelsen steller!
Han har da ingenting gjort, det jeg vet.

Formanden vinker avværgende:

Han skal'ke ha tegnet heller,
bare sæt dig ned.

(Til auditoriet):

Men tænk dere om: han har da
en mor, som heter **Yngvarda!**
Med tak for hver en fest hun voldte,
naar vi holdt te'
ute paa »Holtet«,
altid snild og altid villig,
gir vi hendes tegn til Willy.

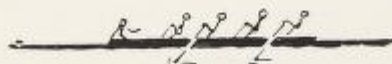
(Gir sønnen tegnet og rækker ham haanden)

Hils din mor
og følg i hendes spor!

Formanden:

Diderik Finne!

Du klarte i klubbens 10de aar
studenterløpet at fri
for danskernes hegenomi,
og derfor iaften du tegnet vort faar,
ti endnu gaar sagn om de trængselskaar,
som Saugman da stedtes i.
Vi mindes med stolthet de dage
vor klub hadde »finnelaget«.

Formanden:

Arne Corneliussen!

Hvorfor skal Arne ha tegnet?

Første misundelige:

Han stikker sig frem bestandig.

Anden misundelige:

Og optræder alle vegne
og tror selv han er smuk og mandig.

Tredje misundelige:

Han har da vist vundet et race
saa man skulde da tro han kan ta i!

Fjerde misundelige:

Han sat oftest og skrek sig hæs
og ropte, de andre fik dra i.

Formanden:

Nei, sandelig tok han i selv;
Og det skal vi mindes ikveld.
Og vi husker ogsaa de dage,
han strævet med juniorlaget.
Han begyndte straks isen var vække
og lærte dem til at ta strækket.
Og da blev menneskene glade.
en dag stod det tilmed i bla'e,
at nu kommer vaaren til jorden:
Graagaasen flyver mot norden,
Corneliussen er hørt utpaa fjorden!

•

Formanden:

Herman Klem!

Som bestyrelseslem,
stak han sig ikke frem,
men bringe seire hjem
kunde Herman Klem.

(Idet tegnet overrækkes)

Naar vi nu gir dig tegnet paa brystet,
det er ei blot for vundne slag.
Men vi venter, du atter tar aaren
som stroke for sommerens lag.

•

Formanden:

Olaf Helgesen!

Han er'ke den første iblandt os,
det er ingen som paastaar det.
Men ikke en roer vil negte,
han var en framifraa god nummer 3.
Naar han sat som treer i laget,
flegmatisk trods coxenes skraal,
da vidste vi temmelig sikkert
den baaten kom først over maal.

Formanden:

Herman Nielsen!

Naar du sitter i et lag,
raker du op som en silo.
Din brede ryg og din ditto bag
tynger med mange kilo.
Saa rolig at intet dig rokker
var du altid god at ha med,
skjønt du regner dig selv for en klokke
av lutter beskedenhet.
Men naar aar efter aar du traakker
til baathuset vort avsted,
og det som intet andet dig lokker
og styrer dine fjed,
saa er det da ialfald pokker
til — klokkekjærlighet.

Foruten de herrer som er her,
og som nu med stolthet bærer
vort hæderstegn paa sit bryst,
er der rundt i forskjellige egne
endnu tre, som er tilkjendt tegnet:
Axel Heiberg, vor rosports nestor!
(Sverre er bare negotiorum gestor).
Eklund fra klubben i Finland
kjendt baade i uts og i indland.
Og saa den gjennom femten aar
trofaste gamle baatmanden vor,
Kristiansen og N. S. R.
uloselig forbundet er.

(Tæller paa listen)

Det er saa sandelig, 19 mand!
(eller 18 da, og en frue)
De bærer med rette sit tegn tilskue,
og lad os nu rope saa høit vi kan,
som tak for arbeide ut gjennom aarene
i det daglige styre eller ved aarerne
et nifoldig hurra med tak for strævet.
De 19 — længe leve!

•

Da formanden var færdig reiste
viceformanden sig:

Nu har Rode talt længe og vel
og nu skal han jamen ha tegnet selv.
Men først skal vi høre lit' a'
Hans berømmelige vita:
Først er at melde: Han rodde toer
i syv og tolv og vandt navn som roer.
Saa søkte og fandt han adskillig hæder
i fremskutt stilling som idrætsleder.
Naar dertil kommer at han ogsaa har givet
os skjønnne sange om roerlivet,
saa maa man jo si han paa land og i baater
har gjort sig fortjent paa mangfoldige maater.
Nu er jeg færdig med vita at prise.
Hør nu Leif Rode din ridderdevise:
»Du dine riddersporer vandt
som klubbens kommandersersjant!«
Saa tag da tegnet Leif Sundt Rode
og tak for dit virke med krop og hode.

•

Der var utover aftenen indløpet en mængde hilsnings-
telegrammer fra ind- og utland. De blev nu oplæst, og som
afslutning paa festens officielle del takket derefter advokat
Eger paa vegne av de dekorerte med en tale for det nye
projekterte baathus. Formanden benyttet saa den sidste rest
av ørenslyd til i hovedtræk at skitsere planerne for dette
nye hus, og mens medlemmerne diskuterte disse og drømte
sig ind i den nye æra, som de indvarslet for klubben, gled
man ind i smaatimerne og dermed ind i *Norske Studenters
Roklub's* andet kvartsekel.

E. W. Nansen.

Peter Torgersen

Av

Olaf Dahll

I klubbens historie er der andre navne som nævnes oftere end Peter Torgersens. Han deltog ikke meget i bestyrelser og i det administrative arbejde, og han trak sig forholdsvis tidlig tilbake fra den aktive deltagelse paa kaproningsbanen. Paa disse omraader er der andre mænd, som har virket med stor dygtighet og energi og som hver paa sin maate har været med paa at bygge klubben op til det den er.

Johan Sverre var klubbens selvskrevne formand gjennom de 10 første vanskelige aar og under hans sikre ledelse bautet klubben sig frem gjennom et trangt og vanskelig farvand med mange farlige skjær, indtil den omsider kom ut i aapent vand og fik vind paa seilene. Uten hans sterke personlighet og fremragende egenskaper som fører, vilde klubben vanskelig ha kunnet klare den seilads. Og Nikolai Paus var det som sammen med Olaf Tandberg gjorde studenterstjernen lysende paa kaproningsbanen, gjorde klubbens navn kjendt blandt folk og frygtet av konkurrenter. Men var Sverre klubbens hode og Paus og Tandberg dens

sterke arme, saa var Peter Torgersen klubbens hjerte, Hans kjærlighet til klubben kjendte ingen grænser. Hans store begeistring og sikre tro var det røde blod, som gav klubben liv.

Han fortjener derfor som ingen anden sit eget kapitel i denne bok.

Peter Torgersen blev født den 2. april 1875 i Kristiania. Han gik paa Aars og Voss skole, blev student i 1895 og læge i 1903.

Hans forældre bodde ute ved Bækkelaget og allerede i gutteaarene begyndte han sammen med sin bror at dyrke roidrætten. Han blev medlem av Ormsund Roklub og høstet der sine første laurbær som roer. Der fik han ogsaa de erfaringer og der skaptess den glødende interesse for roidrætten som siden i saa høi grad skulde komme Norske Studenters Roklub tilgode. Ormsund Roklub hadde dengang mange gode kræfter deriblandt det berømmelige »Riis-lag«, om hvem dr. Torgersen pleiet at fortælle, at det kunde ro i timevis i utrigger uten at aarene en eneste gang slog an mot vandflaten under fremstrækket. Mange studenterroere som har trænet under dr. Torgersen vil sikkert huske, hvordan han i pausen mellem mere end almindelig mislykkede »stræk«, da baaten ikke »stod« et tak, med vemod i stemmen mindedes »Riis-laget«s enestaaende bedrifter paa balancens omraade. Torgersen gik altsaa i en god skole og hans praktiske færdighet og teoretiske kundskaper, som han stadig holdt vedlike og utdypet, kom vel med da han i 1897 sammen med Paus, Tornøe og Sverre tok initiativet til stiftelsen av »Norske Studenters Roklub«.

Resultatet av dr. Torgersens virke tilhører »De 25 aars historie«. De skal derfor ikke gjentas her. Min opgave er at gaa bak de ydre begivenheter og skildre de mere personlige sider av hans virksomhet inden klubben, og jeg vil derunder forsøke at forklare hvad »Doktern« betød for den generation av studenterroere som kom i personlig berøring med ham og hvis trofaste kamerat, hjælper og lærer han var.

Hans virke i klubben gjennom de 10–12 første aar kjender jeg kun gjennom andres beretninger, men jeg kan tale av egen erfaring forsaavidt angaar den tid, som ligger efter min indtrædelse i klubben for henimot 15 aar siden.

Hemmeligheten ved den særegne stilling »Doktern« indtok inden klubben var den, at han var det faste punkt. Mere eller mindre tilfældige bestyrelser kom og gik. Mange efterlot sig intet spor og intet savn, mange kjendte man knapt

Norsk Lærarblad og Sport

Dr. Torgersen instruerer otterlaget av 1916

nok. Men »Doktern« var der. Han svigtet aldrig. I ro-sæsonen var han i utrættelig virksomhet ute i baathuset og om vinteren holdt han forbindelsen vedlike med og mellem sine roere. Han var bestyrelsens sikre støtte og onde samvittighet, planla hvad der skulde gjøres til sommeren, satte lag sammen, ordnet med indkjøp av nyt materiel, holdt sig a jour med alt nyt som foregik paa roningens omraade ute i den store verden og meddelte dette til sine trofaste. Og ba man om hans bistand, saa var han altid parat med raad og daad. Og han gjorde det med glæde selv om det med

førte aldrig saa meget bryderi for ham selv. Det var saa velsignet godt og trygt at ha »Doktern« i bakhaanden. Man visste at knep det var der altid hjælp at finde hos ham.

Hans viden om roning og alt hvad dermed hører sammen var overvældende. Roningens teori og historie kjendte han som ingen anden. Vilde man vite hvem der et givet aar vandt »Oxford—Cambridge«-kaproningen eller »Grand Challenge« i Henley eller et hvilket som helst andet betydningsfuldt race her eller utenlands, kunde man ganske rolig slaa efter hos »Doktern«. Samtidig kunde man, hvis man var særlig vitebegjærlig, faa sikre oplysninger om roernes navne, deres høider og vegter. Han var et vandrende leksikon paa ronings omraade. I alle samtidige begivenheter fulgte han godt med og visste meget hurtig at nyttiggjøre sig alle nyvundne erfaringer, saavel paa træningens som ronings og materiellets omraade. Hadde et lag ute i Europa etsteds — ja i Amerika ogsaa for den saks skyld, vist sig særlig overlegent eller vundet overraskende seire, straks blev det undersøkt om der kunde læres noget av vedkommende lags træning eller rostil eller om der var fundet paa noget nyt med hensyn til baat og aarer. For at nævne et eksempel: Efter belgiernes overraskende seire i Henley i 1906 indhentet han straks indgaaende oplysninger angaaende den belgiske stil og optok det av denne, som han fandt værdifuldt og anvendte det under sin instruktion allerede i 1907, samme aar som belgierne vandt sin anden store seir i Henley. Resultaterne er vel kjendte. Saavel seniorlag som juniorlag vandt alle de kaproninger de deltok i trods konkurrence med veltrænede og seiersvante konkurrenter og i Kjøbenhavn blev seniorlaget, det saakaldte »Finne-lag« in corpore enstemmig tildelt præmien for stilfuld roning. Den stil som dr. Torgersen da indførte i klubben utmerket sig ved et overordentlig skarpt haardt tak med et noget kortere kropsving end den klassiske engelske stil paabyder og ved et meget let elastisk arbeide under fremstrækket til nyt tak (the recovery). Aaretaket som helhet virket vel avrundet og uanstrengt. Senere da Torgersen fik med tungere og høiere lag at gjøre gik han over til en stil

som var mere lik den engelske. Denne var gjældende i klubben indtil en australsk træner for nogen aar siden bidrog til at skape kaos i stilbegreperne.

Samtidig med at vi indførte denne nye stil i 1907 forlot vi efter Torgersens foranledning den engelske baatype med sidesæter, som vi tidligere hadde benyttet, og gik med vore nye bestillinger til Deichmann & Ritchie, hvor vi fik en baatype tilsvarende den belgierne hadde benyttet og som adskiller sig fra de engelske baater ved en bredere og flatere facon, længere sleider og midtsæter. Denne baatype har vi siden paa en enkelt meget uheldig undtagelse nær (nr. 19) holdt os til og vi har ingen grund til at angre hverken paa den eller paa forbindelsen med Deichmann & Ritchie. Dette er kun et eksempel blandt de mange. Det viser at vi gjennom Torgersens vaakne paapasselighet og interesse fik anledning til at følge med i den almindelige utvikling, hvilket var av speciel betydning efterat belgierne og senere tyskerne kom ind i roidrætten og tilførte denne friskt blod og nye impulser.

Dr. Torgersen og kaptein Sverre med lagene av 1906

Torgersen gik, som tidligere nævnt, forholdsvis hurtig ut av de aktive roeres række for helt at kunne ofre sig for instruktionsarbeidet, og det er først og fremst som instruktør han har nedlagt hovedtyngden av sit arbeide i klubben.

I over 20 aar ledet han instruktionsarbeidet i klubben og hvis man kunde opta tallet paa alle de begyndere og race-mandskaper, som han personlig i aarenes løb har instruert, maatte man sikkert benytte et firecifret tal. Fraset et par aar, da han var fraværende fra byen, ledet han personlig i denne lange tid utdannelsen og træningen av klubbens kaproningslag, og naar klubben aar efter aar har kunnet la sig repræsentere paa kaproningsbanen med konkurrancedygtige lag, saa skyldes dette fortrinsvis dr. Torgersens utrættelige arbeide.

I Studenternes Roklub arbeider man under særlig vanskelige vilkaar forsaavidt deltagelse i kaproninger angaar. I de fleste andre roklubber har man en nogenlunde konstant medlemsbestand. Lagene kan sitte sammen i flere aar, og naar roerne trækker sig tilbake fra aktiv deltagelse i kaproninger, blir de ved at vanke i sin klub og overtar instruksjonen av de nye kræfter. I Studenternes Roklub derimot hører det til sjeldenheterne, at det samme lag sitter sammen uforandret gjennom to rosæsoner. Saavidt jeg vet har det bare forekommet en eneste gang. I regelen er det nye kræfter, som hvert aar maa læres op, ofte helt fra begynderstadiet. Juniorlagene er som regel sammensat av begyndere og endogsaa seniorlagene har man ofte maattet spe paa med helt ferske roere.

Under saadanne forhold har det været av uvurderlig betydning for klubben at ha en mand som dr. Torgersen, som aar efter aar uten at svigte tok instruksjonens byrder paa sine skuldre. Uten en mand som »Doktern« vilde Studenternes Roklub let ha degenerert til at bli en baderoer-klub og derved gaat sin sikre opløsning og undergang imøte. Ti selv om det kun er et faatal som lægger sig i træning til kaproning, er det dog disse faa, som er klubbens rygrad. Det er disse som med sine seire skaper klubaand, binder medlemmerne sammen, bringer de frivillige pengebidrag uten

hvilke klubben ikke vilde kunde bestaa, og det er ogsaa fra raceroernes rækker at klubben i aarenes løp har hentet de fleste bestyrelsesmedlemmer og dygtigste instruktører.

Dr. Torgersens instruktion og træning bar præget av en vel gjenneamtænkt planmæssighet. Han kjendte som faa andre saavel roteknikens som fysikens krav og hans viden paa begge disse omraader satte ham i en særstilling blandt instruktørerne. Han virket altid med meget smaa og diskrete midler. Han kommanderte saa litet som mulig, brukte sin stemme dæmpet og forsigtig men distinkt, saa enhver tydelig kunde høre, hvad han sa, og det hændte aldrig, at han skjældte en enkelt roer eller laget in corpore ut, skjønt guderne skal vite, at han ofte hadde fuld god grund til det. Gik det rigtig skidt noget han sig med, som tidligere nævnt, at dvæle ved »Riis-laget's uovertrufne færdighet. En egenhet ved hans instruktion var det ogsaa, at han saavidt mulig undlot at rette paa den enkelte roer. Hans instruktive bemerkninger kom i regelen i form av almene uttalelser rettet til det hele lag, men dog paa en saadan maate, at vedkommende synder godt forstod hvem bemerkningen igrunden var adressert til.

Hemmeligheten ved hans enestaaende evne til at faa støpt laget som saadant i en ensartet form stikker kanskje netop i denne maate at instruere paa. Efter at den første detalj-instruktion var tilendebragt, var det samroning først og samroning sidst, alt andet var uvæsentlig ved siden av en absolut ensartethet og samtidighet. Hvordan han i løpet av utrolig kort tid klarte at faa sammensveiset fire ferske roere som aldrig tidligere hadde siddet sammen til et ensartet hele, har alltid været mig en gaade. Jeg tror hans vilje og personlighet hadde en egen samlende evne. Ti sikkert er det, at hvor vore lag viste sig paa kaproningsbanen, fik de lovord for sin vakre og harmoniske samroning. Om hans stil, den som han indførte efter belgiernes seir i 1906, har jeg tidligere talt. Den blev senere modificert under hensyntagen til de specielle forhold ved de enkelte lag. Men fælles for alle lag, som han instruerte, var den lette vel avrundede og uanstrengte roning. Alt »slit« var banlyst. Dette opnaadde han ved en

Fra dr. Torgersens hjem

forsiktig og jevn økning av det arbeide og de kræfter som skulde sættes ind. Forinden laget var helt sikker paa sine kropper, sleider og aarer, maatte der ikke anvendes kræfter; ti det skal adskillig rofærdighet til for at bruke kroppens kræfter rigtig, saa rostilen ikke ødelægges. Derfor lød det stadig: »En let roning da karer. Træk aaren gjennom vandet med et jevnt drag og pas endelig paa en samtidig og elastisk avslutning av aaretaket.«

Ved saaledes fra første stund av at arbeide med en let roning bevartes det lette og uanstrengte efterhvert som kræfterne blev sat ind.

For at faa lagene godt sammen brukte Torgersen meget at dra paa langtursroning naar veirforholdene tillot det. Man rodde da uten pause en time eller kanskje to, selvfølgelig med forholdsvis langsom takt og let roning. Det var fabelagtig hvor godt en saadan langtur virket paa samroningen. Jeg har indtryk av at denne form for træning nu er gaat ut av bruk, men jeg tror man vilde staa sig paa at ta den op

igjen. Jeg vet intet som bedre hjælper paa samroningen, og det er nu engang samroningen det først og fremst kommer an paa.

Dr. Torgersen viste altid de lag han instruerte en enes staaende interesse og offervillighet. Han svigtet aldrig og kom naar man trængte ham, morgen, middag eller aften. Det var aldrig tale om det passet for »Doktern« at komme. Han kom naar det passet lagene. I flere aar bodde han paa Voksenkollen, 3 kvarter ovenfor Holmenkollbanens endepunkt. Det var før Tryvandstrikkens tid, og det krævet ca. $3\frac{1}{2}$ time av hans dag at komme til og fra baathuset. Men like trofast møtte han op, og aldrig hørte man nogen beklagelse fra hans side.

I roningen som overalt ellers, naar det gjælder at utrette noget, har troen paa egne kræfter og evner en ofte avgjørende betydning. I fuld erkjendelse herav sørget dr. Torgersen ikke alene for den kropslige træning men benyttet enhver anledning til at indgyde sine lag friskt mot og selvtillid. Gik det riktig daarlig, kom han aldrig med uttalelser som kunde berøve os motet. Tvertimot fandt han altid undskyldende momenter og fik os til at hæve hodet og fatte fornyet mot. Det hændte jo av og til at vi gjennemskuet ham naar han, tiltrods for at baaten ikke stod et tak, utbrøt: »Det er bra gutter. Nu gaar det fint.« Men naar vi gjennemskuet ham, moret det os, og naar man morer sig, holder man motet og troen bedre oppe. I et mere end almindelig ferskt juniorlag sat der engang en roer, som var noksaa henfalden til motløshet og som ofte ga uttryk for at han syntes det hele var ganske haabløst. Denne mand tok Torgersen sig av specielt og separatvis. Han slog gjerne følge med ham efter roningen, tok ham med paa Bygdønæs og Dronningen og spenderte aften paa ham, fortalte ham, hvilken glimrende roer han var og hvilke fortræffelige betingelser han besat i enhver henseende (hvad han ogsaa gjorde, naar man undtar hans manglende tro paa sig selv), og det lykkedes ogsaa at gi gutten den fornødne selvtillid. Det var en fornøielse at se ham i racet, hvor han var med fuldt og helt. Der var

ingen tvil i den roning. Han slet sig ut som en helt og vandt sit race.

Ofte kunde det virke deprimerende under træningen at se de vordende konkurrenter ro — var man selv litt motfalden paa grund av egne tvil, syntes man til gjengjæld at konkurrenterne var nogen fandens karle, som det var haabløst at tænke paa at slaa. Men da hadde »Doktern« en egen evne til at pille dem ned fra pedestallen. Han lot dem ro forbi og blottet ubarmhjertig hver enkelts feil. Han lot os se med sine egne kritiske og erfarne øine, og vi opdaget at de andre igrunden rodde som havesakser. Naar vi skulde til utlandet, hadde han altid endel trøsterike ting at fortælle os om de lag, som vi skulde møte derute. Han hadde sine spioner ute og visste god besked om vore usette konkurrenters svakheter. Jeg har endnu et brev liggende fra ham, som han sendte mig da vi reiste til de Olympiske leke i Stockholm i 1912 via studenterkaproningen i Helsingfors, og hvor han blandt andet skriver følgende: »Østerrikerne, som dere skal møte i første omgang, er ikke farlige. Har fulgt dem i Wassersport. De er forholdsvis ferske roere og ser ikke særlig kraftige ut. Jeg tror I maa klare at beseire Finland, Frankrike, Østerrike, Belgien, Danmark og Sverige, derimot neppe Tyskland, England og Christiania Roklub.« — — — »Forsøk at faa en friere, smidigere og sikrere roning hver mand og forsøk endelig at naa derhen, at I ikke støtter paa aaren men bare tænker paa at spænde med alle kroppens kræfter i spændebretterne.« Desværre trak det østerrikske lag sig tilbake, som vi skulde ha møtt i første omgang, og i næste omgang blev vi slaat med en baatlængde av den engelske firer, saa vi fik ikke anledning til at prøve vore kræfter med de andre lag. Men det viste sig at de tre lag som dr. Torgersen hadde tippet som seierherrer blev placert netop i den rækkefølge, som han hadde forutsagt, hvilket viser hvor godt han fulgte med og med hvilken sikkerhet og tæft han forstod at bedømme chancer.

Som et eksempel paa, hvilken merkelig evne han hadde til at faa sine folk til at fatte nyt mot, kan jeg nævne kapros

ningen i Kjøbenhavn i 1911, da vi fik vor første aktie i Raadhuspokalen. Først rodde vi løpet om »Carlsbergpokalen«, og Torgersen hadde tippet os som sikre seierherrer. Imidlertid bega det sig at understellet paa strokens sleide faldt ned i starttakene; roningen maatte stanses forat dette kunde bli rettet og imidlertid var de andre kommet et godt stykke ivei. Resten av løpet artet sig som en eneste spurt. Danskerne passertes midtveis, og ved indkomsten var svenskerne mindre end en baatspids foran. Torgersen, som stod ved indkomsten sa, at det for andre end dommerne hadde været, umulig at avgjøre, hvilket lag var kommet først over maal-linjen. Efter denne voldsomme paakjending var vi meget utkjørt, og vort mot stod under nulpunktet, specielt da vi

Før starten i Kjøbenhavn 1911

ventet os skarpere konkurranse i Raadhusløpet end i Carlsbergløpet. Imidlertid kom Torgersen bilende til undsætning og det lykkedes ham i løpet av pausen mellom de to løp at faa humøret op, og med nyt mot la vi ut igjen til Raadhusløpet, »og lovet med et kraftig haandslag sin trener at gjøre det yderste for at hævde de norske farver«, som dr. Torgersen skriver i sin beretning om kaproningen.

Det var en egenhet ved dr. Torgersen, at han ved kaproningerne altid var med sine lag for at være dem til hjælp og støtte paa enhver maate. Han yndet ikke at optræ paa dommerbaater og i regattakomiteer; han var der lagene trængte ham, selv om han derved gik glip av at følge racet. I Kjøbenhavn kunde han kombinere begge dele, og da fulgte han løpet pr. automobil, som straks racet var endt vendte tilbake til baathuset for at Torgersen kunde faa anledning til efter omstændighetene at trøste eller gratulere lagene ved tilbakkomsten. Heldigvis var det jo det sidste, der var mest bruk for. Men en gang — saa lyder sagaen — forsvandt han sporløst. Det var dengang Klems lag rodde mot »Smedene« i 1915. Klems lag var ungt og »Smedene« hadde endnu ikke været beseiret. Man vidste neppe om man skulde vove at haabe. Da man fandt ham igjen efter at racet var rodd, graat han glædestaarer og paastod, at det var den lykkeligste dag i hans liv.

Saadan gik han med hele sin sjæl op i sine lags ve og vel. Det var intet under at vi kom til at holde av ham, og jeg er sikker paa at hans minde bevares og hegnes om med trofasthet av alle dem, som har ligget i træning under hans ledelse og instruksjon.

Peter Torgersen var en handlingens mand. Haand i haand med hans store erfaring og solide viden gik hans rike initiativ og begeistrede tro, som ofte var istand til at flytte bjerge. Paa roningens omraade tok han sammen med Paus initiativet til dannelsen av Norske Studenters Roklub. De aarlige norske studenterkaproninger er ogsaa en frugt av hans initiativ.

Ogsaa utenfor roningens omraade har imidlertid hans virke- lyst og handlekraft hat rike resultater, og særlig var studen- ternes idræts- og friluftsliv gjenstand for hans utrættelige omsorg og interesse.

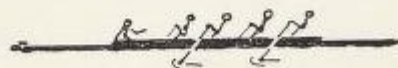
I 1912 stiftet han Studenternes Skiklub, og det var hans plan at faa reist er rummelig skihytte for studenterne i nær- heten av Kristiania. Han hadde endnu ikke naadd at faa realisert denne plan, da døden rev ham bort. Men et bygge- fond paa ca. 15 000 kroner var det foreløbige resultat av hans arbeide her.

Saa stiftet han Studenternes Idrætsklub og organiserte Nor- ske Studenters Idrætsforbund, hvis formand han var til han døde, samt Nordiske Studenters Idrætsforbund, og satte idrætskonkurrancerne mellem nordens studenter ut i livet. Straks efter krigens utbrud tok han gjennom Centralforeningen initiativet til marsjtræningen, som er indgaat som et led i vor armes øvelser, og som nyder megen popularitet.

I de sidste aar av sit liv arbeidet han meget med organi- sationen av en ny idrætsgren: rationel idrætsmæssig roning i vore nationale bruksbaater. Hans plan var at popularisere roidrætten. De almindelige kaproningsbaater — ut- og ind- riggere — kræver meget baade i økonomisk og fysisk hen- seende og passer ikke altid i vore farvand. Den herligste av al sommeridræt — roningen — med alt det den bringer med sig av sundt friluftsliv og alsidig motion, er derfor ikke den allemandsidræt, som den burde være i et land som vort. Den og ikke fotballen bør være vor nationale sommersport. Det første resultat av dette arbeide var dannelsen av Bærums Roklub, som dr. Torgersen i løpet av et par aar fik drevet frem til at bli landets største roklub med ca. 600 medlemmer.

Tilslut nævner jeg hans egentlige livsverk: det banebrytende arbeide som han utrettet paa det idrætsfysiologiske omraade. Her brøt han nye veier og skapte nyt land, og med den stadig stigende betydning idrætten har faat som kulturfaktor hadde han her fundet en opgave av den største samfunds- mæssige betydning.

Denne korte oversigt over hvad dr. Torgersen utrettet paa

idrettens omraade utenfor roklubben viser, hvilken frugtbar skaperevne han var i besiddelse av. Med begeistret tro paa sin egen sak og gjerning og uten tanke paa vinding eller egen fordel, omsatte han sine ideer til gjerning og kjæmpet med aldrig svigtende taalmodighet sine planer frem til seier. Som alle stifindere og banebrytere møtte han megen motstand, som ofte var av en temmelig smaaskaaren og personlig art, og med sin fine og følsomme natur, tok han sig ofte mere nær av de angrep som han var utsat for end de egentlig fortjente.

Han hadde netop kjæmpet sig igjennem det meste av det, som hadde hindret og vanskeliggjort hans arbeide, og skulde for alvor ta fat paa sin egentlige livsgjerning, den han under store vanskeligheter og opofrelser hadde lagt grundmuren til, da døden braat rev ham bort nat til 1. april 1919.

Han blev et offer for spanskesyken, som har berøvet os saa mange gode mænd i deres mest virkedygtige alder, og hele den norske idrætsungdom stod sorgende ved hans baare. Men det er studenterne, som skylder ham mest, og i erkjendelse herav har Studenternes Idrætsforbund reist en bauta paa hans grav.

Olaf Dahll

Løst og fast fra gamle dage

Av

Nikolai Paus

Vaaren 1897 drev daværende stud. med. Peter Torgersen og jeg, Nikolai Paus, ivrige idrætsøvelser — saaledes møttes vi hver morgen kl. $\frac{1}{2}$ 8 i Studenternes gymnastiksal og feftet en halv times tid, før forelæsningerne begyndte. Begge var vi roere fra før — Peter i Ormsund, jeg i Christiania Roklub; naturlig var det derfor, at vi begyndte at tale om roning. Vi talte om Oxford og Cambridge og syntes, det ogsaa maatte være mulig hos os at faa dannet en »Studenternes Roklub«. Stud. med. Tornøe var dengang formand i »Studenternes Gymnastik- og Fegteforening«; vi fik ham med paa planen, — og derefter henvendte vi os til premierløjtnant Johan Sverre, som straks grep saken med fuld interesse. Vi vandret rundt med tiggerlister, o.s.v. o.s.v. — og 25. mars kunde »Norske Studenters Roklub« stiftes.

Det var naturligvis ikke saa let for os »nybegyndere« at hævde os ved siden av de gamle klubber, vi var ikke mange, litet materiel hadde vi ogsaa, selv maatte vi være baade instruktører og roere; men uten at skryte for meget tør jeg si, at vi dog »hang godt i«, vi gamle.

Det var Peter Torgersen og undertegnede, Olaf Tandberg, Helge Hoel, Ø. R. Frich, Georg Lous og mange andre. Naar undtas i 1902, da min bror George overtok mine forpligtelser, var jeg med hver eneste gang, studenterne mødte til race, saalænge jeg var student — ja ogsaa efterat jeg var bleven doktor.

Første gang studenterne mødte til kaproning, var i Bergen 1898. Vi trænede vel mer ihærdig end nogen anden. Kl. 7 om morgenen mødtes vi paa Vippetangen, hvor baathuset laa, og rodde racet 1 gang. Om aftenen mødtes vi igjen; da skulde vi ro »langtur« for at bli samrodd« – rundt alle øerne i Bundefjorden – Nakholmen, Husbergøen, Malmøen, Ormøen o.s.v. – var vor faste tur. Det var vel litt meget av det gode. Den sidste tid overtok Erik Sverre instruksjonen. I Bergen startet 5 lag, vi laa uheldig til, der var baade strøm og vind; derved tapte vi alt i starten flere baatlængder; men litt efter litt seg vi frem – forbi den ene konkurrent efter

G. Paus O. Tandberg N. Paus Hofgaard Hoel Lütken Prytz-Andersen
G. Nielsen G. Vetlesen

Gamlekarer

den anden – undtagen Bergen. Vi manglet $\frac{1}{2}$ baatlængde, men fik 2. præmie og sølvmedalje.

Høsten samme aar holdtes første klubkaproning. Vi rodde langs Vippetangen 1500 m.; Peter og jeg sat i hver vor baat. Centralforeningen opstillet smaa sølvbægre, og jeg ser endnu med stolthet tilbake paa mit – min første hele seier i roning.

Senere har jeg rodd mange race – tapt og vundet. Jeg skal ikke trætte med at dra frem alle disse minder, som kun glæder dem, som selv har levet med.

I 1900 vandt vi vort første race mot fremmed klub – utriggerløpet i Holtekilen, og vort indriggerlag var kun $\frac{1}{4}$ baatlængde efter seierherren. Det var en munter træningstid; vi vilde gjerne være godt kjendt paa stedet; i begyndelsen rodde vi derfor frem og tilbake til Holtekilen, noget som slet ikke altid var saa let. Lysakerfjorden kunde ofte være

morsk, og mangen gang maatte vi bære baaten først over tangen ved Snarøen, saa over Ladegaardsøen fra inderst i Bestumkilen til Frognerkilen, — og endda kunde det gaa hart nok til. Engang var en av os — sliten som han var — sikker paa, at han aldrig skulde naa frem; »hils hjemme da, gutter — jeg orker ikke svømme til land«. Vi andre var ikke netop sentimentale: »Hold kjæft og ro«, var svaret, og frem kom vi; men baaten sank nogle længder fra land.

I 1901 mødte vi første gang i Kjøbenhavn og 8 dager efter til den første nordiske studenterkaproning, som holdtes i Hankosund. I Kjøbenhavn fik vi præmie for »smuk roning«; men ellers gik det ikke »efter fortjeneste«: danskerne slog os. Til gjengjæld slog vi vore norske konkurrenter i Hankosund og vandt første point i N. F. f. R.s vandrepokal. Olaf Tandberg rodde stroke, jeg var treer, Helge Hoel var cox, og vi 3 holdt sammen i mange race; vi kjendte hinanden godt, og det var en tid, da vore konkurrenter ogsaa kjendte os. I 1903 fik Olaf og jeg, som de første, N.F.f.R.s enkeltmandsmedalje; vi hadde ligget nede i Soon og trænet i utrigger; 8 dager før kaproningen faar vi bud, at danskerne ikke saa sig istand til at møte i andet end indrigger. Vi protesterte. Hele vor træning var jo hensigtsløs, hvis vi skulde forlate utriggeren; men vi maatte gi os, ellers hadde vi maattet opgi studenterlopet, og det var jo den idé, som vi, norske studenter, hadde baaret frem. Saa rodde vi, og kom $\frac{1}{8}$ sek. efter danskerne.

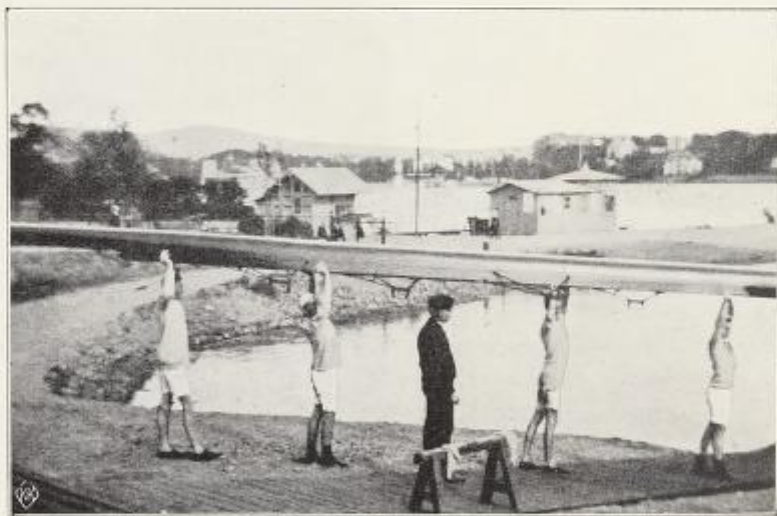
I 1905 mødte Olaf og jeg for sidste gang til race; vi var alt begge færdige læger, hadde været ute paa landsbygden og praktisert. Høsten 1905 kom vi tilbake til Kristiania for at gjøre kandidattjeneste; om 14 dager skulde der være kaproning. Pokalen, som vi hadde vundet i 1901 og 1902, kunde tapes for bestandig. »Feghtlaget« var i glimrende kondition; det var netop kommen hjem som seierherrer fra Goteborg. Vi hadde intet lag; vi »gamle« hadde været borte, og mange roere hadde været indkaldt til militærtjeneste. Saa maatte da vi til med »hurtig træning«. Gustav Vetlesen, Olaf Tandberg, Fr. Schilling og jeg, med Hoel til cox; det

faldt haardt; vi hadde en engelsk træner, mr. Haines. Han drev os godt. Da startskuddet gik, seg »Feghtlaget« fra os, og alle mente, Christiania vilde vinde; men mr. Haines stolte paa os: »No, the students« – og vandt gjorde vi.

Dermed var min »kamptid« forbi og med den noget av det bedste fra min ungdomstid. Aldrig skal jeg glemme min kjære, gamle klub – aldrig mine herlige roerminder. Skal jeg ønske roklubben noget nu paa sin jubilæumsdag, maa det være det, at den altid maa vite at skaffe sig respekt blandt sine konkurrenter, saa vi altid kan si om den, som mr. Haines i sin tid sa om os, da det saa ut som de andre skulde sige fra os: »No, the students« – de først, de bedst, aldrig trætte, aldrig gi op, selv om det gaar imot i begyndelsen. »No, the students«!

Nikolai Paus

Baaten bæres ut

Mine Roerdage

av

Øvre Richter Frich.

Paris i Mars 1922

Der kommer en tid i en mands liv, da interessen for sport antar en jevnt platonisk form. Man gaar ikke mere paa hænder, naar man stiger av sengen, man kaster ikke et skummelt og utfordrende blik paa en uhyre manual i hjørnet, og man hopper ikke buk over tjenestepiken, naar hun kommer med morgenkaffen.

Og aarene gaar. Av og til løper de. Men som oftest lurar de sig ind paa en. Man har en smule at bestille, man har kone og barn, man giftes, skilles og giftes igjen, man spiller kort og drikker altfor litet. Ja, — og saa har man ogsaa sit daglige arbeide. Der blir saa liten tid til at gaa paa hænder. Man glemmer manualen og tjenestepiken og ret som det er blir man fet og avmaalt i sine bevægelser. Der er ikke mere nogen trang hos en til at melde sig til marathonløp eller sværvægtsmesterskap i boksning eller brytning. Man blir betænkelig og en dag snakker man med sin kone om litt motion. Saa tar man fat paa spadserture og dans. Det er haabløst. Tyngdepunktet i ens legeme synker ved den slags øvelser. Maven svulmer og brystet svinder ind. Og det er ikke meningen. Man stiger paa en cykkel og faar tynde ben og krum ryg.

Og bekymringene stiger. Man blir en ældre herre og ingen sprinter. Musklerne i armer og ben svinder ikke. Man

slaar bedre end nogensinde. Forsaavidt kan de unge mennesker vogte sig. Men allikevel . . .!

Naar en mand vandrer over de 50 aars tærskel, bør han i mere end en forstand lægge aarerne ind. Man kan være taknemlig for, at man kan gaa paa ski, men helst uten om hoppene. Saa kan man spille litt tennis og anden damesport, trække kort og »vri handbak«.

Mais qu'importe!

Tiden har gaat fra en. De smaa tindinghaar blir graalige. Man blir hurtigere træt og hurtigere grinet. Saken er, at man er paa den store retur. Man er ikke mere en nidkjær deltager, men en vemodig tilskuer. Man kan slaa, men helst i bordet, man kan sætte rekorder, men paa ganske andre steder end ved sportsstevnene.

Da er det tiden for en aldrende herre at klynge sig til minderne. Og jeg gaar ned paa Chatham Bar, hvor alverdens sportsmænd av den mere exclusive type samles, og tumler med en Martini sec. Hver gang jeg skal mindes, gaar jeg der. For under mindernes trance ser man alle de gamle venner for sig. Man er ikke alene, man er meget yngre. Ja man føler sig pludselig stolt og stor og ung. Det støtter at samle paa minder.

Haec meminisse juvabit.

*

Naar jeg samler alle mine sportslige erfaringer, og de er ikke faa, for jeg har næsten tangert alle idrætsgrene – og spør mig selv, hvad der har git mit legeme sit største plus av kraft, sundhet og fornøielse, saa svarer jeg: *Roning*. Det er friluftsporten par excellence, den idræt, som sømmer sig en gentleman.

Og nu, da Studenternes Roklub feirer sit 25-aars jubilæum, strømmer minderne ind fra de dage, da jeg hang i aarerne

og trænet til de store mesterskaper. Det var min lykkeligste tid.

Kjære gamle *Peter Torgersen*, naar jeg mindes dig fra de dage, da du brun som en tater sat paa baksættet i indriggeren og ildnede os med raad og vink, blir hjertet som voks i mit bryst. Han var isandhet en flamme og bautaen over hans grav er samtidig et mindesmerke over norsk akademisk rosport. For han var dens sjæl i mange, mange aar.

Jeg formoder, at Studenternes Roklub med aarene er blit meget blomstrende. Da jeg omkring aarhundredeskiftet hadde den ære at være med, var den om jeg saa maa si det, fattig og fillet, men stolt. Det lille skur under Akershus fæstningsvold, som var foreningens vugge, var til det yderste spartansk indrettet. Vi levet under bølgeblik.

Men jeg glemmer aldrig de lyse maimorgener paa Vippetangen, hvor vi før fanden hadde faat sko paa trællet for Pallas Athenes sportslige ære. Der ute ved brandskjæret laa fienden, som allerede var kommet over barnealderens sygdomme. Det var Christiania Roklub, hvor unge kontorister og agenter med mange fine og nye baater levet i herlighet og glæde. De blaa flag virket paa os som røde kluter. Vi var unge og fremadstræbende nybegyndere, men fremfor alt var vi studenter, som endnu ikke helt hadde frigjort os for den lindsaltede foragt, som unge akademikere av en ukjendt grund har for dem, der beskæftiger sig med kjøb og salg. Samtidig var der naturligvis adskillig misundelse blandet i vore følelser. Her laa vi akademiske sportsmænd i et skur og kastet sørgmodige bølgeblikke over til herlighetene ved Brandskjæret, hvor der var hus med to etager, en lang brygge og andre herligheter. Men vi lyste av ærgjerrighet. Vor tid kom nok. Og saa slet vi i vore fattigslige indriggere, saa det knaket i det gamle hæderlige materiel. Vi hadde slet ingen raad. Vore robukser var sorte av sleidesmørelse, vore hvite trøier hullede og en roer med en ordentlig sweater en sjelden fugl. Der fandtes heller ikke nogen at pynte sig for dernede paa Vippetangen, hvor der i hine dage kun sjeldent forvildet sig et menneske.

Men saa tok vi sporten meget alvorlig. Det første lag, jeg kom ind i bestod av *Georg Lous*, *Gerhard Nielsen* og *Willy Eger*, — gode og ansette navne i vore dages Kristiania. Vi trænede mellem 7 1/2 og 9 1/2 om morgenen og 4 til 6 om eftermiddagen. Jeg hadde at passe kontortiden i »Aftenposten« og sat dengang paa redaktør Schibsteds forværelse. Han likte ikke sene og forsinkede journalister. Det hændte ofte, at jeg kom forsent paa grund av litt for stor iver med hensyn til sporten. Men han vidste, at jeg trænede, og at jeg tiltrods for nattevakter hadde været oppe kl. 7. I slike tilfælde knurrede han velvillig. Og naar det gjaldt roning var han alltilgivende. Han satte pris paa personlig kraft. Og da jeg allerede i en tidlig alder viste store gaver som »utsmider« og ved flere leiligheter paa en haandfast maate befrikkede ham for paastrængende individer, blev dette kreditert roning. Naar det gjaldt en match fik jeg baade stipendium og ferie. Han var i dette som i alt den vidunderligste mand, jeg har kjendt.

Forøvrig var der ikke mange, som interesserte sig for os. Av og til kom der en stor, svær mand med en mægtig bryternakke og en imponerende brystbredde ned paa Vippetangen. Han befølte vore muskler, han utdelte karakterer. Naar han

Forfatteren og Pausi brytekamp

støtte paa en eller anden mere end almindelig utviklet student, ytret han sin beklagelse over at vedkommende vilde tilbringe sin tid med bøker. Bli bokser eller bryter sa han, det er andre greier! Det var Karl Norbeck, som i hine dage med vekslende held forsvarte de norske farver mot utenlandske brytere. Av og til anbragte han sig i baaten som en mægtig 3-er, og da skalv vi forvort skropelige materiel. Det knaket i aarer og tolleganger, naar han tok fat. Han blev vor ven.

Og senere møttes jeg med ham paa matten og gjorde det saa vanskelig for ham som mulig. Han skulde træne til et av de store brytestevner paa Tivoli og trængte et offer, som hadde tilstrækkelig vægt og kunde gjøre nogen motstand. Han sparte mig ikke. Jeg skylder ham mange raad og vink, som endnu gjør mig til en farlig herre i et godt slagsmaal.

Vort sædvanlige utflugssted var dengang Nakholmen – i en liten bugt paa sydsiden. Der levde vi en idyllisk tilværelse. Men den vakre holme hadde visse farer. Der var en enke, som ikke likte halvnøkne mandfolk, og der var en bikje, som delte hendes antipati. Men hverken enken eller bikjen hadde moralsk mot nok til at fordrive os.

Om søndagen rodde vi for det meste ut til Holtekilen, hvor der var en holme, som egnede sig fortrinlig til friluftsliv. Der kokte vi kaffe og levde høit paa medbragt mat. Og i pauserne dyrket vi alskens fri idræt og brunte vor nøkenhet i Guds deilige sol.

Ogsaa Ulvøen var et yndet utflugssted. Vi trodset selvskud og fotangler. Midt oppe paa øen fandtes der en liten aapen plet i skogen og der samledes ofte mange baatlag fra forskjellige klubber. Da var der ikke maate paa sportssnak og sakkyndige uttalelser om chanterne for dette eller hint lag. Og snakket blev bilagt med alskens styrkeprøver.

Senere kom jeg i baat med *Gerhard Nielsen*, *Nikolai Paus* og *Olaf Tandberg*. Vi deltok i et Øresundsløp og vandt Norsk Forening for Roidræts første løp i Hankø paa to engelske mil. Det tilhører roklubbens historie, saa det skal jeg ikke dvæle nærmere ved.

Men naar jeg sitter her i Paris og mindes alle disse mine gamle venner og alle de vidunderlige oplevelser fra den tid, føler jeg først, hvilken uendelig betydning friluftsidrætten har for en, og hvilken indsats 25-aarsjubilanten har gjort i den akademiske ungdoms utvikling. Og hadde jeg en megafon, som naadde frem til Norge, vilde jeg rope til alle unge studenter: Meld dere ind i rokubben! Den skjænker en legemlige skatte, som alderens møl og rust ikke kan fortære.

Og rosporten forfrisker ens livssyn, den lufter ut mange usunde bokormstilbøieligheter, den hvælver en blaa himmel over ens ungdom.

Den 25 mars vil jeg med alle de bedste ønsker for jubilanten drikke et ensomt bæger hvit Anjouvin. Og jeg vil kalde paa min lykkelige ungdom og mindes – mindes –.

Øvre Richter Frich

Fra 1907

			Owren (?)		
			Wallem Freng	Sommerfelt	T. Eriksen
	?	Hiorth	Grette Corneliusen	Wedset	?
?	Moe E. Eriksen	Selmer Andersen		Rode	Thaulow
Steen	Munthe	Brødkorb	Herlofsson		

Vort første møde.

Af

Em. Saugman

Mit første Møde med Norske Studenters Roklub fandt Sted i Ungdommens fagreste Vaar. Den nu ærværdige Jubilar var fire Aar gammel og jeg en ung Mediciner og Kaproer, der for første Aar sad stroke i Akademisk Roklubs Seniorhold. Maaske har dette Møde nu — saa mange Aar efter — nogen Interesse, da det var det første Møde mellem norske og danske Studenterroere.

Det var i Forsommeren 1901, at der fra Norske Studenters Roklub kom en Opfordring til Akademisk Roklub til at deltage i en Match mellem Studenterroere fra samtlige nordiske Universiteter. Planen til Matchen skyldes vistnok nu afdøde Dr. Torgersen. Jeg husker endnu, som var det i Gaarden Bestyrtelse og Glæde, som denne Indbydelse vakte i min Klub. Bestyrelsen, hvori jeg selv sad, blev i Hast sammenkaldt samme Aften, og selv om Kassereren rystede betænkelig paa Hovedet, blev det dog vedtaget at svare, at vi var villige til at komme til Norge samme Sommer, hvis Matchen maatte blive afholdt i 4 Aarers Indrigger, da vi ingen Outrigger ejede. Norske Studenter havde i deres Indbydelse stillet Valget frit, og da de andre skandinaviske Klubber slet ikke reagerede paa Indbydelsen, blev Indriggeren den foreløbige Baadtype. Matchen blev fastsat til 30. Juni samtidig med Norsk Forening for Roidræts Kaproning ved Hankø.

Vi Danske drev vor Træning med største Kraft, men det

B. L. L. L.

Øverst til venstre 1905. Øverst til højre 1901. Nederst 1906. X

X Saugmann

Vindere av studenterkaproningerNorsk Idretts-
blad og Sport

kneb med at faa Holdet endelig fastsat, navnlig til 2' Aaren savnede vi en brugbar Mand. Endelig lykkedes det at finde en bomstærk Islænder — den gamle nordiske Heltekraft, men det var ikke let at faa ham lært at ro paa et Par Maaned. Det gik dog.

I Norske Studenters Roklub var man ikke mindre ivrig ja egentlig ivrigere, idet man ikke engang kunde vente med at mødes med de danske Roere til 30. Juni. Ved Anmeldelserne, til Øresundsregattaen den 23. Juni anmeldte Norske Studenters Roklub ligesom Akademisk Roklub sit Seniorhold til Øresundsløbet, og saaledes gik det til, at det første Møde mellem norske og danske Studenterroere ikke fandt Sted ved den første Studentermatch ved Hankø, men 8 dage før i København.

Den 21. Juni stod jeg og et andet Medlem av Akademisk Roklubs Bestyrelse paa Kajen i Helsingør og tog mod de norske Gæster. Det var alt rygtedes til København, at det

norske Studenterhold skulde være meget stærkt, og jeg vilde lyve, hvis jeg ikke tilstod, at det var med en uhyggelig Følelse af Underlegenhed, at vi hilste paa de velvoksne Fyre, der var sendt ned til os under Ledelse af cand. jur. Aune. Nik. Paus og Olaf Tandberg var store, men da Øvre Richter Frich smilende trykkede de to spinkle danske Studenter Hænder, var de sidste stiltiende enige om, at det blev Nodder, der ikke var lette at knække.

Naa, intet af de to Studenterhold vandt Øresundsløbet, der var et ualmindelig smukt Løb med 6 à 8 Baade, men det norske Studenterhold imponerede alle ved sin smukke Roning og gennemførte Stil, og det var med fuld Ret at det vandt Dagens eneste Præmie for stilfuld Roning.

Fornøjelige var de Dage, de norske Studenter gæstede os.

×

× Øverst 1902 og 1903. Nederst til venstre 1904. Nederst til højre 1907
 × Sangman

Vindere av studenterkaproninger

Norsk Idretts-
 blad og Sport

De var indkvarteret i et Par private Familier, og vi gjorde alt for at vise dem vor By og dens Omegn. Vi festede for dem, saa godt Træningen tillod, og der blev knyttet mangt et Venskab, som det er en Glæde at huske tilbage til.

Søndagen efter kom saa det første store Studenterslag ved Regattaen i Hanko. Herligere Sted kan vel ikke tænkes til en Kaproningsbane end dette Sund, der er omgivet af skovklædte Klipper med Cottager og Badehoteller. Vejret var straalende, og Menneskene havde gjort alt for at gøre det hele saa festligt som muligt. Hver en Bygning havde Flag oppe. Der var Dampere fra Kristiania og Fredrikstad med Tilskuere, den norske Flaade, der laa i Kristianiafjorden, havde sendt en Torpedoflotille, og overalt fra hele Kristianiafjorden var der kommet Sejlere i Hundredevis. Langsaa godtsom hele Banen laa der Fartøjer med interesserede Tilskuere, og da vor Baad som den første passerede Maallinien, genlød hele Hankosundet af Hurraraab, Musik og Kanonsalut. Mere pompøst kunde en Match næppe blive indviet.

Efter Kaproningen var der Fest paa Hanko Bad, og om Natten sejlede vi alle, Deltagere og Tilskuere fra Kaproningen, med Damperen »Arendal« til Kristiania, hvortil vi først kom, da det begyndte at lysne. Det var den vidunderligste Tur, man kunde tænke sig. Blikstille og pragtfuldt Maaneskin, der efterhaanden afløstes af den gryende Dag. Den ene storslaaede Belysning fulgte efter den anden. Stilheden blev kun brudt af Livet ombord paa Damperen, hvorfra der lød Musik, Dans og glade Stemmer. Vi sluttede med nogle glade Dage i Kristiania, hvor vore norske Værter som saa mange Gange senere udfoldede en Gæstfrihed uden Lige.

Saaledes forløb det første Møde, og der fulgte mange efter. Jeg har haft den Glæde at deltage i en Del, og jeg har gennem Aarene faaet mange Venner indenfor Norske Studenters Roklub, Johan Sverre, Frich, Rode, Corneliussen og mange flere, men et enkelt Navn standser mine Tanker dog særlig ved. Det er Dr. Peter Torgersen. Han var ikke altid let at komme i Forbindelse med. Man fandt ham aldrig mellem Honoratiores hverken ved Kaproningerne eller

Festerne. Et enkelt Aar — 1902 — har han coxet et Hold, roet i Studentermatchen har han aldrig, men han har trænet mange Hold, og ingen Træner kunde være bedre og mere omhyggelig for sit Hold end han. Under Roningen sansede han kun Holdet, men traf man ham udenfor Kaproningerne, helst i hans Hjem eller en meget snæver Kreds, saa lukkede han, der var tavs og indesluttet, sig op, og saa lærte man ham at kende som den ideelle Idrætsmand, saa udviklede han sine Planer og Tanker. Intet laa ham mere paa Sinde end Studenteridræt og Studenterkaproningerne. Jeg husker, at han et af de sidste Aar, han levede, telefonerede til mig fra Voxenkollen til Slagelse for at faa min Bistand til at faa Aarets Match i Stand. Han kunde ikke forlige sig med den Tanke, at der skulde springes et Aar over. Han holdt Fanen højt, og derfor blev han det udmærkede Menneske, han var, og derfor bør hans Navn altid nævnes i Ærbødighed samtidig med Talen om Studenterroningerne.

Disse er ikke trods de 20 Aar blevet det, som Dr. Torgersen drømte om, et Rostævne mellem nordiske Universiteter, men det kommer maaske med Tiden. Alligevel har Stævnerne haft deres store Betydning langt udenfor de to-tre interesserede Klubber. De har bidraget til et nøje Samarbejde mellem alle de nordiske Roere, idet de banede Vejen for det nordiske Roforbund, og de har bragt Studenterklubberne frem i første Række. Jeg tænker paa Aar som 1907, hvor norske og danske Studenter var alle andre nordiske Hold overlegne og stedse indbyrdes kæmpede om Førstepladsen i alle de store Løb, og jeg tænker paa alle de fortræffelige Hold, som Norske Studenters Roklub har sendt til København.

Derfor vil jeg ogsaa slutte denne personlige Hyldest til Jubilaren med en Hilsen fra hele den danske Rosport, som jeg for Tiden repræsenterer, med en Tak for de mange Gange, norske Studenter har vist deres Farver ved danske Stævner. Vi haaber, at de vil komme lige saa tit i Fremtiden.

Em. Saugman

Træning og race

Av

Herman Klem

Igien ligger Frognerkilen blaa og glitrende i vaarsolen. Og mens endnu noen overivrige skilopere finder sneflekker i Nordmarken, staar du i roklubben og indaander den kjendte duft av tjære og fernis og olje. Ikke længe efter sitter du i baaten og har paany aaren i haanden og kjender sleiden løpe let under dig. Og med kraftige tak ror du ut.

Men tilbake staar en klynge mænd som spændt iagttar dine bevægelser. De staar der, klubbens hæderskronede styreere, de stikker hodene sammen, gestikulerer, ror vildt i luften med armene og vækker opmerksomhet ogsaa utenfor klubbens gjerde. De studerer dig, disse mænd, og har du rodd bra da er de paa dig, og de maser den ene efter den anden, og de gir sig ikke før du har lovet ialfald at tænke paa om mulig at lægge dig i træning.

Dermed er du solgt.

Nogen dager efter er du paany i baaten sammen med andre utvalgte folk. Og bakerst sitter et væsen og tordner over dig hele tiden: »Bedre armføring, spænd i, kom op i ryggen!« Omtrent alt du gjør er galt, og gjør du ikke no er det ogsaa galt. Lidt efter hvert blir du ærgerligere og ærgerligere paa denne manden med kommandostemmen slik som han sitter der bak og lar sig dra avgaarde.

Saa møter du op dag efter dag og faar samme kjæft, og saa en dag kommer du over i utriggeren, og det blir værre end nogensinde. Humøret gaar nedover. 1 skylder paa 3 og 4 paa 2 og 3 paa 1, men alle kvier sig litt for at skyldes paa 4. Saa ror man igjen, og baaten dætter; hver er sikker paa at

de andre har skylden. Slik gaar dag efter dag. Man ror, trætter og ror igjen — og trætter videre mens man skifter. Og hver gang du kommer ut av baathuset, ser du unge lysklædte damer med silkestrømper og andet godt, de gaar til Dronningen eller utover i skogen, men dem har du ikke lov til at tænke paa, du ser bare langt efter dem og sukker — og gaar alene hjem og lægger dig tidlig.

Og saa gaar dag efter dag igjen, en dag ror man litt bedre, en dag litt daarligere, til der endelig kommer den blikstille eftermiddag da baaten pludselig staar. Det er et svup naar aarene gaar i vandet. Alle ryggene kommer i samtidig, og vandet silrer langs baatsiden med den ene rette lyd. Heisan! nu tar vi strækket, først utover, snur og saa indover igjen. — Humøret er kommet, latter og historier under omklædningen og stor fællesspisning paa Parkkafeen, hvor det ene egg forsvinder i maven efter det andre.

Men det var ogsaa paa tide at humøret og farten kom op, for de nærmer sig de dage da kræfterne for alvor skal prøves. Fort væk ror vi »strækket«, og den lille mand bak i baaten har faat klokke med. Og du sliter og ror saa det værker baade hist og her. Kanske sender du en vemodig, misundelig tanke til de baderoere du piler forbi, de som nu skal ut og sole sig, men nu har du glæden ved den fart du gjør selv og vil ikke bytte.

Og saa kommer racedagen. Muligens har du sovet godt om natten, muligens har du rodd i søvne og ligget urolig og sovet daarlig.

Med nyvasket toi kommer du til startstedet og bytter. En eller anden prøver at si noe morsomt, og der kommer en liten hysterisk latter; du føler dig saa søvnig, gjæspet, forsvinder fort væk en liten stund.

Næste løp er det du skal være med i. Et sidste overblik over baaten og aarene: baaten ligger der blank av parafin og med nysmurte sleider. »Kom naa saa tar vi'n!« »Vent litt, jeg maa raspe aara litt.« — »Hvor er det blit av harpiken?« — Endelig er alt i orden, og baaten kommer paa vandet og med nogen urolige tak ror man til startpladsen.

»Er alle mand klar?»

Seniorlaget av 1918 med Klem som stroke

Og saa kommer det værste øieblik i raceroerens liv. »Er alle mand klar?» Nei, nei! Ro litt baug, skaat stroke, det er bra, pas paa naa gutter!»

»Er alle mand klar? — — — — Ro!»

»Hei, hei, hei — hei — — hei — — — hei —, la-a-ange tak naa, roligere — det er bra — — — vi er foran karer.»

Og du ror og ror, av og til skotter du bort til motstanderen, og han ror ogsaa og svært kraftig.

500 meter!

Gud bedre, hvordan skal dette gaa? Du er mere utslitt end efter noe 2000 meter løp under træningen og er bare $\frac{1}{4}$ av løpet.

Bit tænderne sammen, andre har gjort dette før dig. Og

saa gaar det lettere igjen. Paa et øieblik er du paa 1000 m. og begynder paa siste halvparten.

»Det er fint karer, de andre begynder at dætte, rolig og sikkert naa — —«

»Pas paa litt, de gaar op, naa tar vi ti tak, et — to — tre — Vi holder dem fint — naa gaar vi fra dem igjen.«

Du begynder at høre summing bortover ved maalet. Folk skriker, det stiver dig op, men det trænges, pusten gaar ikke saa let lenger. Du merker det i benene, ryggen gaar mest mekanisk. 1500 meter! Gudskelov! Bare »Langvik« igjen, den længde vet du noksaa godt hvad er —

»Indspurt naa karer, ta i, saa ja, ti tak naa 8-9-10—, og 3 til saa er vi inde: 1-2-3— Stop!! «

Og du ser endnu motstanderen ror. Og da faar du den herligste seiersfølelse som opveier alt du har slitt under træningen.

Og under tilskuernes jubel ror du tilbake, ror saa fint som aldrig før 10-20 tak, og saa padler du ind for sidste gang.

Men siden paa dagen træffes venner og «fiender» i festlig lag. Da blir træningen brutt. — — — —

Herman Klem

*Mesterstroken i jubilæums-
aaret*

Coxene har ordet!

Redaktionskomiteen har henvendt sig til klubbens coxer nedigjennem aarene (*Vetlesen, Malling, Eriksen, Dybwad, Hanneborg og Didrichsen* — vor tørste cox *Hoel* er avgaat ved døden) med anmodning om at levere et litet bidrag til festskriftet under ovenstaaende fællestitel. Vi mente at denne artikelserie burde bli særlig vellykket, for er det nogen som har ordet i sin magt, maatte det vel være vore ellers saa meget talende coxer. Vi har faat bidrag fra 4 av dem.

En episode

Der er neppe mange ting, som er mere tiltrækkende end det frie roerliv i Kristianiafjorden om sommeren, og for dem som har været saa heldige at opleve det, vil det altid staa som lysende minder. Men blandt disse minder vil der altid være nogen som trær sterkere frem end de andre og likesom har brændt sig ind i erindringen. Det gjælder naturligvis fortrinsvis episoder av mere »alvorlig« art. Jeg husker saaledes endnu levende den dag — i et av mine aller første roeraar — da klubbens formand, daværende kaptein Sverre spurte om jeg vilde coxe aarets seniorlag i de store stevner som forestod. Tilbudet i og for sig var naturligvis smigrende nok til at erindres, men det som forbauset mig mest var den alvorlige tale formanden holdt om det »umaadelige« ansvar jeg paatok mig, og at jeg derfor maatte gjøre mit yderste for at opnaa de nødvendige færdigheter.

Det gik mig som det vel gaar de fleste, man tror ikke saa stort paa ansvaret, for den kunst at styre en baat maa vel være yderst liketil.

Imidlertid skulde jeg snart erfare, at formandens formaninger var rigtige nok, og jeg priste mig lykkelig over at ha fulgt dem ved en episode, som senere indtraf.

Efter avdøde dr. Torgersens paalæg var jeg hver eneste dag under træningen ute med laget (Finne, Herlofson, Kindt og Rostad), og forstod snart hvor mange smaa finesser coxen bør og maa være inde i, forat han kan faa baaten og laget saa at si i sin haand; specielt tror jeg man bør lægge sig efter kursændringer og sving under race. Ihvertfald gjorde vi det og kom ikke til at angre paa det.

Da vi den 10. juli 1907 i Kjøbenhavn startet i det sidste løp vi skulde delta i den sommer, hadde vi vundet alle vore tidligere løp uten kalamiteter. Men i det sidste løp — det nordiske studenterløp — kom katastrofen.

Det blaaste en let bris fra venstre side av banen og vi hadde faat plads ytterst til høire. Hvordan det var eller ikke, saa var det i dette løp umulig at faa ordentlige styringsmerker, og selv merkeboierne, som markerte banen paa hver side var det ikke mulig at faa set fra startstedet.

Malling med Finnelaget i Kjøbenhavn

I begyndelsen sakset vi med vore temmelig jevnbyrdige motstandere; men pludselig dukker første merkeboie frem i nærheten av os. Imidlertid hadde vinden drevet os saa meget av at vi hadde boien ret i kursen og vi nærmet os den i svær fart. Indenfor maatte vi og tiden var knap, saa den eneste utvei var en braasving ind i banen og derfra en braasving i kurs igjen for ikke at kollidere med sidemanden. Episoden varte et oieblik, men det var en svær paakjending baade for baat og mandskap selv om de fleste tilskuere overshodet ikke la merke til noget. Takket være formandens formaninger gik det godt, takten i baaten svigtet ikke et oieblik og løpet blev vundet.

Jeg har ønsket at trække frem denne lille hændelse for at vise hvor vigtig det kan være at cox og mandskap er helt fortrolige med hverandre, da jeg har den forestilling — men maaske med urette — at dette punkt vises altfor liten opmerksomhet baade under træningen og ved selve kaproningen.

Birger Mallings

Smaa minder

Eriksen

Jeg har været cox for diverse trænende lag i aarene 1909—12 og maa nok si det er adskillig morsommere at ro. Imidlertid har jeg ogsaa som cox mange hyggelige minder saavel fra træningstiden som især fra racedagene, og av de sidste trær de i Kjøbenhavn i første række. Det var altid en egen stemning over roerlivet dernede som jeg vanskelig glemmer. Yrende liv, fart og præcision over løpene. »Hurtig paa plads!« — »Alle mand klar!« — »Bom!« Jeg synes endnu jeg kan høre skudene. Engang dernede kom klampen (i det taug ved hjælp av hvilket vi holdt os paa plads ved starten) indenfor rorlinen idet jeg slap; jeg blev saa ængstelig at jeg næsten gjorde som von Ziethen; men det gik heldigvis godt. Det var herlige dage med spænding og liv, diskussion og væddemaal.

Alle fire aarene, jeg var med, vandt de norske studenters racet — selvsagt takket være cox'n — og det var jo ikke saa daarlig det.

Første gang jeg coxet var studenterracet 1909 i Holtekilen mot dansker og finner. Finnerne hadde den gang et kraftig lag og især en støver paa 2er pladsen. Vort lag bestod av Münster, Smith, Corneliussen og Nicolaysen.

Kongen saa paa løpet — for første og hittil sidste gang ved en kaproning i Norge — og en torpedobaat var laant til dommerne; en masse tilskuere i alle slags fartoier; høi stemning — alt iorden.

I starten kom finnerne øieblikkelig foran med danskerne som nr. 2. Imidlertid styrte de to lag mot hverandre saa vi som laa imellem (og styrte riktig) slo aarene sammen med baade dansker og finner og der blev omroning. »Gud ske lov«, tænkte jeg; men atter samme resultat forsaa vidt som finnerne gik foran med 44 aaretak i min. og øket forspranget raskt. Jeg skrek og hidset paa bedste maate, saa kongen vistnok sa: »Skæm satan saa den styrmand skriger.« Men alt var iorden fra min side baade med skrik og styring den gang; vi vandt nemlig. Vi rodde som paa en snor blev det sagt. Gud vet hvad der var sagt, hvis vi hadde tapt. Det er sandelig ikke let at være cox. At vi vandt, tror jeg imidlertid, allikevel ikke skyldtes saa meget den gode roning — eller min rosværdige styring — som finnelagets 2er, Bjelkes, to cigaretter. Bjelke og Hudén (cox) bodde hos mig. Om morgenen racedagen under paaklædningen spurte Hudén Bjelke hvad han gjorde borte ved vinduet. Bjelke svarte: »Jag måste andast«. Jeg saa at han røkte cigaret — og jeg saa ogsaa at han dat sammen paa 1700—1800 m. Jeg tror at Bjelke siden angret paa at han absolut »måste andast« før racet.

Men her er vel cox'n uten skyld; — skjönt hvem vet, en cox bør ta vare paa noe av hvert. »Et spøk et andet tilside« som det heter — det er en ting man efter min mening bør lægge vekt paa: En cox bør samtidig være lagets instruktør, saa han nøie kjender roerne og ogsaa har kommandoen i

baaten; eller om man vil: man bør forsøke at skaffe sig instruktører, som ogsaa kan være coxer.

En anden meget vigtig ting vil jeg lægge cox'n paa hjerte: Gaa aldrig under en aapen jernbanebro naar du skal ut at coxe. Resultatet dengang jeg tok »10 tak« under broen for at naa færgen, mens et passagertog gik over, var at Davidsen fik en liten krampelatter og blev forhindret fra at ro den dag. Jernbaneovergangen ved Skillebæk har siden av den grund maattet forandres!

Einar Eriksen

1912–1915

Da jeg fik anmodning om at levere et bidrag til jubilæumsboken under rubriken »Coxene har ordet!«, syntes jeg det var en morsom og let opgave og glædet mig til starten. Jeg har jo massevis av gode glade minder fra den tiden jeg altid var hæs fra juni til midt i juli. Men naar jeg nu sætter mig ned for at skrive noget, er der likesom ingen orden paa det. Der er saa rent for meget at skrive om.

»Dywardt«.

Men la mig begynde med begyndelsen. Det var i 1912 jeg skulde antas som cox tiltrods for mine 64 kilo – 10 for mange. Peter Dahll skulde være stroke for juniorlaget. Han førte bok over de stakkarne som kom forsent til færgen og foreholdt mig at jeg skulde faa lov at være med og vinde de pokalerne, som han hadde tænkt at ta, hvis jeg vilde møte

op præcis hver træningsaften. Og det gik jeg blankt med paa den gangen! Ja slik er det naar man ikke sætter tilstrækkelig pris paa sine egne uvurderlige egenskaper. Akkurat som det ikke er coxene det kommer an paa i et race — ialfald i et »close race«?

Men det var mye morro under den træningen og det gik fint med den nye stilen, vi avlurte »Tønsagern«. Rosoilig sleiding, laaangt fremstræk. Det var vel det første laget hos os som brukte denne stilen, men at den kom ind i klubben skyldtes egentlig bare den omstændighet at vi ikke fik nogen instruktør, saa vi maatte greie os selv. Seniorene, som var de eneste den høie bestyrelse interesserte sig for — til at begynde med da — rodde a la Finne. Det tok sig godt ut, men det lange taket er nu det beste da. Vort lag, det senere saa berømte »Kulestøterlag«, brød ingen sig om den gangen, men det vandt allikevel alle de pokalerne det rodde om: Kongepokalen, Carlsberg og Raadhuspokalen, og det var fint levert. Det var en fornøielse at coxe det laget og endda større fornøielse at drikke op 5 rationer av den vinen som i henhold til de udmerkede bestemmelser paa de danske restauranter *skulde* konsumeres til hver souper. Jeg var aldrig helt stø paa bena, naar jeg gik og la mig dernede i Kongens glade Kjøbenhavn.

Siden strømmet præmiene endda lettere ind. Da var jeg blit saa stor at jeg kunde gjøre mig vigtig og næsten være med bare i racene, endda jeg fortsatte med at være for tung. En ypperlig position for coxer, som ikke er rene Cornelius-sener hvad interesse og energi angaar!

I 1913 gjorde jeg forresten mere nytte i et race end i alle mine andre tilsammen. Det var den gangen jeg coxet vor sterke ven Lohrbauer til senior. Sterk var han, frøktelig sterk, men han hadde bare rodd 14 dager i klubben og trodde han kunde hale ind paa aarerne som i en snekke. At coxe det laget var omtrent som at kjøre motorcykkel til Ljan før veien blev utbedret. Det rykket og stumpet i baaten ustandselig. Saxlund og Stoltenberg trak saa nogenlunde samtidig, men »Kusken« Holst og Lohrbauer var for selvstændige

naturer til at ville ro samtidig med de andre. Laget blev slaat med en 5–6 længder i Raadhusløpet og en uke efter gik det løs i Holtekilen. Vi fik en fin »belgisk start« og kom straks en halv længde foran og saa bar det videre iveri med en takt av bortimot 160 i minuttet, naar man regner med alle fires tak. Den sterke mand stønnet og skrek fra 1000-metern og utover. Men jeg overdøvet alt og alle, skjældte og tælte og tok op de ti siste takene – og saa fem til – og saa to til – og saa *ti til igjen* . . . Mere døde end levende fosset vi over linjen den tilstrækkelige og nødvendige fot foran Christianias juniorlag, som forresten en time i forveien hadde slaat vore seniores kapitalt. – Men det var den dagen Lohrbauer var stolt! Og ingen misundte ham hans vanlige fem biffer den kvelden.

Aaret efter vandt vi vort første Norgesmesterskap i senior uttrigger siden Finnes tid. Det var borte i Bergen og det rekonstruerte Tønsagerlag røk nedmed. Juniorene var forresten endda bedre, men saa var ogsaa Herman og Bamse med der – for første gang. De rodde paa noget saant som 6.54 og nogen tiendedele og tok Kongepokalen til odell og eie. Raadhuspokalen tok vi ogsaa hjem for godt det aaret – uten press forresten. Carlsbergløpet blev vi slaat i med $1\frac{1}{2}$ meter, men bare fordi vi hadde inderste brobue og fik baaten halv av vand ved en fæl skvalpesjø. Jeg husker hvor nervøs Dr. Torgersen var den dagen. Han forbød os næsten at starte i Carlsbergløpet, fordi vi *skulde* ha Raadhuspokalen hjem for bestandig. Men saa var han ogsaa temmelig blid, da de blaaste op med »Ja, vi elsker« inde ved maal.

I 1915 vandt vi en hel del mesterskaper og pokaler av vældige dimensioner uten større arbeide for coxen. Det var det aaret seniorlaget vandt Norgesmesterskapet med ca. 10 længder. Jeg sa omtrent ikke et ord efter 500-metern. Det blev vel kjedelig i længden og saa stemte jeg likesaa godt op en liten sang til egen og guttas vederkvægelse. Herover blev fienden saare arg – som rimelig kan være forresten. Morssomt var det ogsaa at coxe otteren, som vi begyndte med for alvor det aaret, men det tok vel meget paa stemmen.

I 1916 var jeg kommet op i 66 kilo og blev derfor lempet frem paa baugpladsen i otteren. Men mine meriter der haaber jeg andre vil skrive om i denne boken. Senior blev jeg ialfald, og det med — Klem.

Før jeg slutter vil jeg si til fremtidige coxer:

Ha godt humør! Det støtter baade under træningen og i racet!

Spis hellere for meget end for litet! Man faar aldrig »fighting spirit« med tom mave!

Tro aldrig at du taper! Det sees straks paa fjæset dit, som ulykkeligvis vender mot roerne.

Rop navnene paa roerne en gang imellem under racet! Det virker utrolig meget bedre end bare de evindelige »ti tak«, »op med ryggen« osv.

Kommander altid »stop« like før badehuset paa pynten av Bygdønes! Det virker altid godt paa alle parter.

Nils Dybwad

Da »Smedene« blev slaat

»Nei, saa fa'n om vi vil ha ham med!« brølte Olvig. »Sliter vi ikke nok til at slippe den vestlandske gneldrebikja?« protesterte Bamse. Herman smilte bredt og fult, men Gustav avgjorde saken ved at be gutterne gaa i baaten, det gjaldt at komme ut. (Han var sterkt forlovet og maatte være iland præcis kl. 7). Doktoren og pappa Arne var enig med Ræder: Det gjaldt at komme ut, saa skulde man nok senere komme overens med coxen.

Det var storfolk, som skulde ut og træne — klubbens haabefulde og store seniores — træne for at slaa det frygtede danske »Smedelag«. Iaar eller aldrig skulde de dukkes. Doktoren hadde vel ikke hat større haab til noget lag.

Saa fik jeg være med denne første gang og siden mange ganger, jeg blev efterhaanden gode venner baade med de store og de største, — og i midten av juli indskibet vi os for Kjøbenhavn.

»Dronning Maud« stevnet ut fjorden, passerte Oscarsborg

»Didrich«

og Færder, hvorefter hun satte næsen mot Kjøbenhavn. I Skagerak matet vi krabberne lidt, i Kjøbenhavn fik vi først baatsjau og installerte os deretter — traditionen tro — paa et missionshotel.

Den 14. juli tok vi den første prøve-

tur. Riggerne blev sat paa og vi lagde ut mens en hel del medlemmer av »Kjøbenhavns Roklub« saa til. Det gik slet, baaten dat snart til høire, snart til venstre, og »Smedene« smilte blidt: »De skal skam faa klo«. Men vi rettet paa riggerne og dagen efter holdt vi en glimrende generalprøve for os selv. Dr. Torgersen var i Sverige, men ga daglige træningsinstrukser pr. telefon. Gutterne satte biffer og anden kraftig mat tillivs, mens jeg hadde sultekur og levde næsten udelukkende paa halspastiller.

Saa kom dagen, den 17. juli 1915, min største dag som cox. Det regnet litt, og det var sidevind paa banen. En temmelig stor spræk i baaten blev i sidste øieblik opdaget, omhyggelig tættet og lappet med heftplaster.

Tiden nærmer sig 6. 20 minutter før blir der ringt og ropt: »Nordisk mesterskapsløp«. Det ga et sæt i os, gutterne begyndte at vimse omkring. »Nordmændene ut til start«. Men hvor var nordmændene blit av. Snart manglet Herman, snart Olvig, snart Bamse og snart Gustav. En gang gjaldt det harpiks, en anden gang en liten visit her eller der.

Saa laa vi da endelig paa startpladsen ved siden av Danmarks bedste lag, »Smedene« fra Københavns Roklub, som aaret i forveien bare var $\frac{1}{5}$ sekund efter Tysklands bedste lag, — og ved siden av Sveriges bedste lag.

Starteren kommanderer: »Baatene paa plads!«. Alle lag

skaater ned til startflaaten og faar efter større eller mindre vanskelighet startlinen ombord. Efter nogen pirrende øieblikke med skaatning og smaa-roning lød det »Klar«! Skud- det gik og avsted bar det. Smedenes start var glimrende og i en voldsom spurttakt kom de paa 500 m. næsten en baat- længde foran baade svenskerne og os.

Det saa sandelig stygt ut!

Men laget vort holdt følge med lange, rolige, drivende aaretak, præcis aareføring og nydelig kropsving. Jeg hidset gutterne efter alle kunstens regler. Der blev tat »10 tak« for Norge paa 500 m. og »10 tak« for klubben paa 1000 — Og gutterne slet. »1-2-3-4-5-6-7-8-9-10!! Herman pustet, Olvig stirret paa Herman, Bamses ansigt var blekt og alvorlig, Gustavs hode var bøiet. »Nu eller aldrig!«

Baaten »stod« udmerket og vi nærmet os Langebro, altsaa 1500 m. Danskerne laa der $1\frac{1}{2}$ længde foran, men deres takt var stadig høiere end vor. Hos os blev der spart paa kræfterne fra 1300 til 1500. Al kraft skulde sættes ind fra broen og op, det var avtalen.

Paa broen var det svart av folk, flest over danskernes bro- bue. De passerte først og blev mottat med øredøvende hur- raer og »Danmark, Danmark, Danmark!« Men over hodene paa os, som kom efter, stod 5 nordmænd, bleke og skuffede. Det var suppleringen og dr. Torgersen. Skulde det fortsætte slik? Skulde hans drøm tilintetgjøres? Nei! To av gutterne blev holdt i benene utover broen forat vi skulde høre. Og vi hørte: »Norge, Norge, Norge! Ta indspurten!« Saa røk vi under broen og fik tilslut et femstemmig »Gustav! Bamse! Olvig! Herman! Didrich!«

Det hadde været tunge 1500 meter. Men disse kraftige tilrop fra de andre bragte liv i gutterne. Med fornyet kraft slet de videre.

»Det er viljen det kommer an paa. Nu tar vi indspurten. Er du med?« skrek jeg. Herman saa paa mig, Olvig forsøkte et »ja«, Bamse ga et støn og Gustav saa blek op. Alle var med og alle forstod at de andre var med. »Indspurt! Indspurt! Indspurt! Seire eller dø! 10 tak! 1-2-3 — — —«

Der gik vi godt ind paa dem. »Vi gaar op! Hold ut! Det er *dig* det kommer an paa!« Gutterne saa op: slet de ikke hvad hjerte, muskler og sener orket? Jovist, men allikevel: »Det er *dig* det kommer an paa!«

Ryggene kom endda litt fortere op. Det var bjørnekraft i den baaten.

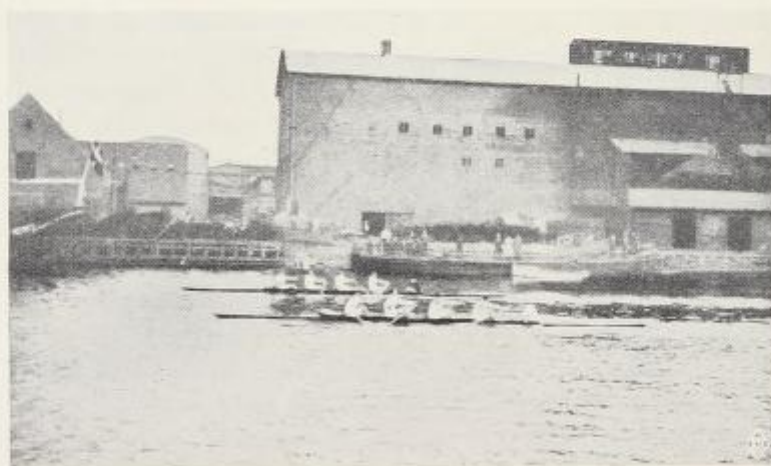
1700 meter, smedene $\frac{1}{2}$ længde foran. »300 meter igjen. Norge venter du gjør din pligt! Følg med! Sæt i ryggen! Bruk *ben*! Aa-aa – litt til! Aa-aa-aa endda litt til! Saa ja, – det er bra! Og saa ti tak! Kom an! 1-2-3- –«

Vi gik stadig op. Paa 1800 laa vi side om side. Gutterne slet, slet som aldrig før. Men kanskje kom de seiersvante dansker med en fænomenal indspurt: Vilde vi klare den?

»Vi ligger side om side! Gustav, Bamse, Olvig, Herman! Vi *kan* slaa dem! Vi har kræfterne og vi skal bruke dem!«

Paa 1900 er det tilsynelatende forbi med »Smedene«. Ryggene blir krumme, fremstrækket daarlig, baaten deres »staar« slet. Straks skrek jeg: »»Smedene« falder sammen! Hold ut – og seiren er Norges! De sidste tak! 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10! Stop!!«

De mange tusen tilskuere hylte og skrek. »Hvem seiret?

Da Smedene blev slaat

Norsk Idrettsblad og Sport

Hvem seiret?« Da indkomstlinjen var skraa, var det vanskelig at avgjøre hvem der kom først. Det var lange spennende sekunder. Da lød det fra dommerflaaten:

»Nordmændene seiret!«

Da rettet ryggene sig op, baaten blev snudd og til tonerne av »Ja, vi elsker« gled baaten bort til kongetribunen, hvor kong Christian hilste paa os og gratulerte. Det var høitidelig og høitideligheten blev endnu større, da en av Norges repræsentanter paa dommerflaaten ønsket os tillykke med ordene: »Norge takker dere idag gutter!«

Men i folkesværmen paa den anden side av kanalen stod dr. Peter Torgersen med taarer i øinene. Hans kjære klub, hans stolte lag hadde vundet, vundet sit første løp i Nordisk kaproning. Seiren var ogsaa hans.

Erling Didrichsen

Anton Kristiansen

Av

Herman Nielsen

Faa navne har en bedre klang i roklubbens historie end Anton Kristiansens og faa vil av klubbens ældre medlemmer mindes bedre og med mere sympati end vor gamle kjære Kristiansen, der var klubbens baatmand i hele 15 aar, nemlig fra mai 1904 til oktober 1918.

Kristiansen var en hædersmand av den gode gamle solide type. Fra sin tidligste ungdom like til sit 50de aar, da han blev ansat i klubben, for han tilsjøs. Han hadde gjennomgaat alle grader, været styrmand og skipper i hele 8 aar. En mand med bedre forutsætninger og erfaring kunde roklubben ikke ha faat. Det var en saadan mand vi trængte til vort nye baathus ved Dronningen. Han var som skapt til at overta jobben som skipper med en ukentlig løn av kr. 20.00, i en ark som roklubbens hus, hvilket han ogsaa altid betragtet som sin skute, og hvor han straks indrettet sig et lugar i et litet skap i arkens styrbords side. Lugaret var til en begyndelse trangt og næsten ikke til at snu sig i for en mand og bitende koldt var det i lugaret om vaaren, men Kristiansen var ikke den som klaget. Han sov og levet i skapet i hele to sommere, men endelig i 1906 blev skapet efter en høitidelig bestyrelsesbeslutning utvidet med to fot i bredden, likesom lugaret ogsaa fik et vindu. Tilladelse til at bruke et primus blev git, og nu kunde han med litt fantasi tænke sig, at han befandt sig ombord i sit tidligere skib »Haabet« eller »Otto«.

I Kristiansens første tid aapnet ikke klubben sæsonen paa nogen bestemt dato. »Vi aapner naar Kristiansen kommer«, het meddelelsen fra bestyrelsen, og i de sidste dage av april kom han gjerne som en anden trækfugl fra sit vinteroplag i Svelvik. Meddelelsen om Kristiansens ankomst gik som en løpeild blandt medlemmerne: »Kristiansen er kommet, nu kan vi begynde at ro«. Kristiansen satte sin ære i at holde baaterne istand, og baathuset pent baade inden- og utenbords, særlig var han ivrig naar det gjaldt malingen av klubbens navn paa forsiden av baathuset. Hans mening var at bokstaverne »Norske Studenters Roklub« skulde sees, over det navn skulde der være glans og det navn skulde holdes i ære.

Kristiansens stolteste øieblik var, naar vore lag kom hjem med seier, hvilke ikke var faa i hans tid. Rørende var det at se hans straalende fjæs, naar der meldtes seier, og let som en dæksgut trods sine halvhundrede aar, fløi han op paa taket og fik alle flag tiltops. Kristiansen omfattet de træende mandskaper med utpræget omsorg og interesse. Deciderede »badegjæstroere«, som aldrig hadde ligget i træning, var han mindre begeistret for. Nei, man maatte for at bli en god roer ialfald i nogen tid ha ligget i træning. Det var hans syn paa saken, og i klubbens første aar paa Bygdø var det ogsaa tilfælde, at alle de aktive roere laa i træning. Medlemmerne var i den tid ikke mange, og der var ikke den gang som nu mange at vælge mellem, naar lag skulde sammensættes. Træningen smeltet roerne sammen, den befordret venskapet in-

»Dem kan'te ro!«

den medlemmerne og ogsaa i like grad overfor Kristiansen, som de fleste ældre roere omfattet med venskap.

Kristiansen hadde det i sig, at aldrig skulde nogen baat bæres ind i baathuset uten at han var med og hjalp, og gik ikke alt efter Kristiansens program, kunde man høre en barsk røst: »Ikke noen eksis med baaten, gutter!« og det uttrykket brukte han gjerne helst med mere eller mindre berettigelse overfor de yngste roere.

Kristiansen med danske gjæster

slap ind paa klubbens enemerker, en bedre vakt kunde vi ikke ha.

Hans arbeide, eftersom aarene gik, steg, og han hadde det mangel gang temmelig slitsomt, men han hang i, og vilde ikke forlate klubben før 15 aars jubilæum var feiret. Det hadde han i 1918, og da trak han sig efter eget ønske tilbake til stor sorg for klubbens medlemmer. En lang arbeidsdag i klubbens tjeneste var endt og et sjeldent jubilæum feiret.

Kristiansen, der iaar feirer sin 70-aarige fødselsdag, lever fremdeles i bedste velgaaende nede i Svelvik.

Det er riktig at Kristiansen faar sit eget kapitel i roklubens 25-aars-beretning, fordi meget av den hygge og glæde vi har hat derute skyldes ham.

Herman Nielsen

Paa langtur i sculler

Av

Jens Sleide

Paris i Januar 1922.

Er ikke Kristianiafjorden vor skapt for turer i single-sculler? Sund og øer, sol og speilblankt, friskt vand, seilere i vindstille, kvindelatter og trækspil-toner, det er hvad tanke-kerne straks knytter til ideen «scullertur».

Jeg hadde sat mig i hodet, at jeg vilde ro paa den over-ordentlig vakre, men litet kjendte «Vandsjø» ved Moss. I lange tider forsøkte jeg forgjæves at danne et indriggerlag, ingen havde energi nok. Saa en dag bestemte jeg mig til at dra avgaarde alene. Jeg fik leiet en privat sculler og bragte ombord «Kaffelars», stekepande, hermetik og brus. Paa agterdækket satte jeg en ældgammel unica-væske, som nok havde kjendt sjøvand før. I den havde jeg sweater, flonnelskjorte, reserverotøi, en rød jakke, brød, ost og smør. Og saa bar det avgaarde en solblank lørdags eftermiddag i de første dager av august. Langs solvæggen paa Næsodlandet var der et broget og farverikt badeliv. Blide unge damer sendte morsomme bemerkninger til den ensomme rødhud, smaagutter bad om at «faa sitta paa» og enkelte spurte hvad jeg havde i væsken som stod paa agterdækket. Baaten gled næsten lydløst som en pil gjennom vandet. Og solen stekte dobbelt, baade fra himmel og sjø. Litt søndenfor «Ommen» fik jeg se et indriggerlag komme syd- over. Jeg ventet til de tok mig igjen og saa slog vi følge. Søndenfor Degerud Fyr gik vi iland og kokte kaffe nede i

vandkanten og spiste kveldsmat sammen alle seks. Solen gik ned og det blev kjøligt og begyndte at blaase fra syd. Vi satte da farten op, saa meget mere som der var sterk strøm imot. Snart skiltes indriggeren og sculleren ved Halangodden. Indriggeren drog til Drøbak, mens jeg fortsatte alene ind Halangpollen til Sandstrand, hvor jeg blev vel mottatt av fiskeren og hans kone. Jeg fik sove i garnboden. Sculleren tømtes for bagage og blev baaret op i græsset for natten. Vinden stilnet av og aftenen var herlig. Langt bortefra kom der trækspiltoner og latter over vandet, i aasen hørted rugdetræk og tæt ved hørted nu og da et plask i vandet av en fisk som sprat. Næste morgen ved nitiden var baaten paa vandet med alt pjuset ombord og efter en hjertelig avsked med de gjestfrie folk bar det iveri videre sydover. Veiret var utrygt, med solstreif mellem store skyer, og det saa ut som søndenvinden hadde lyst til at komme tidlig. Det var derfor ingen tid at tape. Snart var baade Drøbak og Hvidsten agterut. Det var om at gjøre at naa Soon før søndenvinden. Ved tolvtiden svinget sculleren om odden og indover mot Soon, idetsamme som der kom en tordenbøi med høljende regn og en pludselig, voldsom vind. Der var just seilregatta derinde og alle seilbaatene la sig styggeligen over. En kom tæt forbi mig og saa ut som den tænkte paa at forsøke redde mig. Jeg saa formodentlig fortapt ut. Men der var ingen fare, for vinden fik ikke tid til at sætte sjø. Veiret ga sig straks og jeg rodde op i Soonselven, saa langt som til Hølen, hvor jeg spiste middag mens tøiet tørket. Det var litt uvant at ro i slige «terrestriske» omgivelser. Der var kuer og hester og bikjer og maapende smaa bondegutter, for ikke at tale om knisende bondejenter, som sprang og gjemte sig. Det var desuten vrient at komme frem for tømmer, som blev fløtet i elven.

Da jeg omsider fik pirket mig ned til Soon igjen, var naturligvis søndenvinden kommen for længe siden. Det gik da med reducert fart og vridd hode sydefter Mossesundet. Ved Kambo var der litt læ indenfor nogen øer, i en vik.

Der var det en kort kafferast, og ved femtiden naadde jeg Moss. Det var meget vanskelig at finde en rimelig landingsplads. Men med taalmodighet og yderlig forsigtighet lykkedes det at faa baaden helskapt iland. Nu

skulde den gjennom byen og op i elven ovenfor den 25 meter høie foss. Alene kunde jeg ikke greie det, men det varte ikke længe, før et halvt snes nysgjerrige tilskuere slo om at faa lov til at hjelpe. Det gik saaledes meget let opigjennem gaterne, og snart flöt sculleren paa ferskvand. Det yret av putrende motorsnekker paa elven. Alle skulde de til Vandsjø, de fleste med trækspil eller mandolin. Saa drog jeg da opover, og da det mørknet ved titiden var jeg tæt ved Vandsjø. Der gik jeg iland ved en liden bondegaard og fik ligge i høiladen.

Mandag drog jeg ut paa Vandsjø, og rodde ind i en hel del vakre, stille fjorder og viker, gjennom sund og aapne strækninger. Veiret var stille og graat, vandet underlig blankt og sort, med siv ved strænderne. Men jeg trængte proviant og gik iland ved Raade. Et landhandleri laa helt borte ved stationen. Det var en halv times spasertur, til en avveksling. Det faldt jo ikke tungt i mit lette kostume. Riktig nok blev en bondejente, jeg mødte paa veien, litt skvætt, men ellers lot ingen sig merke med at de ikke var vant til at se roere paa landjorden. Da jeg kom tilbake til sculleren, som jeg paa indianervis hadde camouflert med løvgrener, for at den ikke skulde trække til sig nysgjerrige, mens jeg var borte, var solen kommet frem. Stedet egnet sig bra til en dukkert, og nu hadde jeg oceaner av tid og ingen søndenvind at kapro med. Altsaa et ferskvandsbad. Jeg vil si at saltvand er tusen ganger bedre. Den eneste fordel er at man kan bruke sæpe til ferskvand. Det benyttet jeg mig av dennegang. Sleidefettet sitter ellers temmelig fast baade paa fingre og andetsteds, især det sidste. Henimot

aftenen kom jeg til et sted som kaldtes «Elverhøi» ved Vandsjøoset. Der var kro-
ketspil, grammofon og dans.
Myggen var slem til at
stikke. Mig kunde den jo
uhindret stikke paa de utro-
ligste steder. Jeg fandt det
da klokest at danse ustan-

selig, da holdt jeg varmen, og myggen kunde ikke orientere sig, saa den kom ikke ordentlig til.

Næste morgen rodde jeg nedover mot Moss. Elven var overordentlig vakker. Paa de fleste steder gik fjeldet lodret ned i vandet, og der var ingensteds generende strøm. Her og der blev elven videre og bredderne lave og bevokset med siv, mens vikerne var opfyldt av hvite ranunkler og gule nøkkeroser, og de røde topper af hestehale og vandaks. Ellers overalt frodig granskov med en vakker hengebjerk her og der eller en lind eller ek. Og græs og vidjer helt ned i vandkanten. Göta Kanal ser vist omtrent slik ut. Paa Moss — det heter jo ikke i Moss — var der atter tusen hjelpende hænder, som bar baaten ned til sjøen. I medvind bar det nordover, ridende paa sjøerne. I sydkanten af Soon var der en lun vik. Under nogle trær stod der fuldt færdig to krakker til at lægge sculleren paa for natten. Aarer og bagage blev skjult i løv og græs. Saa begyndte vandringen efter nattely. Der skulde sikkert være dans i Soon den aften, og det kunde ha sin interesse at undersøke det nærmere. Altsaa gjaldt det at finde en vei. Der var et stort hus borte paa bjerget, men nogen vei var ikke at se. Nærmere ved huset var der et par mennesker. Jeg ropte bort for at faa rede paa veien. Da jeg imidlertid kom nærmere viste det sig at være min gode ven, maleren Onsager og hans frue og lille søn. Vi blev paa begge sider overrasket over at træffes og det endte med at jeg ikke fik lov til at gaa, men maatte bli der. Jeg blev traktert paa det bedste og efter en meget koselig aftenstund blev jeg

vist op paa gjesteværelset. Den aften tog jeg et stemningsfuldt billede efter solnedgang utover fjorden, med en seilbaat fortøiet nede ved stranden og nogle øer bortenfor og saa fjorden og de aftenbelyste skyer.

Den næste dag — onsdag — drog jeg indover fjorden forbi Emmerstadviken, Hvidsten og Drøbak, saa vestenom Haaøen og ind til Sætre. Der syntes jeg at jeg var tryk, om der skulde komme nogen søndenvind. Jeg tænkte ikke paa at vinden kan blaase fra andre kanter ogsaa. Nattely: Høilade. Torsdag morgen: Regn og torden og kjøligt. I en af de værste regnbøierne gik jeg meget let paaklædt ud i elven og sæpevasket mig. Det trængtes. Da veiret begynte sig, drog jeg videre nordover efter at ha undersøkt Torvøen meget nøie, om der ikke skulde være nogen særdeles elskverdige væsener der, som jeg et tidligere aar hadde truffet paa samme sted. Men nei, de var allerede reist tilbake til byen. Like ens gik det længere nordpaa, ved Høvik samme dag. Den kvælden overnattet jeg paa et gamlehjem, hvor jeg blev vel mottat. Jeg blev vistnok nærmest oppfattet som skibbruddet.

Fredag: Nordost med litt duskregn. Veirfast til ved femtiden paa eftermiddagen. Det var nemlig litt sjø, da vinden hadde en god bit at løpe paa helt fra Næsødden til søndenom Ramtonholmen, og den sjøen var *imot*. Men saa da det ga sig lidt var det at ro ganske seigt for at naa i skikkelig tid ind i det ideelle velbeskyttede farvand indenfor Konglungen og Langaara. Ved Slæpenden fandt jeg en høilade, hvor jeg overnattet. Det var forresten ikke rart.

Lørdagen rodde jeg omkring blandt alle øerne: Næsøen, hvor manden med borse og bikje holder til, Kalvøen, Borøen, Brønøen, Ostøen, Ulykkesskjær, Torbjørnsskjær, Furuholmen, Spandslaaget, Skjærvøy, Langaara, Skogerholmen, Rauskjær og Djupalen og hvad de nu allesammen heter. Det blev efterhvert ganske livlig blandt de ytre øer, hvor der var opslaat en mængde telter. Fædrene til de familier som bodde i teltene kom utpaa eftermiddagen tøffende eller seilende eller endog roende for at utføre sit reglementerte lørdagshverv.

Ja andre med, for den saks skyld. Kaffekjedlene putret, stekepandene spraket, slurva gik og snart var trækspil og mundharmonika og svingom i fuld gang. Efterhaanden blev det stilt og man søkte ind i skogens skygger. Jeg tok

paa mig alt det tøj jeg hadde med og samlet sammen en god slump myke kvister, som jeg la mig til at sove paa. Det beskyttet mig mot fugtigheten paa jorden fra gaarsdagens regn. Huf, jeg frøs og sov stykkevis. Saa kom da solen, og den søndagen var straalende.

Henover speilblankt vand gled sculleren stille og let til en av de ytterste holmer. Solen begyndte at varme godt og i ensomheten nød jeg sol og luft paa hver eneste kvadracentimeter av mit brune skind, som nu ved slutten af sommeren var blit likesaa motstandsdygtig som paa en indianer og likesaa smidig. Det blev tilslut stekende hett og jeg tok saadan omtrent hver halve time en svømmetur i det klare friske salte vand. En sculler kom med lange døsige aaretak bortover mod holmen. Vi gjorde selskap og stelte vor middagsmat sammen og koset os i solen og i det friske vand. Snart kom der sigende en snekke med et par karer. De la iland for at bade, men holdt sig paa den anden holme. Langt ute mot Haaøen kunde jeg se søndenvinden komme. Da gjaldt det at pakke sammen i en fei og ro til smult vand. Paa et par minutter var jeg atter trygt indenfor Langaara og la iland paa Skjærvøy, hvor der var læ for vinden selv paa lo side af holmen, bare jeg laa helt flatt ned i det høie stride græs. Noget bedre findes knapt end at la baade solen og vinden ta ens skind under behandling. Da garves det bra. Og man blir fuld av fult og energi mindst en hel uke. Vinden øket og det kjendtes kjøligere. Solen gik ubønhørlig mot vest og snart var søndagen og med den turen og hele ferien slut. Det var nok

bedst at se til at bryte op saa ikke hjemturen blev for kald efter solnedgang. Altsaa avsted med freidig mot. Først indens skjærs: Vendelsund, det vidunderlig vakre, videre langs Ostøen og mellem Kjeholmen og Grimsøen og saa ut paa de vilde vover gjennom Snarøundet. Jeg blev praiet af en motorsnekke fuld af unge damer da jeg var ved Ostøen. Der

var et par at dem som jeg kjendte. De hadde veddet om jeg havde kamelhaars sweater paa eller ei. Men jeg hadde bare robuksen paa. Alt det andet var pakket omhyggelig ned i væsken for at det ikke skulde bli gjennomvaatt, naar jeg kom ut i rum sjø. Vi slog følge, snekken og sculleren. Men utenfor Snarøen begyndte motorsnekken rent at danse saa sjøsproiten stod over damerne. De hylte dels derfor og dels fordi de trodde jeg skulde gaa under med en gang. Jeg maatte jo ride paa sjøene og passe paa hver eneste bølge, saa den ikke skulde komme ombord til mig og fylde baaten i et nu. Baade for- og agterdækket var under vand i et væk. Sculleren saa formodentlig ut som den lekte undervandsbaat. Jeg holdt nu allikevel følge med motorsnekken helt til Hukodden. Her blev sjøerne for vriene. Det kom visst av strømmen. Jeg lot snekken fortsætte og pirket mig forsiktig indover. Da jeg saa kom til baathuset, tok jeg paa mig det tørre tøy og følte mig rigtig vel. Litt vaat paa bena var jeg jo, men det gjør ingenting, naar man altid ror barbent. Og saa blir saalene tykkere og sterkere, jo mere man sliter paa dem. Gamle baatmand Kristiansen sa, da jeg la til bryggen: «Jeg skjønner ente aassen Derre hælær.»

Jens Sleide

Nakholmen

Av

Bernhard Caspari

Midtveis mellem byen og Nesodtangen, midt i skibsleden, og skilt fra Huklandet og Lindøen ved smale sund stikker Nakholmen op av sjøen.

Som den ligger der i fjordgapet, hvor Bundefjorden og Hovedfjorden møtes, danner den en naturlig molo mot sjø og uveir, som staar ind imot byen fra syd og vest i høst og vinternætter.

Nakholmen pranger ikke med skjønhet. Fra naturens side er den igrunnen noksaa kummerlig utstyrt. Liten og uanseelig, som den er, med lave og flate bredder, mangler den praktisk talt al vegetation. Og det er jo igrunnen noget ganske enestaaende i Kristianiafjorden, hvor øerne forresten seiler omkring grønlædt fra top til taa av lysegrøn birk og dunkelgrøn furu og gran.

Men mest gold er dog sydpynnten. Her hæver terrænet sig noget før det med bratte skrænter skyter sig lodret ned i sjøen.

Og dog er denne øen mer elsket av os roere end nogen anden av de vakre øer, som fjorden eier saa mange av. Allermest holder vi av denne nakne, steile fjeldknausen i syd. Og det er denne fjeldknausen vi betegner med »Nakholmen«. Til denne plet er det vore tanker gaar, naar baat- huset stænger om høsten og sommerminderne trænger frem.

I aarrækker har vi hat tilhold der. Gjennem aar har Nakholmen været maalet for vore roturer. Dithen har vi søkt i

solskin og stille, i regn som i ruskveir, naar vi hadde en ledig stund. Her har vi nydt uforfalsket natur, sol, sjø og luft, nær byen og dog »fjernt fra byens tvang og larm«.

Tusen glade minder fra vor bedste tid binder os til denne pletten, minder fra vor kraftigste ungdom, da muskler og sener svulmet i armer og ben i kraft og velvære og krævet utløsning i den mest ideelle av al motion: roning, minder fra den tid da vi endnu ikke hadde glemt den livskunst at leve i øieblikket og la fremtiden sørge for sig selv, en tid da vi overhodet ikke hadde andre sorger end dem vi selv skaffet os paa halsen.

Og hvilket utsyn møter os ikke fra Nakholmen.

Langt i syd skjærer Bundefjorden sig ind i landet. Fra begyndelsen bred og mægtig som en havbugt smalner fjorden efterhvert av med vakre skogklædte odder og nes i det uendelige indefter.

I sydvest skyter Nesodtangens skogbevoksede odde sig kjækt ut i fjorden; men langt, langt mot vest over et glitrende vandspeil blaaner Asker^s og Bærumlandet, aas bak aas.

Hvor mangen en roer har ikke en stille sommerkveld i sculler under Nakholmen set solen synke bak Kolsaas. Et farvespil uten like før dagen sank, en stille dæmring over speilblank sjø mens aas efter aas svartnet væk i skumringen. Set seilerflaaten paa vei hjemover, dorske hvite seil under det blaa Nesodlandet, motorbaater »puffende« indover, og nogen enslige taalmodige fiskere under Herbern.

»

Det er sommer og sol, en typisk nordisk sommerdag. Lovklædt stiger landet op av hav med grønt i sprækker og revner. Det er søndag.

Det er blikstille, ikke et vindpust kruser fjorden. Dorsk og dvask glir fjorden ind sundet mellem Herbern og Nakholmen. Lukt av salt og raatten tang overalt.

Paa en mørkeblaa himmel kjører Helios solvognen, og han kjører raskt, for solen staar allerede høit. Gjennem sommerdisen som endnu henger over sjøen som et flor skjærer solstraalerne. Efterhvert som solen faar magt hvirvler sommerdisen væk og snart baker solen paa en glitrende flate.

Det er en av de dager, da al luft synes at være flygtet bort, da byen sveder og folk slæper sig gatelangs, barhodet og med hatten i haand.

Luften begynder at bli kvælende. Det tegner til en ekte rosøndag, en av de dager man blir brun.

Rundt odden ved Bygdønes svinger baat efter baat utover formiddagen. Rotroierne er forlængst kastet. Et enslig lag stræver over til Nesodtangen. Roningen er ujevn. Baaten stikker dypt, paafaldende dypt. Det er aabenbart et lag som agter sig paa langtur og som har de nødvendige forsyninger med sig av vaat og tørt.

Men de fleste lag tar veien til Nakholmen forbi Kobbernaglen. For raske, kraftige aaretak skjærer baaterne sig vei i sjøen. Det skinner i aarebladene, som de løftes og sænkes i vandet. Det glitrer som dugdraaber i vandet som siler fra aarene. Efterhvert som baatlagene nærmer sig Nakholmen rettes ryggene. Kommandoord lyder, takten sættes op, aaretakene blir kraftigere, det gjælder øiensynlig at vise, at man

magter noget mer end almindelig »kjærringroning«. For paa Nakholmen har allerede roerne gjort strandhug, og enhver vet at som roerne ligger der, matte og opgivne i solsteken saa har de dog endnu et kritisk mønstrende blik tilovers for andres roning.

Snart fyldes havnen paa baksiden av Nakholmen med baater. Singelscullere trækkes paa land. Et par gamle overaaringer av indriggere slaar følge. De har forlængst naadd støvets aar, og det er snart ikke mere som kan ødelægges paa dem. De har i tidens løp hat saa mangen batalje med land og paa land, at bunden er tilstrækkelig opskrapet til at man skulle behøve at respektere hvad der maatte være igjen av brædder og kjøl; og litt mere eller mindre tørbrænding i bunden gjør litet til og fra. Anderledes er det med de fine nye baater, for ikke at snakke om racebaaterne. De hviler i sjøen i skjønneste orden paa sine aarer — strengt reglementmæssig.

»De fleste er forlængst gaat igang med at vareta dovenskapen«.

Mens enkelte roere sliter nede i havnen, er de fleste forlængst igang med at vareta dovenskapen og pleie makeligheten. Nakne skrotter paa sten og knauser, paa hver en avsats i fjeldet drikker sol og luft, og solbad og sjøbad skifter. Og solbrændte, smidige kroppar alle steder fortæller, at sommeren har været brukt godt og at rosporten er en av de alsidigste, mest utviklende idrætter.

Oppe paa det lille platau er der mere liv. Der valser et par roere omkring, de haandtas og nappes, brytes og tar ryggetak. Andre er ikke saa langt fra at klare enkelte av idrætsmerkets fordringer — barbent. Længer borte driver et par karer en merkelig gymnastik. De hinker omkap med lange sprang. Det er muskulaturen i laar og legger som skal utvikles og patentet er en ældre roers, en viss matematikers. Men spredt omkring paa skraaningen mot vest ligger klynger av roere. Passiaren gaar, og latter og spøk lyder overalt. Der vitses og harseleres og diskuteres. Men kammeratskapets lover krænkes ikke her paa vor ø.

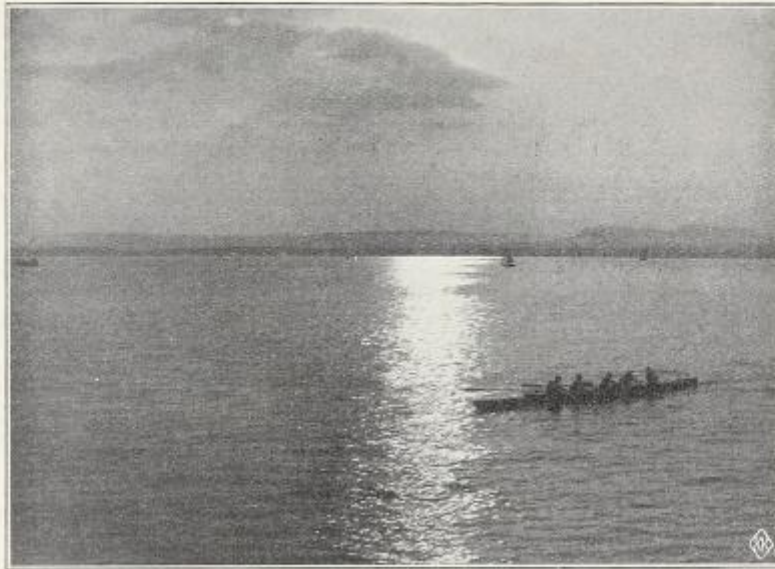
Tvertom utvikler den fælles sport og samværet en kameratslig aand av uvurderlig betydning. Og den gemytlige kritik og de spøkefulde sandheter som nogen hver her maa ta imot lyser sikkert paa et oieblik mere op i vedkommendes bevissthet og skaper mere evne til selvbedømmelse end aarelangt arbeide borte fra kamerater.

•

I mange aar har Nakholmen været os et fristed, et sted hvor vi kunde gjøre strandhug og hvor vi ikke behøvet ta hensyn til nogen eller noget. Jeg haaber at vi fremdeles i aar

Fuglebjerget

*Maatte ogsaa for fremtiden baat efter baat kunne stevne
mot Nakholmen!*

rækker maa faa ha vor odde i fred. Saavidt jeg vet tilhører den Kristiania Kommune og det burde være os en borgen for at saa sker. Og skulde kommunen engang i fjern fremtid ville utnytte øen, saa maatte det sikkert kunne træffes en ordning som fremdeles ga roerne bruksretten til sydpynnten. For vi roere trænger et sted som Nakholmen, et sted som ikke ligger længere væk fra byen end at det kan naaes i fritiden og samtidig ogsaa ligger langt nok ut i fjorden til at gi os hvad vi trænger: salte sjøbad, ren luft og anledning til at være i fred for andre mennesker.

Bernhard Caspari

Vi Regattabumlere

Av

n.

Egentlig burde selvfølgelig formanden i Regattabumlernes Forening ha skrevet denne artikel. Jeg henvendte mig da ogsaa til Gunnar Hvattum, en av vore yngre og endnu lovende finansmænd, som jeg trodde fremdeles var formand i R. F. Han meddelte mig imidlertid at han var gaat av. Andre fortalte mig senere at han var kastet. Paa min forespørsel om hvem der nu var formand fik jeg det svar, at der endnu ikke var valgt nogen ny. Men der hadde meldt sig mange ansøkere til stillingen, som forøvrig er ulønnet.

Saa faar jeg da selv, høist uværdige medlem av R. F. forsøke at skrive om regattabumlerne, som selvsagt fortjener en egen artikel i dette festskrift.

Hvad er en regattabumler? Ja, der staar jeg straks overfor en vanskelighet, ti begrepet er sandelig ikke saa let at definere. Der ligger utvilsomt noget odiøst, noget foragtelig i uttrykket. Men ser jeg mig om blandt mine venner inden R. F. kan jeg slets ikke komme til det resultat at disse med nogensomhelst berettigelse kan kaldes odiøse eller foragtelige medlemmer av samfundet. Ved at granske efter i N. S. R's mangelfulde arkiv og ved at spørre ældre regattabumlere er jeg kommet til det resultat at uttrykket «regattabumler» i sin tid er utsprunget av den rene skjære misundelse, av den misundelse nemlig som kun kan trives i en raceroers sjæl, d. v. s. i en trænende raceroers sjæl, ti mange fhv. raceroere er for længe siden blit agtede medlemmer av R. F. For en

trænende raceroer er imidlertid verden efter eget sigende en jammerdal med undtagelse av de par ganger han er saa heldig at vinde et race. Har han ikke skriftlig og paa ære og samvittighet maatte forpligte sig til at avstaa fra en række ting, som vi andre kan nyde i fuldt mon? Maa han ikke naar vi er i Kjøbenhavn f. eks. med misundelse se os andre let svinge os i dansen paa Tivoli eller forsvinde ind i en eller anden skyggefuld bodega? Kan han kl. 2 om natten tømme en flaske portvin paa Raadhusets trappe eller kan han litt senere paa natten synge en serenade fra balkonen paa Terminus? Intet under at der i en mer end almindelig intelligent raceroers hjerne opstod tanken paa hevn. Og saa blev ordet regattabumler til.

Saken er imidlertid den at jeg er sikker paa at raceroeren i grunden meget nødig vil undvære os saakaldte regattabumlere. Vi følger jo med ham i al hans færd, og er naarsomhelst beredt til at høre paa lange forklaringer om hvorfor baaten ikke stod eller hvorfor han faldt av sleiden i starten. Og yder vi ikke med glæde en haandsrækning naar baaterne skal transporteres og skriker vi os ikke hæse naar mest det gjælder paa kaproningsbanen? Er vi ikke naarsomhelst rede til at yppe strid, hvis vi tror vort lags ære er gaat for nær? Og hvem har tal paa de baater, vi har skaffet raceroerne ved at skillinge sammen rundt festbordet?

Selv efter denne definition og disse forklaringer er der kanske fremdeles nogen som ikke vil anerkjende den eminente rolle vi regattabumlere spiller i roernes verden, eller indømme at vi er et nødvendig og ønskelig led i arbeidet for rosportens fremme baade i Norge og det store utland. For disse tvilere har jeg en trumf i bakhaand. Jeg vil nævne et eksempel paa og fortælle litt om en første klasses regattabumler og saa kan de selv dømme.

Arne! P. t. formand baade i Norges og Nordisk Roforbund og tillike gammel raceroer i klubben. Han tar det sikkerlig ikke ilde op at bli kaldt regattabumler i dette ords ovenfor fastslaatte ædle betydning.

«Mere champagne!» sa Arne i Kjøbenhavn paa Wivel i

Arne

1919, og alle roerne og halve København var hans gjæster. Et hastig opbrudd, og snart efter stod Arne i riggen paa «Dronning Maud» og viftet til den jublende og blomsterkastende menneskemasse. Men vi andre, som blev igjen levende længe paa kredit paa Arnes renomé. Han hadde virkelig formaadd at imponere indehaveren av Wivel, og det skal det som bekjendt meget til.

Da Raadhuspokalen blev vundet til odel og eie i 1914 blev Arne tvunget til at fylde den med champagne og den gik efter gammel nor-

disk skik bordet rundt. Og noget lignende hændte paa toget fra Bergen i 1917. Da hadde vi med os Kristiania Kommunes pokal til eiendom, men den var liten og maatte fylles mange ganger. Vi sat ved den anledning i spisevognen fra og med middagens sidste bordsætning til og med aftenens første. Men da var der ikke mere champagne igjen.

Arne har derfor erhvervet eneretten til at fylde alle de pokaler vi vinder til odel og eie med druens ædle saft.

Dette var en første classes regattabumler. Jeg kunde nævne mange flere og berette om manghaande muntre bedrifter; men det vilde føre for langt og kunde kanskje være farlig i et skrift som skal overleve den nuværende generation av bolde roere. La mig kun tilføie at typen regattabumler ikke er indskrænket til vor klub, ei heller til vort

land — regattabumlere danner et visselig ikke organisert, men ikke desto mindre fast tømret internationalt broderskap. Jo flere og haardere dyster de har hat mot hinanden paa kaproningsbanen, jo fastere knyttes det indbyrdes regattabumlersbaand. De slaar hinanden i begeistring paa skuldrene, saa det verker mange dager efter. Og sammen med dem som aldrig har rodd nogen dyst taler de og skaaler de for minderne og ungdommen og rosporten og fremtiden og de blaa og de røde og de striped aarer til begeistringens stiger til hodet — og ogsaa *det* merkes dagen efter!

»Bort med surheten! Leve kameratskapet!« er regattabumlernes felttrop.

n.

hyldes

Sommer

og

Vinter.

Hilsen fra Universitetet.

Kristiania 22. mai 1922

Herr Advokat Leif Rode!

De har bedt mig paa Universitetets vegne aa gi en uttalelse i anledning av at Studentenes Roklub nu feirer sit 25aars jubilæum med et festskrift, og jeg gir den gjerne.

Jeg synes studentene ved vort Universitet gjennomgaaende har det vondt. De som ikke har hjem i Kristiania er henvist til en hybeltilværelse som før kunde være taalelig nok og som dessuten hadde sine tiltrekkende sider, men som nu er blit meget miserabel. Har man sett litt av de livsvilkaar studentene i Kristiania gjennomgaaende lever under, vil man gi mig rett i at det er en bakgaardstilværelse i en storby de fører — det er trangheten, forpintheten, skyggerne i de lange bygater som først og fremst preger deres tilværelse; det som kan gi rummelig syn, aandelig sundhet og berikelse for livet, det faar de saa altfor lite av.

Ved siden av Universitetet har derfor Studenterforeningene en stor rolle aa spille. Det byen ikke gir og som det ligger utenfor Universitetets ramme aa gi — det faar studentene selv skaffe sig gjennom sine foreninger. Først blandt alle studenterforeninger er naturligvis Studentersamfundet aa nævne, det

som nu er hjemløst og — om det varer lenge — risikerer aa bli prægløst. Ved siden av det staar mange andre foreninger med forskjellige opgaver. Jeg har faatt en følelse av at blandt dem staar Roklubben i en særstilling. Jeg er — desværre — ikke idrettsmand selv (min ungdom fallt i 80aarene), men jeg har da færdedes mellem holmer og skjær i Kristianiafjorden og kjender bølgeskvulp og solnedgang paa øde øer, saa jeg vet at et mere straalende bilde av sommerens skjønhed og fest kan ikke vel tænkes.

Jeg hadde den glæde for kort tid siden aa være Roklubbens gjest ved dens 25aars fest, og fik fornemmelsen av de sterke og varige baand, som minder fra fjorden og sommerens livet har knyttet mellem sunde og arbeidsivrige menn. Byen vender sit ansigt fra fjorden. Maatte det lykkes Roklubben aa vende studentenes ansigt mot fjorden.

Fredrik Stang

Fra Norges Landsforbund for Idrett.

Kristiania den 24de mars 1922.

Til

Norske Studenters Roklub

Norges Landsforbund for Idrett fremfører herved sin hjertelige lykønskning til Norske Studenters Roklub i anledning av dennes 25 aars jubilæum.

Norske Studenters Roklub har i de forløpne aar utført et stort og særdeles fortjenstfuldt arbeide for roidrettens fremme. Den har representert Norge og den akademiske ungdom baade indad og utad paa en utmærket og eftertragtellesværdig maate.

Ikke mindst betydning har imidlertid Norske Studenters Roklub hat som en samlende forening for vor akademiske ungdoms idrett. Herved har den været av uvurderlig betydning for det hele lands idrettsliv, idet studentene, naar de er færdige med sine studier, har baaret interessen for idretten med sig utover hele landet.

Norske Studenters Roklub har hat ikke alene meget fremragende aktive idrettsmænd, men fra dens rekke har vi faat flere av de mest fremtrædende idrettsledere i Norge.

Norges Landsforbund for Idrett sender klubben sin hilsen med en varm tak og anerkjendelse for det utførte virke, og med ønsket om, at klubbens fremtid maa bli lys og dens traditioner værdig.

I formandens fravær

John Falchenberg

Osc. Hammerstad

Fra Norges Roforbund

»Norges Roforbund« sender herved »Norske Studenters Roklub« en hjertelig hilsen til jubilæet med tak for det betydningsfulde arbeide klubben i de svundne 25 aar har utført til norsk roidræts fremme og trivsel.

Det er en kjendsgjærning at roidrætten i Norge ikke har faat og vanskelig kan faa den utbredelse som vort lands naturbetingelser — dets langstrakte kyst med de mange indelukkede fjorde og dets mange sjøer — indbyr til. Starten av og driften av en roklub er baade en kostbar affære og kræver meget arbeide. Stiftelsen av »Norske Studenters Roklub« i 1897 betød en glædelig tilvekst i vore roeres antal, men endda mere hadde det at si, at klubbens høie maal og raske vekst bragte fyldigere deltagelse i kaproningene og hævet disses sportslige niveau.

»Norske Studenters Roklub« har altid staat i første række blandt landets roklubber og har altid møtt frem til konkurranse, naar leilighet gaves. Ofte bragte den seiren hjem ved landskaproningen og den har paa en ærefuld maate deltat i kaproninger utenlands. Men ved siden av sin fyldige og heldbringende deltagelse i kaproningene glemte klubben ikke at tilgodese og fremme turrøningen, »baderøningen«, som har bragt sundhet til den store skare studenterroere og git dem forstaaelsen av hvilken herlig idræt røningen er. Klubbens formaal: »at vække interesse for og utvikle dygtighet i røning blandt norske studenter« — har den opfyldt i en sjelden grad.

»Norges Roforbund« staar i særlig taknemlighetsgjæld til »Norske Studenters Roklub«, idet klubben i 1900 deltok i stiftelsen av »Norsk Forening for Røidræt« — det senere

»Norges Roforbund«. Det var ogsaa paa »Norske Studenters Roklub«s initiativ at de »Nordiske Studenters Rostevner« blev indført. Disse aarlige stevner var saavidt vi vet det første organisationsmæssige samarbeide paa idrættens omraade i Norden. Klubben viste ved disse anledninger en varm interesse for den administrative side av idrætsvirksomheten, en interesse, som ogsaa har faat uttryk ved at flere av dens medlemmer ut gjennem aarene har beklædt ledende stillinger inden de forskjelligste idrætsgrener. To gange har den høieste tillidspost inden norsk idræt, stillingen som »Norges Riksforbund for Idræt«s præsident, blit besat med mænd, som tjente sine sporer i »Norske Studenters Roklub«.

Vi ønsker klubben fortsat fremgang paa den samme vei den hittil har fulgt — til gavn for sig selv, vor idræt og vort land.

Christiania, 25. mars 1922.

Norges Roforbund

Arne Corneliussen
Formand

Sverre Gulbrandsen
Viceformand

N. Solberg

Olaf Solberg

Fridtjof Lorentzen

Fra Danske Studenters Idrætsraad.

Til Norske Studenters Roklubs 25-Aars Jubilæum sender Danske Studenters Idrætsraad sin Lykønskning og Hyldest. Gennem Samarbejdet med de danske Studenterroere har Norske Studenters Roklub i meget betydelig Grad bidraget til Fremme af dansk Studenteridræt.

Idet vi udtaler de bedste Ønsker for Roklubbens Fremtid er det med Haabet om et udvidet Samarbejde paa idrætsligt Omraade mellem Norges og Danmarks Studenter.

København i mars 1922.

Knud Secher,

formand.

Repræsentant for Danske Studenters Roklub.

Louise Varvara Hasselbalch. *Chr. Neienstrup.*

Repr. f. Kvindelige Studenters Idrætsf. Repr. f. Akademisk Idrætsf.

E. Hanscher.

Repr. f. Akademisk Boldklub.

Ø. Jebengraff.

Repr. f. Akademisk Skytterforenings Gymnaster.

Fra Danske Studenters Roklub.

Mellem Norske Studenters Roklub og Danske Studenters Roklub er der en lykkelig Forbindelse, lidt gammeldags og solid. Den stammer da ogsaa fra Aarhundredets Begyndelse og maa vel nok siges nu at have staaet sin Prøve.

I al Enkelhet kaldes Forbindelsen »Nordisk Studenters-Kaproning«, men i Væsen og Væren er den mere menneskelig og værdifuld end et blot og bart Rostævne, der kun skelner den bedre fra den mindre gode. Den er vel ikke nogen skandinavisk Faktor af stor politisk Betydning, men i det store og brogede Væv, som binder Nordens Lande til hinanden, er den en stilfærdig Silketraad, der blot passer sit. Den nordiske Studenters-Kaproning er for Deltagerne, hvad enten de er med aktivt eller passivt, noget andet og mere end en Sejr og et Nederlag. Den er et umiddelbart Udtryk for en aarlig Bekræftelse af et nu gammelt Kammeratskab imellem de nordiske Studenterroere.

En høi Julidag møder den unge Studenterroer for at være med ved Kaproningen. Han føler sig en Smule genert, ny og ukendt som han er — men hurtigt faar han Følelsen af at være mere end en ny Deltager, der hænder ham noget glædeligt, det hele er saa ligetil, han er Ven mellem Venner, anerkendt som Ligemand og Kammerat uden Betænkelighed, blot fordi han er nordisk Studenterroer. Naar Samværrets blanke og glade Dage er forbi, har han en Række af Erindringer om god Sport blandt gode Sportsfolk, om godt Venskab med gode Venner.

Herfra Danmark skylder vi Norske Studenters Roklub Tak, fordi Klubben i sin Tid tog Tanken om nordiske Rostævner blandt Studenter op og fik den realiseret.

En lille Smule forfængelige er vi af at have været med i Arbeidet gennem Aarene, fordi vi ved, at de nordiske Studenter-Rostævner har haft deres Mission, ogsaa for dansk Rosport. Vi var derigennem med til at føre Outtriggeren frem paa Kaproningsbanen. Vi glæder os ved at være en Slags Faddere til de nordiske Mesterskabs-Kaproninger. Og vi fik ved Hjælp af dette nordiske Samarbejde aabnet den første lille Adgang for dansk Idræt til Finansloven.

Javel, vi ved, hvad godt de nordiske Studenter-Kaproninger har betydet. Vi ved, hvilken Samhørighed de har skabt indadtil og vi ved, hvilken Styrke de netop derved har bragt os. I Anerkendelse heraf er det, at vi altid har givet Møde til disse Stævner, trofast og uden Tanke paa, om det bar imod Sejr eller Nederlag, er vi kommet for at hilse paa og hædre vore Venner og Kammerater blandt de nordiske Studenterroere.

Med Sorg har vi i de senere Aar — takket være den forbandede Krig — maattet savne Deltagelse fra Finland, men naar Tider og Forhold igen bliver normale, vil de sikkert atter møde til Kampen. Desværre har vi aldrig mødt svenske Studenterroere paa Kaproningsbanen, end ikke naar denne har ligget indenfor Landets egne Grænser. Det er uforstaaeligt, og der er ingen Mulighed for at forklare denne Udebliven, naar man husker den Glæde, man selv har haft af disse Møder mellem Studenterrosportens Mænd.

Danske Studenterroere siger Norske Studenters Roklub Tak for alt godt igennem Aarene og da navnlig for de nordiske Studenterkaproninger. God Sport har de skaffet os. Ære og Glæde har de givet os. Venner og Kammerater har de skabt os. Og kun gode Minder bærer vi derfra.

Vi hilser og hylder vor norske Broderklub, vi ønsker den Held og Fremgang i kommende Tider, og vi glæder os til nye Kampe og Fester i samme gode Aand som i de mange forløbne Aar.

For Danske Studenters Roklub

Henning Koch.

Fra Akademiska Roddklubben i Helsingfors.

Till

Norske Studenters Roklub.

Då vi erfarit, at Eder klubb går att fira sitt 25-års jubileum, ila våra tankar till Eder med tacksamhet för ett samarbeide, som visserligen tyvärr icke sträcker sig över många år, men som allt igenom varit gott och efterlämnat de angenämaste minnen. Vi, som aldrig lyckats giva roddsporten bland våra studenter någon fart och som under krigsårens isolering fått helt och hållet slappa taget, tänka med beundran, ja en viss avund, på den omfattande verksamhet och de stolta bedrifter våra norska kamrater nu kunna blicka tillbaka på. Och vi veta, att bakom de många och glänsande framgångar i haven vunnit, särskild vid de nordiska akademiska roddtävlingarna, ligger en hög idrottskultur, fotad på vetenskaplig grund, en strävan til högsta fulländning icke blott i stilens formrenhet och effektivitet, utan även i träningsmetoder och de hygieniska verkningarna av roddsportens utövning. Allt detta är för oss personificerat i doktor Torgersens namn, men om ock denna djupt blickande idrottsteoretiker och praktiska tränare i förtid gått hädan, veta vi, att traditionerna från hans tid leva kvar i Eder krets. Haven tack, norske studentroddare, för det goda föredöme i haven givit, och måtte alla kommande år i Eder klubbs historia bliva lika rika på nytta och nöje, livaktig verksamhet och vackra framgångar som de tjugofem, vilka nu gått til ända.

Akademiska Roddklubben i Helsingfors.

Arthur Eklund. Armas Willamo.

„N. S. R.“s deltagelse

Nr.	Tid	Sted	Kaproning	Lop	Lag	
					1 (5)	2 (6)
1	1898	^{10/2} Nordaasvandet	Lands-	Sen. indr.	Robert Urbye	Nikolai Paus
2		^{14/2} Holtekilen	C.R.'s jub.	Sen. indr.	Wilhelm Holland	Nikolai Paus
3	1900	^{24/6} —	Lands-	Jun. indr.	Willy Eger	Gerhard Nielsen
4				Jun. utr.	Rolf Aarberg	Olaf Tandberg
5	1901	^{28/6} Kjøbenhavn	D.F.F.B.	Sen. indr.	Gerhard Nielsen	Øvre Richter Frich
6		^{30/6} Hanksund	1ste stud.	Indr.	Gerhard Nielsen	Øvre Richter Frich
7			Lands-	Sen. indr.	Gerhard Nielsen	Øvre Richter Frich
8	1902	^{20/6} Drammensfj.	Lands-	Sen. indr.	Otto Hofgaard	Thomas Schram
9				Indr.	Otto Hofgaard	Thomas Schram
10		^{4/2} Kjøbenhavn	2den stud.	Indr.	Otto Hofgaard	Thomas Schram
11	1903	^{19/2} Kria-fjorden	3die stud.	Indr.	Otto Hofgaard	Olaf Tandberg
12			Lands-	Sen. indr.	Gustav Vetlesen	Hans Lütken
13			C.R.'s-	Utr.	Otto Hofgaard	Olaf Tandberg
14	1904	^{3/2} Frognerkilen	Lands-	Sen. indr.	Anton Blom	Victor Tschudy
15				Otter	"	"
16				Jun. indr.	Anton Blom	Gustav Vetlesen
17				Sculler	Gustav Vetlesen	
18	1905	^{10/6} Frognerkilen	Lands-	Sen. indr.	Gustav Vetlesen	Olaf Tandberg
19	1906	^{7/2} Holtekilen	Lands-	Beg. utr.	Eilif Gjermoe	Rolf Herlofson
20			6te stud.	Utr.	Thomas Schram	Jørgen Aall
21		^{6/2} —	Lands-	Jun. utr.	Eilif Gjermoe	Rolf Herlofson
22				Sen. utr.	Thomas Schram	Jørgen Aall
23				Otter	Munthe-Kaas	Kjelland
24	1907	^{20/6} Holtekilen	Lands-	Jun. utr.	Rolf Herlofson	Færden
25				Sen. utr.	Thorvald Plum	Leif Rode
26		^{7/2} Kjøbenhavn	D.F.F.B.	Sen. utr.	Andreas Røstad	Rolf Herlofson
27		^{11/2} —	7de stud.	Utr.	Andreas Røstad	Rolf Herlofson
28	1908	^{20/6} Holtekilen	C.R.'s jub.	Jun. utr.	Andreas Røstad	Rolf Herlofson
29	1909	^{3/2} —	9de stud.	Utr.	Frithjof Wille	Arne Corneliussen
30			Lands-	Utr.	Finn Münster	Christian Smith
31		^{4/2} —		Sec. sen. utr.	E. Munthe-Kaas	Thorb. Hermanrud
32				Sen. utr.	Finn Münster	Christian Smith
33	1910	^{6/2} Holtekilen	Lands-	Jun. utr.	E. Munthe-Kaas	Thorb. Hermanrud
34				Sen. utr.	C. Oxaal	H. Mordt
35		^{9/2} Kjøbenhavn	10de stud.	Utr.	Niels Nicolaysen	Konrad Hemsen
36		^{10/2} —	D.F.F.B.	Sen. utr.	Niels Nicolaysen	Konrad Hemsen
37	1911	^{6/2} Kria-fjorden	Lands-	Jun. utr.	Niels Nicolaysen	Tommy Schjøth
38				Sen. utr.	Oivin Davidsen	Knud Nicolaysen
39		^{10/2} Kjøbenhavn	D.F.F.B.	Sec. sen. utr.	Trygve Eriksen	Tommy Schjøth
40				Jun. utr.	Oivin Davidsen	Tommy Schjøth
41		^{24/6} Stockholm	11te stud.	Utr.	Oivin Davidsen	Tommy Schjøth
42	1912	^{20/6} Holtekilen	Lands-	Jun. indr.	Olaf Stabell	Eivind Sønderberg
43				Jun. utr.	Jacob Bergsland	Christian Hermanrud
44				Sen. utr.	Oivin Davidsen	Leif Rode
45		^{12/2} Helsingfors	12te stud.	Utr.	Oivin Davidsen	Leif Rode
46		^{19/2} Stockholm	Olympiad.	Sen. utr.	Oivin Davidsen	Leif Rode
47		^{25/2} Kjøbenhavn	D.F.F.B.	Sec. sen. utr.	Jacob Bergsland	Christian Hermanrud
48				Jun. utr.	Jacob Bergsland	Christian Hermanrud
49	1913	^{20/6} Kjøbenhavn	D.F.F.B.	Sen. utr.	Jacob Bergsland	Arne Corneliussen
50				Sec. sen. utr.	Laur. Støttenberg	T. Lohrbauer
51				Jun. utr.	Laur. Støttenberg	T. Lohrbauer
52		^{3/2} Holtekilen	13de stud.	Utr.	Jacob Bergsland	Arne Corneliussen
53		^{6/2} —	Lands-	Sen. utr.	Jacob Bergsland	Arne Corneliussen
54				Jun. utr.	Laurits Støttenberg	T. Lohrbauer

¹⁾ 2den præmie, ²⁾ Sølvpokal, ³⁾ Præmie for stilfuld roning, ⁴⁾ N.F.F.B.'s vandrepokal (I) 3218 m.
⁵⁾ N.F.F.B.'s vandrepokal (II) ⁶⁾ 4000 m. ⁷⁾ 8 sek. over max tid. ⁸⁾ 900 m. ⁹⁾ 900 m. ¹⁰⁾ N.F.F.B.'s
vandrepokal — eiendom. ¹¹⁾ 1500 m. ¹²⁾ Centralforen's pokal. ¹³⁾ 1500 m. ¹⁴⁾ Centralforen's pokal.

i kaproninger.

Lag			Antal delt	N.S.R.-nr.	Tid for			Ann.	Nr.
3 (7)	4 (8)	Cox			nr. 1	nr. 2	nr. 3		
E. Prytz-Andersen	Peter Torgersen	Helge Hoel	5	2	10.25	+ $\frac{3}{4}$ l.	+ 10 l.	1)	1
E. Prytz-Andersen	Peter Torgersen	Erik Sverre	3	3	8.44	— 2 l.	?	2)	2
Øvre Richter Frich	Georg Lous	Andreas Jacobsen	3	2	8.10.4	+ $\frac{1}{4}$ l.	?	3)	3
Nikolai Paus	Peter Torgersen	Helge Hoel	3	1	7.50	— 2 l.	?	4)	4
Nikolai Paus	Olaf Tandberg	Helge Hoel	7	6	?	?	?	5)	5
Nikolai Paus	Olaf Tandberg	Helge Hoel	2	2	10.0	10.9	—	6)	6
Nikolai Paus	Olaf Tandberg	Helge Hoel	2	1	14.50	15.0	—	7)	7
Jens Hertzberg	George Paus	Peter Torgersen	3	1	8.46.4	8.46.6	8.46.8	8)	8
Peter Torgersen	George Paus	Helge Hoel	2	2	18.00.2	18.28.2	—	9)	9
Jens Hertzberg	George Paus	Peter Torgersen	2	2	10.10.6	10.19.8	—	10)	10
Nikolai Paus	George Paus	Helge Hoel	2	2	8.55.4	8.55.8	—	11)	11
E. Prytz-Andersen	Gerhard Nielsen	Helge Hoel	1	?	9.5	—	—	12)	12
Nikolai Paus	George Paus	Helge Hoel	3	3	8.12.2	8.28.8	8.46.2	13)	13
Herman Lie	Gerhard Nielsen	Hans Lütken	2	2	9.8	9.19	—	14)	14
?	?	?	2	2	3.15.5	+ $\frac{1}{2}$ l.	—	15)	15
Herman Lie	Victor Tshudy	Hans Lütken	3	2	8.46.2	9.03	9.18.2	16)	16
			2	2	3.51.2	?	—	17)	17
Nikolai Paus	Fredrik Schilling	Helge Hoel	2	1	8.2.4	8.04.8	—	18)	18
Herman Nielsen	Andreas Rostad	Gustav Vetlesen	2	1	5.48.8	5.52.2	—	19)	19
Kristian Kindt	Diderik Finne	Gustav Vetlesen	3	2	7.51.2	7.55.2	8.23.4	20)	20
Herman Nielsen	Andreas Rostad	Gustav Vetlesen	2	1	9.3.4	9.6	—	21)	21
Kristian Kindt	Diderik Finne	Gustav Vetlesen	4	oppa	9.9.4	9.32.2	9.36.2	22)	22
Amundsen	Holstad								
G. Edil Gjermoe	Moestue	Gustav Vetlesen	2	2	6.22.4	6.49	—	23)	23
Thorv. Brødtkorb	Otto Falkenberg	Birger Malling	3	1	8.3.6	8.4.8	8.12	24)	24
Kristian Kindt	Diderik Finne	Birger Malling	3	1	7.34.8	7.35.2	7.47.8	25)	25
Kristian Kindt	Diderik Finne	Birger Malling	4	1	7.13.2	7.18.6	?	26)	26
Kristian Kindt	Diderik Finne	Birger Malling	3	1	7.15.2	7.15.6	7.34.2	27)	27
Vidar Berg	Ingar Dobloug	Birger Malling	4	3	7.25.8	7.27.4	7.28.2	28)	28
Arne Corneliusen	Niels Nicolaysen	Einar Eriksen	3	1	7.42	7.45.6	8.1.4	29)	29
Hakon Styri	Gustav Steen	Einar Eriksen	2	2	8.27	8.35	—	30)	30
Arne Corneliusen	Niels Nicolaysen	Einar Eriksen	5	3	9.17	9.23	10.3	31)	31
Hakon Styri	Gustav Steen	Einar Eriksen	3	3	9.0.4	9.53	10.10	32)	32
D. Crawford	Nils Solberg	Einar Eriksen	3	3	8.0	8.5	8.20	33)	33
Trygve Eriksen	Andreas Rostad	Einar Eriksen	2	2	7.54	8.5	—	34)	34
Trygve Eriksen	Andreas Rostad	Einar Eriksen	3	1	8.45	8.49.4	oppa	35)	35
Trygve Sommerfelt	Olaf Dahll	Einar Eriksen	5	4	?	?	?	36)	36
Arne Corneliusen	Ingar Dobloug	Einar Eriksen	5	2	9.15.6	9.45	?	37)	37
Trygve Sommerfelt	Olaf Dahll	Einar Eriksen	4	3	9.16	9.45.4	10.11.4	38)	38
Trygve Sommerfelt	Olaf Dahll	Einar Eriksen	4	2	7.28.4	7.29.8	7.48.8	39)	39
Trygve Sommerfelt	Olaf Dahll	Einar Eriksen	4	1	7.33.2	7.41.2	?	40)	40
Arne Corneliusen	Olaf Dahll	Einar Eriksen	3	1	7.55	7.55.4	Ikke not.	41)	41
David Arnesen	Alf Baumann	Einar Eriksen	4	3	8.07.2	8.12.2	8.40.2	42)	42
Olaf Helgesen	Peter Dahll	Nils Dybwad	3	1	7.87	7.40	8.9	43)	43
Tommy Schjøth	Olaf Dahll	Einar Eriksen	2	2	7.24	7.31.8	—	44)	44
Tommy Schjøth	Olaf Dahll	Einar Eriksen	3	1	7.33.5	7.42.3	8.9.8	45)	45
Tommy Schjøth	Olaf Dahll	Einar Eriksen	—	—	—	—	—	46)	46
Olaf Helgesen	Peter Dahll	Nils Dybwad	5	1	7.18.2	7.28.4	?	47)	47
Olaf Helgesen	Peter Dahll	Nils Dybwad	3	1	7.40.4	7.47.2	?	48)	48
Olaf Helgesen	Chr. Hermanrud	Einar Eriksen	3	3	7.20.8	7.22.8	?	49)	49
Christian Holst	Sigurd Saxlund	Einar Eriksen	3	3	7.34	7.37.4	7.44.8	50)	50
Christian Holst	Sigurd Saxlund	Einar Eriksen	4	4	7.58.1	7.58.4	?	51)	51
Olaf Helgesen	Christian Hermanrud	Nils Dybwad	3	1	7.12.8	7.16.4	7.36	52)	52
Olaf Helgesen	Chr. Hermanrud	Nils Dybwad	3	2	7.30.1	7.35.1	7.42.2	53)	53
Christian Holst	Sigurd Saxlund	Nils Dybwad	3	1	7.46.8	7.48.2	8.21.8	54)	54

²⁵⁾ N.F.R.'s vandrepokal. ²⁶⁾ Marinemin. pr. og pr. for stillf. ron. ²⁷⁾ Baadhuspokalen (I) ²⁸⁾ H.M. Kongens pokal (I). ²⁹⁾ Slaat av Thames Rowing Club med $\frac{1}{4}$ l. ³⁰⁾ Carlsbergpokalen (I) ³¹⁾ Baadhuspokalen (II). ³²⁾ H. M. Kongens pokal (II).

(Forts.)

„N. S. R.“s deltagelse

Nr.	Tid	Sted	Kaproning	Lop	Lag	
					1 (5)	2 (6)
55	1914	Kjøbenhavn	14de stud.- D.F.F.R.	Utr.	Lauritz Stoltenberg	Tommy Schjøth
56				Sec. sen. utr.	Jacob Schjøthberg	Hans Knudtzon
57				Sen. utr.	Laur. Stoltenberg	Tommy Schjøth
58				Jun. utr.	Jacob Schjøthberg	Hans Knudtzon
59	1915	Bergen	Lands-	Jun. utr.	Jacob Schjøthberg	Hans Knudtzon
60				Sen. utr.	Lauritz Stoltenberg	Tommy Schjøth
61				Utr.	Laur. Stoltenberg	Herman Klem
62				Utr.	Gustav Røder	Hans Knudtzon
63	1915	Holtekilen	15de stud. Lands-	Sen. utr.	Gustav Røder	Hans Knudtzon
64				Løv. utr.	Odd Sundt	Ralph Tschudi
65				Otter	Odd Sundt	Christian Hermanrud
66				Otter	Gustav Røder	Hans Knudtzon
67	1915	Kjøbenhavn	C.R. "Ormsund B."s	Løv. utr.	Odd Sundt	Ralph Tschudi
68				Sen. utr.	Gustav Røder	Hans Knudtzon
69				Utr.	Gustav Røder	Hans Knudtzon
70				Otter	Odd Sundt	H. Larsen (C. R.)
71	1916	Holtekilen	D.F.F.R. Lands-	Sen. utr.	Gustav Røder	Hans Knudtzon
72				Jun. utr.	Kristofer Børø	Oluf Kier
73				Sec. sen. utr.	Kristofer Børø	Oluf Kier
74				Sen. utr.	Trygve Sommerfelt	Hans Knudtzon
75	1916	Kjøbenhavn	D.F.F.R.	Løv. utr.	Odd Sundt	E. Skappel-Jensen
76				Otter	Nils Dybwad	Sindre Lunde
77				Sen. utr.	Trygve Sommerfelt	Hans Knudtzon
78				Otter	Trygve Sommerfelt	Hans Knudtzon
79	1916	Stockholm	Sv. Spelen	Sen. utr.	Nils Dybwad	Sindre Lunde
80				Otter	Trygve Sommerfelt	Hans Knudtzon
81				Sen. utr.	Nils Dybwad	Sindre Lunde
82				Otter	Trygve Sommerfelt	Hans Knudtzon
83	1917	Kriafjorden	16. stud.- C.R.'s Kreds-	Utr.	Trygve Sommerfelt	Hans Knudtzon
84				Sen. utr.	Trygve Sommerfelt	Hans Knudtzon
85				Jun. utr.	Jørgen Nordvik	Steen Steensen
86				Løv. utr.	Odd Sundt	Eivind Skappel-Jensen
87	1917	Nordaasvandet	Lands-	Otter	Kristofer Børø	Eldar Bergene
88				Jun. utr.	Henry Wrangell	Hans Knudtzon
89				Sen. utr.	Odd Sundt	E. Skappel-Jensen
90				Løv. utr.	Sindre Lunde	Hans Knudtzon
91	1918	Ormsund	Kreds-	Sen. utr.	Odd Sundt	Eivind Skappel-Jensen
92				Otter	Kristofer Børø	Eldar Bergene
93				Jun. indr.	Henry Wrangell	Hans Knudtzon
94				Sen. indr.	John Sende	Ragnvald Rishovd
95	1918	Holtekilen	Lands-	Sen. utr.	Sindre Lunde	Hans Knudtzon
96				Jun. indr.	E. Skappel-Jensen	Leif Sundt
97				Otter	Kristofer Børø	Eldar Bergene
98				Otter	Tommy Schjøth	Hans Knudtzon
					John Sende	Ragnvald Rishovd
					John Sende	Ragnvald Rishovd
					Kristofer Børø	Eldar Bergene
					Simon Holmesland	Hans Knudtzon
					Sindre Lunde	Hans Knudtzon
					John Sende	Ragnvald Rishovd

¹⁾ Raadhushpokalen — eiendom. ²⁾ H.M. Kongens pokal — eiendom, 1960 m. ³⁾ Conrad Langaards pokal (I) 1960 m. ⁴⁾ Conrad Langaards pokal (II). ⁵⁾ Kristiania Kommunes pokal (I) ⁶⁾ Knut C. Langaards vandrepokal (I). ⁷⁾ Marineministeriets pokal. ⁸⁾ Conrad Langaards pokal (III). ⁹⁾ Kristiania Kommunes pokal (II). ¹⁰⁾ Marineministeriets pokal. ¹¹⁾ Langebropokalen.

i kaproninger.

Lag			Antal delt.	N.S.R., nr.	Tid for			Anm.	Nr.
3 (7)	4 (8)	Cox			nr. 1	nr. 2	nr. 3		
Olaf Helgesen	Jacob Bergsland	Nils Dybwad	2	1	7.58	8.12.2	—		55
Gustav Ræder	Herman Klem	Nils Dybwad	4	2	7.16	7.17.6	7.20		56
Olaf Helgesen	Jacob Bergsland	Nils Dybwad	4	3	7.01.2	7.11	7.13		57
Gustav Ræder	Herman Klem	Nils Dybwad	4	1	7.25	7.32.2	7.38.4		58
Gustav Ræder	Herman Klem	Nils Dybwad	3	1	6.54.6	7.12.7	7.20.3	1)	59
Olaf Helgesen	Jacob Bergsland	Nils Dybwad	3	1	6.56	7.4	?	2)	60
Olaf Helgesen	Jacob Bergsland	Nils Dybwad	3	2	7.49.2	7.54.8	7.56	3)	61
Olaf Helgesen	Herman Klem	Nils Dybwad	2	1	8.30.3	9.23.7	—		62
Olaf Helgesen	Herman Klem	Nils Dybwad	3	1	7.55	8.10.3	8.17.8		63
Carl Semb	Jacob Schjølberg	Nils Dybwad	3	3	8.3.4	8.6.8	8.17	4)	64
Tommy Schjøth	Trygve Sommerfelt	Nils Dybwad	3	1	7.10.3	7.22	7.26	5)	65
Olaf Helgesen	Herman Klem	Nils Dybwad	3	1	7.10.3	7.22	7.26	6)	66
Carl Semb	Jacob Schjølberg	Erling Didrichsen	3	3	9.49.3	+ 2 l.	opga		67
Olaf Helgesen	Herman Klem	Nils Dybwad	2	1	8.29.4	+ 10 l.	—	7)	68
Olaf Helgesen	Herman Klem	Erling Didrichsen	3	1	7.16	7.16.2	7.20.4		69
Tommy Schjøth	Trygve Sommerfelt	Erling Didrichsen	3	3	6.44.6	6.48	6.48.2		70
Olaf Helgesen	Herman Klem	Erling Didrichsen	3	1	7.3.2	7.4.4	7.19.2	8)	71
Henry Wrangell	Eldar Bergene	Odd Sundt	4	2	7.32.1	7.35.2	7.47		72
Henry Wrangell	Eldar Bergene	Nils Dybwad	4	2	7.52.5	8.0.2	8.14.2		73
Olaf Helgesen	Herman Klem	Øistein Hanneberg	2	1	7.51.3	8.00.3	—	9)	74
Johan Holst	Jacob Schjølberg	Ralph Tschudi	3	2	7.42.2	7.43.1	?		75
Christian Holst	Olaf Dahll	Øistein Hanneberg	2	1	6.52	7.21	—	10)	76
Olaf Helgesen	Herman Klem	Øistein Hanneberg	2	1	7.40	7.45.8	—		77
Olaf Helgesen	Herman Klem	Øistein Hanneberg	3	1	6.24.4	6.25.2	+ 5 l.	11)	78
Olaf Helgesen	Herman Klem	Øistein Hanneberg	2	2	7.41	7.58	—		79
Christian Holst	Olaf Dahll	Øistein Hanneberg	4	2	6.55.2	7.2.4	?		80
Olaf Helgesen	Herman Klem	Øistein Hanneberg	2	2	6.36.2	6.36.4	—		81
Olaf Helgesen	Herman Klem	Øistein Hanneberg	2	1	7.44.6	7.51.2	—		82
Olaf Helgesen	Herman Klem	Ralph Tschudi	2	1	7.22.6	+ 2 l.	—	12)	83
Simon Holmesland	Carl Semb	Erling Didrichsen	3	2	8.10.4	8.31.8	8.31.9		84
Nils Solberg	Jacob Schjølberg	Erling Didrichsen	1	1	8.35.4	—	—		85
Sindre Lunde	Haakon Evjen	Erling Didrichsen	2	1	7.35	7.49	—		86
Tommy Schjøth	Herman Klem	Erling Didrichsen	2	2	7.47.5	7.57.7	—		87
Nils Solberg	Jacob Schjølberg	Erling Didrichsen	2	1	8.47.4	?	—	13)	88
Henry Wrangell	Herman Klem	Erling Didrichsen	1	1	8.45.2	—	—	14)	89
Nils Solberg	Jacob Schjølberg	Erling Didrichsen	3	1	7.24.5	7.42	—	15)	90
Sindre Lunde	Haakon Evjen	Erling Didrichsen	1	1	7.32.8	—	—	16)	91
Tommy Schjøth	Herman Klem	Erling Didrichsen	2	1	7.52	7.55.8	—	17)	92
Sven Arntzen	Finn Johannesen	Erling Didrichsen	2	2	8.41.5	9.01	—		93
Olaf Helgesen	Thorvald Plum	Erling Didrichsen	2	1	7.18.2	7.18.3	—	18)	94
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	2	1	ikke not.	+ 1 1/2 l.	—	19)	95
Olaf Helgesen	Finn Johannesen	Erling Didrichsen	3	1	8.40.4	8.50.4	9.8.2	20)	96
Sven Arntzen	Finn Johannesen	Erling Didrichsen	3	1	6.10	6.15.2	6.15.2	21)	97
Olaf Helgesen	Herman Klem	Erling Didrichsen	2	2	ikke not.	+ 8.4	opga		98
Sven Arntzen	Finn Johannesen	Erling Didrichsen	2	2	8.4	opga	—		99

12) Knut C. Langaards pokal (II). 13) Conrad Langaards pokal (IV). 14) N.S.R.'s pokal for letvegtsroere. 15) Kristiania Kommunes pokal — eiendom. 16) Arne Corneliussens pokal (I). 17) Hannibal Fegth's pokal (I). 18) Eskild Jensens pokal. 19) Sverre Gulbrandsens pokal. 20) N.S.R.'s pokal. 21) Bergens Kommunes pokal (I).

22222

(Forts.)

N. S. R.'s deltagelse

Nr.	Tid	Sted	Raprontug	Løp	Lag		
					1 (5)	2 (6)	
99	1918	29/7	Holtekilen	C.R.s jub.-	Otter	Kristofer Børø Simon Holmesland	Eldar Bergene Hans Knudtzen
100		31/7		Nordisk	Sen. utr.	Sindre Lunde	Hans Knudtzen
101				Sen. indr.	John Sende	Hans Knudtzen	
102				Otter	Kristofer Børø Tommy Schjøth	Eldar Bergene Hans Knudtzen	
103	1919	29/8	Ormsund	Kreds-	Sen. utr.	John Sende	Haakon Evjenth
104				Jun. utr.	Elias Corneliusen	Arnold Schibbye	
105				Otter	Eldar Bergene Sven Arntzen	Haakon Evjenth Finn Johannesen	
106		4/7	Nordaaavandet	Lands-	Jun. utr.	Elias Corneliusen	Arnold Schibbye
107				Sen. utr.	John Sende	Haakon Evjenth	
108				Otter	Eldar Bergene Sven Arntzen	Haakon Evjenth Finn Johannesen	
109		27/7	Kjøbenhavn	17de stud.-	Utr.	Eldar Bergene	Haakon Evjenth
110		18/7		Nordisk	Otter	Eldar Bergene Sven Arntzen	Haakon Evjenth Finn Johannesen
111		20/7		D.F.F.R.	Sec. sen. utr.	Elias Corneliusen	Arnold Schibbye
112				Jun. utr.	Eldar Bergene	Haakon Evjenth	
113				Otter	Sven Arntzen	Finn Johannesen	
114	1920	27/8	Holtekilen	Kreds-	Jun. utr.	John Sende	Einar Meyer
115				Beg. indr.	Henning Alnæs	Christen Agerup	
116				Jun. otter	Henning Alnæs Thomas Røgnestad	Christen Agerup Olaf Bruseth	
117		21/7	Granholmsb.n	Lands-	Jun. utr.	John Sende	Einar Meyer
118				Jun. otter	Henning Alnæs Thomas Røgnestad	Trygve Blaaup Olaf Bruseth	
119		15/7	Holtekilen	18de stud.-	Utr.	Halvdan Kuhnle	Einar Meyer
120	1921	26/8	Holtekilen	Kreds-	Jun. utr.	Thorvald Moe	Ashjorn Aass
121				Jun. otter	Bjarne Johannesen Thorvald Moe	Gottfried Mayer Ashjorn Aass	
122		9/7		C.R.'s	Jun. utr.	Thorvald Moe	Ashjorn Aass
123			Lands-	Jun. otter	Bjarne Johannesen Thorvald Moe	Gottfried Mayer Ashjorn Aass	
124		10/7		Sculler	Finn Johannesen		
125				Jun. utr.	Thorvald Moe	Ashjorn Aass	
126		14/7	Kjøbenhavn	19de stud.-	Utr.	Thorvald Moe	Ashjorn Aass
127		16/7		Nordisk	Sculler	Finn Johannesen	
128		17/7		D.F.F.R.	Jun. utr.	Thorvald Moe	Ashjorn Aass

1) C. R.'s pokal. 2) Hannibal Fegths vandrepokal (II). 3) Godseier Stampes vandrepokal. 4) Eskild

i kaproninger.

Lag			Antal delt.	N.S.R. nr.	Tid for			Ann.	Nr.
3 (7)	4 (8)	Cox			nr. 1	nr. 2	nr. 3		
Sindre Lunde	Tommy Schjøth								
Olaf Helgesen	Herman Klem	Erling Didrichsen	1	1	?	—	—	1)	99
Olaf Helgesen	Herman Klem	Erling Didrichsen	3	2	7.4.9	7.13.4	7.13.6		100
Sven Arntzen	Finn Johannesen	Erling Didrichsen	3	3	7.50.2	7.58.2	8.1		101
Sindre Lunde	Simon Holmesland								
Olaf Helgesen	Herman Klem	Erling Didrichsen	1	1	6.53	—	—		102
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	1	1	8.35.3	—	—	2)	103
Frithjof Fallan	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	1	1	8.51.4	—	—	2)	104
John Sende	Ragnvald Rishovd								
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	1	1	7.38.8	—	—	4)	105
Frithjof Fallan	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	2	2	8.5.6	8.6	—		106
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	3	3	7.45.2	7.46.9	7.57		107
John Sende	Ragnvald Rishovd								
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	3	1	7.38.5	7.44	8.0.5	5)	108
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	2	1	7.9	7.22	—		109
John Sende	Ragnvald Rishovd								
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	3	3	6.18.8	6.20.4	6.30.2		110
Frithjof Fallan	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	3	3	7.39.8	7.40	7.51.8		111
Frithjof Fallan	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	7	opga	—	—	—		
John Sende	Ragnvald Rishovd								
Simon Holmesland	Herman Klem	Erling Didrichsen	2	2	6.44.4	6.48.6	—		112
Frithjof Fallan	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	3	3	7.59.4	8.22	8.23.6		113
Thomas Rognervud	Olaf Bruseth	Erling Didrichsen	3	2	Dødt, tid ikke notert			+ 16"	114
John Sende	Einar Meyer								
Frithjof Fallan	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	3	3	7.15.4	7.20.4	7.21		115
Thomas Rognervud	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	6	4	9.20.2	9.49.4	9.54.6		116
Halvdan Kuhnle	Einar Meyer								
John Sende	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	3	3	8.54	9.7.4	opga		117
John Sende	Frithjof Friele	Erling Didrichsen	2	2	7.57.1	8.6.4	—		118
Bjørn Voss	John Sende	Odd Didrichsen	4	4	8.42	8.49.7	?		119
Finn Boyesen	Peter Ovestad								
Bjørn Voss	John Sende	Odd Didrichsen	3	3	7.54.4	8.11.2	?		120
Bjørn Voss	John Sende	Erling Didrichsen	3	1	7.49	7.52.4	7.58.4	6)	121
Finn Boyesen	Peter Ovestad								
Bjørn Voss	John Sende	Erling Didrichsen	5	4	6.55.8	7.3.2	7.3.6		122
			3	1	9.41.4	9.49.8	10.34.4	7)	123
Bjørn Voss	John Sende	Erling Didrichsen	5	2	8.4	8.7.4	8.8.8		124
Bjørn Voss	John Sende	Erling Didrichsen	2	2	7.20.4	7.20.6	—		125
			3	3	7.51	7.56	7.59.2		126
Bjørn Voss	John Sende	Erling Didrichsen	6	3	7.12	7.15.4	7.20.4		127

Jensens pokal (II). 2) Bergens Kommunes pokal (II). 3) C.B.'s jub.pokal. 4) N.B.'s vandrepokal.

»N. S. R.«s deltagelse i kaproninger 1897—1921

Listen paa de foregaaende sider omfatter »N. S. R.«s deltagelse i kaproninger mot fremmed klub. Utelatt er alene et løp i landskaproningen 1918 hvor vort junior-indriggerlag deltok utenfor konkurranse i senior-indriggerløpet og vandt representationsretten for Norge i nordisk kaproning. Oversigten er utarbeidet efter klubbens aarsberetninger (for de første aar er den trykte »15-aars beretning« benyttet), samt avisreferater og Norges Roforbunds roerregister.

En optælling gir til resultat at »Norske Studenters Roklub« i sine første 25 aar har deltatt i 128 løp og vundet 56 seire. Herav er

16 studenterkaproninger	med 10 seire
9 løp i nordiske kaproninger	» 2 »
55 » i landskaproninger	» 23 »
16 » i kredskaproninger	» 9 »
21 » i »D. F. f. R.«s kapr.	» 8 »
11 » forøvrig	» 4 »

Hvorledes disse løp og seire fordeler sig paa de enkelte aar vil tydeligst fremgaa av efterfølgende grafiske sammenstilling.

En talmæssig jevnføring mellem de enkelte roeres præstationer paa grundlag av deres deltagelse i kaproninger vil bli illusorisk naar det dreier sig om saa mange aar. I klubbens første aar var der ikke saa mange kaproninger og saa mange løp at delta i som nu, klubbens økonomiske evne var mindre, medlemsantallet var litet og materiellet ofte skropelig. Det maa sies at være overmaade meget bedre gjort at vinde et senior-indriggerløp i 1898 end at vinde et juniorløp ved en kredskaproning — kanske uten konkurranse — i de senere aar. En slik sammenligning mellem før og nu blir derfor aldrig fair. Men det kan allikevel ha sin interesse at fremhæve nogen navne, navnene paa dem, som i de forløpne 25 aar hadde den største vilje til at vise klubbens farver paa kaproningsbanen og den største evne til at bringe klubben seire.

Det første tal i hver rubrik angir antallet av starter, det andet antallet av seire. De som har * foran navnet har faat Norges Roforbunds medalje for fortjenstfuld roing.

	Kreds	Lands	Nord	D.F.R.s	Stud.	Øvrige	Sum
kaproninger							
*Nikolai Paus		4 3		1 0	2 0	2 0	9 3
*Olaf Tandberg		3 3		1 0	2 0	1 0	7 3
Rolf Herlofson		3 3		1 1	1 1		5 5
Andreas Rostad		4 3		2 1	2 2		8 6
Kristian Kindt		2 1		1 1	2 1		5 4
*Diderik Finne		2 1		1 1	2 1		5 4
Arne Corneliussen		3 0		1 0	3 3	1 0	8 3
*Tommy Schjøth	2 2	5 3	2 1	3 1	3 3	2 1	17 11
*Trygve Sommerfelt		4 3	2 0	4 3	1 1	3 1	14 8
Olaf Dahll		3 1	1 0	3 2	2 2	2 0	11 5
Jacob Bergsland		3 2	1 0	4 2	2 2		10 6
Christian Hermanrud		3 2		3 2	1 1		7 5
*Olaf Helgesen	3 3	7 6	6 2	7 5	4 4	6 3	33 23
*Hans Knudtzon	3 3	8 8	6 2	5 4	2 2	6 3	30 22
Gustav Ræder		3 3	2 1	3 2	1 1	1 1	10 8
*Herman Klem	5 5	10 9	7 2	6 4	3 3	6 3	37 26
Kristofer Borø	2 2	4 2	1 1			1 1	8 6
Eldar Bergene	3 3	5 3	2 1	1 0	1 1	1 1	13 9
*Sindre Lunde	3 3	4 4	3 1	1 1		3 1	14 10
Simon Holmesland	4 3	3 2	2 1	1 0	1 1	1 1	12 8
Haakon Evjenth	3 3	3 2	1 0	1 0	1 1		9 6
John Sende	8 4	7 2	2 0	2 0	2 0	2 1	23 7
Ragnvald Rishovd	3 3	2 2	1 0	1 0		1 0	8 5
Svend Arntzen	3 3	2 2	2 0	1 0		1 0	9 5
Finn Johannesen	4 3	3 2	2 1	1 0	1 1	1 1	12 8

Av coxerne har

Helge Hoel	10	starter	med	3	seire
Gustav Vetlesen	2	—	»	2	—
Birger Malling	5	—	»	4	—
Einar Eriksen	20	—	»	5	—
Nils Dybwad	19	—	»	13	—
Øistein Hanneborg	8	—	»	5	—
Erling Didrichsen	46	—	»	21	—

N. Solberg

Studenterkaproningerne 1901-1921

No.	Aar:	Sted:*	Vinder:*	No. 2:	No. 3:	Tid for		
						No. 1	No. 2	No. 3
1	1901	N	D	N		10.0	10.9	—
2	1902	D	D	N		10.10.6	10.19.8	—
3	1903	N	D	N		8.55.4	8.55.8	—
4	1904	D	D	F		8.11.4	8.21.4	—
5	1905	F	F	D		8.8.6	8.15.2	—
6	1906	N	D	N	F	7.51.2	7.55.2	8.23.4
7	1907	D	N	D	F	7.15.2	7.15.6	7.34.2
8	1908	F	F	D		7.26.7	7.48.6	—
9	1909	N	N	F	D	7.42.4	7.45.6	8.1.4
10	1910	D	N	F	D	8.45	8.49.4	opga
11	1911	S	N	D	F	7.55	7.55.4	ikke not.
12	1912	F	N	D	F	7.33.5	7.42.3	8.9.8
13	1913	N	N	D	F	7.12.8	7.16.4	7.36
14	1914	D	N	D		7.58	8.12.2	—
15	1915	N	N	D		8.30.3	9.23.7	—
16	1916	S	N	D		7.44.6	7.51.2	—
17	1917							
18	1918							
19	1919	D	N	D		7.9	7.22	—
	1920	N	D	N		7.57.1	8.6.7	—
	1921	D	D	N		7.20.4	7.20.6	—

*) D: Danmark
F: Finland
N: Norge
S: Sverige

Indtræger

Vinderne av Studenterkaproningerne 1901–1921.

(Efter den officielle protokol).

1901.

Akademisk Roklub.

Stud. med. S. Kemp, 22 aar, 69 kg.
Cand. med. A. Fjeldsted, 25 aar, 80 kg.
Cand. theol. H. Federspiel, 29 aar, 69 kg.
Stud. med. E. Saugman, 22 aar, 69 kg.
Cox. Cand. jur. H. Steinthal, 58 kg.

1902.

Akademisk Roklub.

Cand. theol. H. Federspiel, 30 aar, 66 kg.
Stud. med. H. P. Lund, 23 aar, 73 kg.
Stud. med. L. B. Lundstein, 24 aar, 77 kg.
Stud. med. E. Saugman, 23 aar, 69 kg.
Cox. Cand. med. H. Køster, 70 kg.

1903.

Akademisk Roklub.

Cand. theol. H. Federspiel, 31 aar, 65 kg.
Stud. med. H. P. Lund, 24 aar, 73 kg.
Stud. med. L. B. Lundstein, 25 aar, 77 kg.
Stud. med. E. Saugman, 24 aar, 67 kg.
Cox. O.R.sagfører V. Lachmann.

1904.

Akademisk Roklub.

Cand. theol. H. Federspiel, 31 aar, 63 kg.
Cand. jur. K. Kjær.
Stud. med. Kjærgaard, 21 aar, 68 kg.
Stud. med. E. Saugman, 25 aar, 69 kg.
Cox. Cand. phil. J. Tornøe.

1905.

Akademiska Idrottsföreningen.

Stud. phil. W. Solstrand, 23 aar, 67.8 kg.
Stud. polyt. I. Nordlund, 73.6 kg.

Stud. phil. J. Henriksson, 72 kg.
Stud. K. Seidenschnur, 72.3 kg.
Cox. Stud. jur. E. Høberg, 36.6 kg.

1906.

Akademisk Roklub.

Stud. jur. H. Kørner-Nielsen.
Stud. med. Joh. Fabritius-Møller.
Stud. polyt. A. Munkebo.
Læge Em. Saugman.
Cox. Stud. jur. A. Frømhø.

1907.

Norske Studenters Roklub.

Stud. jur. A. Rostad, 25 aar, 71.5 kg.
Stud. jur. R. Herlofson, 22 aar, 86 kg.
Stud. med. K. Kindt, 24 aar, 85.5 kg.
Pr.lt. D. Finne, 28 aar, 72 kg.
Cox. Stud. med. B. Malling, 60 kg.

1908.

Akademiska Roddklubben.

Stud. Alfred Zwegberg, 31 aar, 68 kg.
Stud. Gosta Zwegberg, 19 aar, 69 kg.
Inspektør Viktor Smeds, 22 aar, 74 kg.
Mag. Artur Eklund, 28 aar, 71 kg.
Cox. Stud. Lennart Haglund, 23 aar, 48 kg.

1909.

Norske Studenters Roklub.

Stud. min. Finn Holmsen Münster.
Cand. jur. Christian Sundt Smith.
Stud. Arne Schibsted Corneliussen.
Stud. med. Nils Aars Nicolaysen.
Cox. Tandlæge Einar Eriksen.

1910.

Norske Studenters Roklub.

Læge N. Aars Nicolaysen, 25 aar, 68 kg.
 Cand. oecon. K. Hemsén, 21 aar, 74 kg.
 Stud. T. Eriksen, 25 aar, 71 kg.
 Cand. jur. A. Rostad, 28 aar, 74 kg.
 Cox. Tandlæge E. Eriksen, 30 aar, 57 kg.

1911.

Norske Studenters Roklub.

Stud. Øjvin Davidsen, 21 aar, 69 kg.
 Stud. jur. Tommy Schjøth, 21 aar, 80 kg.
 Stud. Arne Schibsted Corneliussen.
 Stud. jur. Olaf Dahll, 21 aar, 69 kg.
 Cox. Tandl. Einar Eriksen, 30 aar, 55 kg.

1912.

Norske Studenters Roklub.

Stud. oecon. Ø. Davidsen, 22 aar, 73 kg.
 Cand. jur. Leif Rode, 27 aar, 77 kg.
 Stud. jur. Tommy Schjøth, 22 aar, 80 kg.
 Stud. jur. Olaf Dahll, 22 aar, 70 kg.
 Cox. Tandl. Einar Eriksen, 31 aar, 56 kg.

1913.

Norske Studenters Roklub.

Gross. Jacob Bergsland, 23 aar, 71 kg.
 Gross. Arne Corneliussen, 25 aar, 75 kg.
 Ing. Olaf Helgesen, 26 aar, 79 kg.
 Stud. jur. Chr. Hermanrud, 24 aar, 77 kg.
 Cox. Stud. jur. Nils Dybwad, 21 aar, 65 kg.

1914.

Norske Studenters Roklub.

Stud. med. L. Stoltenberg, 22 aar, 65,5 kg.
 Cand. jur. T. Schjøth, 24 aar, 78 kg.
 Ing. O. Helgesen, 27 aar, 83 kg.
 Gross. J. Bergsland, 24 aar, 71 kg.
 Cox. Cand. jur. N. Dybwad, 22 aar, 62 kg.

1915.

Norske Studenters Roklub.

Stud. med. Gustav Ræder, 21 aar, 74 kg.
 Stud. jur. Hans Knudtzon, 22 aar, 78 kg.
 Ingeniør Olaf Helgesen, 28 aar, 82 kg.
 Stud. med. Herman Klem, 21 aar, 73 kg.
 Cox. Cand. jur. N. Dybwad, 23 aar, 62 kg.

1916.

Norske Studenters Roklub.

Stud. T. Sommerfelt, 81 kg.
 Stud. jur. H. Knudtzon, 82 »
 Ing. O. Helgesen, 81 »
 Stud. med. H. Klem, 75 »
 Cox. Stud. Ø. Hanneborg, 56 »

1919.

Norske Studenters Roklub.

Stud. med. Eldar Bergene.
 Stud. jur. Haakon Evjenth.
 Stud. jur. Simon Holmesland.
 Stud. med. Herman Klem.
 Cox. Disp. Erling Didrichsen.

1920.

Danske Studenters Roklub.

B. Finsen, 24 aar, 77 kg.
 H. A. Berle, 22 » 80 »
 P. N. Skibby, 24 » 80 »
 Fr. Hvass, 24 » 72 »
 Cox. Odd Herseth, 24 » 63 »

1921.

Danske Studenters Roklub.

B. Finsen, 25 aar, 76 kg.
 H. A. Berle, 27 » 81 »
 S. A. Mathisen, 31 » 79 »
 P. N. Skibby, 25 » 81 »
 Cox. O. Herseth, 25 » 63 »

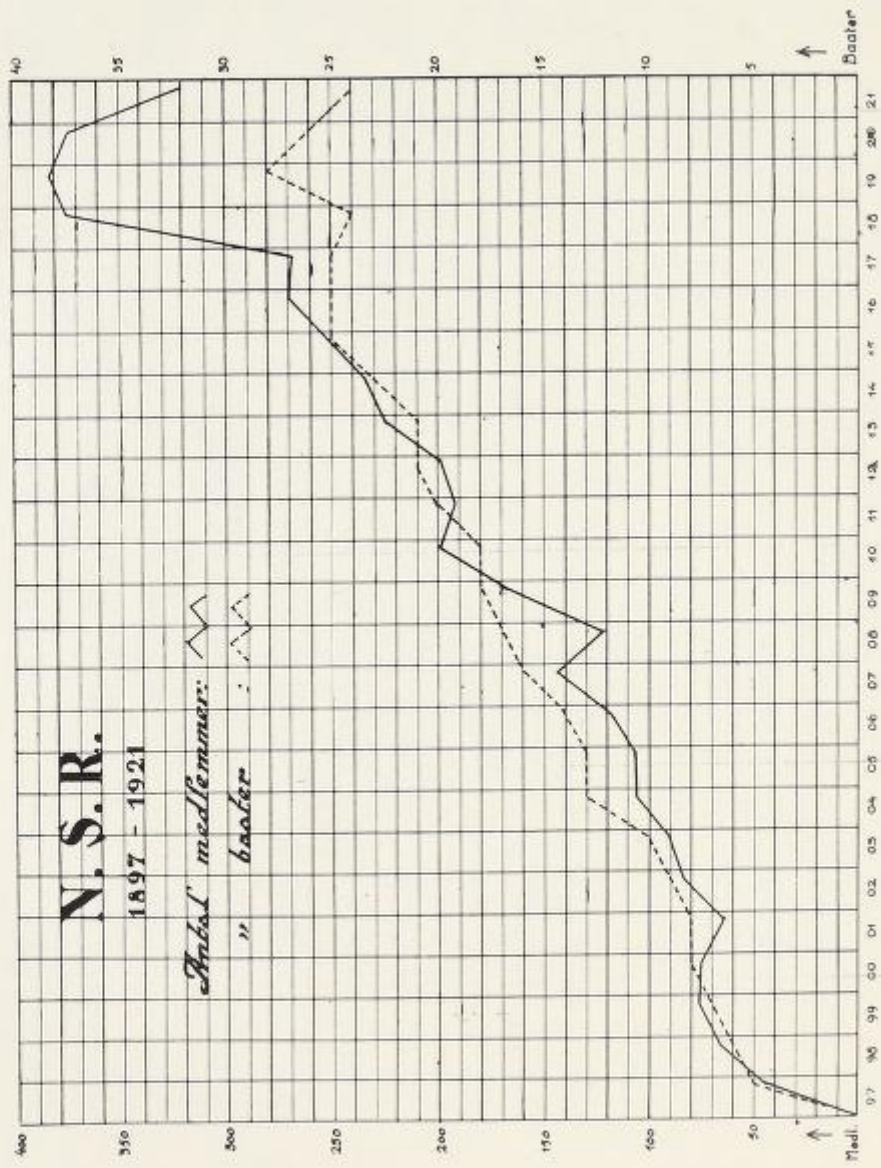

N. S. R.'s bestyrelser 1897—1922

Aar	Formand	Viceformand	Rochef	Instruktionschef	Materialchef	Sekretær
1897	Loitnant Johan Sverre	Direktør C. N. A. Solberg	Kontorchef Erik Sverre		Stud. med. D. B. Tornøe	Stud. med. E. Lindboe
1898	»	»	»		»	Cand. philos. A. Grøndahl
1899	»	Cand. jur. J. Aune	Stud. med. P. Torgersen		»	Stud. jur. A. Nicolaisen
1900	Kaptein Johan Sverre	»	»		Stud. med. Nikolai Paus	Ingeniør A. Bang
1901	»	»	Stud. med. Olaf Tandberg		»	»
1902	»	Dr. Th. Borgen	»		Stud. med. P. Torgersen	Cand. jur. O. Chr. Berg
1903	»	»	Stud. med. P. Torgersen		Stud. jur. C. Holmboe	»
1904	»	»	Stud. med. Nikolai Paus		Cand. jur. H. Kjerschow	»
1905	»	Cand. jur. H. Kjerschow	»		Victor Tschudi	Cand. jur. Adolf Eger
1906	»	»	Loitnant Fr. Schilling		Herman Nielsen	»
1907	»	Cand. jur. Adolf Eger	Dr. P. Torgersen		»	Harald Platou

til juni 1908	»	»	»	»	Victor Tschudi	»
fra juni 1908	Cand. jur. Georg Lous	Sekretær J. C. Aall	Stud. med. Ths. Schram	Stud. jur. Leif S. Rode	Stud. jur. Leif S. Rode	Ingeniør C. W. Eger
1909	»	Ingeniør W. Eger	Cand. jur. A. Rostad	Cand. jur. E. Eriksen	Tandlæge E. Eriksen	Cand. jur. E. Heiberg
1910	Kaptein D. Finne	Advokat Adolf Eger	»	»	»	Student Trygve Eriksen
1911	Advokat Adolf Eger	Cand. jur. Lütken	Student Trygve Eriksen	Cand. jur. Rolf Herlofsen	Cand. jur. Rolf Herlofsen	Cand. oecon. Thorbj. Heyerdahl
1912	»	O.R. sakfører Leif S. Rode	Premierlojtnant Trygve Styri	Grosserer Ingar Dobloug	Grosserer Ingar Dobloug	Ingeniør Olaf Stabell
1913	O.R. sakfører Leif S. Rode	Kontorchef Herman Nielsen	»	»	»	Grosserer Arne Corneliussen
1914	»	»	Ingeniør Olaf Helgesen	Premierlojtnant Trygve Styri	Premierlojtnant Trygve Styri	»
1915	Premierlojtnant Trygve Styri	Grosserer Jacob Bergsland	»	Cand. jur. Nils Dybwad	Cand. jur. Nils Dybwad	Aktuar Nils Solberg
1916	Cand. jur. Olaf Dahll	Ingeniør Olaf Helgesen	Grosserer Arne Corneliussen	»	»	»
1917	»	Grosserer Arne Corneliussen	Aktuar Nils Solberg	Stud. med. Herman Klem	Stud. med. Herman Klem	Stud. med. Carl Semb
1918	Grosserer Arne Corneliussen	Cand. jur. Tommy Schjøth	Stud. med. Herman Klem	Kontorchef Vidar Bergh	Kontorchef Vidar Bergh	»
1919	»	»	Ingeniør Olaf Helgesen	»	»	Kontorchef Eilif Andresen
1920	Ingeniør Olaf Helgesen	Cand. jur. E. W. Nansen	Stud. med. Eldar Bergene	Disponent Erling Didrichsen	Disponent Erling Didrichsen	»
1921	Aktuar N. Solberg	Disponent Erl. Didrichsen	Dr. Herman Klem	Dr. Odd F. Sundt	Direktør M. B. Tornøe	Avdelingschef J. Ørnulf Bugge
1922	Advokat Leif S. Rode	Advokat Olaf Dahll	Disponent Erl. Didrichsen	Fabrikerer Ths. W. Rognestad	»	»

[Handwritten signature]

ANNONCER

*Følgende advokater og
overretssakførere er medlemmer
av N. S. R.*

Advokat Olaf Dahll

av firma: *Johan J. L. Schaanning og Olaf Dahll*

RAADHUSGT. 20

Høiesteretsadvokat Nils Dybwad

(Nordisk Skibsrederforening)

SJØRET

Høiesteretsadvokat Adolf Eger

Firma: *Advokaterne Mortensen, Eger og Manner*

KIRKEGADEN 23 – CHRISTIANIA

Overretssakfører

Chr. Hermanrud

HAUGESUND

Corn. Holmboe

fhv. Materialchef

*Følgende advokater og
overretssakførere er medlemmer
av N. S. R.*

Høiesteretsadvokat

Chr. L. Jensen

av firma: Fr. Stang Lund, J. M. Lund, Chr. L. Jensen

Advokat **Georg Lous**

av firma: Lous & Bergh

Procedure, forretningsaffærer og formuesbestyrelse

KRONPRINSENSGT. 1

Overretssakfører **F. Mack**

TORDENSKJOLDS PLADS 3

Telefon: 35338

Advokat **K. Meinich Olsen**

av firma: Henrik Bergh & K. Meinich Olsen

Høiesteretsadvokat **Leif S. Rode**

av firma: advokaterne P. A. Holm og Leif S. Rode

KARL JOHANS GT. 27, KRISTIANIA

*Følgende læger og tandlæger er
medlemmer av N. S. R.*

Dr. W. Friis Baastad

12-1 $\frac{1}{4}$
Tel. 31 264, privattel. 45 472
Wergelandsvn. 27

Tandlæge Einar Eriksen

Tel. 16 392
Stortingsgaten 6

Tandlæge Olaf Grythe

Drammensveien 20

Barnelæge Chr. Johannessen

1-2 $\frac{1}{2}$
Tel. 19 915, 32 818
Teatergt. 3

Dr. med. Ketil Motzfeldt

1-3
Bryst- og fordøielssyggdomme
Drammensvn 20 III, bolig: Gabelsgt. 39

FRA VOR

Sportsavdeling

ANBEFALES:

Fotbalartikler

Telter – Soveposer

Leggins

Vinddresser – Vindjakker

Rygsækker

Bergans, Kolbjørns og Hestvedts

Thermosflasker – Reiseartikler

Cykler og Cykletilbehør

Motorcykleutstyr

Hængekøier

Olietøi i stort udvalg

Badeartikler

Alt godt assorteret.

Gunnerius Pettersens Magasin

STORGATEN

BROGATEN

Rekorden er urørt!

I
ngen
kan hamle op mot den
hastighet hvormed

Pellerins

LOTUS

altid *vinder*
indpas i de
tusen hjem.

Altid i *fin form!*

tegner
sin
livsforsikring
i

Det gjensidige Forsikringsselskap

Norske Liv

Proviant for roere!

Kaffe.	Torskerogn.
The.	Fiskeboller.
Chokolade.	Kjødboller.
Sukker.	Oxecarbonade.
Smør og Ost.	Faar i Kaal.
Æg.	Rouletter.
Bacon.	Labskaus.
Poteter.	Frankfurter Pølser.
Røket Lax.	Tobak.
Opskaaret Spekeskinke.	Cigarer.
Spekepølse.	Cigaretter.
Spekede faarelaar.	Vine.
Nykogt Hummer.	Øl.
Salt og Krydderier.	Selters.

Oluf Lorentzen

Carl Johans Gate 33

Telefon 30188 – 13090

MAT

HOVEDDEPOT

JENSEN & Co.

TORVGT. 5 A

ATELIER E.O

De velbarberte roere

har benyttet

Lilleborg

BARBERSÆPE

Pris pr. nikkeltube kr. 1.25

Efter en haard spurt

et godt bad med

Lilleborg

BADESÆPE

Pris pr. stk. 75 øre

3.3

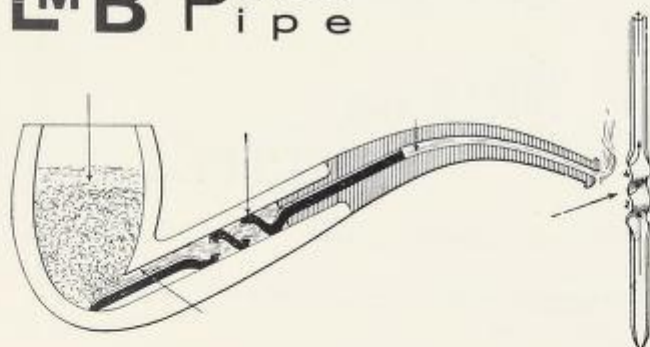
M. ZADIG'S

Suveren

den norske
barbersæpe

med og uden nikkelboks

LMB Patent
i p e

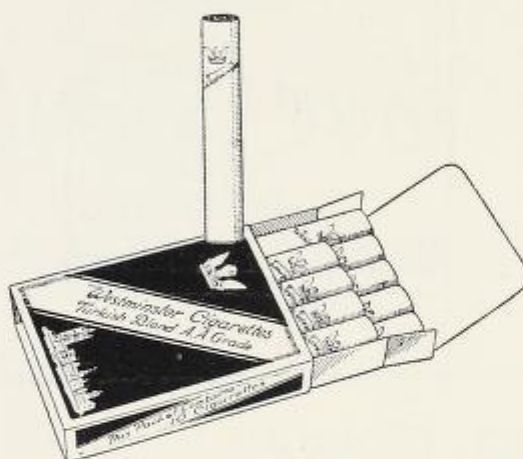

*Kondenserer 38% nikotin.
Blir hverken sur eller tæt.*

Spør efter **LMB**

ENESTAAENDE

PRIS OG KVALITET

10 stkr. kr. 1.00

CHRISTIANIA GLASMAGASIN

Grundl.

1739

*Reise- og Læravdelingen
anbefales.*

Isolationsflasker i alle størrelser.

SÆPE, PARFYMER OG ALLE TOILETARTIKLER.

A/S FORSIKRINGSSKABET

VIKING

STIFTET CHRISTIANIA 1911

*Sjø Brand
Automobil*

Assurer i kapitalsterke norske forsikrings-
selskaber.

Forlang

HERMETIK

Concord Canning Co. A/S, Stavanger

Terrassen

i Wilhelm Olsens Restaurant
(Trimurerlogen)

Diner fra kl. 1-7 (inkl. det
populære smörgåsbord).
uten konkurrence.

Det ungarske kapel spiller.

Et Fint Resultat Gir
Vore

KLICHEER
FOR
ALSLAGS
TRYKNING

5 KRA. KLICHÉ-ANSTALT
RAADHUS GT. 23
TELEFON 14772 TELEFON 10380

P. A. LARSEN's
VINE

1899

ASCHEHOUGS BOGHANDEL

KARL JOHANS GATE 43

UNIVERSITETSBØKER

Læs

Tidens Tegn

med „Lørdagsavisen“

I forhold til tekstens værdi og
mængde det billigste dagblad.

Alt elektrisk

Utfører:	faaes hos	Lager av:
Lysanlæg	↓	Kokeplater 300-1500 Watt
Motoranlæg		Ovne 250-4000 »
Koke- & Varmeanlæg		Komfyrer 5000 »
Hustelefonanlæg		Stekeovne 600-2000 »
Ringeledningsanlæg		Strykejern 200-600 »
til rimelige Priser		Støvsugere — Brødrister Krøltangsvarmere Kroner og Bordlamper OSRAMLAMPER

Hj. Drammensvn.
Stortingsgt.
Ruselekveien 2.

O. Stabell

Tlf. 37 507 k
19004

Autorisert Installatør i Aker og Kristiania.

Storebrand
— ældste norske, stiftet 1847 —

Brand, sjø, indbrud, ansvar
og husdyrforsikring.

Fabritius

B r u k

*Fr. Meyers
Kjeks*

Da vil De altid være
sikker paa at faa en
fortrinlig kvalitet.

*Kj*øp hvad De har Behov for av

Dresser

Frakker

Undertøi

Manchetskjorter

Snipper

Slips

Strømper

h o s

Brødrene Dobloug.

Cammermeyers Boghandel

Karl Johansgt. 41-43
K R I S T I A N I A

Stort lager av norsk og utenlandsk litteratur.

ANTON RIDDER

Hj. av Carl Johansgt. og Akersgt.

Engelske Herreartikler

R O U T S T Y R
S P O R T S U T S T Y R

Stort Utvalg i Skjorter

CHRISTIANIA BANK OG KREDITKASSE

Oprettet 1848.

LANDETS ÆLDSTE PRIVATBANK

Aktiekapital og fonds kr. 31,900,000.—

Forvaltningskapital » 338,000,000.—

Utfører alle slags bankforretninger.

Roere! Læg kursen

NORLI

Universitetsgaten 24.

Joh. Wesmanns Assurancebureau A/S

PRINSENSGT. 7 III

**Brandforsikring
og Sjøforsikring**

Aftenposten = Norges Avis !

Idrætsmændenes blad
par excellence.

Tag en KODAK med Dem!

Overalt hvor De færdes, ute eller hjemme, bør De altid ha en KODAK med Dem. — KODAK-Billeder er vor Tids Form for en Dagbok — men morsommere, paalideligere, interessantere.

Katalog sendes paa Forlangende gratis og franko.

J. L. NERLIE N^A

Nedre Slotsgate 13 · Kristiania

Andresens og Bergens Kreditbank A/s

BERGEN OG KRISTIANIA

Aktiekapital og Reservefond:

Kr. 112,000,000.00

Indskud mottages paa Folio,

Sparebankvilkaar og

6 Maaneders Opsigelse.

Diskontering, Ullaan og Inkasso.

Øvrige Bankforretninger utføres billigst.

Linoleum

Andresen & Liberg A/s

PILESTRÆDET 24

NILS S. HAUFF

Universitetsgaten, Kristiania

Alle universitetsbøker

NILS S. HAUFF

Universitetsgaten, Kristiania

Al slags

Utstyr

for

Rosport

og alt andet
friluftsliv

S t e e n & S t r ø m

DAVID ANDERSEN

SØLV- & GULDSMED

ETABL. 1876

*Sølvarbeider, skeer, smykker og emaljearbeider
utføres paa eget verksted.*

ETABL.

1841.

AMERICAN EXPRESS COMPANY

KRISTIANIA

DRONNINGENSGT. 2.

Bankierforretning

Specialitet: Oversjoiske rembuser.

EGNE KONTORER I ALLE STØRRE BYER OVER HELE VERDEN.

Forsikrings Aktieselskapet DOVRE

Stiftet 1910 i Christiania

Aktiekapital kr. 1,000,000, hvorav indbetalt kr. 500,000.

Hovedkontor: Egen eiendom, Wergelands vei 7

Telefoner: 31206, 35884 og 10657k.

Avdelingskontor: Egertorvet. Telefoner 30464 og 38920c
samt i Bergen og Trondhjem.

DIREKTION:

*Advokat Aage Schou, Generalagent Guy Shepherd, Direktør
Axel Ødegaard, adm. Direktør Martin Arnesen*

Brand-, Ulykke- og Sykeforsikring. Indbruds-, Ran-,
Glas-, Ansvars-, Automobil-, Garanti- og Transport-
forsikring. Reisegods- og Reiseforsikringer. Forsik-
ring av Værdiforsendelser. — Luftfartforsikring.

Driftige agenter ansættes

BAATLAK No. 463

og
„DECORIN“ EMALJEMALING

faaes i

Alf Bjercke's Farvehandel

29 SKIPPERGATEN 29 — KRISTIANIA

Telefoner: Ekspeditionen: 11586, 15881
Disponenten personlig 13251

Telegr.adr.:
»Didrichsen»

Didrichsen
& Co *as*

Transport, Spedition, Fortoldning, Lagring og Assurance

CHRISTIANIA, KARL JOHANS GT. 8

TALMA
MELKECHOKOLADE
A. BERGENE

RICH. ANDVORD

Etabl. 1865

CHRISTIANIA

PAPIRHANDEL EN GROS OG EN DETAIL

Specialforretning i Papir, Tegnematerialer samt Kontorudstyr m. m.
Protokolfabrik, Trykkeri & Linieranstalt. Kautschukstempel &
Autograf-Fabrik. Konvolut & Merkelap-Fabrik.

Moderne Maskiner, konkurrancedygtig. Rimelige Priser, omhyggelig Ekspedition
Guldmedalje Jubilæumsudstillingen 1914

J
**Norsk Idrætsblad
og Sport**

finder De altid de bedste
og flottest illustrerte refe-
rater og artikler om roning.

Tegn Dem som abonnent
ved nærmeste postanstalt
eller gennem telefon 14150.

**Redaktion og ekspedition:
Raadhusgt. 30b, Kristiania**

Ansvarlig redaktør: ARNT B. JORDAN

**N. S. R's
JUBILÆUMSSKRIFT**

ER UTFØRT I

**MORTEN JOHANSENS
BOKTRYKKERI**

TOLDBODGATEN 31
TELEFON 31905

PAUL CASPERSEN

22 PRINSENSGATE 22

Engelske Herreartikler
Skjortefabrik
Hatteforretning

TELEFON 37 274

BLACK & WHITE

DEN NORSKE CREDITBANK

Oprettet 1857

CHRISTIANIA

Filial: ARENDAL

KAPITAL OG FONDS

Kr. 73,000,000.00

Udfører Bankforretninger af enhver Art.

Telegramadresse: »Creditbank«

TELEFONER

36699

37799

12293

Tryksaker

Protokoller

Kontorrekvisita

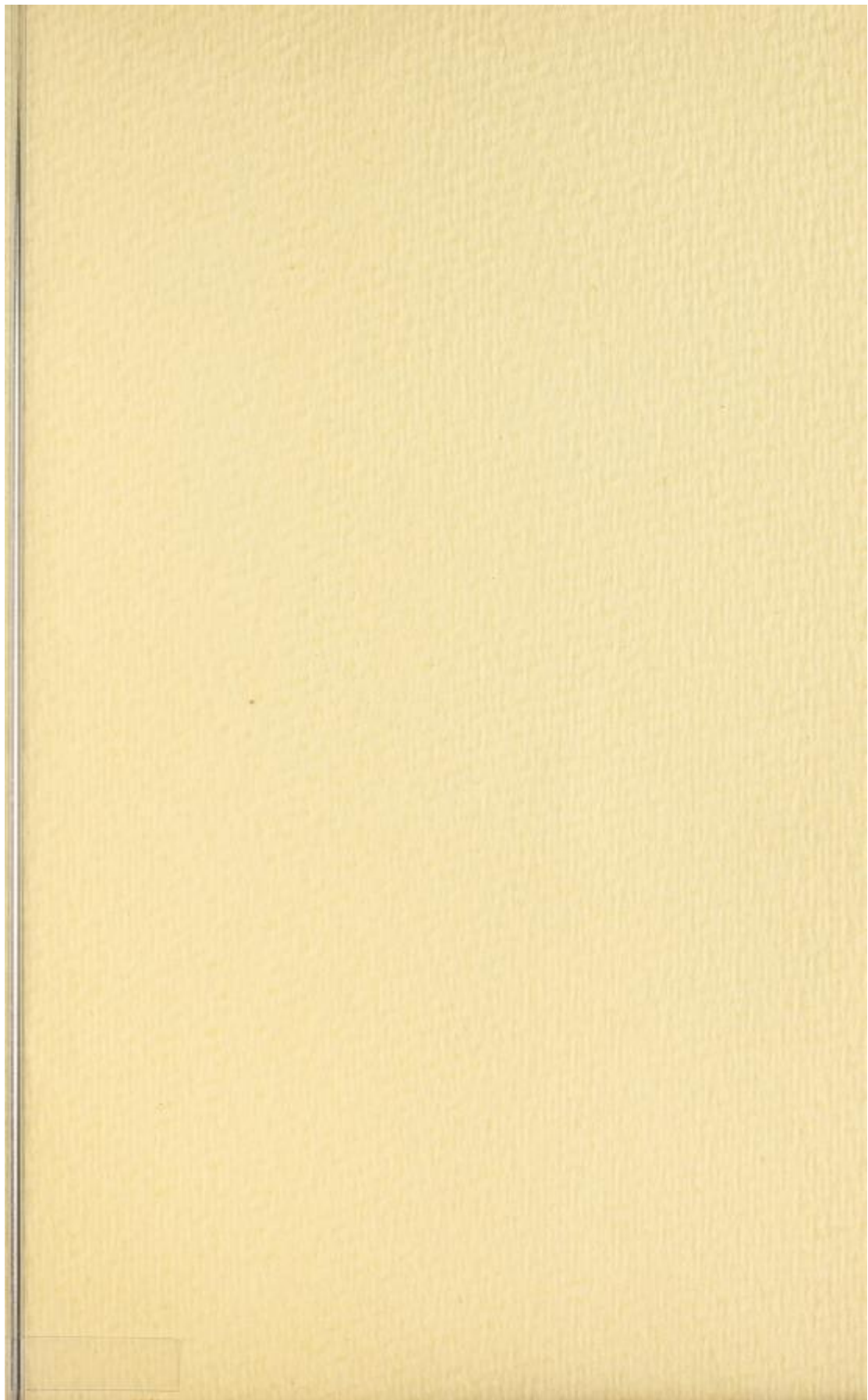
Bedst og billigst

WITTUSEN & JENSEN

CHRISTIANIA

Depotbiblioteket

75sd 53 184

Morten Johansens Boktrykkeri
Kristiania

★
N
S
R
★

